Remedii naturale

CURA DE PEPENE

Miezul dulce, zemos și parfumat al *pepenilor verzi* este nu doar un desert răcoritor, ci și un excelent *diuretic*, motiv pentru care se recomandă în special *suferinzilor de rinichi*. În „sezonul pepenilor" este binevenită așadar o cură de cât mai lungă durată. Zilnic se pot consuma până la două kilograme de miez de pepene, care nu trebuie neapărat curățat de semințe. Acestea, mestecate bine și înghițite, au un efect deosebit de favorabil în mărunțirea și eliminarea calculilor renali. *Și sucul de pepene galben* este un diuretic demn de luat în seamă. Două căni pe zi de suc proaspăt, timp de 2-3 săptămâni, reprezintă o altă modalitate de *dezintoxicare a organismului.*

CU OCHII PE FLORILE DE CRĂIȚĂ!

Crăițele fac parte dintre florile de grădină cu mare răspândire la noi. Dar, ele nu sunt doar decorative prin forma și coloritul lor, ci au și virtuți medicinale, deoarece conțin uleiuri volatile și numeroase principii active favorabile sănătății. Bunăoară, pigmentul galben specific florilor de crăiță este folosit în fitoterapie pentru *îmbunătățirea vederii afectate de miopie, astigmatism* etc. În farmacii se comercializează produsul Heligal, *dar infuzia de flori de crăițe*, folosită pentru clătirea ochilor, este și ea binevenită.

TROSCOTUL – ANTIDIAREIC PATENTAT

Ceaiul de *troscot*, preparat sub formă de infuzie (4-5 linguri de plantă uscată și mărunțită, la 250 ml apă clocotită) poate concura cu brio tradiționalul ceai de mentă recomnadat de obicei *în diaree*. Poate fi folosit și pentru cicatrizarea rănilor: *băi locale, spălături sau comprese.* Este și un remediu eficient în *afecțiunile ginecologice:* se fac băi de șezut cu apă în care s-a ținut timp de jumătate de oră un săculeț cu troscot. O baie trebuie să dureze maximum 20 de minute, iar temperatura apei să fie apropiată de cea a corpului (aproximativ 37 grade C).

Muzica face bine la maladia Alzheimer

Chiar și în stadiile avansate ale maladiei Alzheimer, memoria muzicală a persoanelor afectate de această boală rămâne activă; aceasta este concluzia dr. Nathalie Laeng din Strasbourg, doctor în psihologie, care aduce o nouă speranță pentru victimele acestei afecțiuni degenerative ale sistemului nervos central.

Timp de mai multe luni, dr. Laeng a lucrat cu grupuri de persoane vârstnice, afectate în diferite grade de maladia Alzheimer, cărora li s-a pus muzică tradițională franceză. De la ce a pornit această nouă cercetare? De la premisa că bolnavii atinși de maladia Alzheimer nu își pot aminti „la comandă" de un fapt întâmplat cu mai mult timp în urmă sau mai recent. Cu toate acestea, în mod involuntar, prin conexiuni subtile (în maniera lui Proust – deci bazat pe memoria afectivă), amintirile reapar. Implicit, în momentul în care un bolnav ascultă o anumită melodie cunoscută își amintește sau retrăiește automat scurte secvențe din viața sa, chiar cuvinte care au fost rostite în contextul de demult, asociate acestui cântec. Cu alte cuvinte, emoțiile acestei părți uitate a existenței sale revin la suprafață. „Orice persoană atinsă de boală, dar conștientă într-o oarecare măsură de consecințele acestei disfuncții cerebrale, e fericită când își amintește câte ceva din viața sa mai de demult – sublinia dr. Laeng – și asta îi face bine. Chiar și atunci când pacienții se află într-un stadiu avansat al bolii, în faza în care sunt incapabili să rostească în mod coerent câteva cuvinte, tot găsesc o modalitate de a-și exprima sentimentele. Comunică prin gesturi, prin expresia personală a corpului – în fine prin orice formă de manifestare a propriei lor identități".

Totuși, subliniază dr. Laeng, chiar dacă muzica are un efect benefic asupra bolnavilor de Alzheimer, în sensul că le amintește celor ce îi au în grijă că sunt și ei persoane și nu doar simple obiecte, nu trebuie să se aștepte la minuni, căci maladia are regulile ei, din nefericire încă nedescifrate. „Muzica nu este un remediu universal – amintește dr. Laeng –, nu are puteri miraculoase în sensul vindecării bolii. Ea nu se poate confunda cu tratamentul în sine. Depinde mult și de persoana în cauză, care rezonează la muzică sau nu, din simplul motiv că înainte de a fi afectată de boală asculta sau nu muzică. Apoi trebuie bine știut ce fel de muzică agrea pacientul (dacă agrea!) înainte de a se îmbolnăvi. În nici un caz dacă nu a ascultat niciodată muzică africană nu se poate imagina că ar reacționa pozitiv la asemenea acorduri!

Medicament cu un efect secundar surprinzător

Folosind un nou medicament împotriva unei forme rare de leucemie, cercetătorii de la Universitatea din Bordeaux (Franța) au constatat un efect secundar total neașteptat: la unii dintre pacienții aflați sub tratament, culoarea naturală a părului (cea dinainte de încărunțire) a revenit, ca și cum ar fi trecut printr-un proces de întinerire. Medicamentul, comercializat începând de anul trecut în Statele Unite sub denumirea Gleevec este destinat leucemiei mieloide cronice, o formă rară de cancer al sângelui (LMC). Medicamentul a fost administrat de medicii francezi unui lot de 133 de pacienți cu această boală. În două luni, 10% dintre cei care aveau părul cărunt au căpătat culoarea naturală a părului. Efectul este cu atât mai surprinzător cu cât se considera că medicamentul are acțiune asupra unei gene care, după ce este inhibată, face ca părul să devină din ce în ce mai albă. În ciuda acestei descoperiri, cercetătorii susțin că medicamentul în forma sa actuală nu poate fi folosit și drept colorant al părului, deoarece el prezintă unele efecte secundare (toxicitate pentru ficat și sânge).

DE CE... e bun apendicele?

Deși este situat în cavitatea abdominală, apendicele nu are nici un rol în sistemul digestiv. Au existat la un moment dat ipoteze potrivit cărora apendicele ar avea o funcție imunitară, dar cercetările au dovedit că nu este așa. Format din țesut limfatic, el este un vestigiu al unui organ prezent la strămoșii îndepărtați ai omului, dar care s-a atrofiat pe parcursul evoluției. De altfel, unii specialiști susțin că acesta nu este singurul vestigiu din corpul omului actual; de exemplu, în spatele urechilor există mușchi atrofiați care cândva serveau la mișcarea pavilionului urechii. Un alt exemplu este coccixul care cuprinde vertebre și mușchi ai unei cozi atrofiate. Chiar și părul de pe corp amintește de o fostă blană... Cu alte cuvinte, singura utilitate a apendicelui ar fi... să susțină argumentele adepților teoriei evoluționiste. Prezența sa inutilă se transformă totuși într-o adevărată problemă când se inflamează și se produce o criză de apendicită acută. Atunci e nevoie de intervenția de urgență a medicului.

INCONTINENȚA URINARĂ – o problemă a vârstnicilor

Statisticile spun că aproximativ 4-5% dintre vârstnici se confruntă cu neplăcuta problemă a incontinenței urinare. În majoritatea cazurilor e vorba de femei. De jenă, de cele mai multe ori acestea nu mărturisesc situația cu care se confruntă nici rudelor, nici medicilor de familie, încercând să se descurce cum pot cu această disfuncție. Totuși, există soluții care le pot fi de ajutor într-un mod eficient.

În primul rând, tot statisticile demonstrează că incontinența urinară este prezentă și la persoanele mult mai tinere – aproximativ 12% dintre persoanele sub 45 de ani sunt afectate în anumite grade de această afecțiune. Cele mai afectate sunt femeile care au suportat mai multe nașteri, care au un exces ponderal sau care – surprinzător – au practicat mult timp sportul.

În general, sportul este o modalitate imbatabilă pentru orice persoană de a-și păstra forma fizică. Totuși, practicarea sporturilor de efort (sărituri, volei, baschet, hadbal, orice alt sport care implică

un impact violent al corpului cu solul) este recunoscută ca fiind însoțită de un risc crescut de aproximativ 3 ori în privința apariției incontinenței urinare. Sportul consolidează musculatura abdominală, dar nu și nivelul musculaturii pelvine care susține aparatul urinar. Acest dezechilibru face ca viscerele abdominale să apese cu toată greutatea lor căile urinare. Același lucru se întâmplă și în cazul persoanelor supraponderale sau obeze. Pierderea necontrolată de urină este inevitabilă în aceste situații.

Reeducarea perineului este totuși posibilă, prin restabilirea echilibrului forței musculare. Acest lucru se realizează fie prin exerciții fizice conduse de specialiști, fie printr-o intervenție chirurgicală nu foarte complicată.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Edem Quinke

AUREL M. din Onești. *Cu boala care v-a fost diagnosticată (edem Quinke) nu e de glumit, pentru că o criză severă poate fi uneori fatală: la unele persoane reacția alergică se manifestă la nivelul pielii prin urticarii și eczeme, la altele sub formă de rinită alergică sau astm bronșic, iar la altele, ca în cazul dv., la nivelul întregii regiuni buco-maxilo-faciale, când nu numai că buzele, pleoapele și obrajii se umflă, dar și interiorul gurii, faringele și laringele se inflamează, provocând asfixieri. În condițiile în care lucrați în mediu toxic (factor favorizant al bolii în măsura în care nu e simplu să vă schimbați locul de muncă) și după cum mărturisiți, mai sunteți și „fumător înrăit" (de parcă n-ar fi suficiente noxele de la serviciu) și mai aveți și obiceiul de a mânca multă sare, cu siguranță sunteți conștient că vă asumați foarte multe riscuri. Dacă nu aveți încredere în medicul care v-a pus acest diagnostic și imediat ce vi s-a părut că ați depășit situația critică ați întrerupt de la sine putere tratamentul, încercând să vă supuneți organismul unor experimente de neînțeles („să văd ce se întâmplă dacă..."), nu înțelegem ce soluție așteptați să vi se dea prin corespondență. Vă sugerăm totuși două lucruri: să consultați un alt medic (în speranța că vă va inspira mai multă încredere și veți duce tratamentul până la capăt) și să nu vă faceți singur rău expunându-vă la riscuri suplimentare cauzei principale a bolii.*

Tratamentul modern al osteoporozei

LUMINIȚA IONESCU din București. *Noul medicament, Fosamax, despre care ați auzit că se folosește în tratamentul de ultimă oră al osteoporozei este disponibil și în țara noastră. Relativ recent, Societatea Română de Osteoporoză chiar a realizat un parteneriat cu reprezentanța franceză în România a companiei producătoare a acestui medicament, Merck Sharp & Dohme, astfel încât și grupele de risc din țara noastră pot beneficia de acest concept inovator terapeutic, care se bazează pe administrarea unei singure tablete de Fosamax pe săptămână, ceea ce este mult mai comod în comparație cu tratamentul clasic. În ceea ce privește eficiența, medicamentul are o mare capacitate de conservare și refacere a densității osoase, reducând semnificativ numărul fracturilor. Statele Unite, de exemplu, susțin că prin folosirea acestui medicament au redus cu 25% cheltuielile sistemului de sănătate, altfel datorate costurilor ridicate pe care le impune tratamentul fracturilor (zile de spitalizare, intervenții chirurgicale scumpe, materiale de implant sofisticate etc.) Medicamentul se poate procura numai pe baza rețetei elibrate de medic. Deocamdată, se recomandă femeilor aflate în perioada postmenopauză, cu risc de osteoporoză, în scopul prevenirii evoluției acesteia. Deopotrivă, li se poate recomanda și bărbaților dacă, în urma analizelor de specialitate, li se diagnostichează un proces osteoporotic.*

Pagina realizată de **AURORA POPESCU**

Friptura la grătar poate fi periculoasă...

...dacă în timp ce carnea se frige, focul se mai ațâță cu un strop de benzină, câteva ziare, deșeuri de lemn tratat cu diferite substanțe chimice, cartoane plastifiate sau ambalaje din plastic. Toate acestea conțin substanțe toxice, care, prin ardere, aderă la carnea de pe grătar, făcând-o periculoasă pentru sănătate. Benzina, cerneala de ziar, materialele plastice etc. eliberează acid cianhidric, foarte dăunător organismului. Inhalarea fumului de grătar, alimentat cu acești „carburanți", poate, de asemenea, să producă intoxicații.

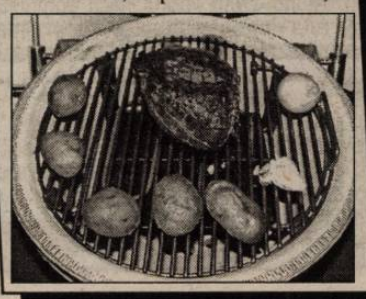

Pericolul exilării în propriul EU...

– Aș dori să știu dacă este posibil să aflu din ziar adresa tinerei C.T. sau printr-o scrisoare, pentru a putea coresponda. Cu puțin înainte de a citi acel articol, mă gândeam dacă trebuie să mai aștept un prieten adevărat și eram gata să mă exilez în propriul Eu. Dar rândurile ei m-au făcut să nu mă mai simt singură și mi-au dat noi speranțe."

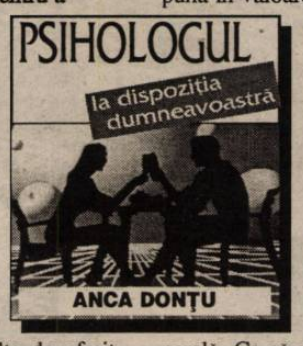

– Dragă I., așa cum știi, și pe noi ne-a impresionat scrisoarea lui C.T. Dar și scrisoarea ta, pentru că și tu transmiți multă maturitate în gândire și în sentimente, ceea ce, de fapt, nu ne mira la tinerele din ziua de azi. Spui că erai „gata să te exilezi în propriul Eu". Ar fi fost păcat, pentru că o persoană atât de sensibilă ca tine are multe de oferit celor din jur. De fapt, orice om este prețios în felul lui, orice om are și ceva bun în el, oricât de rău sau de ciudat ar părea celor din jur. Problema este că nu știe cum să-și pună în valoare adevăratele calități sau nu i le-a descoperit nimeni până acum sau nu are suficientă încredere în ele (și în sine). Iar această încredere se capătă, doar prin educația primită în familie și de la cei din jur, apropiați. Ei nu au, însă, de cele mai multe ori timp pentru sensibilitatea din sufletul nostru. Păcat.

Totuși, un prieten adevărat poate găsi oricine, într-o zi. La fel, însă, trebuie să credem în oameni pentru a găsi printre ei pe cineva potrivit nouă. Pentru a primi încredere de la cei din jur, trebuie întâi să le oferim noi încrederea noastră. Este, de altfel, o regulă mai generală. Ca să primești, trebuie întâi să dai. Și din nou revin la încrederea în sine. Atunci când nu ai încredere în tine, nu ai încredere nici în ceilalți. Iar dacă nu ai încredere în tine, e mai bine să apelezi la ajutorul cuiva obiectiv, al unui psiholog sau psihoterapeut, care să te ajute să-ți dobândești încrederea, fără să te temi că așteaptă ceva de la tine, că are vreun interes ascuns.

În ceea ce privește dorința ta de a coresponda cu C.T., nu te putem ajuta, pentru că nu ne-a lăsat nici o adresă pe plic sau în scrisoare. A vrut să se asigure, astfel, probabil, de o totală intimitate. Poate că dacă va citi ce ne-ai scris, se va hotărî să-ți răspundă și să caute în tine prietena pe care nu a găsit-o până acum. Dar va trebui să așteptăm un semn de la ea.

Până atunci, noi îți urăm vacanță plăcută în continuare, să te bucuri de soare și de zilele frumoase pentru a te deschide vieții și oamenilor din jur. Ține minte: fiecare are și partea lui bună, trebuie doar să i-o descopere cineva! Iar acum dacă tot ai spart gheața, așteptăm mai multe scrisori de la tine!

MIHAELA DOROBANȚU

Îngeri şi demoni
sculptaţi în piatră

Statuile unui înger şi a unui demon, la catedrala Notre Dame din Paris

Catedralele construite între secolele XII şi XVI, în stil gotic (amplitudine şi austeritate geometrică ale elementelor arhitecturale), au o particularitate aparte. Sculpturile îngerilor, a căror prezenţă este firească, sunt alăturate în mod straniu sculpturilor reprezentând demoni în varii ipostaze. Prezenţa ostentativă a acestora din urmă printre ornamentele sculpturale ale unui lăcaş sfânt constituie o provocare la adresa credincioşilor, un fel de impietate al cărei mesaj trezeşte controverse şi astăzi.

Având în vedere epoca la care au fost realizate, când încă mai existau aprinse dezbateri privind entităţile Paradisului şi Infernului, se pare că influenţa ereziilor gnostice şi împărţirea lumii între bine şi rău (dualism) au influenţat concepţia artistică a constructorilor. Însă cele mai recente analize ale acestei „anomalii" leagă dezvoltarea stilului gotic timpuriu de răspândirea simultană a unei ştiinţe oculte cu origini în credinţele păgâne ale antichităţii, şi anume alchimia. Scopul fundamental al acestei pseudoştiinţe era obţinerea pietrei filosofale cu care metalele se puteau transforma în aur şi cu care omul putea fi vindecat de boli. Cu alte cuvinte, atingerea perfecţiunii şi prin asta sfidarea Creatorului divin. Or această atitudine de frondă la adresa lui Dumnezeu putea fi întruchipată prin prezenţa simbolică cea mai lesne de deslușit a diabolicului, şi anume demonii... Poate că elementele răului din acel zbuciumat secol XII (unul de referinţă, în special în Franţa) aduc aminte de conflictele sângeroase dintre Biserică, pe de o parte, şi templieri şi cathari, pe de alta, aceştia fiind încă depozitarii „dubioşi" ai unor credinţe paralele cu ideologia creştină clasică. După cum se ştie, şi templierii şi catharii au fost eliminaţi din istorie prin reprimare sângeroasă, alchimia a dispărut ca orice ideal irealizabil, însă arta de acum un mileniu ne mai aduce aminte de ea.

Omenia „odiosului" om de Neanderthal

În pofida portretului psihologic negativ pe care paleoantropologii l-au făcut până-n prezent Omului de Neanderthal – trăitor în spaţiul european până acum 35 de mii de ani – cele mai recente descoperiri tind să răstoarne toate supoziţiile legate de comportamentul predominant agresiv al acestuia. Hominidul „acuzat" că ar fi primul canibal din lunga istorie a omului şi că violenţa l-ar fi caracterizat nu numai în relaţiile cu alte genuri de oameni primitivi, în special faţă de Omul de Cro-Magnon (rivalul său în ceea ce priveşte spaţiul vital), ci şi în interiorul „clanului" său, se dovedeşte a fi, totuşi, o fiinţă plină de afecţiune.

Om Neanderthal acum 35000 de ani

Craniul unui Om de Neanderthal găsit la St. Césare (Franţa) dezvăluie fără tăgadă că, după ce a fost grav rănit la cap cu o armă din piatră, a primit îngrijiri spectaculos de eficace, datorită cărora a mai trăit 3-4 ani. Îngrijirea medicală propriu-zisă a constat în legarea strânsă a rănii pentru oprirea sângerării şi sudarea oaselor. În acelaşi timp, persoanele din jurul său i-au asigurat şi hrana... O astfel de atitudine este pentru specialişti surprinzătoare. Acest om arhaic, cum mai este numit, nu avea mentalitatea recuperării celor răniţi, pentru că aceştia reprezentau o povară pentru comunitatea respectivă. Nu mai puteau vâna şi lupta, nu mai puteau să procreeze. De obicei, cei indisponibili erau lăsaţi să moară sau prinşi şi ucişi de inamici. Incredibila descoperire îi face pe paleantropologi să se întrebe dacă acest caz este o excepţie şi, dacă da, care este povestea acelei fiinţe? Unii specialişti nu exclud chiar o poveste de dragoste sau o afecţiune extraordinară între mamă şi fiu, poate chiar între fraţi. Ataşamentul pe bază de rudenie era oare atât de dezvoltat acum 35 de mii de ani? În contextul dezbaterii pe această temă a fost readus în atenţie cazul a doi copii aparţinând unor ramuri diferite de Australopitheci (găsiţi în Africa de Sud), găsiţi îmbrăţişaţi. Ei căzuseră pradă atacului unui animal pe când se jucau împreună, acum 2,5 milioane de ani!... Se pare că se risipeşte din ce în ce mai mult imaginea pe care ne-am format-o despre strămoşii noştri şi neomenia a luat amploare abia o dată cu apariţia omului modern.

Om Neanderthal acum 200000 de ani

VITRINA ZOOLOGICĂ

Bufonul balenelor

Una din cele mai ciudate specii de balene este cea căreia i se spune „balena cu nas în formă de sticlă", trăitoare în regiunile nordice ale Atlanticului. Localnicii din Insulele Faroe şi de pe coastele Danemarcei o menţionează în folclorul lor încă din secolul XVI. Pe atunci, „fizionomia" acestui mamifer blând şi cu aspect amuzant, care preferă să se apropie (nu se ştie nici acum de ce) numai de ţărmurile acelor regiuni, i-a atras porecla iniţială de „prinţul apelor", în amintirea zeului scandinav Norse. Ulterior, această comparaţie a devenit desuetă şi nasul atât de pronunţat i-a adus denumirea de bufon.

O caracteristică aparte a acestei balene cu dinţi (odoncetaceu) este faptul că grupul în care trăieşte nu are mai mult de 3-4 indivizi, spre deosebire de marea majoritate a suratelor sale, care trăiesc în familii de 8-10 membri. Consecinţa directă este numărul mult mai scăzut de accidente de orientare şi de eşuări pe ţărm. Atunci când liderul micii comunităţi greşeşte ruta deplasărilor obişnuite, victimele sunt mai puţine. Masculii, care pot atinge 8 metri lungime, preferă să se izoleze unii de alţii pentru a evita rivalităţile din perioada împerecherii. Astfel, „Bufonul balenelor" se dovedeşte a fi un înţelept, întrucât el este sigur că urmaşii sunt ai săi; la multe specii de balene există împerecheri succesive între mai mulţi masculi şi o singură femelă, neştiindu-se cu precizie cine este tatăl progeniturilor.

LEGENDE CARE FAC ISTORIE

Santorin
un vulcan niciodată stins

Insula Santorin face parte din arhipelagul grecesc al Cicladelor din Marea Egee. Numit şi Thera, vulcanul care domină această zbuciumată fâşie de pământ este activ de cel puţin 400 de mii de ani, cu o periodicitate nedefinită, iar multe din erupţiile sale au fost catastrofale. Între răbufniri (ultima importantă s-a produs în 1950), prin coşul vulcanic ies gaze fierbinţi şi vapori de apă, semn că este permanent în clocot.

Izvor de controverse

De una din cele mai devastatoare manifestări ale acestui infern sunt legate două din marile evenimente legendare ale preistoriei şi istoriei: scufundarea miticului continent al Atlantidei şi biblica traversare a Mării Roşii de către triburile israelite, în cadrul exodului lor din Egipt spre Ţara Făgăduinţei. Data colosalei erupţii a lui Santorin este încă incertă; ea este fixată ştiinţific (cu o precizie de 20-50 de ani) în anul 1490 î.Ch. sau în 1645 î.Ch. Timp de mai multe zile, nori groşi de cenuşă au fost aruncaţi până la 30 de kilometri altitudine, iar uriaşe valuri (tsunami) au măturat coastele Mediteranei, inclusiv Delta Nilului. Practic, clima în acea regiune s-a răcit brusc şi mai multe luni Soarele n-a mai fost vizibil în regiune. Civilizaţiile minoică, egipteană, feniciană şi altele din Bazinul mediteranean au înregistrat în folclorul şi mitologiile lor acest eveniment ca pe un fel de „sfârşit al lumii" datorat mâniei divine. Specialiştii compară erupţia lui Santorin din mileniul II î.Ch. cu erupţia vulcanului indonezian Krakatau din 1883, când au pierit peste 30 de mii de oameni.

Datele ştiinţifice privitoare la perioada cataclismului contravin, însă, cu datarea ambelor legende. Astfel, pe baza unei vaste baze de informaţii istorico-geologice, dispariţia Atlantidei s-ar fi produs în secolul X î.Ch., la sfârşitul ultimei glaciaţiuni şi ar fi explicată în bună parte prin topirea gheţurilor din regiunile polare. Însuşi modul de calcul al dinastiilor făcut de Herodot conduce către aceeaşi epocă. Iar consecinţa logică a acestor premise este că Atlantida nu a fost Insula Santorin (sau Arhipelagul Cicladelor), ci acea întindere de pământ din Oceanul Atlantic, plasată de Platon în enigmatica Mare a Sargaselor.

Tot în mod ştiinţific, exodul celor douăsprezece triburi israelite din Egipt şi favorizarea acestuia de condiţii meteorologice speciale, atestate geofizic, sunt „dependente" de domnia faraonului Ramses II (1304-1234 î.Ch.). Dar acea erupţie majoră a vulcanului Santorin s-ar fi petrecut mai devreme, în timpul domniei reginei Hatşepsut (1490-1468 î.Ch.) sau chiar mai înainte de aceasta. Şi totuşi, toate descrierile biblice privitoare la manifestări anormale ale naturii, inclusiv cele „zece plăgi" cu care Dumnezeu a pedepsit Egiptul, se potrivesc, cu umările climatice provocate de răspândirea norilor de cenuşă vulcanică şi de valurile neobişnuit de mari datorate mişcărilor seismice aferente erupţiilor în lanţ. Deci nici din acest punct de vedere, „explozia Santorin" nu corespunde ştiinţific cu datele istorice. Unde este eroarea? Se acordă o prea mare importanţă acelei catastrofe naturale şi se doreşte neapărat (din partea unor cercuri de istorici) acoperirea unei pete albe a istoriei umanităţii?

În funcţie de grupul de specialişti care studiază fenomenul Santorin, fie că lucrurile sunt lăsate în suspensie, ca o provocare la o dispută permanentizată, fie că istoricii sunt categorici şi resping atât situarea Atlantidei în Mediterana, cât şi datarea Exodului în timpul altei dinastiei decât cea din care a făcut parte şi Ramses II (a XIX-a). Pentru contemporaneitate, mult mai important este faptul că periculosul vulcan al Cicladelor poate oricând să erupă catastrofal, el aflându-se la intersecţia faliei europene şi a celei africane, care înaintează permanent spre nord.

Pagină realizată de PAUL IOAN

A PUS OMUL PICIORUL PE LUNĂ?

(urmare din pag. 1)

Încet-încet au fost descoperite o serie de discrepanţe în fotografiile puse la dispoziţie de NASA care au născut mai multe semne de întrebare, aşa cum reiese şi dintr-o carte intitulată *NASA mooned America* („NASA a păcălit America") scrisă de R. Rene. Iar într-o emisiune din 15 februarie 2001 a postului american de televiziune FOX, problema a fost pusă fără ocoliş: „Teoria Conspiraţiei: Am pus piciorul pe Lună?"

Scepticii răspund negativ. Şi au şi argumente. De exemplu: toate obiectele au umbră – modulul, rocile, inclusiv steagul, numai *astro-NU-ţul* nu are! (foto 1)

În altă fotografie, umbrele celor doi cosmonauţi sunt divergente, ceea ce înseamnă surse multiple de iluminare (foto 2); o fotografie incredibilă ne arată o rocă pe Lună pe care este gravată litera „C"! Nici urmă de stele pe cerul de deasupra Lunii! Mai sunt şi altele. La toate aceste „curiozităţi", NASA a răspuns punct cu punct, uneori neconcludent, alteori descalificând autorul observaţiei pentru a-şi susţine adevărul că misiunile Apollo au fost pe Lună. Din lipsă de spaţiu, nu voi prezenta şi aceste contra-argumente. Şi totuşi... O singură observaţie mai vreau să reproduc: aceea a cercetătorului român Virgiliu Th. Răzuş (foto), care mi se pare fundamentală, tranşând, fără drept de apel, problema „marelui pas al omenirii". Iată ce îmi spunea dl. Virgiliu Th. Răzuş, într-un interviu realizat săptămâna trecută: „Un lucru care a trecut neobservat la momentul respectiv îl reprezintă imaginea de pe vizorul lui Armstrong. El se uită în stânga lui şi pe vizor se reflectă imaginea colegului său spaţial. Numai că atunci când întoarce capul şi priveşte spre camera video fixată pe modul, pe vizorul căştii rămâne aceeaşi imagine a colegului său! Mai e întrebarea de ce nu s-a făcut de pe orbita selenară nici o fotografie a părţii nevăzute a Lunii. După mine, dovada că americanii nu au fost pe Lună o demonstrez printr-o teorie de-a mea, vizând lumina în spaţiu. Am realizat la Universitatea Politehnică Bucureşti un experiment fizic pe care l-am prezentat şi la o televiziune din Bucureşti, de curând. Sub un clopot de sticlă am plasat o oglindă, un obiect şi o sursă de lumină. În condiţii normale, obiectul se reflectă în oglindă. În momentul în care am făcut vid sub clopot, raza de lumină reflectată spre obiect dispare. Explicaţia este că în vid, atunci când fotonii, venind dinspre o sursă, se lovesc de o suprafaţă a ei, se reflectă întorcându-se pe acelaşi traseu spre sursă. Datorită fenomenului de reflecţie totală. De aceea în Univers e întuneric şi nu lumină. Acest experiment demonstrează că în vizoarele cosmonauţilor de pe Lună, deci în vid, nu trebuia să se vadă nimic, decât o zonă neagră, compactă. Cum toată lumea ştie celebrele fotografii în care un cosmonaut, modulul şi peisajul înconjurător lunar se răsfrâng în casca lui Armstrong, singura explicaţie plauzibilă este că aceste fotografii, cunoscute de toată lumea, au fost făcute pe Pământ şi nu pe Lună".

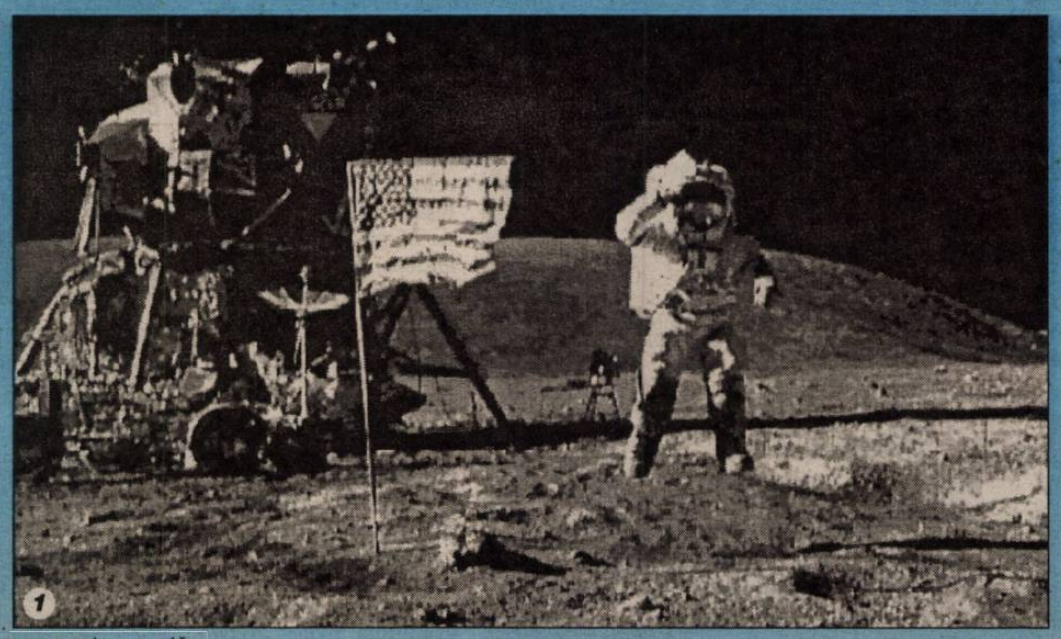
1

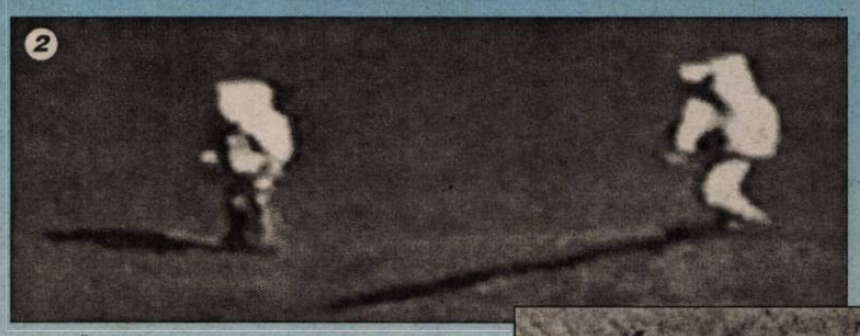
2

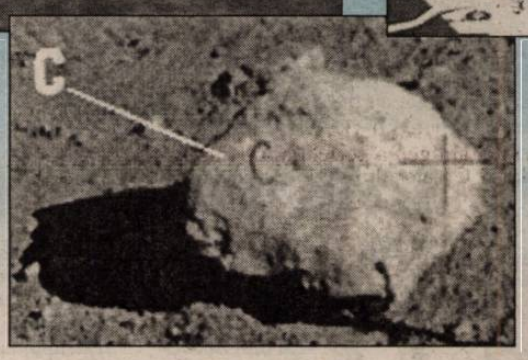

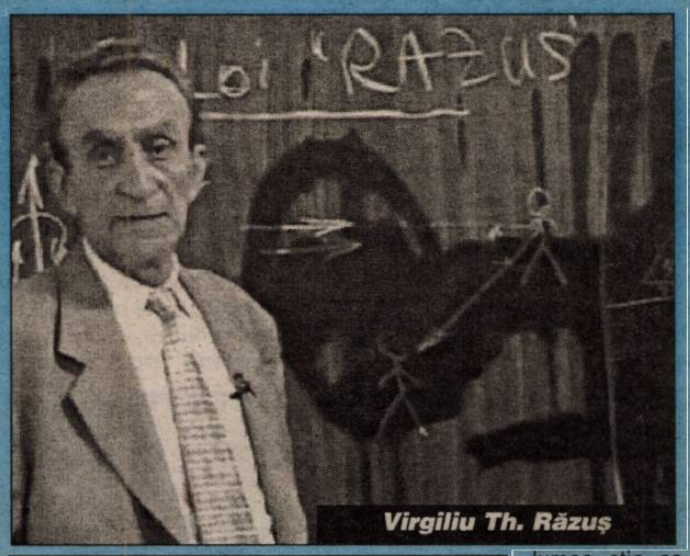

Virgiliu Th. Răzuş

Pompa de vid cu ajutorul căreia prof. Virgiliu Răzuş şi-a demonstrat teoria la Universitatea Politehnică Bucureşti.

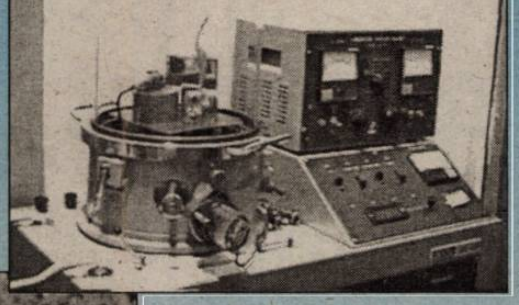

În încheiere se poate trage o concluzie plauzibilă: în graba de a realiza „reportajul aselenizării", de pe urma căruia NASA şi SUA câştigau supremaţia în cursa spaţială, echipa de filmare, în frunte cu regizorii de la Hollywood, au făcut o serie de greşeli impardonabile care dovedesc că imaginile „aselenizării" sunt trucate. Iar experimentul profesorului Virgiliu Th. Răzuş pune capac la toate şi demonstrează imbatabil că „aselenizarea" a fost o păcăleală la scară planetară. În realitate, spune profesorul Răzuş, **Omul n-a pus niciodată piciorul pe Lună!**

GEORGE CUŞNARENCU

STATUIA *Annei Frank*

În mijlocul Amsterdamului, pe malul unuia dintre cele mai circulate canale, nu departe de impunătoarea Catedrală de Vest se află o clădire în faţa căreia se adună oameni stând răbdători la coadă. Se vorbeşte în şoaptă dar se pot distinge tot felul de limbi, cunoscute sau nu, pentru că aici se află o casă-muzeu, o admirabilă înfierare a crimelor nazismului.

Este vorba de casa Annei Frank, micuţa evreică al cărei jurnal a fost găsit după deportarea în lagăr, deportare care avea să-i aducă sfârşitul. Jurnalul a fost publicat în toate colţurile lumii şi multe din scenele de prestigiu au interpretat dramatizarea acestuia. Nimic nu poate fi comparat însă cu vederea „pe viu" a temniţei în care micuţa şi familia sa au sperat să-şi găsească salvarea, ascunzându-se din iulie 1942 până în august 1945.

Ana Frank se născuse la Frakfurt în 1929 dar, după victoria partidului condus de Adolf Hitler, familia părăsise Germania, refugiindu-se la Amsterdam, în 1940. Tatăl, Otto Frank, începuse un comerţ en gros cu articole de băcănie la parterul casei, construită în 1653 de un negustor olandez. Era vorba de fapt de două case separate printr-o curte interioară. Scările înguste şi abrupte au permis izolarea unor cămăruţe minuscule, a unui adăpost secret, construit de familie care, în iulie 1942, după invadarea Olandei, a hotărât să se ascundă. În spatele unei biblioteci turnante, două cămăruţe cu o sală mică de baie şi un pod au servit de refugiu Annei, tatălui, Otto, mamei, Edith şi fiicei celei mari, Margot.

Anna îşi începuse jurnalul în 1940 când îl primise cadou de ziua ei de naştere. Îl continuase în captivitate cu temerile şi speranţele specifice vârstei şi conjuncturii în care se afla. Speranţele crescuseră o dată cu debarcarea din Normandia dar, din nefericire, la 4 august 1944 adăpostul lor este descoperit datorită unui denunţ şi familiile sunt deportate. Jurnalul este salvat ca prin minune fiind acoperit de un maldăr de hârtii şi găsit de buna dactilografă Miep. Cu toţii sunt deportaţi la Auschwitz. Anna şi sora ei mor de tifos cu doar două luni înainte de încheierea războiului. De fapt singurul supravieţuitor este Otto Frank care, în 1947, publică jurnalul fiicei sale. În 1957 casa, ameninţată o vreme cu demolarea, este transformată în muzeu. Este un muzeu unic. Un muzeu al înfierării discriminărilor rasiale, un muzeu în care totul pare îmbibat în lacrimi şi suferinţă. Fotografiile, cărţile de rugăciuni, puţinele obiecte vorbesc mai bine decât orice despre dramele cumplite petrecute în interiorul apăsător.

Numele denunţătorului nu a fost cunoscut niciodată.

Ieşind afară te izbeşte aerul proaspăt şi masivitatea catedralei de alături. Lângă aceasta olandezii au înălţat o mică statuie reprezentând-o pe Anna Frank. Credincioşii care vin sau ies de la sfânta liturghie nu uită să depună o floare la statuia micuţei evreice pentru că bunul Dumnezeu este acelaşi pentru toţi şi poate că nu va mai permite repetarea unor asemenea tragedii.

IRINA STOICA

◆...vanilia este o plantă erbacee perenă agăţătoare, din familia orhideelor? Este originară din America tropicală.

◆...numele adevărat al scriitorului şi publicistului român Ion Vinea (1895-1964) a fost Ion Iovanaki?

Ştiaţi că...

S-a remarcat printr-o tonalitate elegiacă, oscilând între atitudinea protestatară şi cea contemplativă.

◆...faianţa a fost fabricată pentru prima oară în antichitate, de babilonieni? În evul mediu arabii au redescoperit tehnica de fabricaţie şi au transmis-o în Spania, Africa de Nord, apoi în Sicilia şi Italia. Spre anul 1400 ea a luat numele oraşului Faenza, unde erau principalele centre de fabricaţie.

◆...în mitologia hawaiană exista o zeiţă a dansului? Ea se numea Laka şi, conform tradiţiei, coborâse din Lună din dragoste pentru împăratul muritor Lono căruia, în schimb, îi cere să facă fapte de zeu. (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

CRYOSAT *spionul gheţarilor*

În Antarctica există multe tipuri de gheţari printre care foarte răspândiţi sunt cei care au o parte a gheţarului pe continent, iar restul pluteşte pe ocean. Aceşti gheţari nu sunt niciodată stabili, iar din zona lor plutitoare adesea se desprind aşa-numitele iceberguri. Specialiştii de la British College şi cei de la British Antarctic Survey au publicat un studiu asupra celui mai mare gheţar din Antarctica, denumit PINE ISLAND, care ocupă o suprafaţă de peste 5.000 km pătraţi(!) El are o parte situată pe continent şi o alta care pluteşte pe ocean; această ultimă zonă scade cu rapiditate, iar din studiile întreprinse a rezultat că scăderea nu are o motivaţie climatică!... Pentru urmărirea „zonei de eşuare" – care corespunde limitei dintre zona care se sprijină pe sol şi cea care pluteşte –, deci pentru a cerceta dacă PINE ISLAND se micşorează, s-a recurs la observaţii din satelit, din analiza cărora rezultă că, în perioada 1992-1996, zona de eşuare a acestui imens gheţar a „dat înapoi" anual cu peste 100 km! Mai mult, specialiştii englezi, bazându-se pe măsurători similare făcute până în 1999, au ajuns la concluzia ca PINE ISLAND a scăzut în înălţime în perioada 1995-2001 cu... 10 m! Este de menţionat că, deoarece majoritatea gheţarului PINE ISLAND este sub nivelul mării, dacă el va începe să se topească repede, s-ar putea ajunge la o catastrofă, nivelul apelor oceanului planetar ridicându-se cu... 5-6 m! Pentru supravieţuirea zonelor Antarcticei inclusiv pentru găsirea unei explicaţii referitoare la evoluţia neobişnuită a gheţarului PINE ISLAND, Agenţia Spaţială Europeană (ESA) a lansat consorţiului ASTRIUM contractul de 70 milioane euro (denumit CRYOSAT destinat investigării dintr-un satelit specializat şi cu aparatura de mare precizie, a variaţiilor de grosime ale calotelor glaciare, a comportamentului gheţarilor din regiunile polare şi a oceanelor îngheţate de la Poli. CRYOSAT va evolua pe o orbită circumpolară la altitudinea medie de 720 km, radarul său măsurând grosimea şi circumferinţa formaţiunilor glaciare adesea inaccesibile.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

După 2600 de ani

Comorile etrusce ies la lumină

Peste 800 de amfore, urne şi vase preţioase... O comoară restituită de o ambarcaţiune etruscă, descoperită în largul coastelor Marsilliei.

Totul a început în martie 1999, o dată cu aventura ştiinţifică a submarinului Comex care a reperat epava unei nave în largul coastelor marseilleze. În cel mai scurt timp au fost mobilizaţi arheologi şi tehnicieni care au pus la punct un program de cercetare a epavei în care au fost angajate, alături de Comex, două submersibile echipate cu tehnologie de ultimă oră: Remora 2000 şi Super A, un robot integral automatizat, telecomandat de la suprafaţă printr-un cablu. Prima etapă a cercetării a constat în reconstituirea tridimensională a vestigiilor cu ajutorul unei camere numerice fixate pe Remora 2000, care a luat imagini ale amforelor şi ale subsolului marin. Un enorm ventilator submarin a intrat în acţiune pentru a spulbera mâlul din jurul vestigiilor. După ce amforele au fost urcate la suprafaţă s-a putut identifica vechimea şi originea lor: vasele aparţineau secolelor VI şi V î.Ch. şi proveneau din oraşul etrusc Caere din apropierea Romei. Se apreciază că numărul amforelor transportate de nava etruscă (lungă de 20 m) care se îndrepta spre Galia ar fi de aproximativ 800. Deocamdată au fost recuperate 114. Un număr impresionant raportat la cultura etruscă arhaică din Caere. Vasele – excelent conservate în mâl – fuseseră umplute cu vin (între 26 şi 37 litri în fiecare amforă); în timp, însă, apa s-a infiltrat prin pori şi din preţiosul lichid n-au mai rămas decât tanini şi câteva bobiţe de struguri. Exploratorii au mai găsit recipiente din bronz din care se bea vinul, urne, farfurii din pământ ars şi un vas numit askos, ce conţinea ulei parfumat şi pe care erau pictaţi doi bărbaţi goi. Probabil doi atleţi care erau unşi înainte de a-şi începe exerciţiile fizice. Această descoperire întăreşte ipoteza legăturilor economice foarte puternice dintre popoarele etrusc şi gal şi nu în ultimul rând capacitatea de producţie viticolă a etruscilor. O descoperire cu totul excepţională care va permite o mai bună cunoaştere a culturii etrusce, a unei civilizaţii care a apărut la sfârşitul secolului al VIII-lea î.Ch. în Italia şi care a lăsat foarte puţine dovezi scrise posterităţii.

DORIN MĂRAN

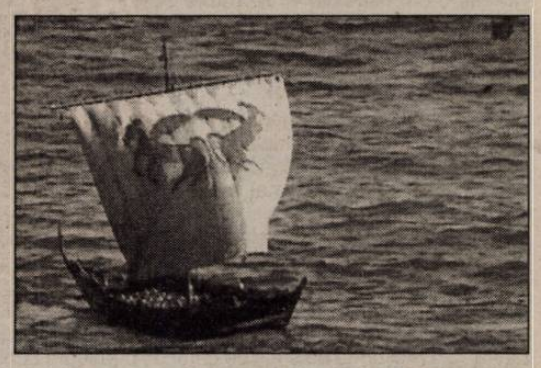

Paginile secrete ale omenirii

Nenumăratele vieţi ale CONTELUI DE SAINT GERMAIN

Rareori au existat personaje mai misterioase şi mai emblematice pentru epoca lor decât cel cunoscut sub acest nume! Doi regi ai Franţei, Ludovic XV şi XVI l-au avut drept confident şi a strălucit la aproape toate marile curţi europene. Nimeni nu a putut să spună însă cu precizie când şi unde s-a născut. În 1690 – ca fiu al Mariei de Neuburg, văduva lui Carol II al Spaniei, nefericita eroină a lui Victor Hugo în celebra sa piesă „Ruy Blas" şi al obscurului Conte Adanero? (*Deşi compozitorul Rameau spune că l-a cunoscut în 1710 drept Marchiz de Montferrat, arătând ca un bărbat de 40 de ani!).* Fiu al Prinţului transilvan Francisc Racoczi II? (*Ipoteză sprijinită şi de faptul că deşi toţi fiii acestuia au fost crescuţi de Împărat la curtea de la Viena, unul a fost readus în grija exclusivă a tatălui...*) Şi dacă naşterea Contelui stă sub semnul misterului, nici despre viaţa sa informaţiile nu sunt foarte precise. Vorbea toate limbile europene iar erudiţia sa în probleme de istorie o umbrea pe a oricărui altcuiva, făcând din el un foarte căutat partener de conversaţie, chiar pentru nobilii cei mai aleşi. Marile sale realizări însă şi marea sa pasiune erau Chimia şi mai ales Alchimia, fiind recunoscut drept „adept". Mulţi dintre puternicii zilei, se spune, au beneficiat de „serviciile" sale. Purta veştminte bogate, împodobite cu pietre preţioase de mare preţ. Constrâns să părăsească Franţa din cauza „amestecului" său în politica externă, se refugiază la Londra, ajunge apoi în Rusia unde se spune că a contribuit din plin la suirea pe tron a Ecaterinei II, revine în Franţa unde îi previne pe Ludovic XVI şi pe Maria Antoaneta asupra tragediei care îi aştepta. Ultimii ani pe care istoria „înregistrată" îi mai poate urmări, îl găsesc la curtea Contelui Carol de Hesse Cassel, căruia se spune că i-ar fi încredinţat documentul ce îi atestă naşterea înainte de moartea sa, care, se presupune, a fi avut loc în 1784. Dar nici Contele, înaintea sa, nici regii Franţei, nu au dezvăluit nimic despre acest lucru... A murit Contele în 1784? Există documente care îl menţionează ca delegat la o importantă reuniune în anul 1785; o Madame de Genlis spune că l-a întâlnit la Viena în 1821; mai mulţi exploratori l-au „întâlnit" pe tot parcursul anilor 1800 în Orientul Extrem; Annie Besant, faimoasă teosofistă, l-ar fi recunoscut reîncarnat într-unul din liderii săi spirituali; în fine, în ...1972 (!), francezul Richard Chanfray a pretins şi el că ar fi acelaşi Conte Saint Germain, încercând chiar să apară la televiziune pentru a-şi demonstra „îndelungata" pricepere în a transforma plumbul în aur...

Contelui îi plăcea mai mereu să povestească lucruri petrecute demult şi avea obiceiul ca povestirile să le facă la persoana întâi. El îi lăsa astfel –sau chiar îi făcea - pe ascultători să creadă că fusese prezent personal la tot felul de celebre evenimente. Şi, după cum îi mărturisea unui prieten într-o zi, *„Caraghioşii ăştia de parizieni cred că am cinci sute de ani. Eu le confirm că aşa este, pentru că văd că le face mare plăcere. De fapt, ce să-ţi spun, eu sunt cu mult mai bătrân"...*

MIHAELA DOROBANŢU

Atlasul cu datini

Lăutari vestiţi în Bucureştii de altădată

Din ce în ce mai des auzim vorbindu-se despre muzica veacului trecut, despre farmecul vieţii din Bucureşti, trăită în restaurantele Capitalei, cu vestitele lor tarafuri de lăutari. Este greu de citat lista lungă a acestor renumite localuri care îşi datorau faima poate nu doar sarmalelor cu mămăliguţă, tuslamalelor sau mititeilor, ci mai ales virtuozilor muzicii noastre populare. Desigur, în centrul Capitalei întâlneai familii de lăutari renumiţi: Dinicu, Pădureanu, Ochialbi sau Ciolac! De pildă, Grădina Otetelişanu – prin 1904 – devenea scenă de operetă şi loc de întâlnire pentru amatorii de muzică populară. Uneori, programele artistice se împărţeau – cum s-a petrecut cu Grădina Blanduziei a lui Mitică Georgescu – între o echipă de lăutari şi fanfara Regimentului 8 „Dragoş" din Dorohoi.

Dacă se poate vorbi de un farmec particular al restaurantelor bucureştene cu lăutari de odinioară, unele intrate chiar în literatura internaţională, atunci nu putem trece peste punctele de referinţă: restaurantul *Iordache N. Ionescu* din strada Covaci nr.3 unde concerta maestrul Costică Dumitrescu, restaurantul *Enescu* şi *Andreescu* din strada Sf.Iosif nr.15, unde putea fi admirat Christache Ciolac, sau *Grădina Sărindar*, aflată pe strada cu acelaşi nume, unde „zicea" cu foc şi inimă „albastră" artistul Dinicu-Piteşti. Pe la începutul secolului trecut au apărut şi altele cum ar fi: *Berăria Cooperativă* de lângă Teatrul Naţional, restaurantele *Elyseu, Continental, Terasă, Kisseleff*, unde renumiţi lăutari nu puteau să nu fie prezenţi. Nu exista ca un mare virtuoz, după ce concerta la Ateneul Român, să nu admire, seara târziu, pe vestiţii Nicu Buică, Grigoraş Dinicu, Petrică Moţoi, Jean Marcu, Fănică Luca, însoţiţi de tarafurile lor vestite.

După o seară petrecută la restaurantul *Enescu*, violonistul Misha Elman i-a telegrafiat patronului de la Green-Park-Hotel din Londra spunându-i: „Du-te la Bucureşti şi adu taraful lui Dinicu! Ai să prăpădeşti Londra!"

Ajunseserăm cunoscuţi în lume şi prin aceşti mari lăutari.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Biserica Sfinţii Arhangheli

Biserica Sfinţii Arhangheli din Craiova a fost construită între 1783-1793, după cum arată vechea pisanie aşezată, după ultima reparaţie din 1929-1933, în interior, deasupra uşii de la intrare.

Textul pisaniei îi menţionează drept ctitori principali pe Dumitru Polcovnic, Ioan Mătăsaru şi Hagi Crăciun, iar anii construcţiei sunt confirmaţi prin menţionarea episcopului de Râmnic, Filaret, care a păstorit lucrarea în timpul domniei lui Alexandru Ipsilanti, menţionat de asemenea. Catagrafia din 1813-1815 îi înregistrează drept ctitori şi pe răposatul clucer Dumitru Săndulache şi pe Hagi Crăciun, Ioan Carabet şi Gheorghe Docuzu, pus, de altfel, primul pe listă. Se încearcă să se explice chiar că pisania a fost pusă înainte de terminarea lucrărilor, fără să se cunoască importanta contribuţie a clucerului Săndulache.

Hagi Crăciun, amintit printre ctitori, era prin anii 1760 unul dintre fruntaşii negoţului oltean. Căsătorit cu o bulgăroaică, s-a folosit mult de privilegiile acordate negustorilor de către armata austriacă. El desfăcea la Sibiu tutunul de la Nicopole şi Rusciuc, vinul de la Şistar, bumbacul, lâna şi ceara din Oltenia.

În cetăţile turceşti ducea produse austriece şi locale şi, călătorind mult, ajunge şi la Locurile Sfinte, devenind hagiu. Unul dintre cei doi fii ai săi, Crăciun Hagi Crăciun îl urmează în ale negoţului, continuându-i şi activitatea de ctitor, iar celălalt ajunge polcovnic de Dolj între 1820-1830.

Nicolae Iorga afirmă că la biserica Sfinţii Arhangheli au fost ctitori şi boierii Murgăşeni. Se evidenţiază încercările cluceresei Safta, soţia unuia dintre ei, de a pune un ceasornic în biserică şi, de asemenea, „clopot cu toată rânduiala fiind gata a plăti pentru aceasta până la 800 de lei".

Cutremurul din 1838 provoacă mari stricăciuni locaşului. Aşa cum notează I.V. Crâncea în „Oameni şi fapte din trecutul Craiovei", „Bolta altarului a crăpat pe două locuri, a căzut şi cercul turlei, a crăpat şi catapeteasma. Biserica s-a închis". În timpul reparaţiilor au fost dărâmate bolţile cu totul, iar tavanul şi turla au fost refăcute din scânduri. Lucrările au durat câţiva ani, între 1857-1860, şi au fost executate de arhitectul restaurator Costache Christian şi pictorul Costache Petrescu. Tot atunci a fost adăugat şi pridvorul. În 1929 se face o nouă reparaţie pe cheltuiala Vorforenilor, biserica fiind refăcută sub supravegherea Comisiunii Monumentelor Istorice. Astfel ea îşi capătă aspectul de astăzi, cu pridvor susţinut de coloane cu capiteluri, cu o turlă împunătoare şi pereţii, împărţiţi în două registre, ornaţi cu firide. Biserica a devenit nu doar un loc de închinăciune, ci şi un frumos şi proporţionat monument, reprezentând epoca în care a fost creat.

IRINA STOICA

CONDAMNAT pentru că l-a „văzut" pe Stalin în pat cu Hruşciov

Închipuiţi-vă că tiranicul „tătuc" Stalin a întreţinut relaţii intime cu... succesorul său, Nikita Hruşciov. Închipuiţi-vă şi-atât, căci altfel vă paşte o relaţie deloc plăcută cu procurorii ruşi. Aşa i s-a întâmplat scriitorului Vladimir Sorokin, autorul romanului cu titlu cel puţin bizar, „Goluboie Salo" („Slănina albastră"!), care şi-a imaginat exact ce vă propuneam mai sus. Nimic indecent aici – consideră scriitorul, precizând că este vorba despre o operă de ficţiune şi că nu are nici pe departe finalitate specifică pornografiei. Totuşi, un „tovarăş cititor", care a cumpărat cartea lui Sorokin şi a şi citit-o (sic!), s-a enervat atât de rău, încât, într-o veche şi binecunoscută tradiţie, a făcut plângere scrisă la Procurorul general al Moscovei.

Până aici, încă n-ar fi nimic prea ieşit din comun, dacă ne gândim că fiecare om poate avea supărările lui. Numai că plângerea cu pricina a fost luată în considerare şi (ne)inspiratul scriitor a fost inculpat. Dacă anchetatorii vor proba că Sorokin se face vinovat de a fi distribuit materiale pornografice, el riscă doi ani de închisoare, cam la fel ca-n vremurile de aur ale imperiului comunist.

Totuşi, mai mulţi oameni de cultură ruşi au luat poziţie, dacă se poate spune aşa, faţă de bizara reacţie a autorităţilor, declarându-se categoric împotriva unui asemenea... Armaggedon moscovit. „Dacă nu-i condamnăm pe editorii care aduc pe piaţă «Mein Kampf» a lui Hitler, dar îi urmărim pe scriitori pentru opera lor de creaţie, se naşte un precedent foarte periculos" – a declarat Ministrul Culturii, secondat de alte voci oficiale. Până una-alta, vânătoarea de vrăjitoare continuă într-un stil kafkian modern, atrăgându-le încă o dată atenţia, celor cu conştiinţe anesteziate, că vremea totalitarismului, a abuzurilor „de stat" şi a corupţiei la nivel înalt este departe de a fi apus. Cât despre numiţii Stalin şi Hruşciov, ei se odihnesc în pace... *(A.N.P.)*

Răzbunare de dincolo de mormânt

O stranie întâmplare l-a avut drept erou pe cel mai popular autor de romane horror, celebrul Stephen King. Acum câţiva ani, acesta a fost lovit, aparent inexplicabil, de un microbuz în timp ce se plimba pe un drum de ţară. Explicaţia „de atunci" a fost că din cauza câinelui pe care îl avea în cabină şi care i-a distras atenţia de la drum, şoferul pierduse controlul volanului. King a fost aruncat într-un şanţ, din fericire plin de iarbă, şi a scăpat cu puţin să se zdrobească de o piatră. A suferit o intervenţie chirurgicală de cinci ore. În glumă, şi-a amintit de două dintre romanele sale, unul în care apare un câine ucigaş şi celălalt în care „erou" este o maşină care gândeşte şi care porneşte de una singură într-o cumplită cursă asasină. După ce totul s-a sfârşit, totuşi, cu bine, o investigaţie declanşată de revista Enquirer a scos la iveală o... poveste de dincolo de poveste, demnă ea însăşi de cel mai groaznic dintre romanele lui Stephen King. Aceasta pentru că s-a emis ipoteza că adevăratul vinovat era ...Peter Hurkos, un cunoscut medium, decedat cu 11 ani în urmă.

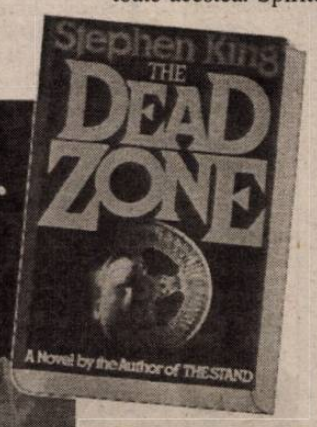

S-a spus că Stephen King de fapt îi „furase povestea vieţii lui" pe care o folosise pentru unul din romanele sale, „Zona morţii". Totul a căpătat un aer de... karma: spiritul lui Hurkos, după cum avea să declare Stephanie, văduva lui, a revenit pe pământ exact în ziua în care King a suferit accidentul. Repetând exact subiectul romanului, în care eroul capătă puteri paranormale în urma unui accident de maşină aproape identic cu cel suferit de scriitor. Numele lui Peter Hurkos fusese pomenit în carte şi autorul a recunoscut că folosise fapte reale din viaţa lui, dar... nu-i dăduse nici un ban pentru toate acestea. Spiritul lui Hurkos a revenit în lumea reală cu ocazia căsătoriei fiicei sale – un portret în ulei al său, înrămat şi aflat pe un perete a început brusc să se clatine, doar cu câteva ore înaintea ceremoniei. Toţi au simţit o prezenţă stranie. Fiul rabinului venit pentru nuntă a simţit o mână pe umăr, care l-a oprit să o întâmpine pe mireasă. Aşteptându-şi mireasa, Chris Portillo a avut senzaţia că Hurkos îi pusese mâna pe creştet, binecuvântându-l. Un fotograf profesionist a descoperit pe fotografii o pată albă luminoasă. Pentru toţi a fost clar că furia lui Hurkos la adresa lui King îl adusese înapoi. Era momentul plăţii! *(M.D.)*

Infractori, condamnaţi să predea cursuri de deontologie

Un judecător din Cansas City (Missuri) a dat o sentinţă foarte originală: pentru fraudele comise de doi angajaţi ai unei bănci de investiţii, el le-a oferit infractorilor posibilitatea de a alege între închisoare şi obligaţia de a presta cursuri la care să-i înveţe pe studenţi regulile deontologice ale meseriei lor. De fapt, Richard Halford (67 de ani) şi Albert Reitz (50 de ani) au fost condamnaţi la cinci ani de închisoare cu suspendare. Dar, în cazul în care acceptă să presteze 1000 de ore de serviciu în interesul comunităţii (sub formă de cursuri de deontologie!) pedeapsa se va reduce cu doi ani. Evident că infractorilor le-a surâs noua condiţie de... profesori, experţi în materie de fraude fiscale. (A.P.)

O lume nebună

În urmă cu şase ani Michelle Dumarescq era bărbat, dar între timp s-a transformat în femeie cu acte în regulă, aşa că, de mirare sau nu, Federaţia de ciclism din Canada a admis-o în echipa feminină a Campionatului lumii VTT, din anul acesta. Ciclistul... femeie din Vancouver (Canada) s-a afirmat şi i-a convins pe organizatori să-l/s-o admită pe lista pentru marea competiţie anuală VTT, după ce s-a afirmat la participarea a şase curse, la două situându-se pe locul 2. „Sunt fericită că am fost selecţionată în finală, a declarat Michelle, acesta fiind ţelul meu suprem din acest an". Totuşi, anunţul privind înscrierea pe liste a... acestei concurente a stârnit aprige nemulţumiri în rândul sportivelor cu adevărat de sex feminin. „Nu cred că este un lucru corect, declara Cassandra Boon, campioana canadiană en titre. Nu cred că transformarea din sexul iniţial, dobândit la naştere, poate fi completă." Cassandra Boon consideră totuşi că lui Michelle nu ar trebui să i se interzică total dreptul de a participa la un campionat, doar că ar trebui să se înfiinţeze o nouă categorie, a transsexualilor. Michelle are totuşi punctul său de vedere: „Faptul că sunt transsexual este doar un detaliu al biografiei mele. Eu sunt femeie. Şi sunt ciclistă, întâmplător una bună". *(A.P.)*

Un trans-sexual în echipa feminină canadiană de ciclism

A CĂZUT PESTE UN METEORIT! Un fermier canadian a găsit, în urmă cu cinci ani, în timp ce dădea o mână de ajutor unor muncitori ce construiau o şosea în apropiere de domeniul său, o piatră în greutate de 8 kg. Mai bine zis s-a împiedicat de ea şi a căzut, rupându-şi clavicula. În momentul în care a ridicat-o pentru a o arunca cu furie la marginea drumului, i s-a părut că este mai grea decât alte pietre de dimensiuni apropiate. A dus-o acasă şi a depozitat-o într-un garaj gândindu-se să predea „obiectul delict" unor geologi. A făcut-o de-abia anul trecut şi în urma investigaţiilor efectuate a aflat cu stupoare că este vorba de un meteorit, al doilea ca mărime care a fost descoperit în Canada. Oamenii de ştiinţă apreciază că acesta s-ar fi lovit de Pământ în urmă cu 100.000 de ani. *(D.M.)*

După multe eforturi, poliţia din Florida a reuşit să captureze autorul unui furt de bijuterii, dar recuperarea obiectelor părea de-a dreptul imposibilă. În cele din urmă norocul le-a surâs: o severă indigestie care l-a cuprins din senin pe hoţ a scos... comoara la iveală. Mark Kennedy înghiţise prada: un colier de aur cu 83 de diamante şi încă două diamante de 0,75 carate. La puţin timp după ce a fost adus în arestul poliţiei, hoţul a acuzat dureri insuportabile de stomac. A fost transportat la un spital de urgenţă unde medicii aveau să rămână muţi de uimire: radiografia a pus în evidenţă bijuteriile dispărute. Tratamentul a fost simplu: o doză semnificativă de purgative. Pentru început au fost... recuperate colierul şi un diamant. Durerile pacientului s-au calmat, aşa că a fost transportat din nou în arestul poliţiei, la infirmerie, unde personalul de îngrijire a primit o sarcină de mare răspundere: să recupereze şi cel de-al doilea diamant. Când i s-au returnat obiectele, bijutierul păgubit a declarat că le va curăţa, steriliza şi lustrui cu cea mai mare grijă înainte de a le pune în vânzare. Oricum, le consideră „nişte bijuterii pline de noroc". *(A.P.)*

Un zid ridicat ÎN FAŢA SOACREI!

O cărămidă şi încă o cărămidă. Fernand nu se grăbeşte şi construieşte zidul meticulos, zâmbind în colţul gurii. Aştepta de mult această clipă şi voia să-şi prelungească plăcerea. Femeia de dincolo de proaspătul perete, soacra sa, Léonore, încă mai dormea sub efectul drogurilor. În pivniţa dominată de penumbră, felinarul arunca o lumină zgârcită asupra muncii acestui meşter Manole de ocazie care n-o sacrifică pe iubita sa, Ana, ci pe vârstnica dar apriga mamă a soţiei sale.

Fernand Dupier este altfel un francez cumsecade. Căsătorit cu Miléne de vreo cinci ani, el a avut ghinionul ca locuinţa soacrei sale din Lyon să fie mistuită de flăcări. Şi de atunci, de aproape un an, Léonore s-a mutat în casa copiilor din comuna Livergne. La început, totul a decurs bine, contrazicând proverbiala dihonie soacră-ginere. Însă, atunci când a aflat că nu va avea nepoţi şi că Miléne nu vrea să adopte nici măcar un copil, a început infernul. Reproşurile ei nu mai conteneau, iar vina aruncată asupra virilităţii lui Fernand îl scotea pe acesta din minţi. Bărbatul şi femeia făcuseră tot ce trebuia, dar oprelişti de altă natură se împotriveau procreării... Deşi natura îl făcuse un om cumpătat, Fernand rezista cu greu şi începuse să întârzie seara la taverna unde se strângeau fermierii din zonă. Încet-încet, în mintea lui se năştea ideea răzbunării, căci Léonore trecuse de pragul suportabilului. Iar clipa mult aşteptată a sosit mai repede decât se aştepta.

Când Miléne l-a anunţat că va pleca pentru două săptămâni de acasă, Fernand s-a întunecat la faţă. „Două săptămâni, singur cu Léonore?" După câteva momente, a zâmbit maliţios. „Singur cu Léonore, de ce nu?" Şi, în prima seară când a rămas cu soacra, bărbatul i-a pus somnifer în vinul dulce de desert, apoi a luat-o în braţe ca pe o mireasă şi a dus-o în pivniţă. A aşezat-o în fundul încăperii, într-un şezlong dinainte pregătit şi a început să ridice zidul. Îşi asigurase cărămizile necesare şi prevăzuse o ferăstruică prin care Léonore va respira şi va primi mâncarea zilnică... Peretele chiliei improvizate a fost gata în mai puţin de o oră. Când s-a trezit, femeia de 65 de ani a strigat după ajutor, dar n-o auzea nimeni. Fernand a vizitat-o abia spre dimineaţă şi, pentru a-i face „sejurul" mai agreabil, i-a adus şi un televizor portabil, o dată cu micul dejun şi cu surâsul lui nedisimulat.

Alte amănunte despre cele două săptămâni de prizonierat ale Léonorei nu se cunosc. Cu câteva ore înainte de întoarcerea Milénei, Fernand şi-a eliberat soacra. Zidul a dispărut de parcă nici nu existase. Iar furia ostatecei a întrecut raţiunea. N-a vrut să considere fapta ginerelui drept o glumă şi a depus plângere la poliţie. Fernand (în fotografie, la intrarea în penitenciarul Poitry) a primit şase luni de închisoare şi amendă. Dar consecinţa cea mai importantă a fost mutarea soacrei înapoi la Lyon, unde a închiriat o garsonieră. Sărmana femeie ştia că Miléne urma să mai plece pentru afaceri, iar a rămâne singură cu Fernand ar fi fost, fără îndoială, o aventură. *(P.I.)*

Săptămâna 6 - 12 SEPTEMBRIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Horace şi Tina" **12.15** TVR Craiova **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Film: „Asasinul ţarului" (coprod., 1991) **19.00** Jurnal **20.00** Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur" – Braşov 2002.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi **8.30** Serial: „Necazuri de puştoaică" (ep. 1,2) **9.20** Desene animate **10.20** Auto Club **12.50** Debut 50 Plus **13.55** Film: „Gară Centrală" (coprod., 1998) **15.55** Serial: „Visând la Hollywood" **17.00** Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur" – Braşov 2002 **18.00** Teleenciclopedia **20.00** Jurnal **21.00** Fotbal: Bosnia Herţegovina – România **23.55** Film: „Vulturul a aterizat" (M. Britanie, 1976). Cu: Michael Caine, Donald Sutherland.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **8.30** Serial: „Necazuri de puştoaică" **9.20** Desene animate **10.20** Viaţa satului **11.50** Tezaur folcloric **13.55** Spectacolul lumii **14.25** Film: „Ferma din Iowa" (SUA, 1997). Cu: Michelle Pfeiffer, Jessica Lange **16.15** Film: „O zi cu Beatles" (M. Britanie, 1964). Cu: John Lennon, Paul McCartney **18.30** Bravo, bravissimo! **20.00** Jurnal **20.55** Film: „Un bilet în plus" (SUA, 1999) **22.55** O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.15** Serial: „Necazuri de puştoaică" **10.05** Film: „Un bilet în plus" (r) **13.00** Teleenciclopedia (r) **14.30** Pro Patria **16.00** Kronika **17.30** Interes general **18.30** Istorie polemică **19.05** Serial: „Geena Davis" (ep. 1,2). Cu: Geena Davis **20.00** Jurnal **21.00** Serial: „Şapte zile" **22.15** Cu ochii'n 4 **23.30** Film: „Otrava" (SUA, 1999). Cu: Rosanna Arquette.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Necazuri de puştoaică" **10.20** Film: „Puterea gândului" (SUA, 1995) **12.00** TVR Timişoara **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Puncte cardinale **16.00** Kronika **17.00** Film: „Sacrificiul celorlalţi" (coprod., 1984, partea I). Cu: Jodie Foster **19.05** Serial: „Geena Davis" **20.00** Jurnal **21.00** Serial: „Şapte zile" **22.15** Serial: „Sub acoperire" (ep.1) **23.45** Serial: „Teama" **0.35** Teatrul Naţional TV prezintă: „Capul de răţoi" de George Ciprian **3.40** Film: „Viaţa ca un sport extrem" (SUA, 1997).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Necazuri de puştoaică" **12.00** TVR Cluj **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.00** Film: „Sacrificiul celorlalţi" (partea a II-a) **19.05** Serial: „Geena Davis" **20.00** Jurnal **21.00** Zborul 93 **23.15** Film: „Cop Land" (SUA, 1997). Cu: Sylvester Stallone, Robert De Niro **3.05** Film: „Crimă în lumea presei" (SUA, 1999).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Serial: „Necazuri de puştoaică" **11.55** TVR Iaşi **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.15** Eveniment **16.30** Panorama **17.00** Film: „Sacrificiul celorlalţi" (ultima parte) **19.05** Serial: „Geena Davis" **20.00** Jurnal **21.00** Serial: „Şapte zile" **22.15** Serial: „Sub acoperire" **0.45** Film: „Iubirea din vis" (SUA, 1991).

INGRID BERGMAN
PRO TV, duminică, 14.00

acasa

VINERI 7.15–12.45 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Serial: „Insula Ellis" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" **9.30** Serial: „Prima dragoste" **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Amor de cătel" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **21.55** Serial: „Profu'" **22.45** Serial: „Regina".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" **9.30** Serial: „Prima dragoste" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **18.30** Serial: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" (ultimul ep.) **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **21.55** Serial: „Iubire fără de păcat" **22.45** Serial: „Regina".

LUNI 7.15–13.45 Reluări **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Serial: „Insula Ellis" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15–9.00 Reluări **11.15** Serial: „Amor latino" **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Serial: „Insula Ellis" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15–9.00 Reluări **11.15** Serial: „Amor latino" **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Serial: „Insula Ellis" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15–9.00 Reluări **11.15** Serial: „Amor latino" **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Serial: „Insula Ellis" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere".

MICHELLE PFEIFFER
ROMÂNIA 1, duminică, 14.25

KEVIN COSTNER
PRO TV, sâmbătă, 22.00

MARILYN MONROE
PRIMA, sâmbătă, 23.00

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV **10.15** Serial: „Lupul din campus" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Arma dreptăţii" (SUA, 1997) **22.00** Film: „Dispariţia" (SUA, 2000) **0.15** Serial: „Clanul Soprano" **1.00** Film: „Baronul" (Franţa, 1996) **3.00** Motown live – legenda.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **10.00** Serial: „Fete de bani gata" **11.00** Serial: „Prizonier în lumea femeilor" **13.00** Serial: „Vărul din străinătate" **13.30** Serial: „Părinţi la Hollywood" **14.00** Serial: „O lume dispărută" **15.30** Serial: „Misterele Planetei Albastre" **16.30** Bucătăria lui Radu **17.00** Film: „Infernul din Pacific" (SUA, 1993). Cu: Robert Loggia, Scott Bakula **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Crime pentru carieră" (SUA, 1993). Cu: Timothy Hutton, Lara Flynn Boyle **22.00** Film: „Campionul" (SUA, 1996). Cu: Kevin Costner, Don Johnson **0.30** Film: „Monstrul din Chicago" (SUA, 1997) **2.30** Motown live – legenda.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **10.30** Serial: „Rebelii şi tocilarii" **11.30** Serial: „Fete de bani gata" **12.00** Serial: „Prizonier în lumea femeilor" **13.00** Serial: „Jesse" **14.00** Film: „Ascunzişurile" (UK, 1973). Cu: Ingrid Bergman **16.00** Serial: „Misterele Planetei Albastre" **17.00** Film: „Dincolo de aparenţe" (SUA, 1998) **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Erou fără voie" (SUA, 1993) **21.30** Film: „Steel" (SUA, 1997) **23.30** Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Lupul din campus" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Pact cu duşmanul" (SUA, 1998) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.00** Film: „Călător prin timp" (UK/SUA, 1993). Cu: Robin Williams **1.30** Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Lupul din Campus" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Trecut întunecat" (SUA, 1995) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.00** Film: „Prizoniera" (SUA, 1998) **1.15** Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Lupul din campus" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Pro TV Special **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.00** Film: „Un caz neobişnuit" (SUA, 1999) **1.15** Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

JOI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Lupul din campus" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Atentat la World Trade Center" (SUA, 1997) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.00** Film: „Subiecte interzise" (SUA, 1998) **2.00** Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

prima

VINERI 8.00 Zid **13.30** Desene animate **16.30** Serial: „Prietene şi rivale" **17.30** Marilena **18.00** Focus **19.00** Copiii spun lucruri trăsnite **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Super banc show **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor". Cu: Tia Carrere **23.00** Focus Plus **23.45** Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate **11.00** Tibanu' pescuieşte şi vânează **12.30** Sport Magazin **14.30** Serial: „ED" (ep.1) **16.00** Film: „Pe urmele mafiei" (SUA, 1987) **18.00** Focus **19.00** Serial: „Mutant X" (ep.1) **20.00** Serial: „24 de ore" (ep.1) **21.00** Film: „Un poliţist dur" (SUA, 1998) **23.00** Film: „Domnii preferă blondele" (SUA, 1953). Cu: Marilyn Monroe **1.00** Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor **8.30** Desene animate **10.00** HIT 40 – top muzical **11.30** Filmul & Televiziunea **12.30** Ambianţa **13.00** Film: „Domnii preferă blondele" (SUA, 1953) **17.00** Serial: „24 de ore" **18.00** Focus **19.00** Apel de urgenţă **20.00** Film: „A doua şansă" (SUA, 1998). Cu: Sandra Bullock **22.00** Film: „The Chill Factor" (SUA, 1972).

LUNI 8.00 Zid **13.30** Desene animate **16.30** Serial: „Prietene şi rivale" **17.30** Marilena **18.00** Focus **19.00** Copiii spun lucruri trăsnite **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Film: „Mercenarii" (SUA, 1994) **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.45** Serial: „M*A*S*H" **0.30** Serial: „În căutarea dreptăţii".

MARŢI 8.00 Zid **13.30** Desene animate **16.30** Serial: „Prietene şi rivale" **17.30** Marilena **18.00** Focus **19.00** Copiii spun lucruri trăsnite **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Film: „Răzbunarea lui Porky" (coprod., 1985) **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.45** Serial: „M*A*S*H" **0.30** Serial: „În căutarea dreptăţii".

MIERCURI 8.00 Zid **13.30** Desene animate **16.30** Serial: „Prietene şi rivale" **17.30** Marilena **18.00** Focus **19.00** Copiii spun lucruri trăsnite **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.30** Poliţia în acţiune **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.45** Serial: „M*A*S*H" **0.30** Serial: „În căutarea dreptăţii".

JOI 8.00 Zid **13.30** Desene animate **16.30** Serial: „Prietene şi rivale" **17.30** Marilena **18.00** Focus **19.00** Copiii spun lucruri trăsnite **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Reuniunea de clasă **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.45** Serial: „M*A*S*H" **0.30** Serial: „În căutarea dreptăţii".

2 TVR

VINERI 8.45 Desene animate **9.10** Prietenii lui Piticot **10.05** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.15** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Tribul" **13.45** Desene animate **15.05** Televiziunea, dragostea mea! **16.35** E dreptul tău! **17.05** Primul pas **18.00** Tonomatul DP2 **18.30** Telejurnal **20.00** Documentar **21.00** D'ale lu' Mitică **22.05** Film: „Masca de ceară" (Italia, 1997) **23.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!".

SÂMBĂTĂ 8.00 Arta apărării **8.35** Film: „Rupert Patterson - supereroul" (SUA, 1998) **10.15** Serial: „Digimon" **10.45** Lumea lui Chiţ-Chiţ **11.30** Serial: „În direct" **12.00** Arca lui Noe **14.10** Planeta singuratică **15.05** Bărbaţi, la cratiţă! **16.45** Serial: „Hawkeye" **17.25** Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" **18.00** Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" **18.30** Serial: „Primul val" **19.25** Serial: „Ce nemaipomenit" **20.00** Film: „Glasul sângelui" (Italia, 2000, partea I) **21.35** Serial: „Păzeşte-mă, Doamne!" **22.10** Serial: „Secretele doamnei Bradley" (ultimul ep.) **23.30** C.M. de baschet masculin – SUA.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii **9.10** Ferma **10.15** Serial: „Digimon" **10.40** Prietenii lui Piticot **11.25** Serial: „În direct" **11.50** Serial: „Căţei meseriaşi" **13.00** Medalion de interpret – Florica Rujea **14.05** Serial: „Copilăria animalelor" **15.30** Doc.: „Timpul trecut" **16.45** Serial: „Hawkeye" **17.25** Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" **18.35** Serial: „Primul val" **19.30** Serial: „Ce nemaipomenit" **20.00** Serial: „Păzeşte-mă, Doamne!" **20.30** Campionatul Mondial de baschet masculin **22.30** Minutul 91 **0.05** Campionatul Mondial de baschet masculin.

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă **9.50** Documentar (r) **12.20** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Tribul" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi împreună **16.00** Răscruci **17.05** Serial: „În plină acţiune" **18.00** Campionatul Mondial de baschet masculin **20.00** „America Alive" **21.30** Teatru liric: „Insula" de Mihail Sebastian **23.00** Sport plus.

MARŢI 8.40 Desene animate **10.05** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.15** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Tribul" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Călătorind prin ţară **17.05** Serial: „În plină acţiune" **18.00** Tonomatul DP2 **18.30** Telejurnal **20.05** Documentar **21.00** Serial: „Puterea vieţii" **21.30** Film: „Cuceritea Angliei" (coprod.) **0.25** Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 8.45 Desene animate **9.10** Prietenii lui Piticot **10.05** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.15** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Tribul" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **17.05** Serial: „În plină acţiune" **18.00** Tonomatul DP2 **18.30** Telejurnal **20.05** Documentar **21.00** Serial: „Captiv în viitor" **21.50** Film: „Purtaţi de vânt" (coprod., 1998) **23.15** Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.45 Desene animate **9.10** Lumea lui Chiţ-Chiţ **10.05** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.15** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Tribul" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.25** Afaceri la cheie **17.00** Serial: „În plină acţiune" **18.00** Tonomatul DP2 **18.30** Telejurnal **20.05** Documentar **21.00** Serial: „Captiv în viitor" **21.45** Film: „Ciudăţeniile dragostei" (SUA, 1998) **23.40** Serial: „Tată, am încurcat-o".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator **12.00** Serial: „Maria Emilia" **13.15** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Pe cont propriu" **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Specii 2" (SUA, 1998) **22.00** Film: „Graba strică treaba" (SUA, 1997). Cu: Salma Hayek **0.00** Film: „Valoarea plăcerii" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Amintiri de suflet" **10.00** Casa de piatră **11.30** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.30** Serial: „Cu capu-n nori" **13.00** Tenis: ASIROM Challenger, Braşov 2002 **15.00** Serial: „MacGyver" **16.00** Serial: „Sheena" **17.00** Film: „Moştenirea" (SUA, 1994) **19.00** Observator **20.00** Film: „Dispărut în misiune" (SUA, 1984). Cu: Chuck Norris **22.00** Film: „Obsesia roşie" (SUA, 2000) **0.00** Film: „Incidentul din Long Island" (SUA, 1998) **4.00** Film: „Dorul de casă" (Australia, 1989).

DUMINICĂ 9.30 Serial: „Amintiri de suflet" **10.00** Desene animate **11.00** Serial: „Şi căţeii ajung în Rai" **11.30** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.30** Serial: „Cu capu-n nori" **13.00** Tenis: ASIROM Challenger, Braşov 2002. Finala **15.00** Serial: „Vedete cu fiţe" **15.30** Serial: „Sheena" **16.30** Film: „Drumul spre Cordura" (SUA, 1959). Cu: Gary Cooper, Rita Hayworth **19.00** Observator **20.00** Film: „Mizerabilii" (coprod., 1998). Cu: Liam Neeson, Uma Thurman **22.30** Serial: „Cei şapte magnifici" **23.30** Film: „Un pod prea îndepărtat" (M. Britanie, 1977) **1.30** Film: „Martha, Ruth şi Edie" (SUA, 1988).

LUNI 7.00 Observator **9.30** Film: „Măicuţele se ţin de şotii" (SUA, 1968) **11.30** Serial: „Maria Emilia" **13.15** Film: „Sacrificiile gloriei" (SUA, 1992) **15.00** Tenis: Romanian Open – Bucureşti 2002 **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Octagon" (SUA, 1980). Cu: Chuck Norris **23.00** Film: „Luy şi Joe" (SUA, 1995). Cu: Sarah Jessica Parker.

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Serial: „Pe cont propriu" **9.00** Serial: „Detectivii Hart" **12.00** Serial: „Maria Emilia" **15.00** Tenis: Romanian Open – Bucureşti 2002 **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Cineva care să mă apere" (SUA, 1987). Cu: Tom Berenger **23.00** Film: „Locuri în inimă" (SUA, 1984). Cu: Sally Field **2.00** Film: „Awesome Lotus" (SUA, 1986).

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Serial: „Pe cont propriu" **12.00** Serial: „Maria Emilia" **13.15** Tenis: Romanian Open – Bucureşti 2002 **15.30** Anul 1 **17.30** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Marius Tucă Show **23.15** Film: „Philadelphia" (SUA, 1993). Cu: Tom Hanks **2.00** Film: „Buckeye şi Blue" (SUA, 1988).

JOI 7.00 Observator **8.00** Serial: „Pe cont propriu" **9.00** Serial: „Detectivii Hart" **12.00** Serial: „Maria Emilia" **15.00** Tenis: Romanian Open – Bucureşti 2002 **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Jocuri periculoase" (SUA, 1995). Cu: David Caruso **23.00** Film: „În căutarea trecutului" (coprod., 1998). Cu: James Caan **2.00** Film: „O mână de ajutor" (SUA, 1989).

RITA HAYWORTH
ANTENA 1, duminică, 16.30

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri **11.00** Tentaţii **14.00** Film (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **19.30** Serial: „Apel: Crima" **21.05** Cântece populare.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri **11.00** Serial pentru copii **12.00** Documentar (r) **16.00** Cutia muzicală **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **19.30** Film: „Iluzia" (SUA, 1996).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri **11.00** Serial pentru copii **14.00** Film (r) **16.15** Cântece populare **17.00** Istoria ortodoxiei **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Calea spre legendă **20.30** Concert **22.00** Loto – Pariu Trio **22.15** Film: „Fără limite" (SUA, 1995).

LUNI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **14.00** Calea spre legendă (r) **16.30** Serial: „Aventurile ştiinţei" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **22.00** Documentar (r).

MARŢI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **16.30** Serial: „Atelierul lui Newton" (r) **17.00** As show (r) **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Surpins" **21.30** Concert **22.35** Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **14.00** Film (r) **16.30** Serial: „Fabrica razei de soare" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **19.30** Serial: „Apel: Crima" **21.00** Melodii, melodii **22.00** Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **14.00** Serial (r) **16.30** Serial: „Scamatorii pentru copii" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Mrtin Luther" (SUA) **21.55** Jazz **22.00** Loto – Pariu Trio.

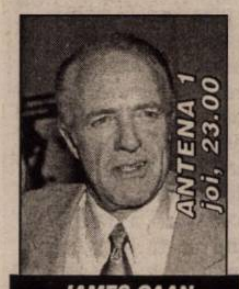

JAMES CAAN
ANTENA 1, joi, 23.00

TIA CARRERE
PRIMA, luni-vineri, 22.00

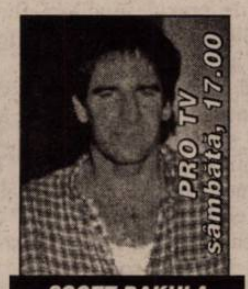

SCOTT BAKULA
PRO TV, sâmbătă, 17.00

GEENA DAVIS
ROMÂNIA 1, luni-joi, 19.05

AALIYAH
ucisă de... droguri

La un an de la tragicul accident aviatic care a curmat viaţa cântăreţei şi actriţei Aalyah, Departamentul aviaţiei civile din Bahamas, a dat publicităţii rezultatele autopsiei pilotului Luis Morales III: în urină au fost găsite urme de droguri, iar în stomac urme de alcool. În prezent, responsabilii departamentului încearcă să stabilească în ce măsură aceste substanţe au afectat comportamentul pilotului în vârstă de 30 de ani. Accidentul a avut loc pe 25 august 2001; şi-au pierdut atunci viaţa opt persoane, printre ele aflându-se şi Aaliyah; aparatul era un Cessna 402B. Interesant este faptul că înainte de accident cu 12 zile, Morales fusese găsit vinovat de deţinerea de cocaină şi fusese condamnat la trei ani de supraveghere. Licenţa de pilot urma să-i fie retrasă, numai că acest lucru nu a fost pus în practică până la fatidica dată de 25 august. Ancheta efectuată imediat după accident, a constatat că aparatul fusese supraîncărcat cu o greutate de peste 700 livre faţă de standard şi, de asemenea, cu încă o persoană faţă de capacitatea reglementară. În plus, s-a constatat că proprietarii avionului, în ciuda recomandărilor specialiştilor în întreţinere, nu făcuseră modificările necesare la pompa de benzină a aparatului. Coroziunile depistate la filtrul de benzină au scos la iveală această neglijenţă. În luna mai a anului trecut, părinţii cântăreţei-actriţe au depus o plângere împotriva proprietarilor avionului, acuzându-i de iresponsabilitate şi considerându-i autori morali ai acestei tragedii.

CHAPLIN
pedepsit de guvernul britanic

Regizorul, scenaristul, actorul şi producătorul american, de origine britanică – Charles Chaplin – este nu doar unul dintre cei mai îndrăgiţi comici ai primului secol de cinema, ci şi cel dintâi autor complet din istoria celei de-a şaptea arte. Numele său este sinonim cu acel personaj unic intrat în mitologia filmului: vagabondul cu aer de respectabilitate, îmbrăcat într-un costum ridicol, cu melon, baston şi plastron, toate ponosite, dar purtate cu mare morgă, mereu în conflict cu lumea înconjurătoare, mereu urmărit, fugărit, alungat, singur, neiubit, dar campion al supravieţuirii, ajutat fiind de spiritul său descurcăreţ, inventiv, şmecher. Ţap ispăşitor pentru suferinţa universală, păşeşte prin viaţă pe linia fragilă dintre persecutat şi persecutor, în care cruzimea şi cinismul faţă de semenii care-l chinuie sau îl ignoră se îmbină cu o atitudine masochistă faţă de drama marginalizării pe care o trăieşte.

Dar, dincolo de personajul fără egal creat pe ecran, însăşi biografia lui Chaplin este o legendă şi ea a făcut adesea subiectul unor filme sau a fost povestită de scriitori. Un „amănunt" deloc lipsit de importanţă este cel legat de simpatia lui politică faţă de mişcarea comunistă. S-a spus adesea că marele cineast chiar ar fi avut de beneficiat de pe urma acestei opţiuni, oferindu-i-se diferite favoruri. Motiv pentru care în 1956 chiar guvernul din ţara sa natală l-ar fi sancţionat. Dintr-o serie de documente secrete scoase recent la iveală şi publicate în „Sunday Telegraph", reiese că guvernul conservator al Angliei din epoca respectivă ar fi respins propunerea de a-l înnobila pe Chaplin, de teamă că acest gest ar stârni valuri de mânie în rândul opiniei publice americane care detesta comunismul şi pe simpatizanţii mişcării. De altfel, istoricul cinematografiei – Kevin Brownlow – susţinea într-o lucrare a sa că imaginea lui Chaplin era grav afectată în America încă din 1935, de la apariţia filmului *Modern Times (Timpuri noi)*, o virulentă critică la adresa capitalismului, dublată de refuzul său categoric de a cere cetăţenie americană. Două... insolenţe de neiertat din perspectiva americană. Aşa se face că Chaplin, renumit deja pentru opiniile sale de stânga, a fost nevoit la începutul anilor '50 să părăsească Statele Unite. N-a revenit nici în Anglia, preferând să se stabilească în Elveţia.

În 1971, i se acorda însă Premiul Oscar onorific „pentru inestimabila contribuţie la transformarea cinematografului în arta acestui secol". Mai primise un Oscar în 1928 pentru *The Circus (Circul)*. Părea că americanii îl iertaseră, aşa că englezii au prins curaj şi au revenit asupra propunerii din 1956: aflat la vârsta de 86 de ani, cu 18 luni înainte de a părăsi această lume, lui Chaplin i s-a acordat onoarea de a fi înnobilat de regina Marii Britanii. Interesant este faptul că, în ciuda opţiunilor sale politice, Chaplin s-a dovedit a fi un versat om de afaceri, foarte adaptat economiei de tip capitalist. Începând din 1923 a fost producătorul propriilor sale filme.

MOSTRA 2002
o mostră a „discreţiei"

Spre deosebire de tam-tamul mediatic pe care americanii îl fac an de an, înainte, în timpul şi după fiecare festival de decernare a premiilor Oscar, majoritatea organizatorilor de festivaluri europene par să prefere într-un mod inexplicabil... discreţia. Un exemplu recent este festivalul filmului de la Veneţia (29 august – 8 septembrie). Festival de tradiţie, aflat la cea de-a 59-a ediţie, evenimentul a fost zgârcit în ceea ce priveşte informaţiile pentru marele public. Ba mai mult, pentru prima oară în istoria Mostrei fotografii cărora li s-a permis accesul la ceremonii au fost aleşi pe sprânceană, nu cumva ca printre ei să se infiltreze şi cei care poartă eticheta de... paparazzi. Aşa că implicit fanii sunt şi ei pedepsiţi, subiectele de can-can, care în fond constituie sarea şi piperul din perspectiva publicului, lipsind. Covorul roşu de altădată, flancat de flash-urile fotografilor şi de carneţelele întinse de vânătorii de autografe fac parte deja dintr-o epocă apusă. Adio defilarea starurilor în ploaia de lumini! Anul acesta actorii au fost puşi să descindă din maşini şi să ia ca azimut intrarea în palatul festivalului. Organizatorii nu au precizat dacă au voie sau nu să se oprească „din fugă" pentru a da vreun autograf grăbit.

Pentru a explica această schimbare de... scenariu, organizatorii au declarat că în ultimii ani au constatat un fapt neplăcut pe care acum au dorit să-l elimine: actorii mai puţin cunoscuţi, care trebuiau să parcurgă lungul drum pe covorul roşu nu erau aplaudaţi de nimeni, lucru destul de stânjenitor. Unele vedete însă se abăteau de la traseul impus de covorul roşu pentru a ajunge în mijlocul fanilor lor. Aşa s-a întâmplat în 1999 când Nicole Kidman şi Tom Cruise, căsătoriţi la acea vreme, au dat autografe şi au pozat preţ de zeci de minute, înainte de premiera celebrului film al lui Stanley Kubrick „Eyes Wide Shut".

Anul acesta însă organizatorii n-au avut grija indisciplinatei Nicole Kidman deoarece ultimul ei film, *„The Hours"*, adaptarea cinematografică a romanului lui Michael Cunnigham, din „motive tehnice" nu a intrat în competiţie. Tiziana Ciancetta, purtătoarea de cuvânt a festivalului, a declarat presei că nu ştie exact de ce filmul realizat de Stephen Daldry *(„Billy Elliot")* a întârziat să apară, iar la rândul lor reprezentanţii casei producătoare Miramax Film au refuzat să comenteze această decizie. *„The Hours"*, prevăzut să intre în competiţia pentru marele trofeu Leul de aur, avea şanse să se numere printre favorite. Alături de Nicole Kidman, joacă şi Julianne Moore. Organizatorii au decis să înlocuiască filmul absent cu *„Far From Heaven"*, creaţia lui Todd Haynes, care o are de asemenea în distribuţie pe Julianne Moore.

În ceea ce priveşte programul difuzării filmelor, primele trei zile ale festivalului au fost onorate cu proiecţia celor mai aşteptate pelicule. *„Frida"*, filmul realizat de Julie Taymor, avându-i în distribuţie pe Salma Hayek în rolul pictoriţei mexicane şi pe Antonio Banderas, a deschis pe 29 august competiţia. In ziua următoare, *„Full Frontal"* de Steven Sodebergh i-a adus pe ecran pe Julia Roberts şi David Duchovny. Pe 31 august a fost rândul lui Sam Mendes *(„American Beauty")* să prezinte ultimul lui film, *„Road to Perdition"*, cu Paul Newman şi Tom Hanks.

În afara competiţiei, mult aşteptat a fost şi filmul de debut al regizorului Edurdo Ponti, fiului actriţei Sophia Loren şi al cineastului Carlo Ponti. Filmul se numeşte *„Between Strangers"* şi le are în distribuţie pe Mira Sorvino şi... Sophia Loren.

Preşedinta juriului festivalului este actriţa de origine chineză Gong Li, despre care se poate spune că are o lungă poveste de... iubire cu Festivalul de la Veneţia. În prezent în vârstă de 36 de ani, ea s-a impus publicului din întreaga lume cu *„Neveste şi amante"* (regizor: Zhang Yimou), film care în 1991 a obţinut Leul de aur. În anul următor a revenit la Veneţia şi a cucerit premiul Volpi pentru cea mai bună actriţă. Juca în *„Qiu Ju, o chinezoaică"*, în regia aceluiaşi Zhang Ymou, care obţinea la rândul lui Leul de aur.

Organizatorii de la Mostra au hotărât ca anul acesta să ofere un Leu de aur – premiu onorific pentru întreaga carieră – realizatorului italian Dino Risi. Născut la Milano în 1917, Risi a realizat o operă impresionantă – peste 50 de filme în 45 de ani de carieră, în ansamblu ea constituind o frescă a societăţii italiene postbelice, privită cu ochi deloc indulgenţi, pe măsura trecerii anilor dovedind o tot mai accentuată propensiune spre grotesc şi umor negru.

Robert De Niro se răfuieşte din nou cu presa

Celebrul Robert De Niro nu suportă să fie la discreţia nimănui. Mai ales când e vorba de intimitatea sa. Tocmai de aceea a acţionat în justiţie agenţia Celebrity Vibe care a realizat anul trecut „pe furiş" o fotografie ce-l surprindea pe actor împreună cu York, într-o petrecere restrânsă. De Niro împlinea 58 de ani, iar Sean Penn 41.

prietenul său Sean Penn în timp ce suflau în lumânările de pe un tort aniversar. Născuţi în aceeaşi zi – 17 august – cei doi actori se aflau la reşedinţa lui De Niro din New Protagoniştii au aflat din întâmplare că au fost „vizitaţi" de paparazzi şi că o fotografie de la aniversarea lor a apărut în două publicaţii. De Niro s-a lăsat, ca de obicei, pradă furiei, şi-a sunat avocatul şi, neîntârziat, a deschis proces la Curtea supremă de justiţie din Manhattan. Asta după ce a aflat că agenţia care făcuse fotografia o vânduse pe bani frumoşi celor două publicaţii. Sub acuzaţia că reprezentanţii agenţiei i-au violat proprietatea, că au făcut fotografii neautorizate şi că imaginea sa a fost folosită pentru a aduce autorilor beneficii materiale, De Niro cere despăgubiri: un milion de dolari.

JOHN TRAVOLTA
în rol de pilot secund

Recent, la vârsta de 48 de ani, John Travolta a obţinut gradul de comandant – pilot de linie al companiei australiene Quantas. Aşa că, la bordul propriului său Boeing 707, actorul-pilot a putut să plece în zbor, într-o primă misiune; fiind învestit şi cu titlul de „ambasador itinerant" al Quantas-ului, a pornit într-o călătorie de prietenie către 13 oraşe din 10 ţări. După cum e de presupus, misiunea extinsă pe parcursul a două luni (iulie-august) a vizitat în primul rând o acţiune de publicitate pentru Quantas, dar şi promovarea sentimentului de unitate şi prietenie între oameni, mai mult ca oricând necesar după atacul terorist din 11 septembrie. La bordul avionului botezat „Jett Clipper Ella", după numele celor doi copii ai săi, Travolta a parcurs 64.700 km, traseul fiind Los Angeles – Germania, cu escale în Noua Zeelandă, Australia, Singapore, Hong Kong, Japonia, Anglia, Italia, Franţa.

La Singapore, în cadrul unei conferinţe de presă, actorul s-a referit la pasiunea lui pentru aviaţie, resimţită încă din copilărie: „Visam de mic la avioane care fac curse lungi, peste mări şi ţări, şi care duc oamenii în locuri de vis. Întotdeauna mi s-a părut că acest lucru are ceva incitant şi, totodată, extrem de romantic".

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Baia de lumină selenară

şi medicina astrologică

Tulburătorul astru al nopţii nu reprezintă doar o sursă de inspiraţie pentru poeţi şi obiect de observaţie pentru astronomi. Luna influenţează efectiv sănătatea organismelor vii, indiferent cărui regn îi aparţin acestea, fapt dovedit ştiinţific. Tradiţiile popoarelor vorbesc mai mult la modul empiric despre efectele nefaste ale impactului dintre energiile omului mai puţin instruit şi energiile selenare, nu de puţine ori considerate oculte, poate şi din cauză că Luna îşi arată permanent către Pământ o singură „faţă". Totuşi, astrologii şi terapeuţii au ştiut să perpetueze anumite secrete (de fapt, elemente neacceptate de ştiinţă, de religie, de simţul comun sau nu foarte cunoscute) ale coexistenţei armonice dintre om şi acest important corp ceresc ce ne influenţează sănătatea, nu numai noaptea, ci şi ziua.

Medicul şi scriitorul Vasile Voiculescu avea cunoştinţe temeinice – şi, fără nici un fel de îndoială, era iniţiat în practici terapeutice străvechi, de sorginte magică – legate de relaţia dintre Lună şi organismul uman. Un asemenea remediu insolit era aşa-numita baie de lumină lunară, la care apela chiar Voiculescu, la anumite intervale de timp. Ca medic, prescria procedura în cazurile de astenie la bolnavii vârstnici şi la convalescenţi, nu şi celor cu probleme ale sistemului nervos, întrucât influenţa Lunii aflate în diferite faze se repercutează cu prioritate la acest nivel. Perioada propice selenoterapiei era situată înainte şi după „Luna plină". Concret, subiectul îşi expunea corpul (ca la plajă!) pe faţa anterioară, apoi pe partea posterioară, într-un interval de timp ce putea ajunge, progresiv, până la două ore. Expunerea mai lungă era permisă dacă terapia se aplica numai în zona toracelui. Reacţia ulterioară semnalată la pacienţi indica volubilitate, rapiditate mai mare în mişcări, deci pe plan fizic, ca şi pe plan mental. Reversul medaliei, adică efectul negativ al băilor de lumină lunară se traduce prin agitaţie psihomotorie, crize de epilepsie, somnambulism. În popor, la noi, se spune că persoana aflată sub influenţa nefastă a astrului nopţii este lunatică.

„Luna nouă" şi „Luna plină" influenţează funcţia encefalului, evoluţia sarcinii şi naşterea, funcţia sexuală, capacităţile fizice generale şi chiar procesul morţii – după cum afirmă dr. Dimitrie Botezat, practicant al terapiilor neconvenţionale, şi folosindu-se de astrologia medicală. Acesta remarcă şi unele amănunte interesante, de care ar trebui să se ţină seamă în abordarea diverselor boli. „Luna plină" stimulează dezvoltarea bolilor infecţioase, cele mai răspândite declanşându-se dimineaţa. Patologia cardio-vasculară, care poate duce la deces, primeşte influenţa Lunii în sens pozitiv pentru bolnav: cu cât este mai mare această influenţă, cu atât îmbolnăvirile şi mortalitatea scad. Hemoragiile din timpul intervenţiilor chirurgicale, cele ulceroase, cele nazale cresc la „Lună plină" şi scad la „Lună nouă"; la persoanele născute în intervalul 22 decembrie – 22 martie, când influenţa Lunii este mai puternică, hemoragia nazală apare mai frecvent. Puternic afectaţi sunt epilepticii – prin acutizarea afecţiunii lor cu 48% înainte şi cu 50,2% după „Luna nouă". În schimb, la schizofrenici crizele avansează în perioada de „Lună plină".

Aceste câteva exemple oferite de dr. Botezat conduc, implicit, la concluzia că medicina şi astrologia ar trebui să-şi regăsească rădăcinile comune, pentru o lucrare mai eficientă în direcţia eliminării suferinţelor celor bolnavi. Hipocrat afirma că nici un medic nu se poate folosi cu succes de ştiinţa medicală, dacă nu cunoaşte astrologia. Scoasă de sub vălul nerealist al ocultismului, această ştiinţă străveche posedă datele necesare îndreptării modului de viaţă, reglării regimului alimentar, dar şi stabilirii armoniei familiale sau a relaţiilor sociale. Între „interdicţiile" şi „oportunităţile" impuse de fluctuaţia energiilor selenare, pe tărâmul amintit, pot fi amintite, cu totul aleatoriu, câteva. Astfel, Luna aflată în Berbec (care guvernează zona capului) indică amânarea tratamentelor şi a operaţiilor la faţă şi cap sau extracţiile dentare. Luna în Taur (care dirijează gâtul, laringele, traheea, esofagul, tiroida) oferă condiţiile propice pentru a face inhalaţii, gargare, pentru a începe un regim alimentar, dar nu se recomandă acum intervenţii chirurgicale asupra organelor amintite. Luna în Gemeni (răspunde de încheieturi şi extremităţi superioare, de la degete până la umeri, de sistemul nervos, plămâni, bronhii, limbă) este momentul favorabil pentru exerciţiile respiratorii, ce refac sângele şi ameliorează starea pielii, pentru plimbările în aer liber, dar nu şi pentru operaţii asupra zonelor menţionate.

Desigur, recomandări similare există pentru fiecare semn zodiacal, cu detalierile de rigoare. Iar sub incidenţa amintitelor influenţe nu se află exclusiv medicina clasică, ci şi tehnici terapeutice complementare, precum acupunctura, reflexoterapia ş.a., care dau rezultate mai bune sau mai puţin bune, în funcţie şi de armonizarea tratamentelor cu ciclul lunar. De aceea, după cum spune dr. Botezat, „Luna vorbeşte cu fiecare dintre noi, în limba ei. Omul trebuie să înveţe s-o înţeleagă iar doctorul să-i pătrundă tainele, pentru a putea veni în ajutorul celor aflaţi în suferinţă."

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

REMEDII COMUNE

pentru probleme musculare

Folosiţi în fiecare zi, mai mult sau mai puţin, muşchii membrelor sunt şi supuşi, în mod inevitabil, unor riscuri direct legate de activitatea fiecăruia dintre noi. Asemenea probleme se pot ivi spontan (întinderile, ruperile de muşchi etc.) sau iau naştere în timp, din pricina unor factori preponderent externi, cum sunt loviturile, expunerea la frig şi la umezeală, suprasolicitările ş.a.m.d. În mod firesc, remediile pot şi trebuie să fie complementare, pentru a avea drept rezultat o cât mai bună stare a ţesuturilor restabilite funcţional. Alături de alte metode, patologiile musculare se pretează şi la o terapie eficientă în cazuri diverse, relativ simplă, cea bazată pe folosirea apei.

Întinderea musculară apare spontan, la mişcări bruşte, neaşteptate, producătoare de adevărate şocuri, prin contracţiile puternice, cu care ţesutul nu este deloc familiriaizat. În mod frecvent, muşchii gambei, cei ai spatelui, cei ai braţelor şi cei ai picioarelor sunt mai expuşi la asemenea şocuri, ce pot duce până la ruperea lor sau a fibrelor tendoanelor. Sportivii (atleţi, luptători, fotbalişti etc.) suferă deseori întinderi musculare. Tratamentul hidric impune mai întâi relaxare la pat, într-o poziţie cât mai confortabilă. Apoi, spasmul poate fi calmat prin comprese fierbinţi (în lipsa aburilor, se înmoaie un prosop în apă fierbinte, se stoarce şi se aplică pe locul dureros). După două-trei zile, se poate trece la alternarea compreselor calde cu cele reci, ca „preambul" al vindecării. Totuşi, în asemenea cazuri se impune şi consultul specialistului, care poate aplica şi un bandaj uşor, de natură să permită mişcarea membrului afectat.

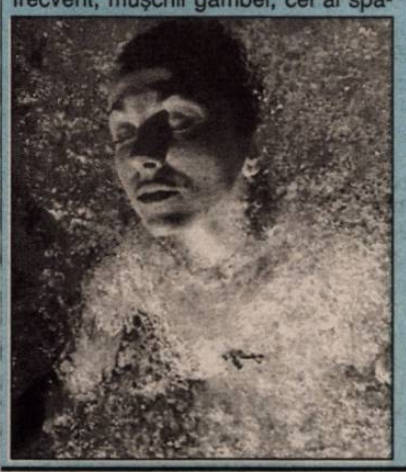

Reumatismul muscular se întâlneşte frecvent, el manifestându-se prin inflamarea ţesuturilor fibroase din muşchi, tendoane şi articulaţii. De obicei, zonele bolnave sunt dureroase la atingere şi în ele se formează uneori noduli. Partea superioară a corpului (omoplaţi, gât şi spate) este mai expusă la acest tip de reumatism, în urma unor stări prelungite de inactivitate, a poziţiei incorecte la birou, pe pat etc., a stresului şi aşa mai departe. Tratarea problemei respective cu ajutorul apei trebuie să înceapă tot prin comprese fierbinţi, care încălzesc locul dureros. De asemenea, foarte eficient este masajul energic, cu comprimarea nodulilor, pentru diminuarea şi distrugerea lor. Singurul neajuns al metodei ar fi că pacientul va trebui să suporte astfel dureri destul de mari; necaz ce merită trecut cu vederea, în ideea că efectele pozitive nu vor întârzia să apară.

Psihologia cotidianului

FRIGIDERUL CU DRAGOSTE

Dacă vi se întâmplă să vă treziţi noaptea şi paşii să vă poarte cu de la sine putere către bucătărie, apoi să deschideţi în mod mecanic frigiderul şi să începeţi să vă ospătaţi, să ştiţi că acesta nu e deloc un semn bun. Aproape sigur, în asemenea împrejurări nici măcar nu vă este foame ori poftă de ceva anume: aşa cum am spus, înghiţiţi mecanic din recipientele pe care nu aţi considerat că are rost să le mai puneţi şi pe aragaz, la încălzit, fiindcă „merge şi aşa". Aa, dacă totuşi v-aţi aşezat la masă după toate regulile servirii unui prânz, să zicem, e cu totul altceva. Semnalul de alarmă înseamnă că sună deja în disperare, numai că dumneavoastră nu-l auziţi. Pentru că nu ştiţi că există. Sau pentru că ştiţi, dar refuzaţi să vă gândiţi la el.

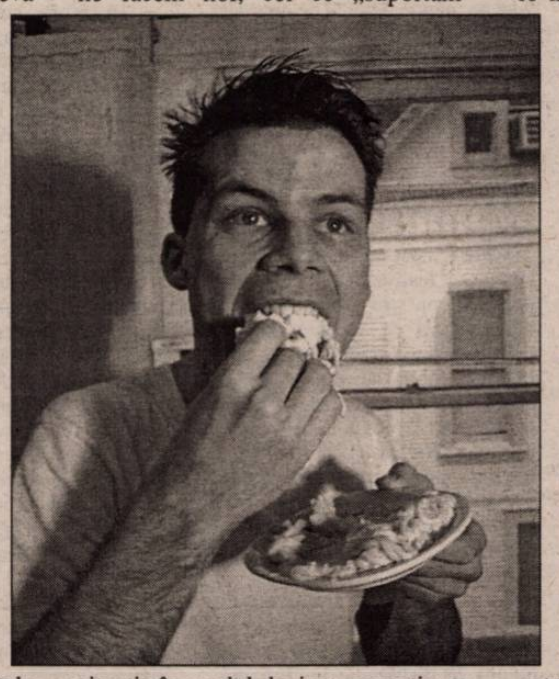

Situaţia descrisă mai sus este reală, dar nu şi normală. Fiecare lucru se face la timpul său, iar funcţionarea organismului uman impune hrănirea acestuia în regim diurn şi într-un mod destul de riguros precizat, pentru a evita riscul îmbolnăvirii. Trezitul şi mâncatul noaptea nu indică expunerea la contractarea unei boli pe corpul fizic (cu excepţia tendinţei spre obezitate), ci la nivel psiho-afectiv, unde dereglarea este deja instalată, fără ca subiectul să realizeze aceasta sau, chiar dacă are datele necesare, fără ca el să poată face conexiunile corespunzătoare, pentru a vedea realitatea.

Specialiştii (psihologi, psihiatri, psihanalişti) încadrează cu precizie asemenea comportamente într-o patologie clară. Cauza – lipsa afecţiunii de care are nevoie fiecare individ pentru a-şi hrăni zilnic sufletul, dar şi închiderea altor canale, prin care energia lipsă de aici ar putea fi compensată prin împliniri profesionale majore, de exemplu. În cazurile mai grave, totul merge şi mai profund, revendicându-şi originile într-un anumit context nefericit din copilăre. Dar aceasta, să zicem, este treaba specialiştilor. Întrebarea e ce ne facem noi, cei ce „suportăm" situaţia în modul deviant respectiv, pe care, desigur, trebuie să ni-l asumăm.

Observaţia cea mai importantă arată că persoanele respective sunt singure, în sensul că nu se pot apropia afectiv de altcineva, ajungând la un ataşament de durată. Motivele sunt multiple şi nu le analizăm aici. Aşadar, consumul excesiv, nejustificat, de alimente, în special noaptea, reprezintă tendinţa de suplinire a afecţiunii lipsă printr-o aşa-zisă plăcere a mâncatului. Mecanismul este foarte complex şi el trimite către satisfacţia organică trecută prin „filtru" psihic. Subiectului îi lipseşte ceva (dragostea) dintr-un anumit loc al fiinţei sale (suflet, zona afectivă), dar, pentru că o serie întreagă de bariere îi împiedică echilibrarea zonei respective, înlocuieşte dragostea cu altceva ce-i produce plăcere într-un alt fel (mâncatul) şi în altă zonă (corpul fizic). Cam aşa s-ar explica, la modul foarte brut, ceea ce se întâmplă. De-aici pornind, concluzia despre terapia ce şi-o poate aplica subiectul singur reiese destul de clar: acesta are de depăşit nişte inhibiţii, nişte complexe, de „exorcizat" asemenea elemente refulate în subconştient, apoi trebuie să se apropie de cei din jur la modul pozitiv, prin optimism, sociabilitate, bună-dispoziţie, umor ş.a.m.d. Sigur că nu este vorba despre un autotratament mental exclusiv, căci persoana implicată depinde în mod esenţial de ceilalţi. Dar din resursele sale interioare trebuie să pornească impulsul declanşator al terapiei, terapie care în fond înseamnă schimbarea modului de viaţă. Nu e deloc uşor, nu e deloc simplu, mai ales că subiectul vine cu dezavantajul activării cu un fond psihic uşor de destabilizat. Dar antrenamentul fortifică organismul. Iar pentru o viaţă normală, care să ofere satisfacţii, „antrenamentul" zilnic este obligatoriu. În fond, el reprezintă ceva extrem de plăcut, pentru că, realizat firesc, ne duce negreşit la performanţele dorite, inclusiv pe tărâm afectiv.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

SARE

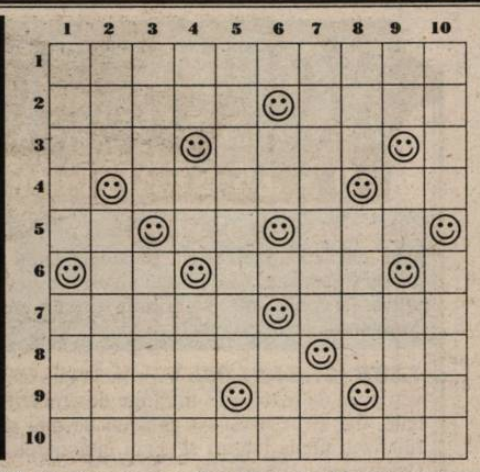

Orizontal: 1) Sare în bucate (pl.). 2) A scris volumul „Cristalul de sare" (Alexandru) – Sare la nevoie. 3) Banul japonezilor – Oraş antic în care există o cale de acces numită Via Salaria (Drumul sării). 4) Sare la ieşire – Jumătate din sare! 5) Sărat la urmă! – Şmecher (fam.) – Sare! 6) Ape! – Sare a acidului uric. 7) Omul cu plasa – Sare fosilă (pl.). 8) Băutură tare – Insulă grecească. 9) Zeul Soarelui – Sanda Săraru – Carte! 10) Sare în apă.

Vertical: 1) A pune sare pe rană – Târgu Ocna. 2) Vine de la Nicolae – Iqre sărate şi tescuite. 3) Sare la masă – ...Idem. 4) Din rocă! – Puţină moare! – Romancier francez. 5) Conservă în saramură (pl.). 6) Ore! – Intrări. 7) Cu sare şi piper (reg.) – Sărat la capete! 8) A iubi (înv.) – Necredincioşi. 9) Cutie! – Repere! – Inert. 10) Ouă conservate prin sărare – Poate fi conservat prin saramurare sau afumare.

Dicţionar: IOS, AMON, EHNI.

LUCIAN STĂNCESCU
Bârlad

SOLUŢIA CAREULUI *(Sare)*: INFOMETATI - RAICU - AMIC - IEN - ROMA - R - T - AMARA - RE - AT - OT - SAR - AP - URAT - P - ORIER - GEME - RACHIU - IOS - AMON - SS - RT - SALINITATE.

Verificaţi-vă cunoştinţele

MĂTASE

1. Cum se numeşte fluturele a cărui larvă produce filamentele fine din care se obţine firul de mătase?

2. Care este hrana preferată a larvelor acestui fluture?

3. Ce ţară a deţinut până în evul mediu secretul fabricării mătăsii naturale?

4. Cum se numea, în mitologia ţării respective, zeiţa mătăsurilor?

5. Ce se înţelege prin „mătasea porumbului"?

6. Cine a compus muzica operei „Scara de mătase"?

7. Unde se află, în ţara noastră, satul Mătăsari?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cea mai mare insulă fluvială de pe glob este Bananal din Brazilia Centrală. Are o suprafaţă de 25 mii kmp şi este situată între cele două braţe ale fluviului Araguaia. 2) Cea mai mare insulă aflată într-un lac este Manitoulin (2766 kmp), aparţine Canadei şi este situată în nordul lacului Huron, unul dintre cele cinci mari lacuri nord-americane. 3) Cea mai izolată insulă din lume este Bouvet din sudul Oceanului Atlantic, fiind depedentă de Norvegia. 4) Ciclopul Polyphemos din mitologia greacă trăia în Sicilia, într-o peşteră. 5) Poezia „Spre insula enigmă" a fost scrisă de Ion Minulescu (1881-1944). 6) Poemul simfonic „Insula morţilor" aparţine lui Serghei Rahmaninov (1873-1943). 7. Filmul „Insula focilor" a fost realizat în studiourile Disney de regizorul J. Algar.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din 15 august cu tema „Paris", întrebări trimise în cea mai mare parte de prietenul nostru *prof. Marin Ştefan din Şimleul Silvaniei,* am primit (încă) foarte puţine scrisori.

– 7 răspunsuri corecte: rigurosul nostru cititor *Mihai Waspusch – Bucureşti,* cu aceleaşi detalii interesante cu care ne-a obişnuit.

– 4 răspunsuri corecte, veşnic grăbitul nostru prieten *Dan Victor Munteanu – Galaţi* şi *Maria Iova – Constanţa,* care, deşi aflată în Bucureşti la un consult medical, nu ne-a uitat şi ne-a dat răspunsurile din memorie, fără documentare la îndemână, lăsând, cu onestitate, loc gol acolo unde avea dubii.

– *prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei,* a răspuns de asemenea corect la cele trei întrebări care nu-i aparţineau.

Vă dorim mult succes în continuare. *(I. Stoica)*

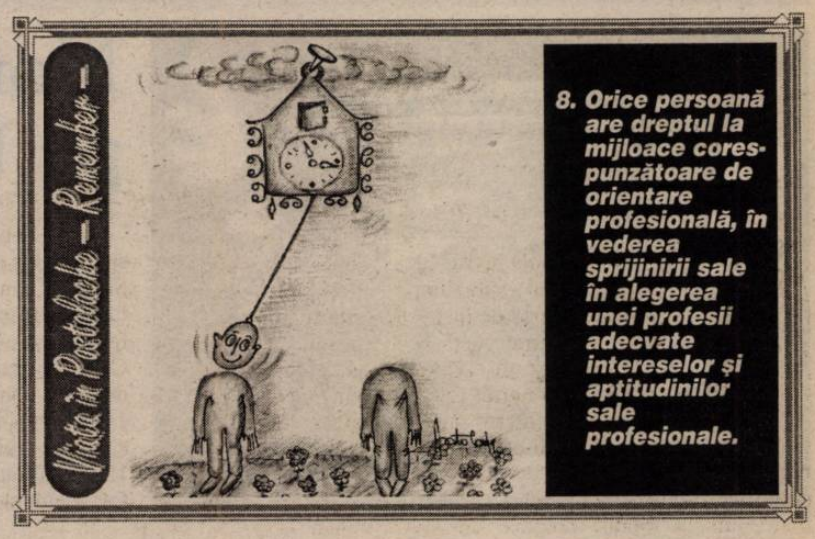

8. Orice persoană are dreptul la mijloace corespunzătoare de orientare profesională, în vederea sprijinirii sale în alegerea unei profesii adecvate intereselor şi aptitudinilor sale profesionale.

ŞAH

Jansa-Spiridonov, 1976

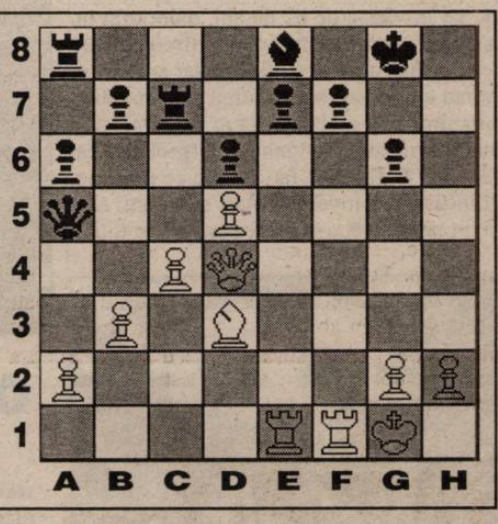

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1.Ng6 Dc5 (dacă 1...fg6 2.Tf8 Rf8 3.Dh8 Rf7 4.Tf1 mai) 2.Dc5 dc5 3.Nh5 cu câştig în final.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Fotografii de la cititori

Ana şi Iulia Bătrâneanu – Bucureşti
Sperăm să ne fie respectat... dreptul la imagine privată

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆ ***CERCELUŞII,*** care împodobesc în timpul verii grădinile din... apartamente, balcon sau cele adevărate, de lângă casă, nu pot supravieţui frigului de peste iarnă. Foarte greu se păstrează în interior, chiar în camere încălzite, deoarece sunt foarte pretenţioşi la temperatură (15-17 grade C) şi umiditatea din aer. În general, cerceluşii iubesc soarele (nu direct) şi lumina. Le merge foarte bine pe terase şi balcoane. În funcţie de locurile unde sunt amplasate, plantele se udă când pământul se usucă la suprafaţă. Ideal este ca udarea să se facă prin scufundarea ghiveciului în apă, pentru ca pământul să-şi ia atâta apă cât îi trebuie. De asemenea, plantei îi prinde bine să fie din când în când pulverizată, cu apă stătută, pe frunze, preferabil dimineaţa. Toamna, înainte de a fi mutaţi în interior, trebuie tunşi cât mai scurt. Peste iarnă cresc foarte puţin, dezvoltarea cea mai importantă fiind în primăvară, o dată cu pornirea în vegetaţie. Principalul lui dăunător este păianjenul roşu. Prezenţa acestuia se face simţită când pe suprafaţa frunzelor apar pete galben-verzui. Imediat trebuie aplicat tratamentul cu acaricide, altfel păianjenul pune stăpânire pe toată planta şi în scurt timp îl ucide. După efectuarea tratamentului e recomandabil ca planta să fie pulverizată zilnic cu apă. Umiditatea din aer împiedică formarea păianjenilor roşii. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„RECONSTITUIRE"

A PUNE LA VÂNZARE / LIMBĂ DE GĂINĂ		PÂNZĂ ALBĂ LA CINEMA / ZBIERETE		JILAV / REGIUNE IN MARAMUREŞ		OUĂ DE PEŞTE / MURAT		CELEBRĂ / ARIPI DE ERETE!	SCHIŢE ÎN ATLAS / CINSTIŢI
A SE MINUNA / INDIFERENŢĂ					ORGAN DE JUDECATĂ / BRUMAT			OPAC / A FACE PLANUL	
CERB DIN NORDUL ÎNGHEŢAT / DOCUMENT				BUNI! / SPUMANT DE DUŞ			PUNCTE DE ATRACŢIE / A FACE PLINUL		
			RINITĂ / FĂCUTĂ PRAF						NEBUNI DE-A BINELEA
LAC DE MUNTE / ACORD LA CUNUNIE						BĂTRÂN / MOLECULE-GRAM			CÂNTATĂ CU CHIU, CU VAI
		O SUPER-GALĂ A SPORTIVILOR / VIN ACRU							
MINGE ÎNĂLŢATĂ CU RACHETA / PIGMEU				FOI DE TABLĂ / ETAJ				ORE! / NU-I LIPSEŞTE NIMIC	
					PREDATE LA ŞCOALĂ / ÎN ARIE!				
CULEGĂTORI TIPOGRAFI / MURDĂRIŢI							E UN PROSTĂNAC		
						ÎNCĂIERĂRI			

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „PARALELE"
Orizontal: I - F - P - Z - B - L - INCAPATANARE - SATARE - FRAC - STI - TIMP - BUT - REN - APARARI - AUTOR - ERETIC - METEORITI - A - ME - AURA - REA - ND - SATRA - GI - STABI - UNGERE - AMATOR - ETER - TRATATIE - CAI.

SPORT FLASH

FOTBAL CU CAPUL ÎN JOS

E clar: ediţia din anul ăsta a început cu capul în jos. Campioana nu-şi revine intern după bătaia primită extern, un egal cu Bacău nu-i de colo (!), iar Steaua, cum spuneam şi săptămâna trecută, mai are puţin şi retrogradează. Lăsând gluma la o parte se cuvine a observa că începutul fulminant poate fi trecut în dreptul a două autsaidere: Craiova şi Poli AEK Timişoara. Iată că aceia care vărsau lacrimi de crocodil pe cadavrul lăsat în urmă după afluirea echipei la Bucureşti cu gândul să rupă gura târgului pe aici, nu le vine să creadă. Din candidată sigură la retrogradare, după decimarea grosolană, Craiova dovedeşte că este ca iubirea cea dintâi. Trei meciuri, trei victorii, duminică în faţa Stelei. Steaua care din „Ford" a ajuns „Alexandrion", joacă aidoma: ameţit şi fără nimic în cap. A fost, s-o spun şi pe asta, răzbunarea lui Vlădoiu, aruncat de la Steaua şi ajuns la Craiova unde este sarea şi piperul echipei, dacă ar fi să ne luăm fie şi numai după penalty-ul obţinut de el sau după pasa din care a marcat Verdeş ultimul gol. Asta e Craiova! O Craiova cu tribunele arhipline, 40.000 de spectatori inimoşi şi credincioşi. La polul opus, Sportul, echipa cea mai proastă a diviziei A şi asta nu de ieri, ci de vreo 20 de ani, naşul să trăiască! Cum a reuşit Naţional să piardă cu 1-2 în faţa lui Sportul este pentru mine un mister la fel de subţire ca o basma (curată). În fine, FC Braşov se ţine tare şi îi administrează şi lui Rapid o bătaie sănătoasă, aruncând-o de pe prima poziţie în clasament, pe a patra. Astfel, Braşov, alături de Poli sunt singurele echipe care n-au primit până acum nici un gol. Ce vă spuneam? Fotbal cu capul în jos!

Şi acum mai vine şi examenul european: vineri, la Monaco, a avut loc tragerea la sorţi a primului tur al Cupei UEFA. Soarta a făcut ca atât FC Naţional, cât şi Rapid Bucureşti, cele două echipe bătute duminică, să înfrunte două echipe olandeze. Acestea sunt SC Heerenveen, care îi va întâlni pe *bancari* şi SBV Vitess, tot un fel de Rapid, care îi va înfrunta pe *feroviarii* noştri.

Suspens spulberat

Incertitudinea care a planat asupra existenţei (fotbalistice) a lui Ronaldo a luat sfârşit: „italianul" de la Inter Milano pleacă la Madrid pentru a fi coleg de echipă cu Zidane. Nu pleacă degeaba, ci pe 47 milioane euro, bani de buzunar. Nu e de mirare că fanii italieni i-au strigat la plecare fără pic de maniere: „Pleacă, kăkăciosule!". Între timp, noua lui echipă, Real Madrid a reuşit să cucerească şi Supercupa UEFA, învingându-i pe cei din Rotterdam şi asta numai datorită geniului lui Roberto Carlos.

Schummi rade tot

Deşi n-a reuşit niciodată un „pole position" la Spa, Michael Schumacher a reuşit duminica trecută şi acest lucru la GP Belgiei la Formula 1. Şi a mai reuşit la Spa alte două recorduri în istoria competiţiei: şase victorii în Ardeni de la debutul lui, din 1991, şi 10 victorii într-un sezon! O cursă fără istoric, care l-a avut pe Schummi de la început până la sfârşit pe locul întâi.

GEORGE CUŞNARENCU

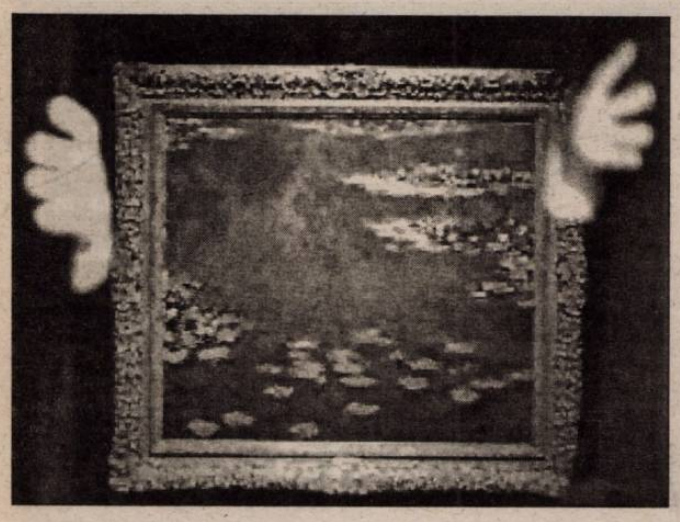

Monet, vândut pe bani grei

N-o să vă vină să credeţi, dar acest tablou deloc spectaculos s-a vândut la casa londoneză de licitaţie Sotheby's cu incredibila sumă de 20,88 milioane de euro. Este vorba despre o lucrare semnată de pictorul impresionist Claude Monet (1840-1926), iar banii daţi reprezintă suma cea mai mare plătită pentru un singur tablou în acest an la Londra. Conform purtătorului de cuvânt al casei Sotheby's, pânza face parte dintr-o serie de 48 de „Nimfe" pictate de Monet la Giverny, ea nemaifiind expusă public din anul 1925. Se pare că e goană mare după Monet, dacă ar fi să ne luăm doar după faptul că un alt tablou al pictorului francez, intitulat „Căpiţe de fân", a fost vândut cu 15,62 milioane euro în 1999 la Londra, iar o pânză din aceeaşi serie de „Nimfe" a fost vândută la New York cu 22,6 milioane dolari.

73 de ani pe drum

O carte poştală scrisă pe 23 august 1929 şi pusă la poştă în aceeaşi zi a fost primită de adresant săptămâna trecută, adică exact după 73 de ani! Autoarea îi scria surorii sale aflate la Montmirail (Franţa,) în vreme ce se afla cu fiica sa în vacanţă la Quiberon. Întâmplarea a făcut ca fiica, atunci în vârstă de 3 ani, să primească la Paris cartea poştală scrisă de mama ei. „A fost pentru mine un moment emoţionant pentru că era acolo ceva din copilăria mea" a declarat dna. Nicole Seratzki, azi în vârstă de 76 de ani. Se pare că neînsemnata carte poştală a zăcut în toţi aceşti ani rătăcită în vreun sertar din oficiul poştal din Quiberon.

Nu trageţi în Kalaşnikov

Cine nu-l cunoaşte pe inventatorul mitralierei AK-47, cunoscută mai bine sub numele de Kalaşnikov, are prilejul să-l vadă în fotografia alăturată. Fabricată începând din 1947 şi intrată în dotarea armatei ruse doi ani mai târziu, mitraliera a fost produsă în peste 100 milioane de bucăţi şi este vândută cam în toate ţările de pe glob. Prezent, de curând, la o expoziţie de armament din Berlin, generalul rus, azi în vârstă de 82 de ani, a declarat în revista „Bild", parafrazându-l pe Alfred Nobel, că este mândru de invenţia sa, dar şi trist că arma ajunge aproape mereu şi în mâinile teroriştilor. El a mai spus că ar fi preferat să inventeze o maşină de tuns iarbă (probabil că tot Kalaşnikov ar fi ieşit), iar în ceea ce priveşte banii încasaţi pe invenţie, mari satisfacţii n-a avut pentru că „i-a mâncat statul pe toţi".

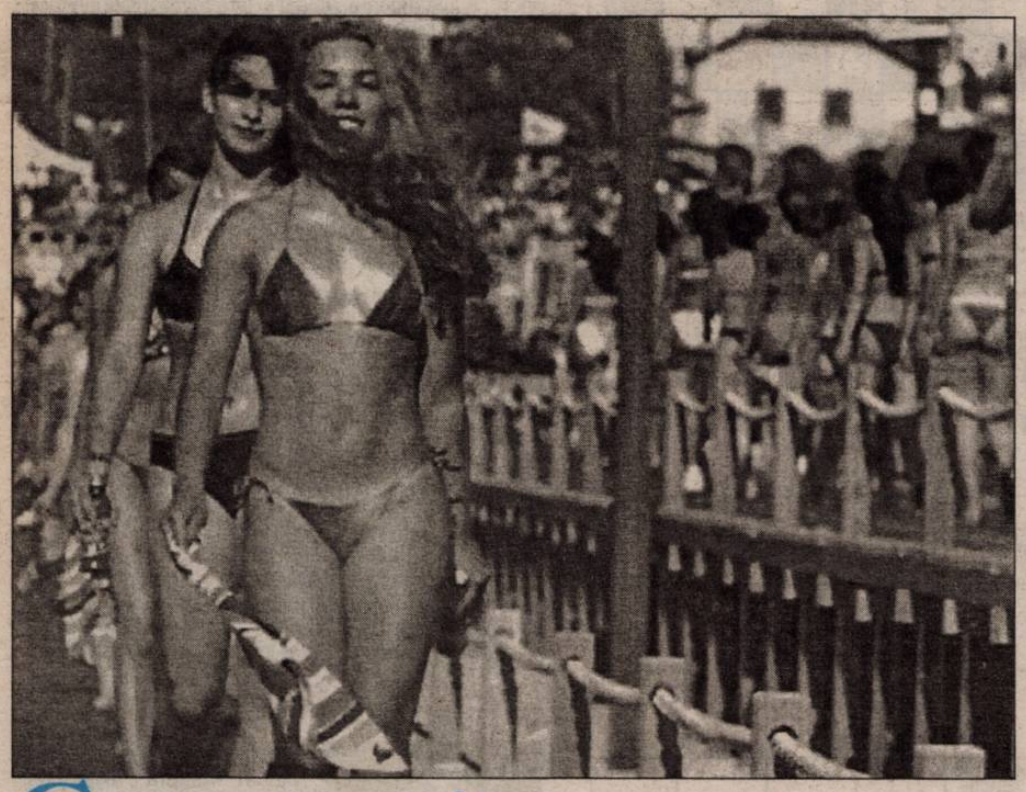

Cea mai mare defilare de bikini

Acum cât nu vine toamna să consemnăm cea mai mare defilare de femei în bikini din lume. Pe plaja Figueira Da Foz, mai bine de 2000 de fete s-au suit pe un singur podium lung de 250 m pentru un singur motiv: acela de a intra în cartea recordurilor.

Omul cu inimă de fier

Christian Rabasa este francezul care a reuşit să trăiască cel mai mult cu o inimă artificială electrică implantată în piept: trei ani, din 1999. În această vară, medicii cardiologi de la un spital marseillez au decis că organismul bărbatului este pregătit pentru o grefă cardiacă, motiv pentru care aparatul electric care a ţinut locul inimii a fost scos pentru a fi înlocuit cu o inimă provenită de la donator. Aparatul produs în SUA „poate fi folosit de acum, în unele cazuri, drept o soluţie definitivă şi nu una provizorie în aşteptarea unei grefe" a fost de părere dr. Frederic Collart, cel care l-a operat pe Rabasa. Sistemul inimii electrice poate fi util în cazul persoanelor cardiace în vârstă sau al celor care nu suportă tratamentul antirespingere necesar în caz de grefă.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:
■ Va fi aruncată în aer Luna? ■ O lume stranie – gemenii ■ Reîncarnare pe calculator ■ Uscatul dispare sub oceanul planetar

HOROSCOP
9 - 15 SEPTEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect al săptămânii este ascensiunea lentă dar sigură a curbei financiare, care joi sau vineri are un maxim. S-ar putea, în consecinţă, să primiţi o sumă importantă de bani, sau o veste excelentă despre viitorul bugetului dv.

TAUR (21.04-21.05): În primele zile ale săptămânii veţi avea de rezolvat o mulţime de probleme profesionale, dar şi casnice. Aţi amânat de mai multe ori să finalizaţi unele lucruri şi acum întârzierea se răzbună. Despre bani, nimic nou.

GEMENI (22.05-21.06): Relaţiile cu o persoană de sex opus, foarte apropiată de altfel, vor intra într-o (sperăm) scurtă glaciaţiune. Curba afectivităţii are o clară tendinţă de scădere şi viaţa în cuplu nu mai este netedă, ci plină cu asperităţile aduse de orgolii sau de probleme materiale.

RAC (22.06-22.07): Cu toate că în privinţa noii legături sentimentale aţi fost avertizat, consideraţi că o aventură romantică nu strică, mai ales dacă sunteţi în vacanţă. Atenţie, sensibilitatea deosebită a Racilor vă poate juca feste, iar deznodământul idilei vă poate aduce un gust amar.

LEU (23.07-22.08): O dispută în mediul profesional sau în cel familial vă va întuneca această perioadă, deşi aveţi şi motive financiare de bucurie (miercuri sau joi primiţi bani). Încercaţi să vă controlaţi excesele temperamentale şi să daţi şi altora dreptate, chiar dacă nu au.

FECIOARA (23.08-21.09): Curba financiară este în descreştere în primele zile, apoi se ridică semeaţă spre un maxim de toată frumuseţea. Sub influenţa benefică a lui Mercur, bugetul dv. se va înviora.

BALANŢA (22.09-22.10): Două evenimente contradictorii vă pândesc în acest interval. Luni sau marţi primiţi o veste foarte bună la serviciu, dar, spre sfârşitul săptămânii lucrurile iau o întorsătură negativă, cu totul neaşteptată. Deznodământul se amână pentru perioada următoare.

SCORPION (23.10-21.11): Aşa cum se prezintă astrele în constelaţia dv., se pare că sunteţi total detaşat de stresul cotidian şi că din braţele dragostei nu mai vreţi să evadaţi. Cel puţin aşa sugerează curba afectului, care are acum două maxime zdravene, la începutul şi la sfârşitul săptămânii.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Dificultăţile materiale vă apasă destul de greu în prima jumătate a intervalului, căci s-ar putea să fiţi victima unui ghinion financiar. Însă vineri sau sâmbătă primiţi o veste excelentă despre bani, care se va concretiza în viitorul foarte apropiat.

CAPRICORN (21.12-19.01): Dragoste şi bani. Iată care ar fi eticheta acestei perioade faste, poate una dintre cele mai favorabile ale anului. Din păcate, dincolo de cortina vaporoasă a fericirii se ascunde un pericol greu de prevăzut, care îşi va arăta colţii cât de curând.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară are oscilaţii primejdioase, semn că trebuie să fiţi foarte atent la orice cheltuială. Uranus şi Mercur nu fac o pereche favorabilă şi imprevizibilul are acum numai conotaţii negative. În weekend se pot ivi mici probleme de sănătate.

PEŞTI (19.02-20.03): În prima jumătate a intervalului vă aşteaptă câteva surprize, plăcute şi neplăcute deopotrivă. Aceste şocuri emoţionale nu trebuie să vă deturneze atenţia de la problemele urgente din rucsacul dv., mai ales că la serviciu situaţia nu are deloc nuanţa roz.

Personalităţile săptămânii: *Ion Agârbiceanu, Edgar Papu, Emil Botta, Sofia Vicoveanca, Dida Drăgan;* Agatha Christie, James F.Cooper, D.H. Lawrence, Cesare Pavese, Linda Gray, Yma Sumac, José Feliciano. ***Notă:*** ***La 10 septembrie 1890, la Botoşani a fost dezvelit „Monumentul Mihai Eminescu" realizat de sculptorul Ion Georgescu, prima operă de acest fel dedicată memoriei poetului.***

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN" !
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

SERIE NOUĂ - 590 • ANUL XLV • 12 SEPTEMBRIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 37 (2340)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Pot să mor liniştit că n-am scris nimic de care să-mi fie ruşine.
(I.L. Caragiale)

Două pericole ameninţă lumea: ordinea şi dezordinea.
(Paul Valéry)

Celebritatea: un cântec de leagăn pentru orgoliul mereu treaz.
(Henry de Montherland)

11 septembrie 2001, întrebări care rămân în picioare

CE S-A ÎNTÂMPLAT CU ZBORUL 77?

A trecut un an de la tragedia din 11 septembrie 2001. Presa mondială abundă de articole pe această temă, Discovery channel difuzează reportaje despre înlăturarea urmărilor dezastrului de la World Trade Center şi despre cauzelor care au făcut ca Turnurile gemene să se prăbuşească. O serie de articole apărute în SUA, dar şi o serie de afirmaţii din cartea francezului Thierry Meyssan, L'effroyable imposture (Îngrozitoarea impostură), se întorc asupra unei situaţii neclare încă şi azi: s-a prăbuşit vreun avion peste clădirea Pentagonului pe 11 septembrie 2001? Iată ce spunea în martie 2002, în cadrul unui interviu, autorul cărţii citate:

Spuneţi că teza prăbuşirii avionului Boeing peste Pentagon e falsă, dar nu puteţi dovedi contrariul. Cum explicaţi demersul dv.?

(continuare în pag. 9)

Această imagine publicată pe Internet, ne arată un turist pe terasa unuia dintre turnurile de la WTC cu câteva secunde înainte de impactul cu avionul sinucigaş. Aparatul foto a fost găsit printre dărâmături. Deşi transmite o senzaţie tulburătoare, fotografia, după unele analize, pare o „făcătură". Motivele ar fi acestea: Avionul se apropie dinspre nord şi pare că loveşte turnul din nord (WTC1). Numai că WTC1 nu avea o terasă exterioară pentru observaţie. E drept că WTC2, turnul din sud, avea o terasă, dar turistul zâmbeşte de pe vârful lui WTC1. În septembrie programul de vizită pe terasa de pe WTC2 era între 9.30 dimineaţa şi 9.30 seara. Avionul a lovit turnul la 8,49 dimineaţa, înainte ca orice turist să ajungă acolo. Se mai vorbeşte şi despre un caracter de literă atipic pentru data imprimată pe negativul filmului. În fine, avionul din fotografie este un Boeing 757, cu însemnele American Airline. În realitate, zborul 11 care a percutat WTC2 a fost un Boeing 767. Oricum, trucarea pe computer a acestei fotografii, destul de stângace, atrage atenţia asupra posibilităţilor mult mai profesioniste prin care multe fotografii sau imagini video, prezente în presă, pot fi contrafăcute.

FAPT DIVERS

Cine trăieşte mai mult?

După un studiu făcut pe un eşantion de peste un milion de oameni de către o echipă de cercetători de la Rostock (Germania), persoanele născute toamna trăiesc mai mult decât cele născute primăvara şi sunt mai puţin atacate de maladiile bătrâneţii. Explicaţia ar fi că femeile care nasc primăvara consumă puţine vitamine în ultimele luni de iarnă ale sarcinii, iar copiii născuţi încep să mănânce alimente solide exact în timpul verii, când căldura favorizează infecţiile digestive.

Un secol de singurătate

Alexandru Bravarencu, locatar al Căminului de Pensionari „Sf. Spiridon" din Galaţi, a împlinit săptămâna trecută 100 de ani. El s-a născut în localitatea Cojuşna, din apropierea Chişinăului, într-o familie cu zece copii. A trecut prin cele două războaie mondiale, iar Revoluţia din decembrie l-a prins în timp ce stătea la coadă la pâine. A iubit blondele, i-au plăcut jocurile de noroc, a fumat timp de 30 de ani şi s-a lăsat de acest viciu de tot atâţia ani. Singurul regret, după un secol de viaţă, este că nu şi-a luat permis de conducere auto. Până acum două luni a mers fără baston, iar ochelarii de vedere îi foloseşte doar de câţiva ani. Alexandru Bravarencu se bărbiereşte în fiecare dimineaţă şi se dă cu apă de colonie. „Am fost întotdeauna curtat de fete", a declarat sărbătoritul căminului de pensionari. Din păcate, Bravarencu nu a găsit în cămin nici o femeie pe gustul lui şi a se grăbi acum înseamnă a se „compromite".

„Molia minieră" atacă!

În primăvara anului 2003, cu ajutorul aviaţiei utilitare, se va efectua un prim tratament chimic îndreptat împotriva „moliei miniere a castanilor ornamentali" (Cameraria ohridella) care a invadat în acest an arborii din parcurile oraşului Cluj-Napoca. Acţiunea acestei insecte extrem de periculoase poate duce la uscarea totală a castanilor ornamentali şi poate ataca şi speciile de arţar şi salcâm. Specialiştii au depistat această insectă pentru prima dată la noi în ţară în anul 1995, iar în 1998 a fost semnalată prezenţa ei şi în Cluj-Napoca. În prezent, aproape toţi castanii ornamentali din municipiu au frunzele uscate înainte de vreme din cauza moliei, arţarii aflându-se în aceeaşi situaţie.

Călătorie în adevăratul JURASSIC PARK

Femina club
• Tendinţele modei şi influenţele astrelor
• Dosarele frumuseţii
Aliaţi esenţiali

Interviu
Profesorul Virgiliu Th. Răzuş ne vorbeşte despre
AL ŞAPTELEA GRAD DE LIBERTATE

O ţinută potrivită pentru culesul viilor.

TV
Pro TV ■ România 1 ■ TVR 2 ■ Acasă ■ Antena 1 ■ Prima TV ■ Tele 7 abc

27 Buddha mititei

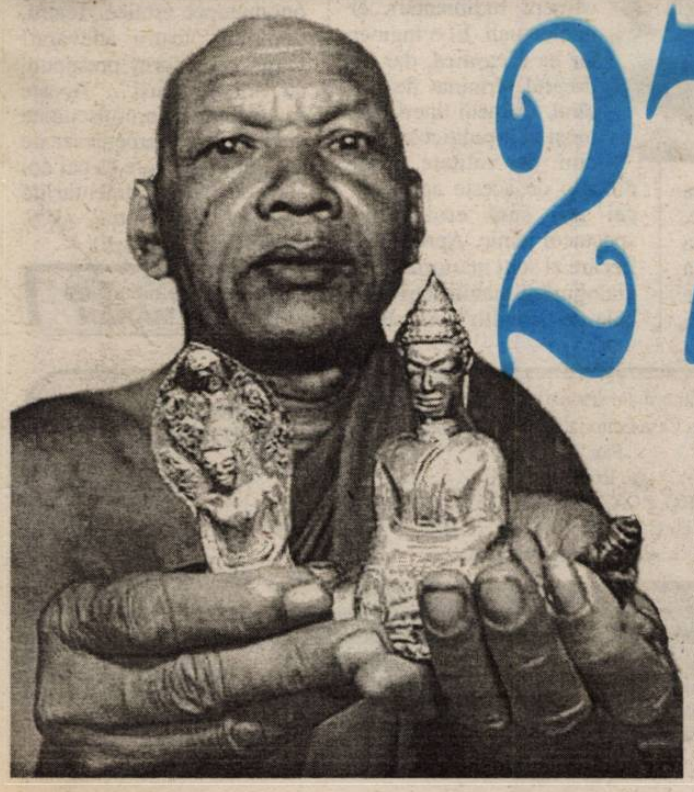

O echipă de muncitori cambodgieni au descoperit, sub fundaţia unei pagode, 27 de statuete din aur reprezentându-l pe Buddha. Statuile, înalte de peste 10 cm şi cântărind în jur de o jumătate de kilogram fiecare, au fost scoase la lumină în timpul lucrărilor de restaurare a unei pagode vechi de peste 200 de ani, din regiunea Kompong Thom, distrusă de khmerii roşii în anii 70. Cu această ocazie, au mai fost descoperite şi alte patru statuete de argint şi de bronz. Deocamdată nu se cunoaşte originea acestor statuete şi nici dacă există o legătură între ele şi răspândirea budismului în această regiune.

Biblioteca Judeteană

divanul galben

Johann Strauss, la Bucureşti

Prima ediţie a Festivalului internaţional Johann Strauss, manifestare desfăşurată, în perioada 24-30 august,la Bucureşti, organizată de Societatea Română a Iubitorilor Valsului Johann Strauss cu concursul Societăţii vieneze Johann Strauss, s-a încheiat după ce a încântat sufletul celor prezenţi la spectacole. Aflat la început de drum, festivalul s-a dorit un element de legătură între muzicienii din Austria şi România „contribuind la o mai bună cunoaştere a talentului şi spiritualităţii româneşti, a frumuseţilor pe care le dezvăluie arhitectura Bucureştiului, a tradiţiei noastre culturale, pe care sperăm ca oaspeţii vienezi să o descopere cu reală plăcere, constatând, totodată, că Johann Strauss este la el acasă şi în România", cum se specifica în caietul-program.

Sau cum spunea preşedintele Societăţii Române a Iubitorilor Valsului Johann Strauss, Rodica Iosefina, Festivalul, dedicat lui Iosif Ivanovici şi maestrului acestuia, regele valsului Johann Strauss, „se doreşte a fi un prilej de evidenţiere a vocaţiei culturale, europene, a românilor. Trebuie să demonstrăm că suntem europeni, că aparţinem Europei şi Regatului Dunării".

Un prilej de bucurie pentru melomani, Festivalul şi-a propus să reamintească şi să restituie românilor şi lumii marile lucrări ale compozitorilor de valsuri români, să amplifice relaţiile culturale româno-austriece, să contribuie la promovarea legăturilor între organizaţiile non-guvernamentale dintre cele două ţări.

Dintre numele prezente în Festival le amintim pe acelea ale pianiştilor David Lutz, Mihnea Racoveanu, precum şi al baritonului Clemens Geyrhofer, al violonistului Bogdan Văcărescu, ale sopranelor Simina Ivan şi Irina Ionescu, mezzosoprana Laura Cabiria şi tenorul Peter Witholz, ale dirijorilor Nicholas Karthy, Kurt Tchimid, Christian Schulz şi Iosif Ion Prunner, precum şi grupul „Eurondo".

Concertele şi recitalurile s-au desfăşurat la Ateneul Român, sala Cerchez a Muzeului Naţional Cotroceni şi la Cercul Militar Naţional. Programul festivalului a cuprins, de asemenea, deschiderea unei expoziţii Johann Strauss, conferinţa „Dinastia Strauss la Viena" susţinută de dr. Eduard Strauss, descendent al familiei celebrului compozitor austriac, simpozionul internaţional „Viaţa şi opera lui Johann Strauss", precum şi întâlnirea reprezentanţilor Societăţii Johann Strauss, participanţi la manifestare, toate desfăşurate la Muzeul Naţional Cotroceni.

Un Festival aflat la prima ediţie este o promisiune că lucrurile nu vor rămâne aici. Potrivit preşedintelui Societăţii Române a Iubitorilor Valsului, următoarele ediţii ale festivalului se vor desfăşura la Timişoara (2003) şi Galaţi (2004), oraşe ce-şi leagă numele de autorul nemuritorului vals „Valurile Dunării", Iosif Ivanovici.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

A sosit momentul să vă prezentăm rezultatele sondajului acestei rubrici, ale cărei întrebări au fost publicate în nr.23/ 6 iunie 2002. Răspunsurile şi comentariile dv. au fost de multe ori surprinzătoare. Remarcăm faptul că marea majoritate a scrisorilor provin de la cititoare de toate vârstele, numărul bărbaţilor care au avut bunăvoinţa de a ne scrie fiind net inferior. Oare de ce? Este misterul indubitabil care învăluie astrologia mai atrăgător pentru domnişoare şi doamne? Poate că însuşi faptul că femeia ascunde în structurile ei emoţionale şi comportamentale o enigmă greu de desluşit pentru bărbaţi (chiar şi pentru cei care se laudă că „le cunosc şi le domină") este explicaţia cea mai plauzibilă.

La întrebarea: ***Credeţi în puterea astrologiei de a anticipa relaţiile afective* (şi nu numai) dintre nativii diverselor zodii?**, răspunsurile pot fi împărţite pe vârste. Astfel, domnişoarele şi doamnele care nu au trecut de 30 de ani au răspuns pozitiv. Îndoielile şi chiar respingerea acestei idei provin de la doamnele trecute de trei decenii de viaţă. Dacă d-ra *Vanesa Rizescu din Ploiesti (19 ani)* ne spune tranşant că *„este convinsă că zodiile pun «ştampila» în ceea ce priveşte norocul în dragoste"*, *d-na Marilena P. din Bucuresti* (pensionară) afirmă că *„totul nu este decât o joacă menită să distragă atenţia de la defectele şi calităţile fiecăruia şi să arunce vina pe partenerul născut într-o zodie «proastă»"*... Ca de obicei, adevărul se află undeva la mijloc. Problema fiind extrem de delicată, nu se pot da verdicte categorice.

La întrebarea: ***Au existat situaţii în care aţi simţit nevoia să aflaţi mai multe despre dv. înşivă apelând la consultaţii de acest profil?,*** aproape toţi corespondenţii au răspuns pozitiv. Situaţia cel mai frecvent întâlnită a fost aceea în care femeile doresc să ştie dacă sunt înşelate sau dacă vor avea o căsnicie fericită şi, implicit, durabilă. Excepţii de la această „regulă" o reprezintă aflarea facultăţii potrivite cu personalitatea absolvenţilor de liceu şi ghicirea norocului la pariuri sau jocurile de noroc. Astfel, *domnul Laurian Traian din Braşov* (trecut, se pare, de prima tinereţe) a consultat o specialistă în astrologie, căreia i-a spus că joacă de peste zece ani la loterie – perioadă în care a cheltuit mai multe milioane de lei – şi că vrea să ştie dacă să mai continue sau nu. Un alt bărbat, *domnul Vasile L. din Bucureşti* a dorit să ştie dacă, emigrând la sora sa din Germania, va avea mai mult noroc în dragoste decât în România, unde a avut trei mari decepţii. Pusă pe şotii, *doamna Valentina Radu din Suceava* a consultat două specialiste în „astrologia inimii" (din Suceava şi apoi din Iaşi), pentru a le verifica prezicerile. Dânsa mărturiseşte că a fost foarte surprinsă când a constatat că răspunsurile au coincis în datele lor esenţiale. *„De atunci mi-am cumpărat cărţi şi învăţ astrologie cu mare încredere"*, ne precizează d-na Valentina Radu.

Toate răspunsurile au fost afirmative la întrebarea: ***Vă cunoaşteţi portretul astrologic (caracter, temperament, relaţii interzodiacale, înclinaţii spre anumite profesii)?*** Acest fapt demonstrează că, într-adevăr, tipologiile astrologice au mare căutare printre cititorii noştri, lucru firesc de altfel. Oricine doreşte fie să descopere ceva în plus despre sine în „radiografiile" astrale, fie să le găsească hibele. Majoritatea covârşitoare a celor interesaţi s-au recunoscut în acele portrete.

Poate că întrebarea cea mai delicată a sondajului a fost: ***Vă simţiţi iremediabil legat(ă) de caracteristicile zodiei în care v-aţi născut?*** Dintre toate comentariile primite de la cititori, atitudinea *doamnei Liliana Petrescu din Galaţi (căsătorită, cu trei copii)* ni s-a părut a fi elocventă: *„...Ştiu din adolescenţă că sunt născută în zodia Leului şi vă rog să mă credeţi că aşa m-am comportat toată viaţa. Am realizat tot ce mi-am dorit prin ambiţie şi tenacitate. În dragoste şi în carieră (sunt arhitect) şi în privinţa copiilor. Toţi au terminat câte o facultate şi acum au serviciu, unul este doctor în Franţa..."* Nu se mai poate spune decât că destinul este, totuşi, ajustat, de personalitatea fiecăruia, indiferent de zodie.

Răspunsurile privitoare la întrebarea: ***Consideraţi orice manifestare a astrologiei un simplu diverstisment?*** au fost împărţite. Nu se poate trage nici o concluzie certă. Se pare, însă, că o dată cu avansarea în vârstă, „astrologia inimii" este din ce în ce mai puţin luată în serios. Depinde de nivelul de instruire şi de cât de apăsătoare este singurătatea pentru cei (cele) ajunşi în această nefericită situaţie. Mulţumim tuturor celor care au avut amabilitatea să răspundă sondajului nostru.

RADU IANIERI

Nu schimbaţi partenerul!

Cercetătorii de la Universitatea australiană Adelaide au ajuns la concluzia că practicarea relaţiilor sexuale cu acelaşi bărbat înainte

de momentul concepţiei, cu cel puţin 1 an, ajută organismul femeii să accepte mai uşor proteinele conţinute în materia seminală. Mai precis, poate reduce simţitor riscul infertilităţii, al pierderii sarcinii sau al respingerii placentei de către organismul matern. S-a constatat, de asemenea, că multe din dificultăţile sarcinii pot apărea din cauza tendinţei sistemului imunitar matern de a respinge fătul şi placenta, ambele conţinând proteine ale tatălui. Dacă placenta, care asigură transmiterea substanţelor nutritive şi a oxigenului din sângele mamei către făt, este afectată, copilul se poate naşte subnutrit sau cu diverse afecţiuni. Este important, în opinia cercetătorilor australieni, ca organismul femeii să se obişnuiască cu spermatozoizii un timp mai îndelungat întrucât aceştia conţin un agent denumit TGF – beta care convinge sistemul imunitar ale femeii să-i accepte. Raporturile sexuale cu acelaşi bărbat vor pregăti aşadar, sub auspiciile benefice, organismul femeii pentru momentul concepţiei. *(D.M.)*

În această săptămână, au cuvântul cititorii

„Bărbatul nu e niciodată de ajuns pentru fericirea unei femei"

Am citit un articol în revista dv. despre un „Mariaj cu... silicoane" şi am crezut că visez. Un lucru asemănător mi s-a întâmplat şi mie. În cazul meu nu s-a pus problema banilor ci o problemă de ordin estetic. Soţia mea avea nişte sâni mici dar frumoşi, sexy, pe care vroia să-i mărească. Multă vreme am crezut că se joacă cu vorbele, că vrea să mă stârnească, fiind doar un moft, dar am văzut „cu ochii mei" după un timp, că Anda suferea în mod real din cauza sânilor. Se confrunta foarte des cu oglinda şi se întâmpla să izbucnească în lacrimi. Mi-am zis că nu e normală şi m-am gândit serios că ar fi bine s-o duc la un psihiatru. Dar una e să vrei şi alta e să poţi. Mai degrabă s-ar fi dus să depună actele de divorţ. Până la urmă am căzut de acord cu implantul cu condiţia să hotărâsc eu forma sânilor. Am văzut un set de fotografii făcute pe calculator şi m-am (ne-am) decis pentru una din forme. Adevărul e că arătau al naibii de bine! Nu vreau să vă plictisesc. Pe scurt, operaţia a avut loc în Bucureşti (tare aş vrea să vă spun numele doctorului dar presupun că nu-l veţi publica) şi în urma implantului soţia mea s-a trezit cu doi sâni rotunzi, ca două mingi de fotbal, pe care, vă rog să mă credeţi că nu-mi venea să-i ating. Acum m-am obişnuit. (Anda, vreau să vă spun că e mai mult decât entuziasmată). Regret sânii ei originali dar mă bucur că am lângă mine o soţie fericită. Vedeţi cum e cu fericirea unei femei, bărbatul nu e niciodată de ajuns... *(C.S. din Bucureşti)*

Sindromul „Aciobăniţei"

Îmi place să ciresc articole legate de stările şi sentimentele umane, mai ales într-o relaţie apropiată, tratate în special din punct de vedere psihologic sau ştiinţific.

Pentru că se ştie că la baza fiecărui sentiment, senzaţie, există un proces chimic la nivel celular. Încerc de multă vreme să înţeleg de ce oamenii se comportă într-un fel sau altul şi mai ales de ce femeile sunt atât de ciudate, de învăluite în mister, de ce unele cupluri se destramă, de ce altele rezistă. Bineînţeles că nu reuşesc. Mi-am făcut un dosar gros din articole tăiate din diverse reviste, inclusiv din revista „Magazin" şi, odată, când o să am timp, le voi pune cap la cap şi voi încerca să trag nişte concluzii. Sau poate chiar să încerc să public propriile opinii. Aş vrea să vă relatez un caz pe care îl consider tipic pentru o anumită categorie de oameni. E vorba de vecinii mei „de deasupra". Un caz pe care l-aş numi „Aciobăniţei" şi care mi se pare cu atât mai bizar cu cât protagoniştii nu sunt oameni rudimentari, ci intelectuali. El e inginer iar ea e casnică, dar cu dreptul terminat de curând. Oameni tineri frumoşi şi... politicoşi. Vecini de calitate. Dar, dincolo de aceste aparenţe, cei doi sunt eroii unui spectacol jalnic. Aproape în fiecare zi sunt martorul unor dialoguri şi manifestări verbale de „coviltir". Aş putea să vă reproduc frânturi dar nu vreau să vă provoc să le publicaţi. Înjurături, urlete, ameninţări cu divorţ, cu părăsirea domiciliului, bătăi, obiecte sparte. ...E incredibil ce se întâmplă la etajul de deasupra. Şi, după o jumătate de ceas, un ceas, se aşterne liniştea (cred că ştiţi că în anumite blocuri după o anumită oră a serii, când e linişte, se aud şi şoaptele vecinilor prin pereţi) după care se aud râsete, giugiuleli, onomatopee erotice. Teatru, domnilor, teatru adevărat! După care dorm presupun, ca doi bebeluşi.... Aceste scene pline de promiscuitate şi violenţă se perpetuează de ani buni şi se pare că cei doi sunt fericiţi. Comentariile cred că sunt inutile. *(V.S. 23 de ani, Bucureşti)*

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

În exclusivitate pentru „Magazin", profesorul Virgiliu Th. Răzuş ne vorbeşte despre

AL ŞAPTELEA GRAD DE LIBERTATE

Din 1978, profesorul Virgiliu Th. Răzuş este cetăţean român cu domiciliul în Elveţia, la Geneva. În 1979 elaborează „Teoria creaţiei şi evoluţiei" care ajunge în marile biblioteci ale lumii, fiind înregistrată la Comitetul Nobel pentru Fizică şi Chimie al Academiei Regale din Suedia. În 1981 lansează lucrarea „Teoria luminii într-o viziune modernă" care îl putea pune pe lista propunerilor pentru Premiul Nobel, dacă îndeplinea o condiţie minimă: renunţarea la cetăţenia română. N-a îndeplinit-o. Descoperă „particula gândirii", pe care o numeşte „particula Nobel". La 67 de ani, pe care i-a împlinit pe 23 iulie, profesorul Răzuş ştie că, la fel ca muşchii, celulele nervoase au nevoie „de antrenament şi stimulare" pentru a rămâne în formă. Aflat în ţară, a avut amabilitatea să ne acorde acest scurt interviu

– Am citit cartea dv, „O simfonie celestă", am văzut de două ori caseta video „La Loi Razus" în care vă explicaţi teoria şi totuşi nu mă pot abţine să nu vă întreb: de ce vă fascinează lumina?

– Pentru că de la Newton, Young şi Maxwell şi în ciuda descoperirilor lui Planck, Einstein şi Abdus Salam, lumina este un mister. Încă nu ştim din ce e compusă şi care e suportul ei, în ciuda faptului că s-a descoperit faimosul „curent neutru", demonstrat teoretic de laureaţii Premiului Nobel din 1979 Abdus Salam, Glashow şi Weinberg. Se ştie, de pildă, că lumina se propagă în linie dreaptă şi că în Cosmos este noapte eternă. Se ştie că „vidul" sau „vacuum-ul cosmic" nu constituie un suport material pentru lumină, cum e atmosfera Terrei, de pildă. Atunci cum se face că lumina poate străbate spaţiul cosmic?

– Am reţinut aforismul dv „în viaţă trebuie să ştii să te miri la timp". Ce teorie a rezultat în urma acestei mirări?

– În „Teoria creaţiei şi evoluţiei", care a apărut la Geneva în 1979, am arătat că „energia este o mişcare având viteza luminii". De fapt, lumina prezintă trei aspecte: aspectul electric, aspectul magnetic şi aspectul neutru. Prin urmare, lumina nu este doar foton, cum era admis până acum, ci din **Foton**, corespondentul aspectului electric (după Einstein), **Fonulon**, pentru aspectul neutru (după teoria mea) şi **Fogon**, pentru aspectul magnetic (de asemenea propus de teoria mea). Concluzia? Dacă în spaţiul cosmic nu există un suport material pentru propagarea luminii, este cert că tocmai acest „sistem triplu" de elemente universale fundamentale, **foton, fogon, fonulon**, este suportul ei. Putem deci afirma că plecând de la „curentul neutru", putem obţine fie Fotoni, fie fogoni, precum şi particule „neutre" care, în mod continuu, constituie sursele creaţiei şi existenţei eterne.

Newton, Planck, Einstein: cazuri particulare ale „Legii Răzuş". Viteza luminii este de 750.000 km/s. În Univers nu există o viteză mai mare decât „viteza gândirii". Facem parte dintr-o „simfonie celestă"

– Are lumina o viteză mai mare decât cea închipuită de Einstein?

– Există câteva experimente. Profesorul Günter Nimtz de la Universitatea Germană din Köln a demonstrat că viteza fotonilor este de două ori şi jumătate mai mare decât viteza luminii. Surpriza a fost uriaşă, mai ales că ea anula bariera critică enunţată de însuşi Einstein care prezicea că materia se dezintegrează la viteze superioare de 300.000 km/s. Dacă e aşa cum spune prof. Nimtz, atunci ceva „frânează" viteza fotonilor în spaţiu. Conform teoriei mele, acest „ceva" sunt particulele imaginate de mine, **fonulonii** şi **fogonii**.

– Vă mărturisesc că stau pentru prima oară în faţa unui fizician care a creat o „lege" proprie. Ce este „Legea Răzuş"?

– Este o formulă care evidenţiază relaţiile dintre cei cinci factori determinanţi ai Universului: **m** (masa), **t** (timpul), **E** (energia), **S** (spaţiul material) şi **I** (impulsul). În teoria mea, Timpul reprezintă „al şaptelea grad de libertate pentru un corp material", un grad „pasiv" alături de celelalte şase grade „active": 3 de rotaţie şi 3 de translaţie. Mi-am pus această întrebare: cum pot dezvolta o lege a Creaţiei şi Evoluţiei plecând de la legile lui Newton, Einstein şi Planck în ceea ce priveşte energia şi ţinând pentru prima oară cont de fenomenul de **îmbătrânire** datorat Timpului. Aşa am ajuns la formula Răzuş, în care **I** (impuls) este egal cu **E** (energia) multiplicată cu **t** (îmbătrânirea) totul divizat cu **S** (spaţiu), o formulă pentru care ecuaţiile lui Newton (F=ma/t), Planck (E=hw/t) şi Einstein (E=mc2) sunt cazuri particulare ale „legii Răzuş".

– Şi de aici până la limita dintre materie şi spirit nu mai este decât un pas. Las la o parte „pasul omului pe Lună" pentru că despre teoria dv am vorbit în numărul trecut al revistei.

– M-am gândit multă vreme la „idealul post-mortem" al lui Alfred Nobel şi am dat numele lui unei descoperiri care îmi aparţine: cea mai mică particulă din Univers, „particula gândirii" cum am numit-o. Aceasta are dimensiunea gândului, undeva la limita dintre materie şi spirit, la limita dintre masă şi energie. Această particulă are cea mai mare viteză din Univers, o viteză „instantanee". Un foton parcurge distanţa de la Soare la Pământ în 8 minute şi 30 secunde. Particula „gândirii" nu are nevoie decât de un concept pentru a parcurge această distanţă! Dată fiind multitudinea de particule Nobel de care dispune creierul uman, pot spune că gândirea reprezintă o „simfonie celestă" prin care ne apropiem de eternitatea existenţei.

– Vă mulţumesc, stimate domnule profesor Răzuş, şi vă doresc succesul pe care, fără îndoială, îl meritaţi. În fine, sper, ca să-l citez pe fizicianul Stephen W. Hawking, că folosirea formulelor matematice în acest material nu va alunga jumătate din cititori.

A consemnat GEORGE CUŞNARENCU

Surprizele ştiinţei

Va fi aruncată în aer Luna

O idee... bizară

Recent, cinci cunoscuţi savanţi ruşi au prezentat la Moscova un plan de transformare a întregii Terra într-un adevărat paradis, înlăturând în primul rând cumplitele ierni care apasă ţinuturile slave. Cum? Aruncând în aer... Luna! Dr. Vladimir Khruinsky, un respectat profesor de astrofizică, afirmă că vaporizarea astrului nopţii în urma unei explozii nucleare va „elibera" planeta noastră de atracţia gravitaţională lunară. *„De secole* – spune el – *Luna a fost ca o greutate atârnată de Terra, încetinindu-i rotaţia şi afectându-i mareele. Eliminaţi Luna şi vom scăpa de foamete, necazuri şi suferinţă pe Pământ!"* Conform experţilor, înclinarea axei de rotaţie a Terrei în jurul Soarelui din cauza atracţiei Lunii este cea care „ruinează" vremea pe planetă. De la ierni insuportabile până la inundaţii catastrofale. *„O înclinare de zero grade înseamnă o climă temperată pe tot globul – o eternă primăvară. Deşerturi care se vor acoperi cu lanuri de grâu, copii care nu vor mai suferi de foame..."* Cum propune Dr. Khruinsky să se facă toate acestea? Câteva sute de megatone de focoase nucleare plasate pe o rachetă Soyuz lansată spre Lună şi... gata! *„Avem sute de arme nucleare în arsenalul nostru, care nu mai servesc la nimic"* spune el.

Profesorul Abian din Iowa...

Ideea Dr. Khruinsky nu este nici măcar prima de acest fel! La 23 aprilie 1991, revista „SUN" publica aceeaşi propunere, aparţinând însă profesorului de matematică Alexander Abian de la Universitatea de Stat din Iowa: stabilizarea vremii prin distrugerea Lunii era intitulat articolul, care prevedea explodarea Lunii sau cel puţin... plasarea ei pe o altă orbită. Surprinzător, Abian vorbeşte la fel: *„Este singurul fel în care putem scăpa de deşerturi şi de iernile arctice."* Consecinţa, după el, ar fi că Terra ar putea intra pe o *„orbită favorabilă"*. Propunerea matematicianului de 65 de ani, de origine armeană, prezentată guvernului american, de a plasa arme termonucleare pe Lună pentru a o pulveriza sau a o „trimite" eventual direct în Soare, a fost primită cu un cor de proteste de comunitatea ştiinţifică. *„Dacă pierdem Luna, pierdem mareele; dacă topim calota polară, inundăm toate continentele"*, au spus ceilalţi experţi. Astronomul britanic Patrick Moore este chiar mai dur, considerând că profesorul Abian *„probabil şi-a pierdut minţile"*. Iar cunoscuta romancieră Barbara Cartland consideră că fără Lună chiar şi dragostea va dispărea de pe Pământ: *„Lumea are nevoie de dragoste şi nici un profesor nu ar trebui lăsat să ne-o fure"*. În fine, Khruinsky a avut şi el o reacţie la propunerea lui Abian: *„Nu pot prezice ce s-ar întâmpla, dar totul pare a fi inevitabil"*. Era în 1991...

Asociaţia „Pământul fără Lună" este de acord

Cine are nevoie de Lună? spun ei. De secole, omenirea a fost bântuită de Lună. Este momentul unei schimbări! Propunerea poate să pară extremă şi ilogică, dar luând în consideraţie toate „ororile" de care Luna este responsabilă, *„ajungi să doreşti să nu fi existat niciodată!"* Aşa că – totul este să găseşti soluţia cea mai practică. Drept care s-a şi deschis o pagină specială pe Internet pentru ca cei „interesaţi" să-şi spună părerea...

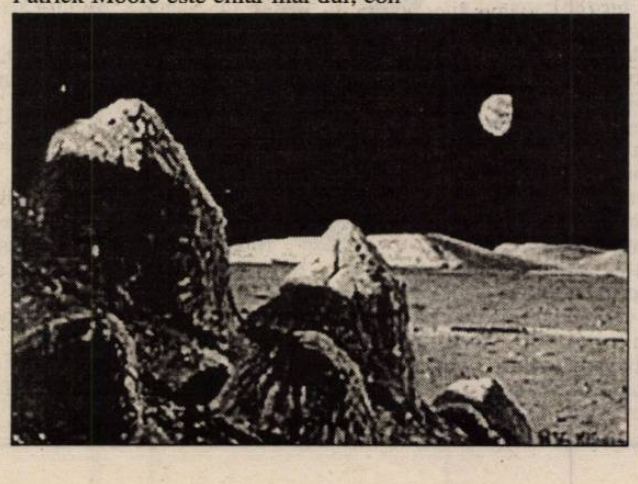

Iată ce ne-a declarat în acest context doamna dr. **MAGDA STAVINSCHI**, Directorul Institutului Astronomic al Academiei Române:

„Nu este prima idee năstruşnică! A mai existat şi ideea de a „planta" *un satelit artificial care să lumineze în permanenţă emisfera nordică! Un puternic protest internaţional a reuşit să o stopeze. În ceea ce priveşte ideea de a* „exploda" *Luna, problemele sunt următoarele: presupunând că într-adevăr explozia ar avea loc,* „fragmentele" *dizlocate s-ar abate ca o adevărată ploaie de asteroizi asupra Pământului, unii dintre ei de dimensiuni de-a dreptul catastrofale la impactul cu planeta; dar ce se va întâmpla cu durata zilei?; cum vor fi afectate ritmurile biologice?; cine ne* „asigură" *că acel unic anotimp care va domni pe Terra va fi primăvara şi nu iarna, de exemplu?; în fine, fără Lună... la ce vom mai visa? Şi lista unor astfel de întrebări ar putea continua..."*

MIHAELA DOROBANŢU

Electroreceptorul nazal

Privit din apropiere, botul rechinului albastru, foarte asemănător cu un „nas obraznic" uman, pare ciuruit de sute de găuri minuscule. Iniţial, s-a considerat că temutul prădător oceanic

este... şicanat de viermi paraziţi care-şi instalează reşedinţa pe un loc atât de bine apărat, dar realitatea i-a surprins chiar şi pe oamenii de ştiinţă. De fapt, este vorba despre nişte organe de simţ extraordinare, care împreună alcătuiesc un electroreceptor de o sensibilitate cu totul ieşită din comun: el poate repera diferenţa de potenţial a unei baterii electrice ai cărei electrozi ar fi situaţi de o parte şi de cealaltă a Atlanticului! În ce-l priveşte pe posesorul insolitelor organe, el le foloseşte în cel mai pragmatic scop: cum fiecare fiinţă vie produce (şi) curent electric, rechinul albastru poate să repereze astfel orice pradă ascunsă sub nisip. În traducere liberă, şi la mare adâncime, conştiinţa trece tot prin stomac...

Lemnul magnetic

Mai mult decât jenante reacţiile multor posesori de telefoane mobile, la apelurile scrise şi rostite, de a nu-şi folosi aparatele în sălile de teatru şi de cinema, în biserici şi în spitale ş.a.m.d.! Adică – zero absolut. La această dovadă îndoielnică de civilizaţie, a găsit antidot o echipă de cercetători de la Universitatea Iwate, din Morioka – nordul Japoniei. Este vorba despre un „lemn magnetic" care absoarbe undele graţie cărora funcţionează omniprezentele telefoane celulare. Lemnul a fost ales ca material de bază, din raţiuni estetice, în el fiind inserate particule dintr-un material numit ferită de zinc-nichel. Melanjul respectiv pare comparabil cu un... sandwich şi cercetătorii au optat pentru el după testarea mai multor variante, prin acoperirea unei mici antene cu materialele inventate de ei. Un singur lucru esenţial a rămas de pus la punct, pentru ca inedita metodă de protecţie să devină mai accesibilă, întrucât „lemnul magnetic" se pretează – cel puţin deocamdată – doar la construirea unor încăperi (refugii, mai corect spus) în care să nu poată pătrunde undele telefoanelor mobile. *(A.N.P.)*

Hidrogenul metalic, la jumătate de drum

O echipă de cercetători ai CEA care încearcă de câţiva ani să producă hidrogen metalic a reuşit să obţină o stare intermediară a acestei materii cu o mare putere energetică, ce ar putea fi folosită cu succes în propulsia spaţială. Hidrogenul metalic nu a fost descoperit nici pe Pământ şi nici în spaţiu dar existenţa sa a fost demonstrată prin modele teoretice. Un adevărat ocean de hidrogen metalic a fost, de pildă, pus în evidenţă, prin calcule, în compoziţia planetei Jupiter. Pentru a solidifica şi apoi metaliza hidrogenul este nevoie de o presiune fabuloasă, „echivalentă" cu cea din centrul Pământului. Materia intermediară a hidrogenului metalic obţinută de cercetătorii CEA este de culoare neagră şi absoarbe lumina. În momentul în care va deveni metalic, hidrogenul o va reflecta. Pentru a-l obţine cercetătorii nu au altceva de făcut decât să găsească o soluţie tehnologică prin care să obţină presiuni mai mari. *(D.M.)*

Răpiți de OZN-uri

Vizitatori cu obiective egoiste?

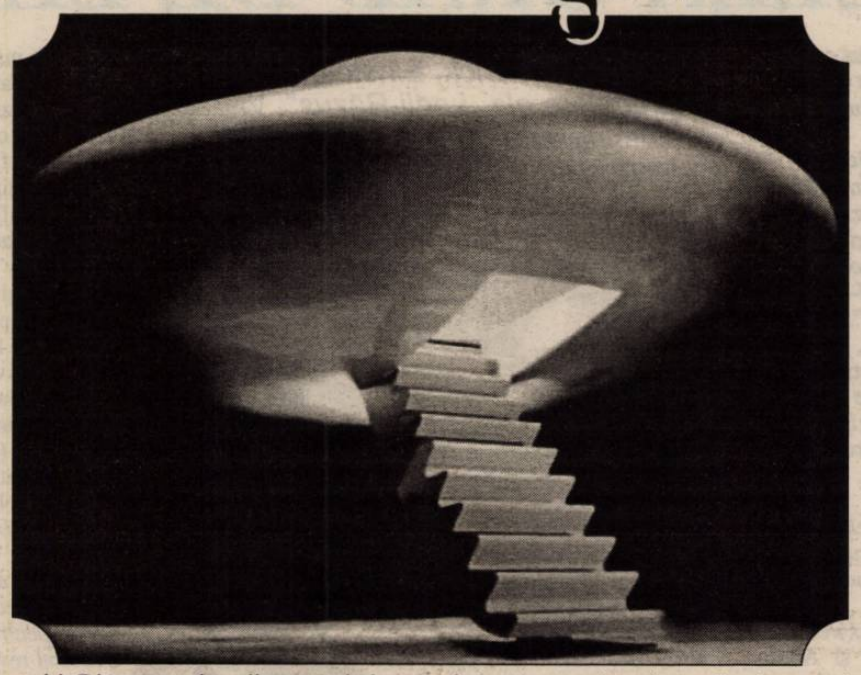

Budd Hopkins sau David Jacobs participanți la Conferința pentru studiul răpirilor OZN, organizată, în iunie 1992, la Massachusetts Institute of Technology, au acreditat treptat ideea că ne găsim în fața unei invazii ale unor ființe care vor să subordoneze omenirea, efectuând asupra multor indivizi experimente care n-au nici o legătură cu binele nostru ci mai degrabă cu obiectivele egoiste ale agresorilor.

Unii resimt venerație și respect

Psihologul Richard J. Boylan Ph.D. din Sacramento participant și el la conferință, a atras atenția asupra faptului că cercetările sale personale, ca și ale psihiatrei Edith Fiore, tot din California, au arătat că lucrurile sunt mai complicate. Pe lângă teama patologică, sentimentul de încălcare a vieții personale, furia față de cineva care vrea să te manipuleze etc., mulți martori ai unei răpiri manifestă, în același timp, și o curiozitate față de o tehnologie nemaivăzută, venerația față de niște ființe superioare și respectul pentru sublimul principiilor expuse de acestea. Ca urmare, în cazul persoanelor răpite, după opinia sa, nu apar simptomele clasice ale tulburărilor post-traumatice de stres, ceea ce Boylan a denumit „paradoxul întâlnirilor de gradul IV".

Motivul este că în cazul răpirilor: (1) vizitatorii nu arată nici o urmă de răutate în ceea ce fac, (2) victimele răpirilor manifestă sentimente ambivalente față de „extratereștri", percepuți pe de o parte ca bizari și manipulatori, dar pe de altă parte ca inteligenți și superiori, (3) „extratereștrii" dau mereu asigurări că participă la un proiect important, (4) în timpul răpirilor nimănui nu i s-a întâmplat un rău foarte mare, (5) contactatul, după o răpire, de regulă devine mai activ pe plan mental și (6) persoana în cauză devine mai preocupată de problemele societății și ale mediului natural.

Boylan merge chiar mai departe, sugerând că cei ce dezvoltă totuși sindromul de stres post-traumatric în urma răpirii sunt cei ce au suferit molestări sexuale în copilărie, răpirea trezindu-le amintirea acestor abuzuri. În felul acesta Richard Boylan se situează ferm pe poziția că extratereștrii sunt „buni", adâncind diviziunea creată în acest sens printre specialiști.

Richard Boylan, un ufolog controversat

Boylan este unul dintre susținătorii ideii că guvernul știe mult mai multe despre fenomenul OZN decât era dispus să divulge. În acest sens, cu puțin timp înainte de conferință el efectuase un circuit cu mașina personală, pentru a vedea cu ochii săi locuri precum Aria-51 și S-4, baza Archuleta de lângă Dulce (New Mexico), Baza Kirtland de lângă Albuquerque etc., toate legate de legende despre baze subterane în care ar exista extratereștri sau OZN-uri capturate de armata americană. El afirma că a văzut cu această ocazie obiecte zburătoare neconvenționale și alte bizarerii care păreau să-i confirme bănuielile și a avut și unele incidente cu personalul de pază al acestor obiective.

Boylan va mărturisi mai târziu unui reporter că el însuși a fost victima unei răpiri. Din păcate, în anii următori el va da credit unor rapoarte venind din surse extrem de suspecte, pe care le va promova pe internet, ceea ce va dăuna bunului său renume. În 1997, în urma unor reclamații ale unor paciente, precum că le-ar fi îndemnat spre jocuri sexuale vinovate, i s-a ridicat licența de a profesa pe teritoriul statului California.

DAN D. FARCAȘ

Porți în spațiul mioritic

Stranii întâmplări în Retezat

Munții Retezat – una din cele mai fascinante zone ale României, dominați de vârful cu același nume, un monolit de proporții gigantice, un trunchi de piramidă provenit, spune legenda, în urma retezării la mânie a creștetului muntelui cu un restel de plug pe care l-a aruncat un uriaș dintre cei ce se aflau pe vremuri prin partea locului. Aici s-a consumat, în anul 1991, una din cele mai stranii tragedii aviatice.

Aici, în noaptea de 13-14 august 1991, zborul unui avion ce urma să depaneze un alt avion, la Timișoara, era oprit brusc. Avionul, un IL-18, era de-a dreptul pulverizat. După trei ani, bucăți din avion încă mai erau împrăștiate pe o rază de câteva sute de metri. O încercare de reportaj TV a dat și ea rezultate dintre cele mai stranii. Camera nu a putut fi pornită; nici aparatul de filmat pe peliculă nu a putut fi alimentat – s-a recurs însă la un mecanism care nu implica alimentarea la vreo sursă electrică și s-au putut lua imagini. La developare însă, tot ce s-a găsit pe film a fost, din relatările care totuși „au transpirat", o secvență de cadre în care se vedea un punct luminos în centru și nimic altceva.

„Simplă" eroare de pilotaj? O fatală lipsă de informare, care a făcut ca o încercare de aterizare forțată (era în jurul miezului nopții) pe o pantă acoperită cu brazi să se termine într-o stâncă despre existența căreia pilotul nu avea știință? Sau o nefericită întâlnire cu un OZN? Deși această ultimă alternativă se pare că nu a fost acceptată oficial niciodată, ea a rămas în continuare printre ipoteze, având în vedere experiența unui grup de șapte persoane în aceeași zonă, care, la 4 august, deci cu doar zece zile mai devreme și la o distanță de doar doi kilometri de locul accidentului, a relatat despre observarea unui straniu obiect luminos pe cer. Drumul acestora i-a dus până în Curmătura Bucurei, unde „luminii" de culoare roșie care se deplasa pe un traseu liniar i s-au adăugat o mulțime de alte lumini mai mici și de cele mai diferite culori. Dacă distrugerea avionului în urma impactului nu este contestată de nimeni, atunci motivele care au dus la această situație, sunt. S-a vorbit de o furtună, de perturbațiile electromagnetice generate de aceasta și care au dus la pierderea direcției. Dar în noaptea respectivă nu s-a semnalat nici o furtună. S-a vorbit despre faptul că unul din motoare ar fi luat foc – au fost găsite însă toate motoarele și a căzut și această ipoteză. S-a vorbit de asemenea despre un obiect, ca o flacără, care a fost observat de mai mulți martori oculari urmând îndeaproape avionul...

Apoi, deși cele mai multe relatări fixează Timișoara drept destinație a tragicului zbor, există și relatări care indică drept direcție de zbor cea care ajunge la Vârful Gugu...

MIHAELA DOROBANȚU

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Energiile subtile din noi

Într-o importantă monografie a profesorului de radiologie și radioterapie de la Spitalul Institutului Karolinska, Björn Nordenström, se prezenta observația că în jurul focarelor tumorilor pulmonare apare o „aură coronară", fără nici un corespondent în vreo modificare anatomico-morfologică a focarului neoplazic. Pornind de aici, el constată că întregul organism este împânzit de o rețea bine structurată de circuite, de canale de transport a energiei electrice de origine biologică. Activând aceste circuite, se produce o activare a circulației energetice, făcând posibile vindecări ale diverselor alterații.

Întrebări decisive

O serie recentă de conferințe dedicate influenței mentale la distanță asupra sistemelor vii își propune să exploreze câteva întrebări fundamentale pentru viitor: poate o minte să afecteze în mod direct o altă minte? ce rol ar juca așa-numitele energii subtile în astfel de procese? este fizica modernă cea care începe să indice drumul spre o serie de câmpuri încă „necartografiate", asociate conștiinței și intenționalității? În mod evident interdisciplinare, asemenea întrebări necesită o echipă pe măsură, formată din oameni de știință – fizicieni, neurobiologi, medici, biochimiști –, experți în tehnologie și parapsihologi.

Forțele secrete ale anticilor

Încă din antichitate se vorbește despre o „forță vitală", o „energie vitală creatoare", specifică ființelor vii. Egiptenii o numeau KA și considerau că era creată la naștere, rămânând asociată individului ca un „dublu spiritual" al său. La moarte, KA nu dispare, ci „pătrunde" în viața de dincolo. Indienii au PRANA. Pentru chinezi, baza invizibilă a tuturor fenomenelor și a vieții se găsește într-un câmp de energie subtilă denumită QI, un concept cu o vechime de peste 7000 de ani în cultura chineză, o forță misterioasă, inepuizabilă și omniprezentă. Milioane de chinezi recurg zilnic la Qigong, un complex de exerciții destinate potențării QI, care combină meditația cu mișcările corporale. Dinamică, ambiguă, universală, fundamentală, aflată la originea oricărei manifestări din lumea vie, QI ar putea fi echivalată cu forța unică despre care fizicienii cred că a dominat Universul în momentul Big Bangului. Indiferent de numele pe care i l-a dat, ființa omenească de pretutindeni a fost convinsă că în corpul nostru se află o formă specială de energie care se multiplică în noi

Energia primordială

Există într-adevăr în corpul nostru o asemenea energie? Coloana noastră vertebrală se termină cu un os triunghiular denumit *Sacrum*. Latinii îl numeau *„Os Sacrum"*. Grecii antici îl cunoșteau și ei și îi spuneau *„Hieron Osteon"*, ceea ce înseamnă același lucru și, mai mult, subliniau că acesta trebuie să fie ultimul os care să se distrugă atunci când corpul este ars. Ei îi atribuiau puteri supranaturale. La fel ca și vechii egipteni care îl considerau „sediul" unei puteri speciale. „Înfășurată" aici, ca într-o bobină, se află, dormindă, această energie primordială, simbolizată în lumea occidentală prin semnul Vărsătorului și prin cel al Sfântului Graal, depozitarul apei vieții. „Înfășurat ca o bobină" se spune în sanscrită, „Kundal". De unde numele de Kundalini pentru energia primordială care așteaptă să fie trezită în corpul fiecărei ființe omenești...

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/37

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Dominarea viitorului

Cartomancia, o „armă contra plictiselii"

De la scopul inițial al jocului de cărți – acela de a fi o oglindă a societății pentru instruirea copiilor – și până la ghicitul în cărți, cartomancia, au trecut patru secole. O dată cu inițiativa profesorului francez de aritmetică Jean-Francois Aliette (1738-1791), spun istoricii ocultismului, se poate vorbi despre trecerea de la inocență la viciu.

Primul tratat despre simbolurile ascunse ale cărților numerotate și modul cum se poate deslușI destinul cu ajutorul lor a avut un titlu inofensiv: „Modul de distracție cu jocul de cărți" (Paris, 1770). Jocul propriu-zis se numea Pichet și utiliza treizeci și două de lame (cărți). Imaginația atât de fecundă a lui Aliette (pusă în practică încă din adolescență) a transformat înșiruirea cărților într-un adevărat oracol, cu reguli aparent simple, bazate pe valoarea numerică, succesiunea și rangul social al arcanelor (valeți, regină, rege). Uriașa atractivitate a noii metode de ghicire a viitorului a devenit atât de mare, încât Aliette primea comenzi și prin scrisori, din toată Franța. Clienții erau cei care așezau cărțile în șiruri și-i trimiteau maestrului poziția obținută, iar acesta le răspundea după ce „decodifica" fiecare caz în parte.

Poziția de lider al cartomanciei europene a lui Aliette a fost însă atacată de un compatriot, pastorul Court de Gébelin. Acest autodidact, specializat în „lumile primitive", afirma că „părintele cartomanciei" s-a inspirat din „Cartea lui Thot", zeul sapiențial egiptean, inventatorul hieroglifelor, al astrologiei și calendarului faraonilor. De fapt, susținea Gébelin, cele 78 de lame ale tarocului provin din tot atâtea hieroglife și divinația cu ajutorul acestor simboluri esoterice se practica în Egipt încă din mileniul II î.Ch. (când fusese scrisă și „Cartea lui Thot"). Mai mult, având în vedere obârșia marelui zeu egiptean, și anume Atlantida (de unde scăpase înainte de cataclism), rădăcinile jocului de cărți ajung până în vremurile imemoriale când în cetatea atlantică a lui Poseidon (descrisă de Platon în „Timaios") domnea o civilizație înfloritoare. Însăși tentativa de a ghici viitorul cu simboluri scrise fusese o sfidare a zeilor guvernatori ai Atlantidei... Ideea lui Gébelin surâde și astăzi ocultiștilor, dar o analiză realistă a jocului de cărți exclude „intervenția divinităților păgâne" în soarta omului. Cartomancia, spunea Voltaire, este doar o „armă contra plictiselii".

PAUL IOAN

Preistoria în direct

Călătorie în adevăratul JURASSIC PARK

Dacă veţi spune că este vorba doar de o readucere publicistică în atenţie a celebrului film al lui Spielberg, de o nouă versiune sau de o „continuare", veţi greşi! Nu. Este pur şi simplu vorba de intenţia unor oameni de ştiinţă de a realiza un parc natural (*„Pleistocene Park"* este numele cel mai vehiculat), departe de marile concentrări de populaţie umană, unde să existe loc şi condiţii pentru ca unele din vechile făpturi care populau odinioară Terra să... „renască" şi să poată bântui în voie. Zona propusă se află în Siberia şi singurul compromis care a şi fost acceptat este construirea unor spaţii hoteliere pentru temerarii turişti (foarte puţini, probabil) care se vor aventura în condiţiile extreme ale nordului siberian pentru... a vedea minunea. Şi animalele? Ideea prof. Akira Iritani, de la Universitatea Kinki din Osaka, coordonatorul proiectului, este de a găsi porţiuni viabile de ADN ale unor creaturi care acum zeci de mii de ani trăiau prin aceste locuri şi de a le recrea. Ca în film!

Clone... peste milenii

Tehnica folosită va fi inseminarea artificială cu acest ADN a unor „urmaşi" moderni, ceea ce va permite în acelaşi timp realizarea unei „mixturi" avantajoase de caracteristici vechi şi noi. Procesul va fi continuat de-a lungul câtorva generaţii, inseminând „animalul combinat" cu vechiul ADN, până se va reuşi obţinerea unei „versiuni" suficient de exacte a animalelor care trăiau în aceste ţinuturi acum mai bine de 20.000 de ani. Scopul expediţiilor în curs de desfăşurare, pe o suprafaţă de câteva sute de metri pătraţi de tundră, este de a găsi exemplare din animalele care se intenţionează a fi reconstituite, printre care tigrul siberian, leul de stepă, cerbul uriaş, vechile vulpi, strămoşii actualului cal siberian, precum şi mamuţii şi rinocerul cu blană. Dar este oare posibil aşa ceva?

Fierbinţile promisiuni ale nordului îngheţat

O echipă mixtă ruso-japoneză lucrează de pe acum în zona viitorului parc, în provincia siberiană Iakuţk.

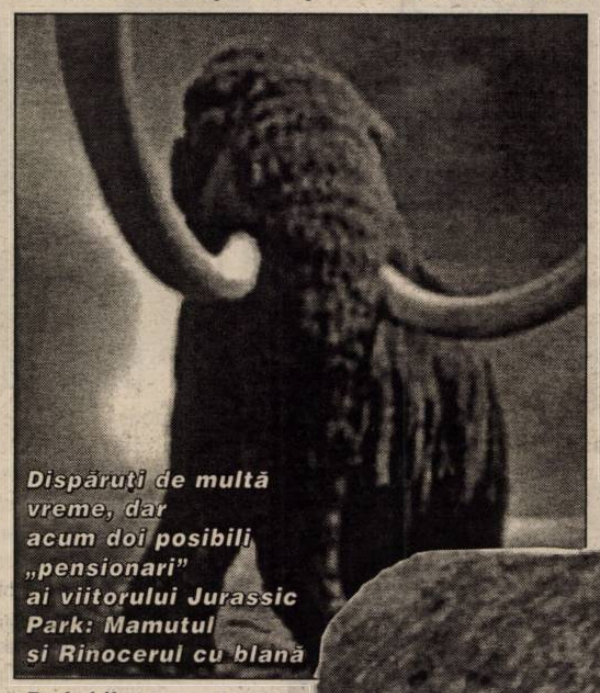

Dispăruţi de multă vreme, dar acum doi posibili „pensionari" ai viitorului Jurassic Park: Mamutul şi Rinocerul cu blană

„Probabil că sună puţin cam fantezist, dar totul este absolut posibil", declară prof. Iritani. Într-un interviu acordat recent, el şi-a mărturisit entuziasmul: *„Cel mai bun mod de a clona unul din aceste animale este de a găsi sperma îngheţată, ceea ce este foarte dificil. O altă soluţie este depistarea unor fragmente de muşchi, piele sau orice alt ţesut, care pot fi surse foarte bune de ADN. Cel mai important însă este să găsim o carcasă bună! Aceasta înseamnă să depistăm specimene care să fi fost îngheţate imediat după moarte şi care să fi rămas de atunci în permanenţă la o temperatură între -25 şi -30 grade Celsius."*

Estul îngheţat al Siberiei

Echipa de cercetători culege în prezent specimene în Estul extrem al Siberiei, la peste 500 km dincolo de Cercul Polar. Eforturile sunt concentrate pe o zonă unde localnicii au identificat anul trecut numeroase cadavre de animale îngropate în permafrost. Prof. Iritani a anunţat că imediat ce va fi descoperit ADN viabil de mamut, acesta va fi folosit pentru inseminarea unui elefant selectat în colaborare cu Universitatea din Bangkok. Ceea ce speră el este obţinerea unor generaţii succesive de mamuţi, care să semene din ce în ce mai bine cu... strămoşul lor! Acelaşi proces va fi extins în următorii 20 de ani şi la alte animale, aşa că se aşteaptă ca nu peste foarte mult timp creaturi odinioară dispărute să fie readuse la viaţă. Mai ales că între timp vom dispune şi de o tehnică perfecţionată de „reparare" a ADN-ului recuperat:

orice porţiune de ADN găsită va fi păstrată în acest scop. Pleistocenul siberian pare astfel să aibă şanse reale de a fi reconstituit pe o suprafaţă de aproape două ori mai mare decât cea a Marii Britanii. După cum se vede, S.F.-ul a încetat de mult să mai fie o ultimă frontieră...

MIHAELA DOROBANŢU

Întrebări puse cu candoare

O asemenea experienţă fantastică ar putea fi numită „amintire de gradul zero". Dacă ar fi posibilă. Potrivit experţilor în dezvoltarea cognitivă, înaintea vârstei de 3 ani creierul nostru nu este format suficient, astfel încât să aibă capacitatea de a înmagazina amintiri. Ceea ce credem că ne amintim din această perioadă sunt de fapt false amintiri, adică o serie de construcţii elaborate pe baza fragmentelor de întâmplări despre care s-a vorbit în prezenţa noastră, a fotografiilor privite de noi şi a fanteziilor clădite de noi înşine.

Ne putem aminti ziua în care ne-am născut?

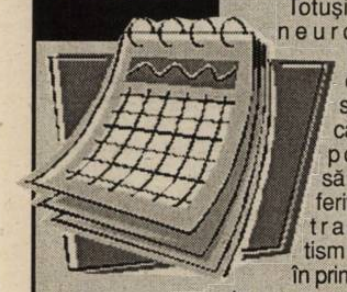

Totuşi, unii neuropsihologi consideră că ar fi posibil să fi suferit un traumatism subit în prima parte a copilăriei, care să ne fi afectat toate amintirile conştiente. În asemenea condiţii, traumatismul ar fi înregistrat de sistemul limbic, structura cerebrală responsabilă cu emoţiile. Drept urmare, chiar şi la o vârstă avansată, acest traumatism s-ar putea exprima sub formă de frică, anxietate sau reacţie somatică. Totodată, cum în etapa, din copilărie, amintită cortexul nu era suficient dezvoltat pentru ca experienţa negativă să fie înregistrată şi înţeleasă ca atare, persoana respectivă rămâne incapabilă să şi-o amintească în vreun fel. Prin urmare, tot creierul e de vină că ne amintim... şi nu prea!

(A.N.P.)

Pulsul planetei

Uscatul dispare sub oceanul planetar

În timp ce numărul de locuitori ai Pământului este în continuă creştere – în pofida marilor drame demografice din zonele defavorizate, cum ar fi Africa subecuatorială –, biodiversitatea faunistică şi florală parcurge cea mai gravă perioadă de extincţie din istoria viului. Se estimează că în fiecare oră dispar aproximativ 3-4 forme de viaţă (inclusiv specii inferioare de plante şi animale), viteză de extincţie mult superioară celei înregistrate acum 65 de milioane de ani, când un asteroid uriaş a lovit Peninsula Yucatan.

Cele mai recente statistici prezentate înaintea Summit-ului mondial de la Johannesburg pe probleme de mediu (care s-a desfăşurat la sfârşitul lunii august) arată că în anul 2032 vom constata că trei procente din suprafaţa actuală a uscatului va dispărea datorită creşterii nivelului oceanului planetar. Simultan, mai mult de jumătate din populaţia lumii va ajunge să trăiască în regiuni lovite de secetă, iar 70 la sută din numărul de specii de animale vor putea fi considerate ameninţate cu dispariţia. Acesta este scenariul cel mai pesimist al ecologiştilor, însă există şi o previziune conform căreia defrişările pentru construirea de noi aşezări şi extinderea zonelor urbane se va stabiliza, iar creşterea emisiilor ce favorizează efectul de seră (în special cele de bioxid de carbon) va fi încetinită, apropiindu-se de nivelele stabilite. Care dintre aceste perspective va concorda cu realitatea anului 2032?

Pesimişti şi optimişti

În loc de răspuns, experţii în problemele de mediu ai organismelor ONU ne prezintă următorul tablou valabil acum zece ani: 58 de specii de peşte, una de mamifere şi una de păsări dispăruseră în ultimul deceniu al secolului XX. De asemenea, un sfert din mamifere figurau pe listele celor ameninţate cu dispariţia, iar una din opt specii de păsări se aflau în situaţie critică. Motivele esenţiale erau atât de ordin economic (supraexploatarea apelor şi pădurilor), cât şi de natură climaterică (suprafaţa fertilă a uscatului suferă o deşertificare permanentizată şi o saturaţie faţă de compuşii chimici folosiţi în agricultură). În aceste condiţii, prognoza optimistă pentru 2032 nu poate fi acceptată, întrucât „ceea ce s-a întâmplat în deceniul 1992 – 2002 nu ne împiedică să ne gândim că parcurgem în realitate un coşmar", afirmă specialistii ONU. Cu alte cuvinte, „cantitatea" enormă de proiecte şi iniţiative din această perioadă nu este prielnică optimismului la nivel global.

Excepţiile care întăresc regula

În condiţiile în care numărul de specii de vieţuitoare este în continuă descreştere, biologii au deschis un nou capitol în acest sens. Este vorba de identificarea unor specii, extrem de puţine deocamdată, care au „reapărut" în mediul lor natural. O specie de manguste tanzaniene (considerată dispărută în 1932), două specii de peşcăruşi din Bermude (nemaivăzute din secolul XIX) sau unele varietăţi de şopârle (pierdute din „cataloagele" de profil acum câteva decenii, în America Centrală) reprezintă doar nişte simple surprize pentru zoologi. Nu poate fi vorba de „revigorarea" diversităţii faunistice, dătătoare de mari speranţe. În aceeaşi idee a unor false promisiuni, clonarea multor specii de păsări şi mamifere (cu maximum 15 la sută şansă de reuşită), care mai trăiesc doar în captivitate, nu poate fi o soluţie. S-a constatat că după perioada de maturizare sub îngrijirea omului, adaptarea la mediu se face cu mari dificultăţii, în numeroase cazuri fiind chiar imposibilă.

Toate tentativele de salvgardare a unor specii nu pot în nici un fel reprezenta un obstacol pentru tendinţa generalizată de diminuare galopantă a biodiversităţii. După Summit-ul de la Johannesburg, statisticile mondiale ale faunei şi florei vor demonstra dacă biosul trăieşte sau nu un coşmar.

PAUL IOAN

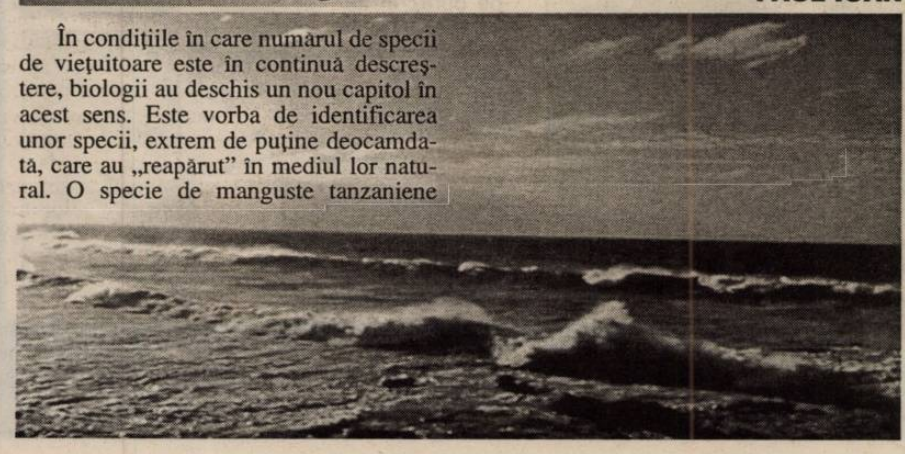

Anatomia secundei

ZECE SCENARII PENTRU VIITOR

A ridica privirile din vârfurile bocancilor, pentru a privi înainte, a încerca să te ocupi de ziua-de-dincolo-de-mâine, în loc să peticeşti – iată o întreprindere la care nu voi încerca niciodată să-i îndemn pe tineri. Întreprindere care, firească, interesează organismele mondiale.

Iată, zece posibile scenarii ale viitorului – probabil că forumurile şi congresele tinerilor le vor lua în seamă. Primul este legat de debutul celei de-a treia revoluţii industriale, care are informatica şi genetica drept motoare ale ştiinţei şi tehnologiei. Cel de-al doilea scenariu capătă forma unei întrebări: vor lua amploare fenomene ca sărăcia şi excluderea socială? (din păcate, există estimări care spun că, până în anul 2015, 1,9 miliarde de oameni ar putea trăi sub limita sărăciei absolute). Al treilea scenariu – întrebarea numărul trei: Există ameninţări asupra păcii mondiale, asupra securităţii cetăţenilor lumii, asupra drepturilor omului? (Răspuns: desigur, dat fiind că armata este, în continuare, o instituţie foarte puternică). Întrebarea numărul patru: Vor avea loc schimbări demografice importante? (Da, spune un model matematic, în 2028, populaţia planetei va fi de 8 miliarde de oameni, iar în 2054 – de 9 miliarde). Mediul înconjurător se va afla în primejdie – este cel de-al cincilea scenariu posibil şi chiar evident. Al şaselea este un scenariu foarte optimist (fiind vorba despre comunicare), conform căruia totul se va subordona regulilor impuse de dezvoltarea societăţii informaţionale. O multiplicare a atribuţiilor Guvernului în raport cu cele deja existente este un alt posibil scenariu de viitor, al şaptelea. Din acest punct de vedere, ziua de 11 septembrie 2001 reprezintă momentul renaşterii conceptului de stat. Scenariul numărul 8: egalitatea între sexe (2020 va fi anul în care femeia va fi stăpâna lumii). Un alt scenariu posibil este acela în care culturile lumii se vor întrepătrunde. În sfârşit, conform scenariului numărul 10, va trebui, în viitor, să facem mereu faţă provocărilor tehnoştiinţei. Ne vom ridica oare la înălţimea acestor provocări? Vor fi fiii şi fiicele noastre capabili să păstreze sub control această evoluţie?

Iată doar câteva subiecte asupra cărora se poate medita. Dacă viitorul – deci prezentul pe care-l vor trăi tinerii – interesează cu adevărat, va trebui să-l analizăm, să-l disecăm, să-l cercetăm şi, de ce nu, să-l controlăm cu fermitate.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Asociind doi hormoni feminini (estrogeni şi progesteroni), pilula anticoncepţională blochează ovulaţia. Cu un procent de siguranţă de 99,5%, această formulă este metoda cea mai sigură, recomandată femeilor care nu doresc să rămână însărcinate. După un examen amănunţit, realizat poate în echipă de către medicii ginecolog, oncolog, endocrinolog, aceştia hotărăsc dacă să se ia ori nu pastile anticoncepţionale de către pacientă. Decizia ţine cont de: eventuale antecedente de cancer de sân ori uterin, de alte antecedete de tip flebită sau

CONTRACEPŢIA

diverse forme de embolii. Mai mult, se insistă asupra valorilor tensiunii, ale tulburărilor cardiace şi eventual ale diabetului insulinodependent.

Trebuie ştiut faptul că „pilula", în afara efectului dorit, are şi alte consecinţe. Astfel, în lunile când se iau pastile anticoncepţionale, unele femei cresc în greutate ori au tulburări cardiace care apar din ce în ce mai rar, în funcţie de calitatea scăzută de estrogeni utilizaţi la producerea acestor pilule.

Femeile tinere ar trebui să nu uite că acest mod de contracepţie nu le apără şi de transmiterea bolilor sexuale. Oricum, pentru a fi efeciente, pilulele contraceptive trebuie luate cu regularitate. Dacă aţi uitat, folosiţi prezervativul, alt mijloc contraceptiv.

O altă metodă contraceptivă este implantarea steriletului. Acest dispozitiv intrauterin produce în zonă o uşoară formă de inflamaţie permanentă la suprafaţa mucoasei uterine, ce împiedică nidaţia oului. Steriletul are o siguranţă contraceptivă de 98,5%, dar trebuie întotdeauna să fie pus numai de către un medic ginecolog.

Acesta prescrie tipul de sterilet, după ce în prealabil indică pacientei şi un tratament antiinfecţios. Astfel, cu şase zile înainte de montarea acestui dispozitiv, se iau antibiotice pe cale orală şi se pun ovule vaginale. Deşi prezenţa steriletului nu impune consultaţii medicale periodice, o dată sau de două ori pe an se va face un consult medical. Dacă intervin sângerări, în afara ciclului, dureri în abdomenul inferior, secreţii vaginale cauzate de infecţii ori o întârziere a declanşării menstruaţiei, consultul la medic este obligatoriu. Păstrat între doi şi patru ani, de la montare, steriletul apără femeile de instalarea unei sarcini nedorite. Şi, totuşi, formula cu cel mai mare procent de siguranţă anti sarcină rămâne utilizarea prezervativului.

Acesta are calitatea de a apăra împotriva bolilor cu transmitere sexuală şi în special a temutei SIDA.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

În vacanţă la Saint-Tropez

Prinţul Albert de Monaco nu a pierdut nici un prilej pentru a înota şi a se destinde în această vară la Saint-Tropez. A plonjat în piscină, a jucat volei şi mai mereu era înconjurat de încântătoare... gazele.

Momente de fericire

Cu siguranţă, paradisul există. Cel puţin pentru Stephane Freiss. Pe o insulă încântătoare, alături de soţia sa, Ursula, şi de cei doi copii, Camille, 6 ani şi Romain, 3 ani şi jumătate, actorul a trăit în această vară momente de fericire deplină.

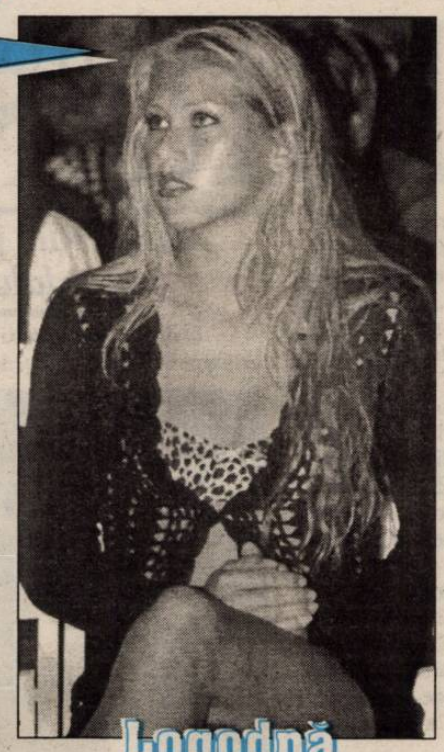

Logodnă

Frumoasa jucătoare de tenis Anna Kournikova, obişnuită cu trofeele obţinute pe terenul de joc, trăieşte o tulburătoare poveste de iubire cu Enrique Iglesias. Pentru fata considerată de el „cea mai sexy din lume", Enrique a cumprat o vilă (de 7 milioane dolari) în apropierea Hollywoodului, prevăzută şi cu teren de tenis. Pentru antrenamentele logodnicei sale.

TENDINŢELE MODEI şi... INFLUENŢELE ASTRELOR

Oricât ar părea de surprinzător, astrele au contribuţia lor în tendinţele modei. Mai mult, se afirmă că unii creatori de modă, înainte de a creiona proiectele sezoanelor viitoare, consultă astrologii. Dintre planete, Jupiter, care parcurge cerul astral în 12 ani, este considerată planeta originalităţii, a noutăţii dar şi a strălucirilor efemere.

O altă planetă cu greutate, Uranus, face, ca la fiecare 7 ani, când trece graniţele altei zodii, să existe schimbări şi în principalele tendinţe ale modei. Atunci când cele două planete „se întâlnesc" negociază o oarecare stabilitate a modei. Şi cum Jupiter şi Uranus s-au întâlnit în urmă cu cinci ani, în zodia Vărsătorului, tendinţele modei de atunci sunt moderne şi azi. Cele două planete le-au şoptit creatorilor să acorde femeilor libertatea de a-şi alege fiecare stilul ce i se potriveşte mai bine: comod, rafinat, provocator, fără a ţine cont de gusturile celorlalţi. De asemenea, diversitatea

stilurilor a condus la acceptarea unei palete largi de culori, de lungimi şi linii ale modei.

Dacă doriţi să fiţi mereu în pas cu moda ar trebui să ştiţi... în ce zodie se află Jupiter. Acum a păşit în zodia Leului. Aceasta înseamnă că revine în forţă moda clasică, ce propune linii clare, talia dreaptă, lungimea în dreptul genunchiului. Şi cum Leul este o zodie tipic masculină, costumele-pantalon vor ocupa o poziţie privilegiată în garderoba feminină. Culorile vor fi rafinate, iar negrul revine în top.

Deci, dacă vă întrebaţi de ce după aproximativ 12 ani multe elemente din moda de atunci revin, un posibil „vinovat" ar fi... Jupiter.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Aliaţi esenţiali

L'Oréal, Lancôme Givenchy şi alţi renumiţi fabricanţi de produse cosmetice au decis semnarea de contracte cu alte frumuseţi care să reprezinte imaginea firmelor. Imaginea lui *Halle Berry* apare pe produsele Revlon, iar *Lou Doillon* a semnat pentru Givenchy. *Catherine Zeta-Jones* a fost aleasă la Elizabeth Arden pentru că „încarnează cintezenta sofisticatului", consideră fabricantul.

Întrebată care sunt aliaţii esenţiali ai frumuseţii, *Catherine Deneuve*, una dintre „ambasadoarele" L'Oréalului, a mărturisit: „o cremă protectoare şi apă băută zilnic din belşug. Mai mult, apa minerală pulverizată pe obraz în fiecare dimineaţă este miraculoasă".

Catherine Deneuve

Elizabeth Jagger

Catherine Zeta-Jones

Natalie Imbruglia

Mena Suvari

Halle Berry

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului alăturat

REDUCERE 10%

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

TALON nr. 37
Valabil până pe data de:
19 SEPTEMBRIE 2002

Gastronomice

Doamna Chereji Clara, cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, ne propune alte reţete pentru meniurile noastre.

Supă de vacă, cu ouă

4 porţii de supă limpede, 1 ou pentru fiecare persoană, puţin oţet, sare, piper, 12 linguri de crutoane prăjite în unt.

Se prepară ochiurile fierte în apă (în apă se pune puţin oţet), se pune fiecare ohi într-o farfurie de supă. Deasupra se varsă supă fierbinte, se presară pătrunjelul tocat mărunt, sarea şi piperul. Se serveşte eventual cu crutoane cubice de pâine prăjite în unt.

Rizoto de pasăre, cu dovlecei

300 g dovlecei (2 dovlecei tineri), 50 g orez, carne de găină, fiartă, 2 roşii, 15 ml ulei, mărar verde, 1 morcov.

Morcovul curăţat, tăiat felii se fierbe în puţină apă (circa 2 pahare). Când morcovul e fiert, se strecoară şi în zeama în care a fiert se pune orezul curăţat şi spălat. Se dă la fiert, având grijă să nu scadă zeama. Dovleceii curăţaţi şi tăiaţi felii se fierb în apă fără să se înmoaie prea tare. Se scurg când sunt fierţi, se pun în straturi alternative cu orezul, roşiile curăţate, tăiate mărunt şi carnea de pasăre, fiartă, tăiată în cuburi mici. Se presară pătrunjelul deasupra, se toarnă uleiul amestecat cu puţină zeamă în care a fiert dovlecelul şi se dă la cuptor 10-15 minute.

Cremă de morcovi (carote)

600 g morcovi (carote), 3 linguriţe unt, 2 linguriţe făină, 6 linguriţe smântână, 6 pahare cu supă de zarzavat, strecurată, sare.

Se curăţă morcovii şi se spală. Se taie felii şi se fierb în apă cu sare până se înmoaie bine. Se dau prin sită, se amestecă cu făină, untul, se subţiază cu supă de zarzavat şi se pune totul din nou la fiert pentru 5-7 minute. Când se ia de pe foc, se adaugă smântâna.

Cuib de cartofi, cu ochiuri

600 g cartofi, 4 linguriţe unt, 12 linguri lapte, 4 ouă, sare.

Se curăţă cartofii, se spală, se taie bucăţi şi se fierb în apă cu sare. Se scurg şi se dau prin sită. Li se adaugă apoi 2 linguriţe din unt, laptele şi sare. Se bat până se fac spumă. Ouăle se sparg şi se pun întregi la fiert într-un vas cu apă clocotită cu sare. Se fierb până când se coagulează albuşul. Se scot din apă şi se scurg. Cartofii se aşază în formă de cuib pe o farfurie, înăuntrul „cuibului" punem ochiurile, turnând deasupra restul de unt topit, cald.

Pateu de ficat, cu ciuperci

300 g ficat, 300 g ciuperci, 1 1/4 ceapă, 120 g unt, 1-2 ouă, sare şi piper după gust, măsline.

Ciupercile, ceapa şi ficatul, toate curăţate şi spălate se taie în bucăţi, se adaugă 1 1/2 linguriţă cu unt şi foarte puţină apă şi se fierb în vas acoperit, la foc mic, amestecând din când în când până scade apa. Se lasă să se răcească şi se trece totul prin maşina de tocat carne. Pasta se amestecă cu untul, se adaugă sare şi piper după gust şi se aşază pe platou sau pe farfurioare. Se ornează cu felii rotunde de ou fiert şi măsline fără sâmburi.

Remedii naturale

CHELIA CARE... „DOARE"

După cum bine ştim, căderea părului nu produce durere fizică, ci... psihică. Chiar dacă, în cazul bărbaţilor, moda actuală le poate veni în ajutor – căci se poartă tunsoarea perie sau capetele rase – durerea pricinuită de părul care părăseşte capul tot rămâne, fiind privită ca un handicap, care se transformă treptat şi în multe cazuri într-un complex. Cum putem ajuta părul să... renunţe sau măcar să-şi încetinească ritmul de cădere? Folosind unele dintre reţetele medicinii tradiţionale:

- Se ung zonele capului predispuse la chelie (sau întreaga piele a capului) cu oţet de mere, de şase ori pe zi, începând de dimineaţă şi până seara.
- Se masează energic rădăcina părului cu ulei de măsline timp de 10 zile, seara înainte de culcare. E bine ca în timpul nopţii capul să fie acoperit cu o căciulă subţire din bumbac sau cu o basma.
- Se fierb, timp de 30 de minute, 100 g de rădăcină de urzică mărunţită într-o jumătate de litru de apă amestecat cu un sfert de litru de vin. Soluţia obţinută se strecoară printr-un tifon, apoi se foloseşte pentru masaje energice ale pielii capului seara, timp de două săptămâni. După o pauză de 10 zile, tratamentul se poate repeta.

„M-A ROS PANTOFUL!"

Oricând se poate întâmpla ca pantofii să ne provoace necazuri, dar cu atât mai mult în excursii, la munte de exemplu, când purtăm încălţăminte nouă sau mai grea, rosăturile, inflamaţiile, iritaţiile ne pot da de furcă. Ce remedii avem la îndemână?

- Durerile la picior provocate de purtarea unui pantof sau bocanc prea fix trec repede dacă aplicaţi pe zona respectivă o cârpă înmuiată în apă fierbinte. Căldura umedă face pielea să se relaxeze şi să-şi recapete supleţea, iar durerea dispare.
- Rosăturile şi iritaţiile se vindecă uşor dacă spălaţi locurile respective cu apă de ploaie în care lăsaţi câteva ore „la macerat" un pumn de tărâţe de grâu.
- Compresele cu pătrunjel verde – o legătură mare – macerat o zi în jumătate de litru de apă rece fac de asemenea minuni.
- În cazul iritaţiilor însoţite de mâncărimi, se fierbe o legătură de mărar verde într-un litru de apă. După răcire, se spală locul afectat cu lichidul obţinut.
- Începutul infecţiei care apare la deget se poate opri cu ajutorul unei cataplasme cu castravete murat. Degetul se menţine astfel înfăşurat cât puteţi să suportaţi. Operaţia se repetă de mai multe ori, până la vindecarea completă.

Faţă-n faţă cu acneea

Din punctul de vedere al adolescenţilor, perioada pubertăţii este sinonimă cu acneea, adică problema cea mai neplăcută pentru ei, fiind pentru mulţi o sursă de frustrare şi complexe. Deşi acneea se manifestă „răsunător" în special la vârsta adolescenţei (în medie, la trei din patru adolescenţi), ea poate să afecteze şi adulţii.

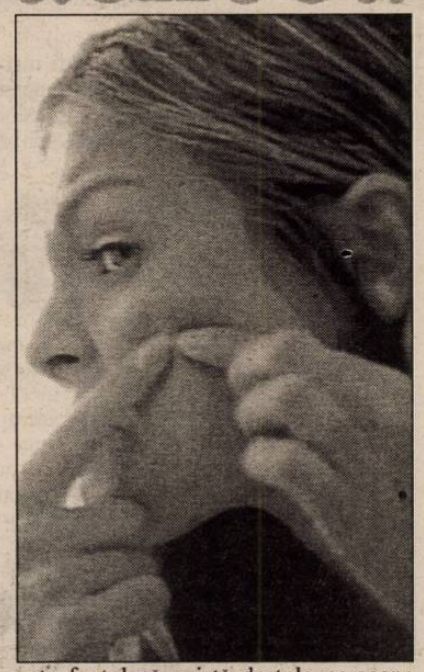

Care este cauza?

Acneea apare ca urmare a sporirii secreţiei glandelor sebacee (sebumul), care, în combinaţie cu celulele moarte ale pielii, blochează canalele pilosebacee, adică astupă porii. Obturarea canalelor nu mai permite sebumului să iasă la suprafaţa pielii, iar acumularea de secreţie formează aşa-zisele coşuri.

Ce determină acest proces?

Modificările hormonale specifice pubertăţii, activitatea hormonală specifică perioadelor menstruale, folosirea anticoncepţionalelor nepotrivite organismului, medicamentele cortizonice, alimentaţia bogată în grăsimi şi condimente, stresul sunt factori care favorizează apariţia acneei şi chiar transformarea ei din simple pusee într-o formă cronică.

Cum se manifestă?

- puncte albe – pori îmbâcsiţi, astupaţi, fără orificii de deschidere.
- puncte negre (comedoane).
- puncte roşii (pustule) – care semnalează o suprainfecţie bacteriană.
- chisturi – noduli tari sub piele, formaţi din acumularea de secreţii.

Cât durează acneea juvenilă?

Acneea juvenilă – specifică perioadei pubertăţii – începe o dată cu primele semne ale „revoluţiei hormonale" şi transformărilor specifice vârstei adolescenţei, intensitatea erupţiei urmând în general un proces descrescător către vârsta de 18-20 chiar 25 de ani. Totuşi, există şi o formă aşa-zis tardivă a acneei, care la 5% dintre femei se poate prelungi până către vârsta de 40 de ani. La bărbaţi în schimb, numai la 1% se înregistrează o situaţie asemănătoare.

Are caracter ereditar?

Până în prezent cercetătorii nu dispun de dovezi ştiinţifice clare privind ereditatea acneei.

Are legătură cu activitatea sexuală?

Oamenii de ştiinţă susţin că e simplă legendă legătura care se face între viaţa sexuală şi apariţia ori vindecarea acneei. Unul dintre argumentele lor este faptul că există destule persoane adulte, cu activitate sexuală normală, care suferă totuşi de acnee.

Ce facem dacă avem acnee?

- Identificăm factorii care favorizează apariţia sau agravarea acneei.
- Spălăm zilnic zonele afectate cu un săpun antibacterian şi care usucă uşor pielea, pentru a ajuta porii să se destupe.
- Încercăm loţiuni pentru acnee care conţin printre ingredienţii activi: peroxid benzoil, rezorcinol sau acid salicilic.
- Evităm cosmeticele uleioase sau grase şi alegem produsele care specifică faptul că nu sunt „comedogene".
- Menţinem părul curat şi departe de faţă.
- Observăm dacă există unele alimente (obişnuite de altfel) care totuşi agravează acneea. Dacă le depistăm, le emilinăm din hrana zilnică.
- Nu înţepăm şi nu stoarcem coşurile. Aceste manevre pot declanşa infecţii mult mai grave şi cicatrice inestetice.
- Ne adresăm medicului în cazul în care acneea are un aspect deosebit de virulent. De asemenea, pentru coşurile care persistă şi se inflamează, evoluând spre forma unor furuncule sau chisturi.

Formele severe se vindecă?

Acneea în forme severe este vindecabilă, dar se tratează numai la indicaţia medicului dermatolog. Pacientul trebuie să se înarmeze cu răbdare, rezultatele obţinându-se treptat, uneori abia după 6-8 luni de tratament complex, a cărui strategie poate fi concepută numai de specialist, în funcţie de particularităţile cazului.

DE CE...

Se folosesc virusii la realizarea vaccinurilor?

Scopul oricărui vaccin este de a imuniza organismul contra unui „agent patogen" (virus sau bacterie); acest lucru se realizează prin injectarea unei anumite cantităţi de vaccin conţinând în formula sa viruşi morţi sau atenuaţi. Sistemul imunitar îi recunoaşte, receptează semnalele chimice (antigenele) ale inamicilor şi începe să fabrice anticorpi pentru a-i distruge.

Există diferite tehnici de atenuare a potenţialului patogen al virusilor şi bacteriilor folosite la realizarea unui vaccin. În unele cazuri, atenuarea este obţinută în mod natural; de exemplu, pentru vaccinul contra variolei se foloseşte un virus derivat al celui care declanşează variola la bovine. Acesta este total inofensiv pentru om, însă este totuşi detectat şi atacat de sistemul imunitar al fiinţelor umane. În majoritatea cazurilor însă, fie se cultivă în condiţii speciale viruşi

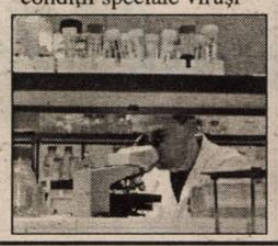

şi bacterii a căror virulenţă se atenuează, fie se procedează la mutaţii genetice prin care agenţii patogeni devin inofensivi, dar pot fi recunoscuţi de sistemul imunitar. Pentru a se obţine variante mutante se recurge la diferite trucuri: se cultivă în condiţii speciale de laborator sau se folosesc diferite gazde animale. În etape succesive, sunt selecţionate exemplarele cele mai puţin virulente, până se obţin bacterii sau viruşi inofensivi pentru om şi, totodată, incapabili să mai revină la agresivitatea iniţială.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Constantină Căpăţână din Bucureşti. Infecţiile urinare afectează oamenii indiferent de vârstă sau de sex, dar procentul de bărbaţi suferinzi e uşor mai mare prin comparaţie cu femeile. Cele mai frecvente cauze care favorizează apariţia infecţiilor urinare sunt pietrele la rinichi, tulburările de

INFECŢIILE URINARE

eliminare a urinei, refluxul de urină din vezică în uretere, precum şi alte boli cum ar fi constipaţia cronică, colita, afecţiunile biliare, hipertensiunea arterială, diabetul, tulburările endocrine sau neurovegetative. Cunoaşterea exactă a sursei de infecţie este foarte importantă, în caz contrar tratamentul fiind iluzoriu, adică sortit eşecurilor repetate, după cum v-aţi dat seama şi dv. Analizele de laborator nu sunt complicate, nici foarte costisitoare (în cazul în care nu aveţi asigurare de sănătate). Se reduc la aşa-numitul „sumar de urină" şi la o urocultură. Dar numai pe baza acestor analize se poate constata eventuala prezenţă a germenilor patogeni şi tipul de microbi care determină infecţiile repetate, în funcţie de acestea stabilindu-se şi medicamentele cele mai potrivite rezolvării situaţiei. În cazul formelor acute de infecţie, tratamentul igieno-dietetic are şi el o importanţă deosebită: repaus la pat, hidratare cât mai bună, regim alimentar sărac în sare, eliminarea condimentelor. O greşeală a multor pacienţi este că abandonează tratamentul înainte de termen deoarece simptomele (dureri, febră, usturimi la urinat) dispar după primele doze de medicamente. Cauza infecţiei nu dispare însă o dată cu simptomele, ci rămâne ascunsă, gata să-şi facă din nou apariţia peste câteva săptămâni sau luni.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

GINKGO BILOBA învinge scleroza

***Ginkgo biloba** este o plantă medicinală cu multiple valenţe terapeutice, printre care, mai nou dovedit, şi diminuarea consecinţelor la nivel cognitiv provocate de scleroza în plăci. O echipă de medici de la Universitatea din California au testat calităţile acestei plante pe un grup de bolnavi cu scleroză în plăci cărora le-a administrat zilnic, timp de şase luni, câte 240 mg de **Ginkgo biloba**, în timp ce altui grup i s-a dat un placebo. Pacienţii trataţi cu biloba au dovedit la testele care au urmat după această perioadă rezultate net superioare în comparaţie cu cele obţinute de bolnavii din grupul placebo. Capacitatea de concentrare, de memorare şi abstractizare a fost vizibil ameliorată la primul grup.*

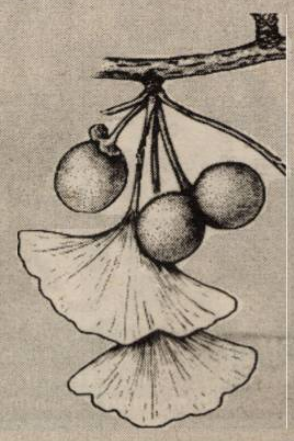

Nu vreau să omor viaţa din mine

– „Am 18 ani, am o meserie, dar încă nu am dat la facultate. Mi-aş dori, însă am rămas însărcinată. Prietenul meu are 45 ani şi nu vrea să audă de copii. Spune că e prea bătrân. Părinţii mei, pe de altă parte, mă sfătuiesc să fac avort, pentru că sunt prea tânără să cresc singură un copil. Dar eu nu vreau să omor viaţa din mine, nu vreau să omor o făptură dată de Dumnezeu (eu aşa consider). Sunt hotărâtă să îl cresc, să îl iubesc, dar nu am pe nimeni să mă sprijine în hotărâea mea, mă simt singură..."

– Dragă Irina, de fapt, înţeleg că nu eşti singură. În asemenea situaţii, atunci când crezi în Dumnezeu, El îţi oferă un sprijin foarte preţios. Eu cred că tu te temi pe undeva că decizia ta nu este cea mai potrivită şi cauţi aprobarea celor din jur, măcar a unora. Eşti foarte tânără şi să iei viaţa în piept nu e o hotărâre uşoară. Mai ales că aveai alte planuri pentru tine, pentru viitorul tău. Totuşi, dacă tu crezi că să dai naştere acestui copil e cel mai bine pentru tine, atunci cred că aşa ar trebui să faci. Într-adevăr, avortul poate fi considerat o crimă, un păcat, aşa cum este, pe de altă parte, abandonarea copiilor în instituţiile de ocrotire, unde cresc fără dragoste, fără educaţie, un fel de „oameni artificiali", cu nevoi artificiale şi un mod de gândire nefiresc, din cauza mediului în care au trăit.

Tu spui că eşti tânără şi poţi face orice pentru tine şi pentru copil. Aşa este. Cu condiţia să crezi cu adevărat asta, să crezi în tine şi în puterile tale. Dacă vei aştepta mereu aprobare de la cei din jur, s-ar putea să fii dezamăgită şi dezarmată prea curând. Puterea pentru a-ţi duce decizia până la capăt trebuie să o cauţi în tine, nu în cei din jur. Fiecare are credinţele proprii, are energia şi puterea proprie pentru a face ceea ce el crede că e bine. Nu te poţi aştepta ca părinţii tăi sau prietenii să te încurajeze să faci ceea ce tu vrei, dacă ei nu gândesc la fel ca tine. Ei nu pot înţelege cum tu vei avea suficientă putere să răzbaţi în viaţă pentru un ţel pe care ei nu-l aprobă. Ca părinţi, probabil că îşi doresc pentru tine o carieră, o viaţă „călduţă", uşoară. Prietenii se pun în locul tău şi probabil că nu se simt în stare să facă ei înşişi ceea ce tu îţi propui. Important este, însă, ceea ce tu vrei, ceea ce tu crezi că e bine, şi atunci vei găsi puterea să duci acel ceva la îndeplinire.

Noi îţi urăm să reuşeşti, să naşti un copil frumos şi sănătos şi să ai puterea să îl creşti aşa cum ţi-ai dori. Mai scrie-ne, din când în când, să ne spui ce mai faci, şi „să-ţi mai încarci bateriile". Noi vom fi alături de tine mereu, în deciziile tale, pentru că fiecare trebuie să-şi urmeze, în viaţă, propriul drum!

MIHAELA DOROBANŢU

Cel mai vechi vulcan cunoscut al lumii

Colosalul Bazin amazonian ne obişnuise cu frecvente dezvăluiri de triburi necunoscute sau de noi specii de plante şi animale. Însă geologii de la Universitatea din Sao Paolo au descoperit recent un vulcan, în zona de nord a Braziliei. Analizele au arătat că este vorba de cea mai veche formaţiune vulcanică cunoscută până-n prezent; aici erupţiile se

ţineau lanţ acum 1,8-1,9 miliarde de ani. Datorită eroziunilor, înălţimea sa maximă actuală este de numai 400 de metri, fapt care explică discreţia sa în inima pădurilor tropicale. În schimb, impresionează prin diametrul său de doi kilometri şi prin bogatele zăcăminte de aur din straturile de roci. Este o descoperire de excepţie, întrucât marea majoritate a vulcanilor catalogaţi au o vechime de numai 60 de milioane de ani, existând şi excepţii cu vârste între 450 şi 500 de milioane de ani. Deocamdată este o enigmă cum de a rezistat atât de mult această formaţiune vulcanică, sustrasă parcă marilor mişcări geologice pe care le-au suferit structurile tectonice ale planetei. Comparat cu vârsta Terrei – estimată la aproximativ 4,5- 4,6 miliarde de ani –, acest vulcan amazonian (încă nebotezat) este, poate, cel mai vechi „copil zbuciumat" al regnului mineral terestru şi un posibil contemporan cu formarea craterelor de meteoriţi de pe obrazul Lunii.

Reîncarnare pe calculator

Antropologia ar fi mai puţin spectaculoasă pentru marele public dacă nu ar putea transforma fragmentele osoase vechi de mii sau milioane de ani în imagini complete ale fiinţelor respective. Fie că este vorba de animale, fie că este vorba de oameni, graficienii-antropologi reuşeau – pân-n anii '70 ai secolului trecut – să facă reconstituiri de acest gen şi pe baza propriei fantezii.

Caracteristicile osului femural au trădat faptul că bărbatul roman era un vechi călăreţ în vârstă de 38-40 de ani şi înalt de 1,78-1,80 metri

O dată cu dezvoltarea sistemelor-expert şi bazelor de date aferente, prelucrările aprofundate pe calculator produc adevărate minuni imagistice.

În schiţele alăturate este prezentată „aducerea la viaţă" a două personaje care au fost surprinse de formidabila erupţie a Vezuviului din anul 79 d.Ch. Scheletul soldatului roman şi cel al unei femei de 25-30 de ani erau, din fericire, suficient de complete pentru ca „reîncarnarea" să fie suficient de precisă în privinţa înălţimii şi altor dimensiuni corporale. Partea cea mai fascinantă a acestor prelucrări antropologice este însă, ca şi în cazul mult mai dificil al oamenilor primitivi, redarea fizionomiei. Prof. Paolo Gelchiore de la Universitatea din Roma arată că în computer sunt introduse informaţiile privind conformaţia oaselor feţei, atâtea câte au fost găsite, apoi calculatorul are „libertatea" (conform variantelor oferite de baza de date) să asocieze musculatura şi apoi epiderma cu probabilitatea cea mai mare de a corespunde reliefului osos. Ulterior, aranjarea părului şi vestimentaţia se datorează aproape exclusiv cunoştinţelor socio-istorice despre epoca în care au trăit personajele reconstituite.

Cât este precizie şi cât este fantezie în astfel de cazuri? Evident, prima condiţie a preciziei este dată de oasele descoperite. Cele lipsă sunt completate conform cu măsurătorile antropologice şi cu asocierea firească a lor. Cu toate acestea, specialiştii acordă o probabilitate de variabilă, de 75-90 la sută, pentru astfel de reconstituiri, în funcţie şi de depărtarea în timp a perioadei în care au trăit protagoniştii unor astfel de „naşteri". Se apreciază că pentru spectaculoasele imagini ale precursorilor lui Homo sapiens, gradul de precizie în redarea fizionomiei nu

În cazul tinerei femei romane care a trăit acum aproape 2 mii de ani, cea mai mare dificultate a constituit-o forma şi dimensiunea sânilor, neputându-se stabili dacă a avut sau nu copii

depăşeşte 60-65 la sută. Acea imagine a „Evei africane", Lucy (trăitoare acum 3,5-4 milioane de ani), are cel puţin patru variante privind înfăţişarea sa.

CU OCHII PE HARTĂ

Insula Soarelui şi a Lunii

Lacul Titicaca, situat la cea mai mare altitudine (3810 metri deasupra nivelului mării), adăposteşte o insulă la fel de încărcată cu legende ca şi civilizaţiile andine în inima cărora se află. Din „spiritul" vastei întinderi (17 kilometri) de ape reci (11 grade Celsius în medie), situată între Peru şi Bolivia, s-a născut în vremuri imemoriale un petic de pământ pe care odihneşte marele zeu al anticului popor al nahualţilor, precursorii incaşilor, şi anume „Soarele-Lumină". Dar cum acesta trebuia să străjuiască drumul celor trecuţi în nefiinţă spre tărâmul întunericului, i s-a alăturat şi „Oglinda Fumegândă".

Tradiţiile nahualţilor, trăitori în jurul Lacului Titicaca acum peste patru mii de ani, au fost parţial preluate şi de civilizaţia incaşă apărută aici în secolul VII d. Ch. Se spune că pe Insula Soarelui şi a Lunii, un petic de pământ paradisiac, nu puteau locui decât cei aleşi, care aveau capacitatea de a „observa" cum spiritele morţilor călătoresc dincolo de crestele maiestuoase ale Anzilor. Aşezările umane ale insulei, unde s-au descoperit urme ale unei culturi insuficient cunoscute – vase ceramice cu decoraţiuni mitologice încerte –, aparţinură înalţilor preoţi nahualţi sau unei etnii amerindiene alungate de aceştia.

Încărcătura religioasă specială a insulei i-a determinat pe incaşi, cotropitorii acestor regiuni andine, să se ferească de a se stabili aici, preferând să nu supere divinităţile stăpânitoare. Şi astăzi, indienii din etniile Uru şi Aymara preferă să reziste în vecinătatea Insulei Soarelui şi a Lunii pe platforme improvizate din varietate de stuf totora, foarte rezistentă la umezeală. De asemenea, navele care străbat Lacul Titicaca nu fac escală pe acest teritoriu sacru, cu excepţia expediţiilor ştiinţifice.

TRADIŢII

Omul-Maimuţă indian

Unul din cele mai bizare personaje ale tradiţiilor folclorice indiene este zeul-maimuţă Hanuman, care are numeroase reprezentări şi atribuţii sapienţiale. Dar dacă poveştile despre acest personaj de basm au drept consecinţă directă venerarea maimuţelor sălbatice din nordul Indiei – şi chiar din vecinătatea capitalei New Delhi –, de câţiva ani sunt înregistrate la poliţie persoane care pretind că au fost atacate şi rănite de o fiinţă necunoscută, având alura unei maimuţe şi cu abilităţi de deplasare ieşite din comun. Practic, s-a născut psihoza „omului-maimuţă modern", care a atras atenţia şi presei serioase din India.

Din declaraţiile „martorilor", reiese că straniul personaj poate zbura de pe un acoperiş pe altul, că preferă să intre numai noaptea în casele oamenilor, fără alt scop decât acela de a-i înfricoşa.

Una din vechile reprezentări ale zeului-maimuţă Hanuman

Portretul-robot, unde se pot observa accesoriile ultramoderne ale „noului om-maimuţă" din India. Centura electronică şi arcurile tălpilor îi permit să zboare deasupra caselor

Practic, străvechiul om-maimuţă a ajuns să se comporte astăzi la fel de acrobatic ca şi cum ar fi în junglă, ferindu-se de orice sursă de lumină cu ajutorul unor... ochelari de soare... Autorităţile din Noida şi Ghaziabad (localităţi-satelit ale cartierului vechi din New Delhi) înregistrează şi-n prezent plângeri contra „teroristului". Din povestirile celor care l-au „văzut" pe noul om-maimuţă, specialiştii au făcut, mai în glumă, mai în serios, un portret robot care a apărut chiar în săptămânalul „India Today"... Într-o ţară atât de încărcată de credinţe religioase şi mitologice, nu e de mirare că imaginaţia locuitorilor poate naşte şi astfel de „infractori".

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

Edouard Manet

un „pictor scandalos"

Unul dintre cei mai contestaţi pictori francezi ai anilor 1863-1865, poate chiar „cel mai huiduit la scenă deschisă" (H. Perruchot) a fost Edouard Manet (1832-1883). Considerat a fi unul dintre părinţii impresionismului, Manet şi-a dorit toată viaţa să-şi păstreze imaginea unui om cu un trai îndestulat (datorat moştenirii „respectabile" lăsate de tatăl său), ferit de bârfele mondene. Cu toate acestea, două din principalele opere ale tinereţii, „Dejun pe iarbă" (1862) şi „Olympia" (1863) l-au transformat în ţinta atacurilor furibunde ale criticii acelei epoci în care începea să se producă trecerea de la academism la arta modernă.

Tortentele de insulte la adresa manierei în care şi-a conceput scenariul şi mai ales nudurile din cele două pânze fuseseră prevestite de respingerea „Băutorului de absint" de la Salonul Împăratului (Paris) din 1859. Astfel, „Dejun pe iarbă" este expus (1863) la tristul dar deja celebrul Salon al Refuzaţilor, la îndemnul bunului său amic Baudelaire.

Doi ani mai târziu, un scandal de o amploare şi mai mare a izbucnit în jurul tabloului „Olympia", îngăduit a fi expus (după multe ezitări) la Salonul Împăratului. Atât de mare era revolta pubidonzilor, încât pânza a trebuit urcată aproape de tavan pentru a nu fi sfâşiată de mulţimea de vizitatori... Zguduit de asemenea reacţii, Manet n-a putut să nu colecţioneze caracterizările veninoase ale presei: „ignobilă elucubraţie", „gorila-femeie", „prostituata Venus cu burtă galbenă"...

„Olympia", 1863, Muzeul Orsay

Fără prietenia unor personalităţi – aparţinând şi ele categoriei „urgisiţilor" –, precum Baudelaire, Claude Monet şi Emil Zola, rezistenţa psihică a unui pictor deja aflat la maturitate artistică ar fi fost imposibilă. Manet ajunsese să-şi ascundă tablourile, atât de vehement blamate, în fundul atelierului, încercând să uite de ele. Iar refuzurile n-au încetat până spre ultimii ani ai vieţii, la Saloanele din anii 1866, 1876 şi 1877. Eticheta de „operă scandaloasă" îl urmărea cu o înverşunare tenace din partea celor ce nu tolerau modernizarea expresiei artistice. Poate că sufocat de această atmosferă, Manet refuză să participe la prima expoziţie a impresioniştilor (1874), huiduită şi ea de o bună parte a opiniei publice. Cel mai semnificativ aspect al atitudinii faţă de opera acestui pionier al picturii moderne este faptul că abia în 1907, prin intervenţia energică a ministrului de interne Clemenceau, „Olympia" ajunge în sfârşit la Louvre.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

CE S-A ÎNTÂMPLAT CU ZBORUL 77?

Aucun avion ne s'est écrasé sur le Pentagone !

(urmare din pag.1)

Versiunea oficială a Ministerului Apărării, prezentată pe 15 septembrie 2001 în timpul unei conferinţe de presă, care spune că un avion s-a prăbuşit pe peluza din faţa Pentagonului înainte de a fi absorbit în totalitate de clădire, este o versiune tâmpită şi o mulţime de fapte, incontestabile o demonstrează. În primul rând, din fotografiile puse la dispoziţie de Ministerul Apărării se vede că e imposibil ca un avion să intre în întregime în clădire. În al doilea rând, nu s-au găsit cadavrele pasagerilor şi nu s-au găsit nici un fel de resturi ale aparatului. Singurele corpuri găsite sunt cele ale personalului Pentagonului. După versiunea oficială, doar o cutie neagră inutilizabilă şi un far al avionului au fost găsite la faţa locului. Oficialii spun că avionul s-a dezintegrat total. În fine, singurul lucru care se ştie sigur despre zborul 77 este că a dispărut deasupra statului Ohio, la 500 km de Pentagon. Controlorii de zbor i-au pierdut urma cu 40 de minute înainte de atentat.

Aţi stat de vorbă cu familiile victimelor care se găseau în avion sau cu martori oculari ai prăbuşirii?

Mai mulţi martori oculari şi angajaţi ai Pentagonului au văzut un avion pe cer în acea zi, dar se ştie că spaţiul aerian al New York-ului era închis şi drept urmare o mulţime de avioane aşteptau să aterizeze la Washington pe 11 septembrie. Nu e de mirare că unii au văzut avioane. Nimeni nu a putut da detalii precise".

N.R. Cartea lui Meyssan a stârnit mari valuri în Franţa şi SUA. Unii confraţi şi ziarişti francezi l-au luat în derâdere, acuzându-l pe autor de escrocherie, impostură şi falsuri, în vreme ce un purtător de cuvânt de la Pentagon l-a acuzat că „întinează memoria celor ucişi în acea zi".

Vânătoarea Boeingului

Unul din saiturile americane de pe Internet reproduce fotografiile oficiale ale atacului de la Pentagon şi o înregistrare video de 4 secunde, (5 foto sus) transmisă de CNN şi MSNBC, pe care le analizează cu atenţie, amintind, totuşi, un amănunt uitat astăzi: *Agenţia de ştiri Associated Press (AP) a raportat prima faptul că o maşină capcană a explodat la Pentagon, ştire pe care Pentagonul a dezminţit-o imediat.* Unii se întreabă cum de există doar această înregistrare video de la Pentagon, total neconcludentă, în vreme ce atacul de la New York a fost filmat din numeroase unghiuri) împreună cu alte fotografii de la Pentagon, datate 11 şi 12 septembrie 2001.

Pe pajistea din faţa Pentagonului a fost fotografiată doar o singură rămăşiţă de avion

Întrebarea care persistă şi azi este aceasta: La Pentagon, a explodat o maşină-capcană sau un avion? Versiunea oficială este că explozia a fost provocată de un avion.

GEORGE CUŞNARENCU

Primele imagini transmise de sateliţi arată zona de impact a Boeingului cu faţada Pentagonului. În a doua imagine, terestră, se observă şi al doilea inel al clădirii (sunt cinci în total). Din fotografii reiese clar că avionul a distrus doar primul inel. Întrebarea, pusă pe unul din saiturile americane, este: cum se explică faptul că un Boeing 757-200 care cântăreşte 100 de tone şi are la aterizare o viteză de 250 mile pe oră (402 km/h) a putut avaria doar exteriorul Pentagonului? Cum se explică faptul că aripile avionului n-au produs nici un fel de daune în faţada clădirii?

Secvenţa video

Analiza porneşte de la prima fotogramă pe care e scris cuvântul „plane" (avion). Deşi în fotogramă nu se vede nici un avion în secvenţa animată se observă o umbră albă, lunguiaţă despre care se spune că aparţine zborului 77 care a lovit Pentagonul.

Unii au comparat dimensiunile „avionului" şi ale faţadei clădirii. Lungimea unui Boeing 757 este de 155 de picioare (47 metri) iar înălţimea clădirii este de 71 picioare (21,6 m), asta înseamnă o lungime de peste două ori mai mare decât înălţimea. Un cercetător a analizat imaginea şi a descoperit că zidul clădirii are pe fotogramă o înălţime de 112 pixeli în zona impactului. Asta înseamnă că avionul ar fi trebuit să măsoare 244 pixeli în lungime. „Avionul" nu măsoară decât 134 pixeli! Imagini contrafăcute?

Vedere din vârful Minaretului Yivii

Legenda spune că Apostolul Pavel şi-a început prima călătorie misionară din oraşul Attalia care fusese ridicat de regele Pamfyliei, Attalus, cu 150 de ani înainte de Cristos. Acesta îşi trimisese supuşii să caute „raiul pe pământ" iar ei găsiseră minunatele locuri, pe care se înalţă acuma Antalya, considerată perla rivierei turceşti.

Oraşul a dat numele unui ţinut întins pe un ţărm străjuit de munţii Taurus. Falezele stâncoase, plajele ascunse de pante abrupte şi întregul aspect sălbatic al coastei fac din aceasta unul dintre cele mai fascinante locuri, nu doar din Asia Mică ci de pe întregul ţărm mediteranean.

Centrul vechi, Kaleici, cu străduţele sale înguste, cu casele vechi de lemn au un farmec aparte. În jurul său se întinde oraşul nou, situat pe ruinele celui vechi, din ale cărui fortificaţii au mai rămas numai Hidirlik. Oraşul vechi este dominat de Minaretul Yivii, devenit simbolul Antalyei. Este o minunată construcţie din secolul al XIII-lea, îmbrăcată în mozaic albastru închis şi de culoarea peruzelei. Din acelaşi veac datează minaretul Kesic şi medresa Karatay, cu splendida sa uşă de la intrare şi nişa sculptată, dovezi ale măiestriei artiştilor seljuk. La 50 de metri depărtare de un vestit orologiu se află numeroase vestigii romane, printre care trebuie amintită Poarta lui Adrian, cu coloane din marmură albă.

Poate fi, de asemenea, menţionată străvechea biserică bizantină din secolul al V-lea, împodobită cu şase domuri, construite din materiale antice şi oferind în interior o adevărată galerie de statui.

La marginea oraşului se găseşte o pădure de pini, coborând până spre malul mării. Terasele, cascadele, vegetaţia luxuriantă, din care se remarcă mulţimea cactuşilor de mărimi neobişnuite, sporesc frumuseţea locurilor.

Muzeul oraşului, situat la 3 km de centru, este unul dintre cele mai impresionante din Turcia şi din întreaga lume. În afara celor 14 săli are şi o galerie în aer liber, totul reprezentând o reconstruire emoţionantă a vieţii localnicilor din perioada paleolitică până în secolul al XIX-lea. În jurul Antalyei există o serie de alte oraşe străvechi. Cel mai interesant pare a fi Termesos, situat la o înălţime de 1050 de metri, în munţi, oraş care nu a putut fi cucerit de marele Alexandru în 333 î.Ch.

Tot un oraş al antichităţii este Pergé, despre care legenda spune că a fost ridicat de troieni şi pe care se înalţă ruinele teatrului şi acropolele. Într-o vale domoală se află vestigiile cetăţii Ariassos, iar golful Antalyei cu insula Dove şi peştera Suluin, conţine şi el o mulţime de comori care aşteaptă să fie scoase la lumină.

Întregind frumuseţile de pe Coasta de Aur a Turciei, Antalia este un oraş în care trecutul şi prezentul îşi dau mâna peste milenii.

IRINA STOCA

Ştiaţi că...

◆ *...jocul de puzzle a fost inventat simultan în Franţa şi Anglia, fiind iniţial un joc educativ? Evenimentul s-a petrecut în jurul anului 1760.*

◆ *...gambuzia este un peşte de talie mică originar din America de Nord? Deoarece consumă cu precădere larvele de ţânţari a fost aclimatizat în Europa pentru stingerea focarelor de paludism.*

◆ *...Samuel Johnson (1709-1784) este autorul unui „Dicţionar al limbii engleze" (1755) prin care a pus bazele studiului istoric al acestei limbi? S-a remarcat, de asemenea, ca romancier, istoric şi critic literar.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

O rachetă pentru MILENIUL 3...

În actuala lună a anului 2002 este programat zborul inaugural al variantei 5+ a rachetei ARIANE 5, cu care ocazie va fi plasat pe orbită satelitul de telecomunicaţii STENTOR; acest zbor validează totodată numeroasele modificări şi perfecţionări aduse celui mai puternic lansator european actual racheta ARIANE-5. Aceste modificări se referă în primul rând la principalul etaj reactiv criogenic (EPC), respectiv la motorul rachetei VULCAIN II (vezi ilustraţia alăturată) şi la modulul cu echipamente. Performanţele motorului VULCAIN II includ: tracţiunea în vid, 1350 kN; impulsul specific, 434 s; presiunea în camera de ardere, 115 bari şi diametrul la ieşirea gazelor din ajutaj, 2,15 m! Aceste performanţe au devenit posibile datorită a trei perfecţionări: raportul de amestec al celor doi componenţi criogenici ai propergolului a fost ridicat de la 5,2 la 6,1; a crescut valoarea maximă a tracţiunii; divergentul ajutajului a fost reproiectat şi răcit cu gazele de eşapament ale... turbopompelor!

Astfel, cu noul etaj reactiv criogenic ESC-A, racheta ARIANE-5+ va putea sateliza pe o orbită joasă o încărcătură utilă de 10 tone, faţă de numai 6,2 t în prima variantă, iar cât priveşte orbita geosincronă, acum ARIANE-5+ va sateliza nu un aparat spaţial de 850 kg, ci unul de 1150 kg, iar în viitorul apropiat (cu noul etaj ESC-B), nu mai puţin de 1950 kg!

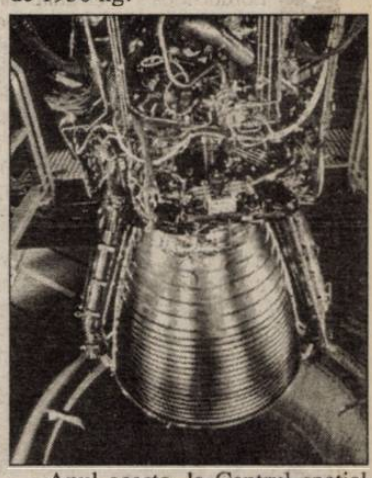

Anul acesta, la Centrul spaţial de la Kourou (Guiana) au fost finalizate testele de calificare ale noului etaj reactiv ESC-A, au fost parcurse testele dinamice de vibraţii, acustice şi de rezistenţă la şocuri, încercările la „bancul de foc" pentru validarea aprinderii în condiţii similare celor din timpul zborului, precum şi testele de omologare pentru sistemele şi echipamentele din modulul de echipamente ale noii variante, ARIANE-5+, care devine astfel cel mai puternic lansator de care dispune în prezent Agenţia Spaţială Europeană (ESA).

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

CĂRŢI SECRETE ÎN PIATRĂ

Pentru oamenii din evul mediu, sculpturile sau vitraliile catedralelor reprezentau imagini simbolice pe care trebuia să le descifreze. Învăţăturile biblice erau ilustrate simbolic în piatră sau sticlă pentru că în acea epocă populaţia nu ştia să citească iar tipografia nu fusese inventată. De la cele mai mici detalii şi până la sculpturile masive, fiecare reprezentare are un sens sau un dublu sens. Unul aparent (şi evident) care se adresa mulţimii şi unul ascuns, rezervat doar iniţiaţilor. Aşadar o artă religioasă didactică şi codificată. Motivele şi simbolurile erau aceleaşi în toate catedralele europene pentru ca pelerinii care străbăteau continentul să le poată recunoaşte. Pare greu de crezut dar cea mai mare parte din cheile acestor reprezentări s-a pierdut. Specialiştii încearcă de câţiva zeci de ani să descifreze cărţile de piatră ale Catedralei din Chartres, Franţa, una din puţinele care au supravieţuit intacte până în zilele noastre. Dacă vor reuşi, toate secretele pe care le ascund celelalte catedrale europene, vor fi, deopotrivă, descifrate. Vă prezentăm câteva din aceste „cărţi" de piatră din impresionantul ansamblu iconografic de artă gotică al Catedralei din Chartres, o simbolică (metaforică) istorie a umanităţii de la crearea lumii şi până la decăderea lui Adam şi a Evei. Mulţimea trebuia să citească sensul sculpturilor (sau al vitraliilor) ca pe o bandă desenată, în relief. Dar, aşa cum am spus, doar iniţiaţii aveau acces la mesajul lor profund.

● *Portalul secret cu cele zece statui-coloane, întruchipând şapte personaje biblice, al Catedralei din Chartres.*

Melchisedech în funcţia de mare preot purtând pe cap boneta liturgică în locul coroanei regale.

Abraham cu capul întors spre un înger care îi spune să sacrifice berbecul aflat sub picioarele sale în locul fiului său, pe care îl ţine în braţe.

Moise ţinând în mână şarpele de piatră, simbol al calvarului.

Aron sugrumând mielul pascal, simbol al lui Iisus.

David vestitor al Patimilor lui Iisus.

Isaia ţinând în mână o tulpină înflorită.

Ieremia purtând la piept crucea pe care a prezis-o.

Simion cu copilul Iisus în braţe.

Ioan Botezătorul ţinând în braţe un dragon verde, simbol al răului, pe care Iisus l-a învins prin sacrificiul său.

Petru îmbrăcat în haine pontificale.

DORIN MĂRAN

Paginile secrete ale omenirii

Maeştrii necunoscuţi din Himalaia

Se spune că în inaccesibilele mănăstiri din Tibet ar trăi câţiva înţelepţi care se află în posesia vechilor secrete ale civilizaţiei pierdute a Atlanţilor. Uneori, ei trimit „mesageri sublimi" în lumea obişnuită, imperfectă, cu gândul de a ne dezvălui nouă, oamenilor obişnuiţi, informaţii şi învăţături strict necesare.

În Tibet devenise astfel cunoscută o grupare care se numea frăţia Khe-lan. Printre membrii acestei frăţii, unul dintree cei mai celebri era un englez, venit în Tibet din Europa de Vest pe la începutul anilor 1900. Vorbea nenumărate limbi, printre care şi tibetana şi cunoştea ştiinţele şi artele timpului. Sfinţenia care se desprindea din fiinţa lui şi fenomenele pe care le putea produce au făcut ca după doar câţiva ani de şedere în lamaseriile tibetane să fie primit în cele mai înalte cercuri şi să primească cele mai distinse titluri. Amintirea sa se păstrează şi astăzi, dar numele său adevărat este cunoscut doar membrilor grupului extrem de restrâns din care făcea parte.

A „coborât" si el în lumea obişnuită, purtând un mesaj pe care unii poate au crezut că îl înţeleg, în timp ce alţii, cei mai mulţi, au rămas la aspectul exterior al omului şi al ideilor sale. Dar şi astăzi există unii care atunci când aud paşi pe scară cred că este el, revenit pentru a le aduce sfatul cuvenit şi chiar pentru a le furniza idei la care nu s-au gândit niciodată. Nu sar de pe scaun să-i deschidă uşa – ştiu că asemenea fiinţe nu cunosc barierele materiale. Se aşteaptă, mai curând, ca atunci când adorm să fie pătrunşi de spiritul său şi sunt convinşi că dacă ar reuşi eliberarea de greutatea corpului lor material, s-ar întâlni cu el în ceţurile luminoase ale lumii astrale. Nemuritor? Sau pur şi simplu beneficiar al unei vieţi incomparabil mai îndelungate decât cele mai optimiste standarde actuale? Simplă iluzie a unor minţi care, forţându-se să pătrundă secrete inaccesibile îşi „fabrică" din când în când asemenea figuri? Nici nu mai contează. Pentru că „el", sau alţii asemenea lui, sau poate unii dintre noi, am învăţat cum se poate controla o iluzie. Şi cum s-a ajuns ca Hermes, sau Merlin, sau chiar o fiinţă atât de specială cum a fost Shakespeare, să „scrie"... programele după care funcţionăm astăzi. Sau poate toţi aceştia nu sunt decât „roluri" pe care le-au jucat maeştrii necunoscuţi din Himalaya sau de aiurea?

Şi că se spune că acest englez –poate mai trăieşte, poate nu- a fost de fapt Contele de Saint Germain, acest lucru chiar că nu mai are nici o importanţă...

MIHAELA DOROBANŢU

Tradiţii contemporane

Case şi oameni din Oaş

Cel care astăzi are privilegiul să străbată fermecătoarele meleaguri ale Ţării Oaşului, va întâlni prin satele acestui ţinut de vis şi legendă, case în care se mai păstrează încă amenajarea tradiţională a interiorului, chiar dacă, aproape la tot pasul, înnoirile îşi fac loc cu repeziciune.

Casele tradiţionale oşeneşti ce aparţin unor vremuri de mult trecute aveau două încăperi (denumite local „tindă" şi „sobă"), o singură încăpere sau trei încăperi (o tindă la mijloc, iar lateral o încăpere de locuit şi o cămară. La unele case, în faţa tindei şi a cămării era făcută prispa, denumită local „târnaţ". Un asemenea interior original îl are şi casa oşenească a cărei construcţie datează din secolul al XVIII-lea ce a fost adusă din satul Moişeni, amplasată în incinta Muzeului Satului din Capitală. În amenajarea camerei de locuit, oşenii ţin seama tot timpul de tradiţia locală. În colţul din dreapta intrării, pe peretele cu tinda şi cu peretele longitudinal al spatelui casei, veţi vedea construite, pe un soclu din lespezi de piatră, vatra şi cuptorul de copt pâine. La vatră se găsesc toate ustensilele folosite de gospodină pentru prepararea mâncărurilor. Cuptorul pentru pâine era utilizat şi pentru încălzirea camerei de locuit. Din acest motiv, foarte multe case tradiţionale oşeneşti au partea superioară a cuptorului făcută din cahle. Deasupra vetrei, puteţi admira hornul prin care se evacuează fumul.

În vremuri mai îndepărtate, în jurul celor trei pereţi se aşezau laviţe, ce foloseau pentru dormit şi pentru a aranja, la unul din capete, lada de zestre. Acolo, rânduite frumos, stau cergile şi pernele care vor fi dăruite fetei la măritiş. Patul, acoperit cu cergi sau ***lepedeie*** este aşezat pe peretele dinspre spatele casei. Deasupra patului se punea „culmea" – un adevărat sul de lemn fixat aproape de grindă – pe care se găseau întinse ţesături şi cusături decorate în stil maramureşean. Lângă pat, agăţat de grindă, atârna leagănul pruncului, iar în dreptul ferestrei se aranja masa, tot din lemn.

Interiorul tradiţional din casele Oaşului îţi lasă o impresie de rară frumuseţe şi bogăţie spirituală. Pe toţi pereţii se află „înşirate" vase de ceramică, ţesături şi icoane. Sus, aproape de grindă, îşi găseau locul ulcioarele de Vama, numite de localnici „oluri de nănaşi", cu o cromatică deosebită. Mai jos, un rând de blide, aşezate fie pe blidare, fie fixate în cuie şi pe ştergare sunt străjuite, uneori, de icoane şi ştergare bogat lucrate cu decoruri numai de ţărăncile locului ştiute.

Aşa veţi găsi o casă oşenească tradiţională. Însoţită şi de o curte bine îngrijită şi aranjată după datinile strămoşilor, gospodăria ţărănească din Ţara Oaşului rămâne un semn al dăinuirii noastre peste timp.

IOANA PROCA-FLORIA

Panteon creştin

Sfântul Nifon, patriarhul Constantinopolului

S-a născut în ţinutul Peloponezului din sudul Greciei în jurul anilor 1435-1440. Preotul Nicolae Barbu ne spune că părinţii săi – Manuel şi Maria – erau oameni evlavioşi, iar la botez i s-a dat numele Nicolae. Cu toate că a rămas orfan de tată la 6 ani, a primit o educaţie solidă şi a dovedit înclinaţii deosebite pentru învăţăturile Bibliei.

Se călugăreşte de timpuriu la muntele Athos, unde primeşte numele Nifon, având-l ca duhovnic şi părinte spiritual pe Antonie. După moartea acestuia devine ucenicul lui Zaharia, un alt călugăr vestit. În 1453, când Constantinopolul este cucerit de turci, încep vremuri grele pentru călugării fostului Imperiu Bizantin. Sunt obligaţi să se refugieze în munţi pentru a se feri din calea invadatorilor aşa că Nifon şi Zaharia găsesc adăpost în cetatea Ahridon. După ce Zaharia este ales episcop al cetăţii, Sfântul Nifon se întoarce la Muntele Athos la Mănăstirea Dionisios. În 1489 ajunge patriarh al Constantinopolului strălucind prin faptele sale bune, dar în 1488 este alungat datorită unor intrigi. În 1497 este rechemat pentru ca în 1498 să fie surghiunit la Adrianopol. Aici îl întâlneşte pe Radu cel Mare, domnitorul Ţării Româneşti (1495-1508), care îl aduce în scaunul de mitropolit al ţării în 1499. Cu acest prilej îl roagă să facă rânduială în biserică. Sfântul întemeiază episcopiile de Râmnic şi Buzău şi organizează cu multă înţelepciune viaţa bisericească.

Din nefericire are o dispută cu domnitorul care o cununase pe sora sa, Caplea, cu un boier moldovean, Bogdan, care-şi părăsise soţia şi copiii. Mitropolitul se opune acestei căsătorii, dar domnitorul este neînduplecat şi chiar se înfurie. Sfântul afurisește din biserică pe boierul moldovean, pe domnitor şi întreg poporul care suportă acest păcat.

În 1505 pleacă din nou la Muntele Athos unde se stinge din viaţă la 11 august 1508. Prorocirile sale însă se îndeplinesc pentru că domnitorul se îmbolnăveşte fără scăpare în 1508 şi pentru popor urmează un şir de ani tulburi până la venirea pe tron a lui Neagoe Basarab (1512-1521). Acesta aduce în ţară, în 1515, moaştele celui care făcuse atât de multe pentru slujirea întru credinţă a bisericii ortodoxe. Acestea sunt depuse pentru o vreme la Mănăstirea Dealu, deasupra mormântului lui Radu cel Mare, ca semn de împăcare şi dezlegare de blestem, iar la 16 august 1517, a doua zi după sfinţirea Mănăstirii Curtea de Argeş are loc canonizarea Sfântului Nifon. Moaştele sunt duse la Mănăstirea Dionisios, capul şi mâna fiind dăruite Mănăstirii Curtea de Argeş. De aici, în 1949, sunt duse la catedrala Sfântul Dimitrie din Craiova. Este prăznuit de biserica noastră la 11 iulie.

IRINA STOICA

MOSCOVA – oraşul spălătoreselor fără sutien

Să nu vă surprindă (prea mult) titlul de mai sus, pentru că nu este vorba despre faimoasa capitală a Rusiei (sigur că şi Răsăritul beneficiază de „instituţii" ale neconformismului neoficial, ca orice oraş mai... răsărit de pe lumea asta), ci despre un oraş din Idaho, situat în nord-estul SUA. În virtutea unei libertăţi de – să-i zicem – exprimare (sic!) ceva mai largi decât suntem noi obişnuiţi să vedem, în Moscova americană există dreptul femeilor de a spăla maşinile având sânii descoperiţi pentru a face astfel rost de banii necesari plăţii chiriei. Dar o asemenea... dezgolire de prejudecăţi se pare că a atins o limită a toleranţei, catalogabilă chiar drept anomalie, într-un stat relativ conservator. Astfel se face că oraşul respectiv se află pe cale să-şi refacă „inocenţa", printr-o lege care va interzice orice practică susceptibilă de a provoca tulburări publice, în anumite contexte.

Primii paşi au fost făcuţi printr-o acţiune de „învăluire" ce nu ne este cu totul străină. Poliţia municipală a emis un aviz de expulzare pe numele a cinci dintre cele unsprezece chiriaşe ale unei locuinţe comune, la solicitarea proprietarilor, care s-au jurat că acest fapt n-are absolut nici o legătură cu sânii tinerelor. Totuşi, Daisy Mace, în vârstă de 22 de ani, una dintre victimele operaţiunii, susţine că măsura a fost luată în urma unor plângeri repetate, ajunse pe adresa autorităţilor, din partea vecinilor. De unde noi rămânem cu morala sănătoasă că e foarte bine să-ţi speli maşina cât mai des, dar nu chiar aşa, în văzul lumii... *(A.N.P.)*

SURPRIZĂ dincolo de moarte

În barca pescărească plutind în derivă, petele de sânge şi fâşiile dintr-un tricou bărbătesc dovedeau fără dubii că ghinionistul Martin Louvain devenise, de cel puţin o lună, încă o victimă a Mediteranei. Rudele şi prietenii din Marsilia nu-şi mai făceau nici o speranţă. Numai Justine, nevasta de-o viaţă a dispărutului mai păstra o palidă îndoială într-un colţ al sufletului. Drama se petrecuse acum şapte ani.

Femeie ambiţioasă, harnică şi iute la mânie, Justine trăise douăzeci şi doi de ani alături de Martin, un boem incurabil pentru care afacerea cu pescuitul era mai mult o evadare din tentaculele năbădăioase ale unei consoarte care era de fapt creierul şi sufletul casei. A visa cu ochii deschişi pe mare şi a înfrunta capcanele ei mortale la adăpostul unei mângâieri etilice cu mireasmă de rom era pentru Martin suprema delectare... Deşi declarat dispărut, Justine refuzase orice comemorare religioasă. Treptat, nu mai spera ca autorităţile să-l găsească, ci ea însăşi se va ocupa cu „recuperarea" lui. Idee utopică pentru toţi cei din jurul ei şi, după propriile-i mărturisiri, nici Justine nu înţelegea de ce mai crede în reapariţia lui Martin. Îşi mutase prăvălia pescărească aproape de ţărm, parcă pentru a aştepta îndeplinirea presimţirilor sale. Îl iubise prea mult pe acel „mototol" care nu luase niciodată viaţa în serios.

Poate că Justine „cea dusă cu sorcova" ar fi stârnit compasiunea celor ce-i cunoşteau durerea până la sfârşitul vieţii ei, dacă întâmplarea n-ar fi ajutat-o. Anticarul din periferia Marsiliei, unul dintre clienţii ei permanenţi, îi arată într-o zi un atlas vechi pe care Marcel, fiul ei, i-l vânduse în ajun. Mirată şi supărată în acelaşi timp – cartea îi era foarte dragă lui Martin – Justine începe s-o frunzărească şi găseşte la pagina cu harta Spaniei un semn. Era un cerc făcut cu creionul roşu, în dreptul Insulei Menorca (una din cele trei ale Balearelor). Tresare. „De ce nu mi-a trecut prin cap până acum să mă uit pe hărţile lui?"

Furioasă şi cu speranţa reaprinsă, Justine s-a îmbarcat pe primul vas spre Menorca. Era convinsă că Martin, sătul de o nevastă prea autoritară, se refugiase discret în braţele vreunei creole. Avea fotografia lui în sân şi era hotărâtă să nu se întoarcă acasă decât cu ingratul ei soţ. Pe o insulă atât de mică, nu i-au trebuit decât câteva ore pentru a-i găsi urma. Autorităţile l-au recunoscut pe Martin imediat. Se stabilise sub alt nume la Mahon acum cinci ani şi murise în mai puţin de un an. Gazdei sale îi lăsase un bilet testamentar prin care o ruga să nu dezvăluie nimic familiei, căci prefera să-l creadă dispărut pe mare. Mărturtisea cu limbă de moarte că şi-a înscenat tragedia şi s-a refugiat printre străini căci nu dorea ca Justine şi fiul lor să-l vadă cum suferă de cancer... Martin voise să rămână în memoria celor dragi un lup de mare învins de furtună, şi nu un mototol care n-a luat niciodată viaţa în serios. *(P.I.)*

A învins concurenţa cu... arme şi saci de nisip!

Un militar în rezervă englez a vândut, în propriul său magazin, pantofi sport timp de patru ani după care vânzările au scăzut drastic. A încercat să vândă îngheţată, dulciuri, papetărie, articole de uz casnic dar a dat faliment din cauza concurenţei acerbe. Bătrânul om de afaceri nu şi-a pierdut însă nici firea şi nici speranţa că va reuşi să-şi repună afacerea pe picioare. Într-o seară, la o halbă de bere cu un vechi prieten, companion de război, i-a venit dintr-o dată o idee pe care a doua zi a început să o pună în practică. Şi-a decorat magazinul după moda anilor din cel de-al doilea război mondial şi l-a „umplut" cu saci de nisip, arme (fără muniţie) şi acareturi din acea vreme. A angajat apoi două vânzătoare atrăgătoare şi a deschis larg porţile magazinului încărcat din nou cu... încălţăminte şi vestimentaţie sport. Rezultatele au depăşit toate previziunile optimiste ale patronului, în prima lună profitul său depăşind 20.000 lire sterline, chiar dacă jumătate din cei care au intrat în magazin au fost doar gură cască. *(D.M.)*

CAŞCAVALUL păcălit de corb

Binecunoscuta păţanie a corbului, ce s-a lăsat în mod nechibzuit păcălit de vicleana vulpe, se pare că nu mai e la modă. Şi asta pentru că până şi păsările gândesc. Betty este un corb femelă care trăieşte în captivitate, în Noua Caledonie. Pusă în situaţia de a-şi procura hrana în condiţii speciale, aceasta a dat dovada unei inventivităţi impresionante. Bucăţica de mâncare se afla pe fundul unui recipient tubular, unde ciocul „corbiţei" nu putea ajunge. Atunci, Betty a căutat – ca orice fiinţă inteligentă! – o metodă. A găsit o sârmă, i-a îndoit puţin un capăt şi s-a folosit astfel de ea, ca de un harpon, agăţând râvnita hrană.

Să spunem totuşi că Betty nu e chiar o pasăre oarecare, ci un fel de VIP, între suratele ei. O echipă de zoologi o foloseşte la experienţe de genul celui descris mai sus, cunoscându-se şi faptul că, în captivitate, corbii ştiu să-şi confecţioneze unelte pentru prinderea hranei. „Corbiţa" neocaledoniană a dovedit chiar un plus de inteligenţă. Iniţial, ea a avut de ales între o sârmă dreaptă şi una îndoită. A ales-o pe cea de-a doua, dar după câteva zile i-a furat-o alt corb (se-ntâmplă şi la ei!). Atunci, Betty a luat firul drept şi l-a îndoit cu ciocul la un capăt, sprijinind celălalt capăt pe sol. În nouă cazuri din zece, ea a repetat operaţiunea, pentru care nu fusese antrenată anterior.

Morala uimitoarei întâmplări ar putea fi că, dacă un individ uman a eşuat în a-i învăţa pe alţii ceva, e cazul ca rolurile să fie schimbate. *(A.N.P.)*

O lume nebună

O femeie şi-a ucis soţul infidel sub ochii detectivului. Clara Harris bănuia că soţul ei avea o legătură amoroasă cu o altă femeie. Hotărâtă să ştie adevărul, a angajat un detectiv particular căruia i-a cerut dovezi, în cazul că acestea ar fi existat. Intuiţia ei n-a înşelat-o. Problema a fost că detectivul a anunţat-o când l-a surprins pe soţul infidel într-o parcare, împreună cu... amanta. Fără să ezite, Clara a apărut în doi timpi şi trei mişcări la locul cu pricina, şi de la volanul Mercedesului ei argintiu a descărcat în trupul bărbatului trei focuri de revolver. Din nefericire, martorul nr.1 al acestei scene de coşmar a fost chiar fiica lor, în vârstă de 16 ani, care se afla în maşină cu mama ei. „A fost un accident", a declarat Clara poliţiştilor sosiţi la faţa locului. Nu ştia însă că parcarea era supravegheată de camere de luat vederi care imprimaseră pe casetă fiecare gest al ei, dovadă a crimei cu premeditare. În plus, detectivul angajat filmase conştiincios la rândul lui întreaga scenă. Dovezi suficiente pentru infidelitatea soţului, dar şi pentru crima comisă cu sânge rece de soţia lui.

Isabel Santana din Santo-Domingo (Republica Dominicană) a dat naştere unui copil sănătos, în ciuda faptului că de peste trei ani avea în interiorul uterului o tumoare de... 7 kg. Femeia are 28 de ani şi a născut un băieţel de 3 kg prin cezariană. În momentul intervenţiei chirurgicale s-a extirpat şi tumora. Femeia ştia că are acea tumoră, medicii i-o diagnosticaseră cu mult timp în urmă şi îi recomandaseră de la bun început să se opereze. Dar Isabel nu le-a urmat sfaturile. Ba mai mult, n-a ezitat să rămână însărcinată. S-a prezentat la medic când sarcina împlinise mai bine de trei luni şi nici n-a vrut să audă de avort. A acceptat însă ca pe toată perioada sarcinii să fie consultată săptămânal de medici, care constatau îngroziţi că pe măsură ce fătul se dezoltă, tumora creşte şi ea. La începutul sarcinii, Isabel avea 47 de kg, iar când a născut avea aproape 70. (A.P.)

Celularul care l-a îngrozit pe AL PACINO

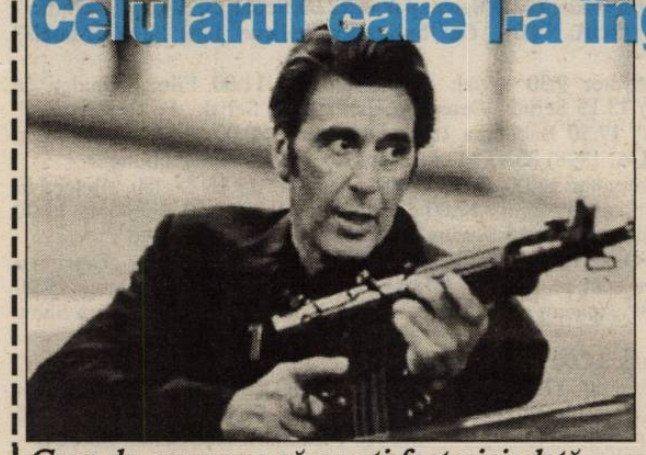

Greu de presupus că nu aţi fost niciodată martori ai unuia din acele momente teribile când emoţia sau concentrarea sunt în mod dramatic pulverizate de... un telefon celular! Care, evident, sună şi în momentul cel mai nepotrivit! Iar „efectul" este chiar şi mai „spectaculos" când drama se consumă într-o sală de spectacol...

Ei bine, imaginaţi-vă pentru început un spectacol de mare succes pe Broadway, unul dintre acele spectacole pentru care nu se mai găsesc biletele cu multe luni înainte. Şi imaginaţi-vă cam cum arată o fericită posesoare de bilet, şi nu oriunde, ci în rândul întâi, care, în mijlocul unei scene-cheie se trezeşte că... îi sună telefonul.

Doamna roşeşte brusc şi, disperată, începe să caute în poşetă telefonul criminal pentru a încerca să-l opească. Cu speranţa că odată găsit acesta va putea fi oprit şi „daunele" vor putea fi reduse. Îl găseşte, dar, iarăşi cum se întâmplă de atâtea ori, nu reuşeşte să apese butonul care opreşte telefonul. Disperarea doamnei se amplifică vertiginos, mai ales că, încercând fără succes să oprească aparatul, constată îngrozită că însuşi actorul principal se oprise din joc, venise în avanscenă şi, de la o distanţă de mai puţin de doi metri, o privea cu braţele încrucişate.

Se întâmplă, veţi spune: da, vă vom răspunde, dar nu când actorul principal este însuşi Al Pacino! Şi când privirea pe care ţi-o aruncă te aduce direct în atmosfera Naşului! Ceea ce a urmat a fost... ca într-un film.

„Răspundeţi odată, doamnă!", strigă Al Pacino. Doamna respectivă reuşeşte să facă legătura şi, încercând să păstreze un ton cât mai scăzut, începe să explice că nu poate vorbi. Stupoare, însă! Cel care sunase insistă. Doamna se pierde cu firea şi nu ştie ce să facă. În momentul acela însă, Al Pacino se hotărăşte, vine chiar la marginea scenei şi îi face semn doamnei să-i dea lui telefonul. Hipnotizată şi amuţită, aceasta i-l întinde. Al Pacino îl duce la ureche şi strigă: „La telefon Al Pacino! ÎNCERC SĂ-MI DUC MAI DEPARTE SPECTACOLUL! Fii bun te rog şi sună mai târziu!" Închide şi îi dă doamnei telefonul înapoi. După care se întoarce spre public cu o mică plecăciune de mulţumire la aplauzele furtunoase care s-au dezlănţuit. *(M.D.)*

Săptămâna 13 - 19 SEPTEMBRIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 10.20 Film: „Sacrificiul celorlalţi" (ultima parte) 12.00 TVR Craiova 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 19.05 Serial: „Geena Davis" 20.00 Jurnal 21.00 Ploaia de stele 22.30 Serial: „Sub acoperire" 23.35 Serial: „Roberta" (ep.1).

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 9.20 Desene animate 10.20 Auto Club 12.50 Debut 50 Plus 13.55 Formula 1: Marele Premiu al Italiei 15.00 Serial: „Visând la Hollywood" 17.00 Teleenciclopedia 18.00 Fotbal: Rapid – Poli AEK Timişoara 20.00 Jurnal 20.50 Surprize, surprize 23.30 Film: „Decizii dureroase" (SUA, 1988). Cu: Gene Hackman.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 9.20 Desene animate 10.20 Viaţa satului 11.50 Tezaur folcloric 13.55 Spectacolul lumii 14.55 Formula 1: Marele Premiu al Italiei 17.00 Fotbal: UTA – Sportul Studenţesc 19.00 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Condamnat la întuneric" (SUA, 1997). Cu: Brad Pitt 22.45 Stelele modei.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 10.20 Surprize, surprize (r) 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Interes general 18.30 Istorie polemică 19.05 Serial: „Geena Davis" 20.00 Jurnal 21.00 Iartă-mă! 22.15 Euroatlantica 23.30 Film: „Liniştea care ucide" (SUA, 1993). Cu: Martin Sheen.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 10.20 Film: „Gideon" (SUA, 1999). Cu: Christopher Lambert 12.05 TVR Timişoara 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Film: „Balzac, o viaţă sub semnul pasiunii" (Franţa, 1999, partea I). Cu: Gérard Depardieu 19.05 Serial: „Geena Davis" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Şapte zile" 22.15 Serial: „Sub acoperire" 23.45 Serial: „Teama" 0.35 Teatrul Naţional TV prezintă: „Mincinosul" de Carlo Goldoni 3.55 Film: „Rătăcire" (SUA, 1997).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 12.00 TVR Cluj 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Film: „Balzac, o viaţă sub semnul pasiunii" (partea a II-a) 19.05 Serial: „Geena Davis" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Şapte zile" 22.15 Serial: „Sub acoperire" 23.30 Film: „Ultima încercare" (Italia, 1998, partea I). Cu: Raoul Bova 3.15 Film: „Un plan perfect" (SUA, 1997).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 12.00 TVR Iaşi 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 17.00 Film: „Viaţa e frumoasă" (Italia, 1997). Cu: Roberto Benigni 19.05 Serial: „Geena Davis" 20.00 Jurnal 20.40 Fotbal: FC Naţional - Heerenveen 22.40 Serial: „Sub acoperire" 0.00 Profesioniştii 1.00 Film: „Ultima încercare" (ultima parte).

RAOUL BOVA
ROMÂNIA 1, miercuri, 23.30

acasă

VINERI 7.15–12.45 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Insula Ellis" (ultimul ep.) 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Prima dragoste" 14.00 Club 700 15.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 17.30 Serial: „Regina" 18.30 Serial: „Inimă sălbatică" (ep.1) 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 21.50 Serial: „Maddie şi David" (ep.1). Cu: Bruce Willis, Cybill Shepherd 22.45 Serial: „Profu'" 23.40 Serial: „Amor de căţel".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Prima dragoste" 12.40 Serial: „Amor latino" 14.45 Film: „Mambo Cafe" (coprod., 1999) 17.00 Dana de pică 18.30 Serial: „Inimă sălbatică" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 21.50 Serial: „Maddie şi David" 22.45 Serial: „Profu'".

LUNI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

WHOOPI GOLDBERG
PRO TV Luni, 23.15

JON BON JOVI
TVR 2 sâmbătă, 24.00

CAMERON DIAZ
PRIMA, duminică, 20.00

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 10.15 Serial: „Lupul din campus" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: Rapid – Poli Timişoara 22.00 Film: „Răzbunătorii" (SUA, 1998). Cu: Uma Thurman, Sean Connery 0.00 Serial: Viaţa la Casa Albă" (ep.1) 0.45 Film: „Viaţa merge mai departe" (SUA, 1990). Cu: Jessica Lange, Joan Cusac.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Fete de bani gata" 11.00 Preview Raliu Italia 13.00 Serial: „Vărul din străinătate" 13.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 14.00 Sub semnul întrebării 15.30 Bucătăria lui Radu 16.00 Film: „Infernul din Pacific" (SUA, 1993). Cu: Robert Loggia, Scott Bakula 18.00 Serial: „Smallville" (ep.1) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Masca" (SUA, 1994). Cu: Jim Carrey 22.00 Serial „Totul despre sex" 22.30 Film: „În culisele succesului" (SUA, 1994).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.30 Serial: „Fete de bani gata" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Jesse" 14.30 Film: „Banda celor 11" (SUA, 1960). Cu: Frank Sinatra 17.00 Film: „Între adevăr şi minciună" (SUA, 1997). Cu: Melissa Gilbert 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: Steaua – Dinamo 22.10 Film: „Vânătoarea de recompense" (SUA, 1996). Cu: Pamela Anderson 23.00 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Lupul din campus" (ultimele ep.) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Pericolul iubirii" (SUA, 1995) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Războiul sexelor pe Wall Street" (SUA, 1996). Cu: Whoopi Goldberg 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Film: „Dreptate pe cont propriu" (SUA, 1999)

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Katie Joplin" (ep. 1,2) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.00 Serial: „Criminaliştii" (ep.1,2) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Solo" (SUA, 1996) 21.30 Fotbal: AS Roma – Real Madrid 1.00 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.00 Film: „Promisiunea" (SUA, 1999).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Katie Joplin" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.00 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Poliţistul cibernetic" (SUA, 1993) 21.30 Fotbal: Bayern München – Deportivo La Coruña 1.00 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.00 Film: „Muntele văduvelor" (coprod., 1994). Cu: Mia Farrow.

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Katie Joplin" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.00 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Arma dreptăţii" (ep.1) 21.00 Serial: „Alias" (ep.1) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Speranţă regăsită" (SUA, 2000) 1.45 Film: „Jude" (M. Britanie, 1996). Cu: Kate Winslet.

prima

VINERI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 *Ora lui Ianţu:* Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Super banc show 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 23.45 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate 11.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 12.30 Sport Magazin 14.30 Serial: „ED" 16.00 Film: „Ducesa şi vulpoiul" (SUA, 1976). Cu: George Segal 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mutant X" 20.00 Serial: „24 de ore" 21.00 Film: „Asalt strategic" (SUA, 1998). Cu: Robert Patrick 23.00 Film: „Cum să te măriţi cu un milionar" (SUA, 1953). Cu: Marilyn Monroe 1.00 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.30 Desene animate 10.00 HIT 40 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Ambianţa 15.30 Ce-i în frigider? 18.00 Focus 19.00 Apel de urgenţă 20.00 Film: „Mary cea cu vino'ncoa" (SUA, 1998). Cu: Cameron Diaz 22.00 Film: „Corbul: Oraşul îngerilor" (SUA, 1996).

LUNI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 *Ora lui Ianţu:* Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Gheara de oţel" (Hong Kong, 1993) 0.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 *Ora lui Ianţu:* Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Şcoala militară" (SUA, 1986) 0.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Cronica cârcotaşilor 22.00 Poliţia în acţiune 0.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 *Ora lui Ianţu:* Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.30 Reuniunea de clasă 0.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

2 TVR

VINERI 8.45 Desene animate 9.10 Prietenii lui Piticot 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Tribul" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.35 E dreptul tău! 17.05 Primul pas 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.00 Documentar 21.00 D'ale lu' Mitică 22.00 Film: „Binecuvântare mortală" (SUA, 1981). Cu: Sharon Stone 23.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

SÂMBĂTĂ 8.00 Arta apărării 8.40 Film: „Avioane de hârtie" (Iran, 1996) 10.15 Serial: „Digimon" 10.45 Lumea lui Chit-Chit 11.30 Serial: „În direct" 12.00 Arca lui Noe 14.10 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.30 Atletism 18.30 Serial: „Primul val" 19.25 Serial: „Ce nemaipomenit" 20.00 Film: „Glasul sângelui" (partea a II-a) 21.30 Serial: „Păzeşte-mă, Doamne!" 22.05 Serial: „Viaţa fără mănuşi" (ep.1) 23.00 Serial: „Tăcerea lesbienelor" (ep.1) 24.00 Concert – Jon Bon Jovi.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Digimon" 10.40 Prietenii lui Piticot 11.25 Serial: „În direct" 11.50 Serial: „Căţei meseriaşi" 12.00 Caiac-canoe 14.05 Serial: „Copilăria animalelor" 15.35 Doc.: „Timpul trecut" 16.25 Serial: „Începe dansul" (ep.1) 16.45 Serial: „Hawkeye" 17.25 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 18.35 Serial: „Primul val" 19.30 Serial: „Ce nemaipomenit" 20.00 Film: „Pcolegi de gaşcă" (Italia, 1998) 21.45 Serial: „Un bărbat de succes" (ep.1) 22.30 Minutul 91.

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.50 Documentar (r) 12.25 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.15 Serial: „Tribul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.00 Răscruci 17.05 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Puterea vieţii" 21.25 Teatru: „Danaidele" 23.30 Sport plus.

MARŢI 8.45 Desene animate 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Tribul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Călătorind prin ţară 17.05 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Locuinţă pentru doi" (ep.1) 21.30 Film: „Cuceritea Angliei" (partea a II-a) 0.25 Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 8.45 Desene animate 9.10 Prietenii lui Piticot 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Tribul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.05 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Serial: „Tată, am încurcat-o" 18.30 Telejurnal 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Film: „Vom mai vedea" (Italia) 23.25 Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.45 Desene animate 9.10 Lumea lui Chit-Chit 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Tribul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Afaceri la cheie 17.05 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Serial: „Tată, am încurcat-o" 18.30 Telejurnal 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Film: „Teroare oarbă" (SUA, 2000). Cu: Nastassja Kinski 23.35 Serial: „Tată, am încurcat-o".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Pe cont propriu" 9.00 Serial: „Detectivii Hart" 12.00 Serial: „Maria Emilia" 15.00 Tenis 17.20 Serial: „Isabella" 19.00 Observator 20.00 Film: „Firma" (SUA, 1993). Cu: Tom Cruise 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Masacrul din Texas" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Amintiri de suflet" 10.00 Casa de piatră 11.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.30 Serial: „Cu capu-n nori" 13.00 Tenis 17.00 Film: „Suspect de crimă" (SUA, 1994). Cu: Robert Wagner 19.00 Observator 20.00 Tenis 22.00 Film: „Ucigaşi de schimb" (SUA, 1998) 0.00 Film: „Ultima crimă" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 9.30 Serial: „Amintiri de suflet" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Şi căţeii ajung în Rai" 11.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.30 Serial: „Roswell" 13.30 Serial: „MacGyver" 14.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 15.00 Tenis 17.00 Serial: „Sheena" 18.00 România mea 19.00 Observator 20.00 Batem palma 22.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 23.00 Film: „Rocky" (SUA, 1976). Cu: Sylverster Stallone 1.30 Film: „Masala" (coprod., 1991).

LUNI 7.00 Observator 9.30 Serial: „Maria Emilia" 11.00 Film: „Haideţi să dansăm!" (SUA, 1997) 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Aventuri în parcul de distracţii" (SUA, 1998) 22.45 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Bette".

MARŢI 7.00 Observator 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.45 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Bette".

MIERCURI 7.00 Observator 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Aparenţe înşelătoare" (SUA, 1999) 22.45 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Bette".

JOI 7.00 Observator 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Diavolul în rochie albastră" (SUA, 1994). Cu: Denzel Washington 22.45 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Bette".

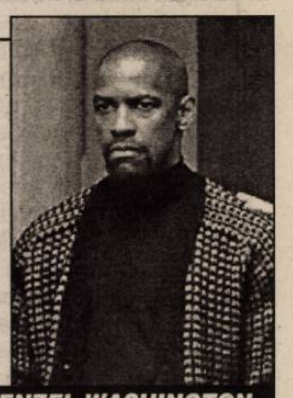

DENZEL WASHINGTON
ANTENA 1, joi, 20.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri 11.00 Tentaţii 14.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.05 Cântece populare.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial pentru copii 13.00 Sport 15.35 Serial: „Secretele succesului" 16.00 Cutia muzicală 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Film: „Nevinovaţii au somnul uşor" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial pentru copii 14.00 Film (r) 15.45 Istoria ortodoxiei 16.15 Cântece populare 17.30 Cântăreţii străzii 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Locul întâlnirii rămâne neschimbat 20.30 Concert 22.00 Loto – Pariu Trio 22.15 Film: „Pasiune fatală" (SUA, 1995).

LUNI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.05 Istoria ortodoxiei (r) 16.30 Serial: „Aventurile ştiinţei" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 22.00 Documentar (r).

MARŢI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 16.30 Serial: „Atelierul lui Newton" (r) 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Comorile zăpezii" (SUA) 21.00 Concert 22.00 Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 16.30 Serial: „Fabrica razei de soare" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.00 Melodii, melodii 22.00 Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Serial (r) 16.30 Serial: „Scamatorii pentru copii" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Avertismentul" (SUA) 21.05 Jazz 22.00 Loto – Pariu Trio.

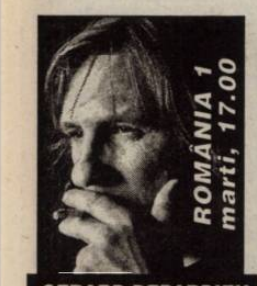

GERARD DEPARDIEU
ROMÂNIA 1 marţi, 17.00

JESSICA LANGE
PRO TV vineri, 0.45

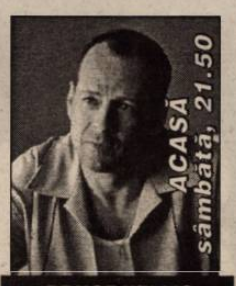

BRUCE WILLIS
ACASĂ sâmbătă, 21.50

PAMELA ANDERSON
PRO TV duminică, 22.10

Festivalul de la Veneţia

simfonie neterminată...

S-ar putea spune că a 59-a ediţie a Festivalului de la Veneţia a atras în special nume sonore... feminine ale celei de-a şaptea arte. Preşedinta juriului a fost actriţa Gong Li. După 20 de ani de absenţă, Sophia Loren, Marea Doamnă a cinematografului italian, a revenit la Mostra, pentru a-i fi alături fiului ei, Eduardo Ponti, regizorul filmului în care joacă şi ea, intitulat *„Between Strangers”*. Salma Hayek, producătoarea şi interpreta personajului *„Frida”*, rol la care visaseră în egală măsură Madonna şi Jennifer Lopez, s-a numărat printre favorite. Catherine Deneuve, Marea Doamnă a cinematografiei franceze, a strălucit ca de obicei printre invitaţii Festivalului de la Veneţia, nu doar în cadrul ceremoniilor organizate cu acest prilej, ci şi pe ecran, în rolul protagonistei comediei romantice îmbibată în... apă de trandafiri – *„Cât mai aproape de Paradis”* – regizat de... o femeie, cineasta Tonie Marshall, deţinătoarea unui premiu Cesar. Filmul este de fapt un omagiu adus actriţei Catherine Deneuve. Gwyneth Paltrow a fost şi ea prezentă la Veneţia, fără emoţii însă, căci ultimul ei film nu a fost înscris în programul festivalului. Şi lista ar putea continua cu Julianne Moore, Audrey Tatou...

Salma Hayek

Sam Mendes, „pe drumul pierzaniei”

La o distanţă de 30 de ani de la celebrul *„Naşul”*, semnat de Francis Ford Coppola, regizorul englez Sam Mendes realizează la rândul său un film de atmosferă neagră – „Drumul pierzaniei” –, populat fiind de gangsteri şi mafioţi, dar care aduce totodată în prim plan un portret remarcabil al relaţiei părinţi-copii, cele două generaţii fiind simbolizate de doi mari actori ai cinematografiei americane: Paul Newman şi Tom Hanks. Deţinător a două Oscaruri (*„Forrest Gump”* şi *„Philadelphia”*), Tom Hanks îmbracă, pentru prima oară în

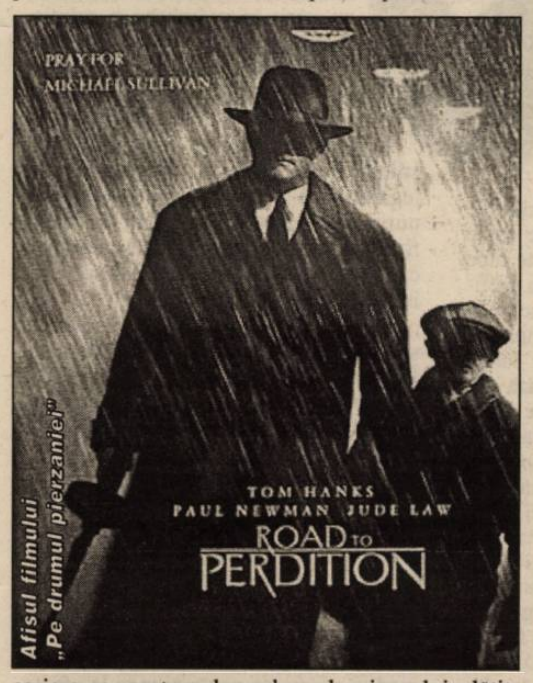

Afişul filmului „Pe drumul pierzaniei”

cariera sa, costumul sumbru al ucigaşului plătit, Michael Sullian, altfel familist convins, tată şi soţ ireproşabil. El este creaţia „naşului” John Rooney (Paul Newman), care l-a crescut ca pe un fiu, în spiritul epocii prohibiţiei, în Chicago. Numai că Rooney are şi un fiu adevărat, de sânge, pe Connor (Daniel Craig), tip ambiţios şi lacom, însuşiri ce-l vor împinge la gelozie, rivalitate, ură, trădare şi violenţă extremă, toate îndreptate împotriva lui Michael. După ce îi este ucisă soţia şi unul dintre fii, Michael porneşte spre drumul Pierzaniei, numele oraşului în care speră să găsească un refugiu.

Fiind vorba doar de cel de-al doilea lung metraj al regizorului de teatru Sam Mendes (37 de ani), actualul film dovedeşte, şi de data aceasta, că este creaţia unui maestru. Detalii pline de rafinament, cadre sofisticate, idei regizorale care diminuează senzaţia de violenţă extremă (de exemplu, într-o scenă a unui carnagiu, sunetul armelor ucigaşe este suspendat) conferă peliculei şansa de a se înscrie pe lista filmelor de referinţă în cadrul genului sumbru şi crepuscular.

Soarta femeilor, la Mostra

Umilite, vândute, internate în diferite instituţii cu regim de închisoare, forţate să se prostitueze... toată durerea şi nedreptatea suferită încă de femeile din întreaga lume au fost prezentate la Mostra prin intermediul a două filme: *„The Magdalene Sisters”* al britanicului Peter Mullan şi *„Lilya 4-Ever”* al suedezului Lukas Moodysson. Creaţii care, potrivit declaraţiilor ulterioare vizionării, au bulversat spectatorii.

„The Magdalene Sisters” este cel de-al doilea lung metraj din cariera de regizor a actorului scoţian Petter Mullan şi denunţă vehement tratamentul aplicat fetelor dintr-o mănăstire catolică din Irlanda până într-o epocă foarte apropiată zilelor noastre. Repudiate de propriile lor familii şi de societate, Margaret, Bernadette, Rose şi Crispina, sunt internate într-o mănăstire condusă de călugăriţe... fără teama de Dumnezeu. Crude şi perverse, acestea le transformă pe fete în adevărate sclave fără salariu, condamnate să muncească până la moarte între zidurile lăcaşului „sfânt”, pentru a o îmbogăţi pe maica superioară. Vina lor, pe care o au de ispăşit în iadul de pe Pământ este că au fost violate, s-au ales cu câte un copil, sunt cam sărace cu duhul, dar suficient de frumuşele ca să stârnească invidia „şefelor” lor. Filmul se doreşte a fi un act de condamnare a tratamentului la care au fost supuse în asemenea instituţii aproximativ 30.000 de femei, până în 1996 când ultima dintre ele şi-a închis în mod oficial porţile „ocrotirii” tinerelor.

Peter Mullan

Actor fetiş al regizorului Ken Loach, câştigător al unui premiu de interpretare la Festivalul de la Cannes (*„My Name is Joe”*), Peter Mullan, irlandez din Glasgow, are, ca şi mentorul său, stofă de militant. „N-am vrut să fac un film împotriva Bisericii catolice şi nici un film împotriva Irlandei. Am vrut ca filmul meu să fie portretul universal al tratamentului inuman aplicat femeilor, fie ele din Europa, din Orientul Mijlociu sau de oriunde în lume... Acest tip de instituţie e sinonim cu un sistem de opresiune, de spălare a creierelor, de teroare. Să fi uitat biserica de ceea ce înseamnă compasiune? Eu cred că orice formă de dictatură este teribilă, mai ales când e vorba de adolescenţi”, declara cineastul într-o conferinţă de presă.

Folosind în distribuţie actriţe complet necunoscute, dar talentate, Peter Mullan se lansează de fapt într-un aspru rechizitoriu nu doar a instituţiilor vizate, ci a întregii societăţi ipocrite, care, în numele unor precepte şi servicii de-a dreptul sadice, face victime printre cei năpăstuiţi de soartă. Ca şi cum tonul filmului nu ar fi suficient de vehement, Peter Mullan a mai ţinut să precizeze: „După încheierea filmului, ni s-au povestit fapte şi mai teribile petrecute în acele lăcaşuri sfinte, dar era prea târziu...”

„Lilya 4-Ever”, filmul lui Lukas Moodysson denunţă mizeria care îi împinge pe tineri în infernul prostituţiei. Este cel de-al treilea film al regizorului suedez (*„Fucking Amal”* şi *„Together”*), debutul său stând sub semnul marelui cineast Ingmar Bergman care, după cum se ştie, şi-a construit întreaga operă pe ideea că lumea în care trăim este un infern. Nu-i de mirare că şi pentru Lilya, protagonista actualului film al lui Lukas Moodysson, în afară de moarte nu are nici o scăpare. Este un copil abandonat, mama ei pleacă din Rusia în Statele Unite, uitând de existenţa fetei sale de 16 ani. Debusolată, fără un ban, lipsită de sfatul şi ajutorul vreunui adult, Lilya trăieşte de pe o zi pe alta în atmosfera sinistră a unui cartier sărac din Rusia, singurul ei prieten capabil să o consoleze fiind un puşti la fel de nefericit ca şi ea, Volodya. Norocul pare să pice din cer când Lilya îl cunoaşte pe Andrei care îi propune să plece cu el în Suedia, unde va avea parte numai de lapte şi miere...

După cum mărturiseşte, regizorul nu şi-a propus să facă un film despre Rusia şi suferinţele ei, ci despre societatea contemporană şi relele ei. „Trăim cu toţii o aceeaşi cultură în care se pot cumpăra oameni, servicii dubioase, rinichi, orice altceva. Aş fi putut să spun că asta se întâmplă în Mexic sau în India, dar nu, locul cel mai înspăimântător pentru Lilya este Suedia, pentru ea acolo este iadul...”, preciza Moodysson.

Africa, personajul optimist de la Veneţia

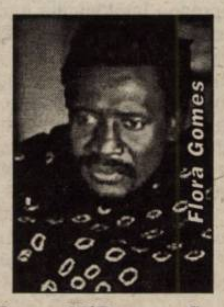
Flora Gomes

Continentul african, de obicei absent de la regalurile cinematografiei mondiale, a intrat anul acesta în competiţia de la Mostra, în speranţa că va câştiga Leul de aur, cu *„Nha fala”*, o comedie muzicală şi optimistă semnată de Flora Gomes, a cărei eroină principală este Vita, personaj interpretat de actriţa franco-senegaleză Fatou N'Daye. „Se spune că în Africa nimic nu merge. Or, eu am vrut să demonstrez că există ceva care se mişcă – muzica –, aşa că am încercat să aduc un omagiu tuturor muzicienilor noştri şi în mod special lui Manu Dibango” (creatorul mişcării Soul Makossa), a declarat regizorul din Guineea-Bissau.

Vita părăseşte Insulele Capului Verde pentru a merge să studieze în Europa. Înainte însă de a pleca îi jură mamei ei că nu va cânta niciodată

Lukas Moodysson

căci o legendă veche spunea că oricare dintre femeile din familia ei a cânta va muri. Se întâmplă totuşi ca la Paris să-l cunoască pe Pierre, un tânăr muzician, şi împreună să fredoneze frânturi dintr-o melodie. Ba mai mult, ea înregistrează un disc iar succesul nu întârzie să apară. De teamă că mama sa va afla că şi-a încălcat promisiunea, Vita decide să se întoarcă în ţara sa şi să organizeze împreună cu Pierre propriile-i funerarii... „Nha fala vrea să

Fatou N'Daye

însemne destinul meu, viaţa mea, drumul meu, toate la un loc”, preciza realizatorul care se află la cel de-al patrulea lung metraj din cariera sa. „Aceste noţiuni, în mod normal purtătoare de speranţă, se transformă adesea în incertitudini pentru tinerii unei ţări ca Guineea-Bissau.”

În sunete de muzică, în ritm de dans şi în cascade de râs şi bună dispoziţie, regizorul format în Cuba şi Senegal evocă în subsidiar capcana emigrării şi a corupţiei. În mod simbolic, de-a lungul întregului film, două personaje se plimbă cu un bust al lui Amilcar Cabral, părintele independenţei, fără să-i găsească locul. De altfel, printre proiectele sale, regizorul vizează să realizeze şi un film având-l ca erou pe Amilcar Cabral, asasinat cu puţin timp înainte de obţinerea independenţei statului.

De fapt, filmul *„Nha fala”* este o coproducţie la care s-au înscris şi Portugalia, Franţa şi Luxemburg. Castingul a fost realizat în Lisabona, Paris şi Capul Verde. Tânăra actriţă Fatou N'Daye aprecia că filmul „este o poveste contemporană care aşterne un pod între Africa şi Europa, între Sud şi Nord”. Evocând dificultăţile cinematografiei africane – reprezentată deopotrivă la festivalul de la Veneţia prin scurt metrajul colectiv *„11''9'1”* dedicat atentatului din 11 septembrie, la care a participat şi regizoarea din Idrissa Ouedraogo, şi, de asemenea, prin filmul tunisian *„Cutia magică”* de Ridha Behi – Flora Gomes a ţinut să sublinieze faptul că „de peste zece ani mulţi cineaşti africani nu au putut să facă filme din cauza politicii culturale de pe continentul pe care îl reprezintă.

PALMARES

- *Leul de aur:* „The Magdalene Sisters” – Peter Mullan, Marea Britanie.
- *Marele premiu al juriului:* „La maison de fous” – Andrei Konchalovsky, Rusia/Franţa.
- *Premiul pentru cel mai bun regizor:* Lee Chang-Dong – pentru filmul „Oasis”, Coreea de Sud.
- *Premiul Volpi pentru cea mai bună actriţă:* Julianne Moore, pentru rolul din filmul „Far From Heaven”, SUA.
- *Premiul Volpi pentru cel mai bun actor:* Stefano Accorsi, pentru rolul din filmul „Un viaggio chiamato amore”, de Michele Placido, Italia.
- *Leul de argint pentru cel mai bun scurt-metraj:* „Clown” de Irina Efteeva, Rusia.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

ALEPH

folosirea inteligenţei universale

*Într-un număr anterior al revistei „Magazin", am prezentat invenţia tânărului inginer electronist **Eugen Niculescu** – un sac de dormit cu proprietăţi terapeutice pentru organismul uman, numit REGENERATOR. Energia orgonică, aflată la baza conceperii acestui obiect insolit, are însă utilizări multiple (şi) în domeniul sănătăţii, punându-se astfel la lucru forme de energie complexe, cunoscute şi exploatate în diverse contexte, mai mult sau mai puţin agreate la nivel oficial. Într-un mod similar, inventatorul român a conceput sistemul de funcţionare şi finalitatea aparatului numit ALEPH, care combină principii orgonice şi radionice.*

„Spargerea" vibraţiilor negative

Principiul de acţiune al aparatului ALEPH asupra corpului omenesc porneşte de la aplicaţii mai vechi în ştiinţele medicale alternative, realizate de dr. Albert Abrams. Acesta a descoperit că există un gen de contaminare a oamenilor sănătoşi, la nivelul vibraţiilor răspunzătoare de starea de boală a unui ţesut oarecare (nu neapărat fiinţă vie, aşadar), pe un plan care nu ţine de materie, de partea fizică. Drept urmare, cercetătorul a construit împreună cu un confrate, osciloplastul, un dispozitiv producător de vibraţii aflate în antifază cu cele generate de boală, pe care le „sparg", le elimină, lăsând să se manifeste starea de echilibru a organismului.

În ideea celor semnalate mai sus, „cutiile negrre" *(black-box)* ale lui Abrams au părut ca nişte unelte oculte, care funcţionau – oarecum paradoxal – pe baze ştiinţifice. De fapt, paradoxurile de acest fel sunt numai aparente, căci formele de energie utilizate sunt aceleaşi, lumea lor (şi a noastră) este aceeaşi, diferă numai gradul de instruire şi de înţelegere manifestat de indivizi şi grupuri, disponibilitatea de acceptare a unor formule şi teorii ce evadează din canoane, ca şi interesele relevării unor fenomene generale de o anumită valoare.

Insolitele cutii negre, care nu trebuie confundate cu obiectele omonime din dotarea aeronavelor contemporane, vindecau pacienţii chiar şi la distanţă, printr-un act considerat şi azi, în anumite contexte, magie pură. Un fir de

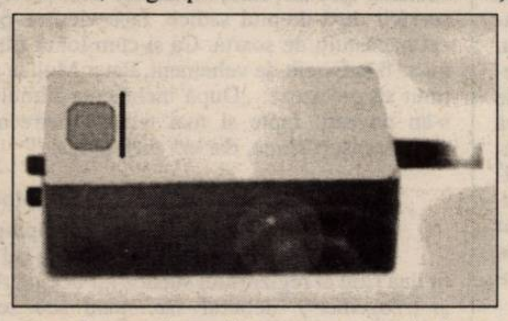

păr, o bucată de unghie, o urmă de salivă, o picătură de sânge ori de sudoare, dar şi – de exemplu – semnătura pacientului reprezintă elemente de rezonanţă a vibraţiilor individuale, pe baza cărora Abrams diagnostica precis boala şi gradul ei de evoluţie. Urma tratamentul vindecător, prin amintitele oscilaţii energetice generate într-un anumit mod de dispozitivul său.

Remediu la distanţă

Aparatul construit de Eugen Niculescu permite acţiunea utilizatorului doar în sens benefic, având 12 programe, dintre care unul este manual. Precizarea nu constituie un nonsens, întrucât se ştie că orice terapie are şi reversul nociv, care se poate întoarce involuntar ori poate fi îndreptat intenţionat împotriva unui anume subiect. ALEPH utilizează frecvenţa de rezonanţă a relaţiei Pământ-ionosferă (rezonanţa Schumann), adică a radiaţiilor emise şi reprimite de planetă, după reflectarea lor în ionosferă. „Frecvenţa lor ţine de geometria planetei şi orice fiinţă umană, care va rezona pe această frecvenţă, va rezona cu Pământul, privit ca un imens generator, dobândind avantaje foarte mari" – afirmă Eugen Niculescu.

ALEPH debitează energie orgonică asupra unei rame foto pe care se fixează elementul de rezonanţă al subiectului (fotografie, fir de păr ş.c.l.), se alimentează la reţeaua electrică şi se acţionează, cu precizarea că folosirea sursei electrice nu influenţează negativ pacientul. În ordinea indicată de inventator, efectele folosirii aparatului vor fi următoarele: ◆ stimularea glandei pituitare, care secretă hormonii de creştere (ajută la dezvoltarea musculară, efecte de întinerire, recuperare rapidă după boală ◆ amplificarea inteligenţei vindecarea rapidă, focalizare, îmbunătăţirea logicii, vitalitate ◆ interiorizare, centrare, stabilitate şi claritate mentală ◆ vindecarea corpului, unitatea minte-corp, stimularea imunităţii, convalescenţă, relaxare ◆ mărirea rezistenţei la stres, vindecare psihică, inventivitate, creativitate ◆ amplificarea proiecţiei extrasenzoriale (dedublare) ◆ revigorare psihică, învăţare rapidă, amplificarea capacităţii de memorare ◆ stimularea pe termen lung a memoriei, putere de muncă ◆ introspecţie, relaxare, meditaţie, somn profund ◆ stimularea glandei pituitare, armonizare, îmbunătăţirea relaţiilor interumane.

*

Dispozitivul construit de Eugen Niculescu nu prezintă contraindicaţii, orice persoană cu orice afecţiune putând fi expusă la acţiunea ALEPH. O întrebare firească, a oricărui om normal, ar fi de ce forme de energie precum cea orgonică nu sunt masiv folosite în medicina umană, dacă de multe decenii au fost descoperite şi demonstrate avantaje incalculabile ale acestora. Experimente ce pot fi considerate şi azi jocuri fanteziste de copii au dat rezultate halucinante, greu de acceptat, precum cele ale folosirii aşa-numitei cutii radionice în combaterea dăunătorilor în agricultură. Să mai adăugăm că domeniul se bucură de un extraordinar interes din partea militarilor (şi nu numai). Cât despre „întrebarea firească" sugerată mai sus, probabil că nu-şi va afla curând un răspuns oficial, pentru marele public...

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Psihologia cotidianului

PRIVIREA
către orizont

Fiinţa umană, înconjurându-se de obiecte în a căror captivitate a intrat treptat, fără să bage de seamă, şi-a multiplicat în mod artificial limitele dintr-o pornire nocivă către „personalizare" clară a unor proprietăţi pe care să le simtă cât mai ale sale, indiferent de natura lor: de la terenuri, locuinţe, camere etc., până la domenii de activitate, realizări intelectuale sau – de ce nu? – amintiri şi sentimente. Dar de ce trebuie să punem mereu graniţe între toate acestea?

Psihologii oferă nenumărate explicaţii, foarte interesante şi pertinente, pentru fiecare segment al existenţei individului. La un nivel general, ei relevă semnificaţia profundă a privirii noastre către... linia orizontului, element strâns legat de ceea ce, succint, afirmam mai sus, despre graniţele care ne înconjoară. Putem spune că orizontul constituie o asemenea graniţă, dincolo de el aflându-se o lume în principiu necunoscută, incitantă, atrăgătoare sau – după caz – neinteresantă pentru un om sau altul. Aici nu este vorba doar despre un simbol, pe marginea căruia s-ar putea broda diverse teorii, ci despre ceva ce reflectă indirect trăirile noastre, dorinţele şi spaimele nemărturisite, complexe şi trăsături de caracter.

Pentru a face analizele şi estimările de rigoare, specialiştii se concentrează asupra unui amănunt aparent banal: felul cum privim spre orizont; sau, mai exact spus, felul cum privirea noastră se integrează în spaţiul fizic inconjurător, ce cuprinde obligatoriu această linie închipuită unde cerul pare că se uneşte cu Pământul, aşa cum am învăţat la şcoală. Unii semeni au o ţinută dreaptă, cu fruntea ridicată şi privirea „aruncată" departe, deasupra oricărui obstacol din lumea înconjurătoare, ca un refuz al oricăror condiţionări şi constrângeri venite din spaţiul material, palpabil. Asemenea oameni se remarcă de obicei prin încredere, optimism, voinţă puternică, tenacitate, forţă morală, tărie de caracter ş.a.m.d. La polul opus, observăm zilnic indivizi care trec pe lângă noi absenţi, cufundaţi în gânduri, privirile lor măturând caldarâmul, iar capul plecat purtând parcă pe el o povară mai mult decât grea, ce nu permite ridicarea aspiraţiilor personale către o ştachetă mereu înălţată. Aceste persoane sunt, se-nţelege, din categoria pesimiştilor, a celor sorţiţi eşecului în viaţă; ei nu au încredere în propriile calităţi şi forţe, de obicei le lipseşte iniţiativa, grijile, neliniştile, spaimele îi macină permanent şi spectrul întâmplărilor nefaste ce ar urma să-i afecteze direct apare aproape întotdeauna mai bine conturat decât ideea realizărilor pline de efecte pozitive. Între categoriile numite mai sus extreme, se situează persoanele la care stările pozitive alternează cu cele negative – poate cea mai firească şi mai de preferat ipostază pentru oricare dintre noi.

Că ideile enunţate mai sus nu sunt simple speculaţii ori fabulaţii poate fi probat pe cont propriu, cu ceva voinţă, curiozitate şi tenacitate. Nu pe alţii, ci pe propria persoană. Prin urmare, ni se recomandă să ne... surprindem periodic zona către care ni se îndreaptă privirile, în diferite contexte. Atunci când gânduri nu tocmai liniştitoare ne dau târcoale (în vorbirea populară, se spune „pică cerul pe el" sau „e împovărat de gânduri negre" etc.), trebuie să ne impunem ca privirea să se fixeze undeva, deasupra orizontului, desprinzându-se de materie, de telluricul care ne trage în jos. Exerciţii repetate în acest sens ne vor face să remarcăm, în timp, o schimbare importantă a modului de a privi lumea şi de a ne raporta la ea, îmbunătăţirea relaţiei speciale cu noi înşine (accentuarea încrederii şi aprecierea propriilor calităţi, simultan cu diminuarea defectelor), creşterea dozei de optimism. Şi vom constata că ţinuta noastră dreaptă, demnă va impune mai mult respect, consideraţie, admiraţie. Este un statut pozitiv ce se hrăneşte din propriile noastre resurse interne, uşor de irosit, dar pe care le putem găsi, exploata şi prelucra în sensul desăvârşirii fiinţei cu care ne identificăm.

TERAPIA
cu ajutorul rudrakshelor

Dr. Sameer Kale, terapeut indian care ne-a vizitat recent ţara, a prezentat şi iniţiat o grupă de terapeuţi români într-o tehnică de tratament specifică Asiei de Sud-Est şi, pentru europeni, cu nuanţe exotice. Rudraksha este fructul unui copac care creşte numai în anumite locuri din India, Nepal şi China, fiind considerat ca aparţinând zeului Shiva – lacrimi şi sudoare vărsate de acesta ca întruchipare a sentimentelor trăite de el pe parcursul unei confruntări, în timpuri mitice, cu forţele răului. Hinduşii, budiştii, practicanţii Zen au o tradiţie îndelungată în folosirea rudrakshelor pentru controlul stresului, pentru meditaţii, vindecări şi schimbări pozitive în viaţă.

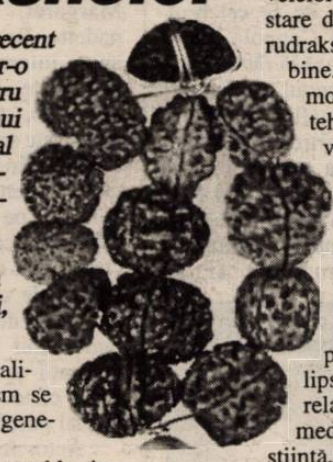

Aspectul mitologic legat de acest fruct trimite către o latură esoterică a tratamentelor respective, ceea ce nu i-a împiedicat totuşi pe oamenii de ştiinţă să-i acorde atenţie. Şi nu fără rezultate semnificative. Ani de zile, cercetători de la cele mai mari universităţi din India au studiat calităţile rudrakshelor, remarcând că acestea posedă anumite proprietăţi electrice şi magnetice complexe, care acţionează în reţeaua noastră neuronală, ducând la efecte pozitive. Purtate în dreptul inimii, de exemplu, rudrakshele controlează bătăile acesteia şi acţionează ca o forţă stabilizatoare similară magneţilor, dar la un nivel mult mai ridicat, în virtutea proprietăţii lor de polaritate dinamică. Polaritatea şi intensitatea încărcării rudrakshelor depind de modificarea bătăilor inimii, peste sau sub normal şi, în consecinţă, realizează o forţă de contrabalansare pe bătaia inimii. Ca rezultat, cantitatea de sânge pompată în creier este normalizată, asigurând o circulaţie sangvină aproape ideală. Pentru neuroni, nu apare exces de energie, nici pentru neurotransmiţători sau alte substanţe chimice din creier. Dimpotrivă, în momentul când activitatea acestora se normalizează, în organism se instalează o stare generală de confort.

Revenind la fructul în sine, să precizăm că puterile miraculoase ale rudrakshelor se cunosc de peste şapte milenii. Forma lor seamănă foarte bine cu cea a creierului uman, calitatea şi eficacitatea fiecăreia diferind în funcţie de diviziunile sale. Rudrakshele înmagazinează energie pentru o foarte lungă perioadă de timp şi nu acţionează negativ asupra persoanelor care le folosesc. După formă şi destinaţia terapeutică, se identifică şase tipuri importante de rudrakshe – de la cea numită Shiv (pentru îndepărtarea negativităţii, dezvoltare spirituală, stabilitate în muncă) până la Nag, de forma temutului şarpe cu acest nume (eliberează persoanele şi locurile în care trăiesc de energii negative, aduce fericire în căsnicie, faimă, popularitate, abundenţă etc.). Dar influenţa lor nu se manifestă doar în planul vieţii sociale şi al sănătăţii mentale. Conform tradiţiei indiene, rudrakshele au puterea de a curăţa toate cele şapte chakre principale ale corpului uman, pentru vindecarea totală a trupului, sufletului şi minţii.

Terapeuţii care se folosesc de rudrakshe le pot încărca, în funcţie de problemele pacientului, cu energia necesară acestuia, urmând ca el să le poarte asupra sa, în cele mai dese cazuri. Simpla ţinere în mână sau purtarea lor timp de câteva ore duc la ridicarea considerabilă a nivelelor energetice, ca şi la o profundă stare de relaxare, de linişte. Atingerea rudrakshei aduce o stare generală de bine. Din patologiile rezolvate în mod curent prin utilizarea acestei tehnici terapeutice complementare, vom aminti câteva mai jos, cu precizarea – făcută de oaspetele nostru, dr. Kale – că persoane care au folosit ani de zile medicamente din gama tranchilizantelor, antidepresivelor etc., au găsit în rudrakshe o soluţie. Acestea pot fi folosite pentru: probleme mentale (stres, depresii, lipsa controlului, incapacitatea de relaxare); în plan spiritual (pentru meditaţie, creşterea stării de conştiinţă, Reiki, pacea minţii, sentimentul legăturii cu natura şi cu inteligenţa universală, practicile yoga); la nivel fizic (hiper – şi hipotensiune, probleme cardiace, astm, probleme de respiraţie, întărirea sistemului imunitar etc.).

De asemenea, se afirmă că rudrakshele încetinesc procesul de îmbătrânire. În tradiţia indiană se aduc numeroase exemple de regi şi aristocraţi care foloseau rudrakshele pentru absolut orice aspect pozitiv şi benefic al vieţii, ajungând să înfăptuiască lucruri considerate imposibile. În ce priveşte populaţia din România, principalul inconvenient în abordarea acestei terapii o constituie faptul că în zona noastră nu cresc copacii în care se găsesc rudrakshele. Totuşi, aşa cum arătam mai sus, avem deja câţiva terapeuţi iniţiaţi în domeniu, prin intermediul cărora se poate ajunge la efecte remarcabile semnalate în articolul de faţă.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

De vorbă cu avocatul casei

Domnului Panait Gheorghe din Feteşti

Stimate domn,

Problema dv. priveşte împărţirea moştenirii părinţilor dv. în situaţia în care la masa succesorală vin descendenţi în număr de 5.

În primul rând trebuie precizat că din termenii folosiţi de dv. nu putem înţelege ce fel de acte au încheiat părinţii dv. Astfel, în primul rând ne spuneţi că aceştia au **cedat** unuia dintre cei 5 copii casa şi 250 mp teren. Dacă prin termenul „cedat" înţelegeţi că a fost încheiat contract de vânzare-cumpărare atunci într-adevăr, dreptul de proprietate asupra casei şi asupra terenului a fost transferat fratelui dv. iar ceilalţi copii nu vor mai avea nici un drept asupra acestor bunuri. Dar şi în această situaţie, trebuie precizat că vânzarea terenurilor trebuie să fie făcută în forma autentică (act autentificat de notar), în caz contrar actul este lovit de nulitate absolută.

MOŞTENIREA LEGALĂ

Ne spuneţi apoi că fratele dv. a fost numit unic moştenitor. Potrivit legii, oricum el **nu poate să moştenească toată averea** întrucât legea rezervă moştenitorilor care au calitatea de descendenţi, părinţi şi soţ supravieţuitor o anumită parte din averea defunctului de care el nu poate dispune.

În cazul dv. o cotă de 3/4 din avere se va împărţi în mod egal în 5 părţi. Aşa cum se poate observa rămâne o cotă de 1/4. Doar atât i-ar fi putut lăsa fratelui dv. părinţii, pentru că legea protejează moştenitorii legali.

Ne spuneţi că fratele dv. are un act de moştenire. Probabil că ceea ce numiţi dv. act de moştenire nu are nici o valoare juridică. Dacă acel act este un testament, în primul rând am precizat că oricum fratele nu poate dobândi toată averea părinţilor, apoi pentru ca acel act să fie valabil trebuie să respecte anumite cerinţe. Astfel este necesar să fie ori un testament autentic, deci un act autentificat de notar, ori un testament olograf. Pentru a fi valabil, testamentul olograf trebuie să fie scris şi semnat de mâna testatorului şi să aibă data când a fost emis. Apoi, din ceea ce ne-aţi scris am înţeles că părinţii dv. trăiesc. În acest caz ***chiar dacă*** testamentul este valabil **el îşi va produce efectele numai la decesul părinţilor dv.**, iar în acest moment, chiar dacă părinţii i-au lăsat o parte din moştenire, fratele dv. va deveni proprietar numai după decesul lor.

Cum în acest caz proprietarii casei şi ai terenului sunt părinţii dv. numai ei ar putea vinde.

Cu privire la terenul arabil de 10 ha asupra căruia părinţii dv. au obţinut titlul de proprietate, trebuie să ştiţi că are acelaşi regim ca şi restul averii. Astfel, în acest moment, dacă părinţii dv. sunt în viaţă, proprietarii celor 10 ha sunt ei, iar la data decesului terenul va intra în masa succesorală şi va fi împărţit aşa cum am arătat mai sus.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Verificaţi-vă cunoştinţele

SATE

1. Ce se înţelege în mod obişnuit printr-un sat?
2. Cine este autorul nuvelei „La crucea din sat"?
3. Cine a pictat tabloul „În sat", ulei pe pânză, expus la Muzeul de Artă din Bucureşti?
4. Cine a compus valsul „Rândunelele satului"?
5. Când şi de către cine a fost creat „Muzeul Satului" din Bucureşti?
6. Cine a fost interpretul rolului principal din filmul „Satul condamnat", realizat de M.Hellberg, în 1952?
7. Din ce volum (ciclu) de poezii face parte poezia „Satul ei?" de Tudor Arghezi.

Răspunsurile din numărul trecut

1) Fluturele a cărui larvă produce firele de mătase poartă numele ştiinţific Bombyx mori. 2) Hrana preferată a larvelor fluturilor de mătase o constituie frunza de dud. 3) Secretul „fabricării" mătăsii naturale era deţinut de China care instituise pedeapsa cu moartea pentru oricine ar fi încercat să-l scoată din ţară într-un fel sau altul. 4) În mitologia chineză Lei Zn era zeiţa protectoare a mătăsurilor. Conform tradiţiei ar fi fost prima care a crescut viermi de mătase. 5) Prin „mătasea porumbului" înţelegem firele subţiri gălbui-cafenii care învelesc porumbul şi ies din pănuşi în formă de smoc. 6) Muzica operei „Scara de mătase" a fost ompusă de Gioacchino Rossini (1792-1868). 7) Satul Mătăsari se află în judeţul Gorj, pe cursul superior al râului Jiltu.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din revistă publicate la data de 22 august a.c. cu tema „Despre cumineţenie" am primit răspunsuri complete, cu detalii interesante, de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: Elena Ispas – Piatra-Neamţ, căreia îi urăm succes în noua slujbă sperând că nu ne va uita; Angela Toma – Bucureşti cu aceleaşi gânduri frumoase ca de obicei şi veşnicii rivali întru supremaţia locului I, manifestându-şi aceeaşi sinceră admiraţie reciprocă, prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei şi Mihai Waspusch – Bucureşti.

– 6 răspunsuri corecte: Florentina Gorea – Topliţa, pe care o felicităm pentru eforturile de documentare.

Cu cele mai bune urări de sănătate şi mulţumiri pentru cuvintele calde, vă dorim succes în continuare.

(I. Stoica)

ŞAH

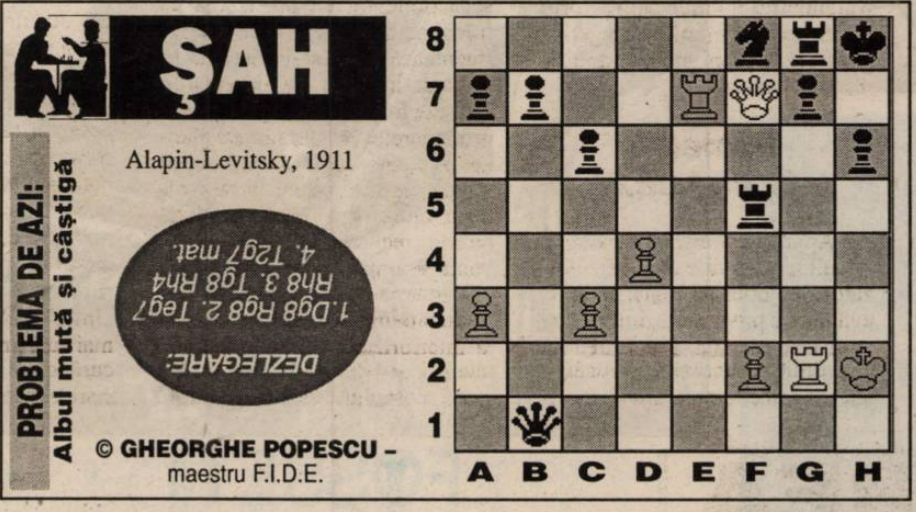

Alapin-Levitsky, 1911

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1.Dg8 Rg8 2. Tg7
Rh8 3. Tg8 Rh4
4. Tg7 mat.

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆ ***MUŞCATELE*** se înmulţesc cu uşurinţă în luna august. Abundenţa florilor viu colorate care au împodobit ferestrele, balcoanele sau terasele au secătuit într-o bună măsură planta, aşa că nu e rău dacă vă hotărâţi să realizaţi o nouă generaţie, de muşcate tinere, pline de vigoare. La sfârşitul lunii august, tăiaţi din tulpini butaşi cruzi, pe care fie îi plantaţi în nisip, fie îi lăsaţi în sticle cu apă până le dau rădăcini sau, dacă vă ştiţi foarte norocoşi, îi puneţi direct în ghivece cu pământ. În această perioadă, tulpinile au un grad optim de lemnificare şi pot face uşor rădăcini. Şi nu uitaţi: muşcatele iubesc mult lumina puternică şi soarele, pământul bogat în substanţe nutritive şi permeabil, udările regulate. Sunt foarte prietenoase cu petuniile, deci pot fi realizate combinaţii ale acestor plante aşezate la un loc, în acelaşi ghiveci.

◆ ***MARGARETELE*** sunt plante cu viaţă lungă, care chiar dacă peste iarnă îşi pierd frunzele şi tulpinile verzi, încă din primăvară încep să înflorească şi merg aşa până în toamnă. Înmulţirea se poate face prin seminţe, dar şi prin despărţirea rădăcinilor. Dacă nu ne interesează înmulţirea prin seminţe e bine să îndepărtăm florile trecute, deoarece, lăsate pe plantă, acestea încetinesc procesul de formare a mugurilor noi, oricum mai dificil în a doua parte a lunii august şi în prag de toamnă. Dacă rămân în grădină pe timpul iernii, plantele trebuie protejate cu un strat de frunze, paie, cartoane sau rogojini, pentru ca rădăcinile să nu îngheţe.

(A. Popescu)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„NĂSCOCIRI"

GHEAŢĂ		DECIS		OPAC		CUPE!		CĂRŢILE ANULUI		O PLIMBĂ OSPĂTARUL
MOLDOVEANCĂ DIN NORD		STRICT INTERZIS		FRATE DE SÂNGE		COŞ DE BALON		INSTIGĂRI		INSECTE XILOFAGE
LATURĂ LÂNGĂ IPOTENUZĂ							DELICAT			
ŞTIINŢĂ							ATAC PERICULOS			
					ODAIŢĂ CU PROVIZII					
					ZEAMĂ CU GĂLUŞTE					
„MAGNET" FEMININ				GARNITURI						PRINŢESE DE BASM
DE FOLOS LA CUSUT				GENŢILE ŞEFILOR						
		TALISMANE							DAT DISPĂRUT	
		SUVERANUL ÎNALTEI PORŢI								
	PATRONI							PERE!		
	AJUTOR DE HAMAL							VEŞNIC		
			CIAO!			O URMEAZĂ PE A DOUA				
			A GOLIT CAM MULTE PAHARE			DRAGUL MAMEI				
ÎN SĂCUI!					PASTE ÎN SUPĂ					
NOPŢI NEDORMITE										
MĂIESTRIE					GOLOGAN					
				NUIA				EPOCI		
				ÎN STOC!				CAP DE GENIU!		
DAT ÎN URMĂRIRE							UN FEL DE „PAPĂ-LAPTE"			
TABERE SPORTIVE										

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „RECONSTITUIRE"

Orizontal: C - E - U - I - F - H - COTCODACEALA - MIRA - CREIER - NEPASARE - MAT - REN - BI - POLI - ACT - GUTURAI - IEZER - MOS - S - DA - OLIMPIADA - LOB - TOLE - OR - PITIC - LECTII - ZETARI - TONT - PATATI - BATAI.

SPORT FLASH

Răzbunarea iugoslavilor

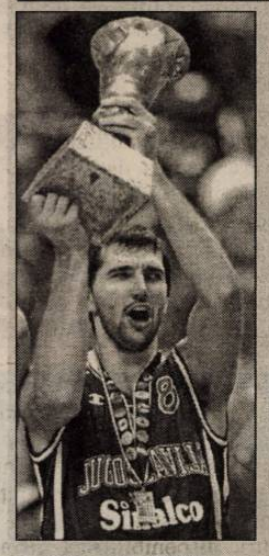

Cu un singur superstar, Reggie Miller, dar şi acesta ieşit din formă, „echipa de vis" a SUA s-a făcut de râs la această ediţie a CM de baschet de la Indianapolis. După 58 de partide fără înfrângere, baschetbaliştii americani au fost anesteziaţi de echipa Argentinei şi operaţi decisiv de Iugoslavia, spre stupoarea generală şi pe teren propriu. Acum se vorbeşte despre faptul că din „echipa de vis" au lipsit, declinând invitaţia, nume sonore ale NBA, ca Shaquille O'Neal, Kobe Bryant, Tracy McGrady sau Allen Iverson. Explicaţia mai exactă a eşecului „echipei de vis" este că 1) nu mai e baschetul de pe vremea lui Michael Jordan (Chicago Bulls a fost decimată), 2) nu mai sunt nici banii de altădată şi 3) marii jucători ai naţionalelor de azi au în componenţă jucători care au furat meserie şi şmecherii din NBA. După ce a eliminat SUA cu 81-78, Iugoslavia a trecut şi de „all blacks", ajungând să-şi dispute finala cu singura echipă neînvinsă în turneu, Argentina. Argentina a părut că va câştiga finala şi asta din două motive: datorită figurii caricaturale pe care a făcut-o Vlade Divac, care n-a marcat decât un coş o întreagă partidă (!) şi datorită lui Francisco Oberto care a fost omul Argentinei. În ultimele 4 secunde, la scor egal 75-75, Divac le-a mâncat plavilor victoria ratând ambele aruncări libere. În prelungiri, Argentina a căzut, Iugoslavia s-a trezit şi a câştigat pe mâna lui Dean Bodiroga, îngerul salvator al sârbilor, scor final 84-77. Astfel, Iugoslavia a câştigat al 5-lea titlu mondial, iar Argentina a ratat şansa de a reedita victoria din 1950, când a câştigat prima ediţie a CM..

Eroul în meciul cu SUA: caricatură în finală: Vlade Divac

Pas cu dreptul pentru General

La Sarajevo, naţionala României a păşit cu dreptul în prima partidă din calificările la EURO 2004. În faţa unei echipe fără sânge în vene, cea a Bosniei şi Herţegovina, tricolorii au zburdat în primele 30 de minute când au marcat de trei ori prin Chivu, Dorinel Munteanu şi Ganea. Echipa a mers bine, deşi atacul a şomat, cam nesigur Gică Popescu şi, în continuare, cel mai slab din lot rămâne playboy-ul echipei noastre, Mutu. Lucru pe care, surprinzător, nu-l observă nici măcar un antrenor atât de experimentat ca Iordănescu. Mutu n-are ce căuta la naţională decât atunci când aceasta joacă volei, pe plaja din Costineşti şi chiar şi atunci, numai în tribună.

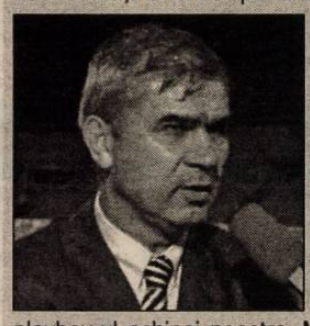

GEORGE CUŞNARENCU

Nudism în vitrină

De plictiseală sau ca un mesaj artistic de prost gust, doi tineri şi-au amenajat dormitorul într-o vitrină a unei galerii de artă din Londra. Acest „proiect" botezat savant „Fără inhibiţii" a fost inspirat, spune iniţiatorul lui, de exemplul dat de John Lennon şi Yoko Ono. Numai că aceştia au stat, într-adevăr, zile întregi în pat, dar într-o cameră de hotel din Amsterdam unde îşi primeau prietenii şi nu într-o vitrină.

„Artistul" londonez şi însoţitoarea lui au stat în văzul curioşilor zi şi noapte, cu excepţia unei jumătăţi de oră pe zi. În tot acest timp, în faţa spectatorilor ocazionali, cei doi au discutat, s-au giugiulit, au mâncat şi au făcut amor. Bine că nu s-a gândit artistul la un „proiect" în care, chiar şi într-o vitrină, el şi prietena lui să citească o carte. Pe zi. E prea greu de realizat şi apoi cum să scapi de inhibiţie?

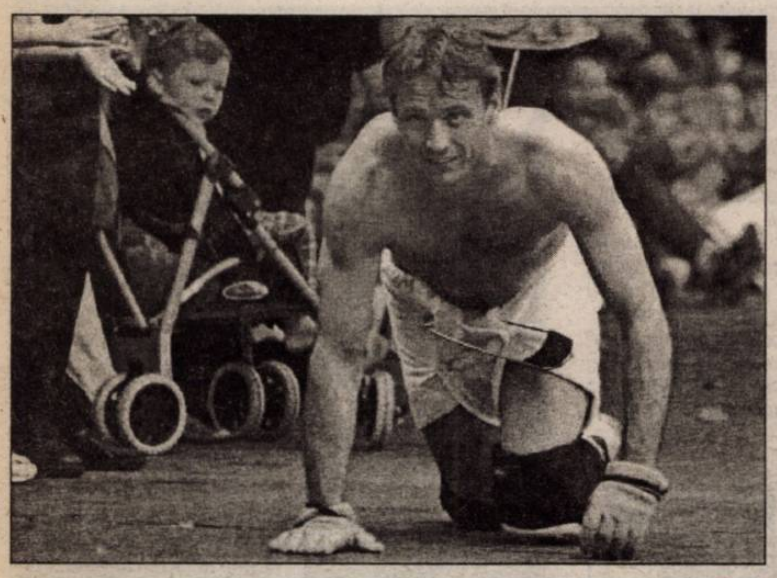

Maraton în genunchi

Nu pentru a-şi ispăşi păcatele s-a gândit un australian să parcurgă 42 km în genunchi. Rob Moroney, un om de afaceri de 30 de ani din Sydney, a decis să strângă fonduri pentru un spital de copii din Sydney, parcurgând distanţa unui maraton altfel decât de obicei, adică în patru labe, îmbrăcat cu un scutec de bumbac prins cu un ac de siguranţă uriaş şi protejat de genunchiere. Faţă de un maraton obişnuit, această încercare ieşită din comun va dura mai bine de 9 zile.

40.000 m cădere liberă

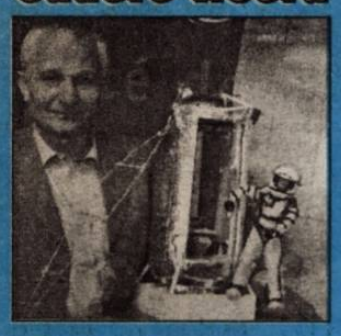

La cei 58 de ani ai săi, francezul Michel Fournier, paraşutist şi ofiţer militar pensionat, nu se obişnuieşte cu traiul liniştit. El vrea să facă un salt în gol de la altitudinea de 40.000 metri. Totul este pregătit , locul ales fiind situat în Canada, la Saskatoon. În timpul căderii libere, paraşutistul va sparge zidul sonic, atingând o viteză de 1062 km/h, vizând şi realizarea a patru recorduri mondiale: timp şi viteză atinse în cădere liberă, altitudine de salt cu paraşuta şi zbor uman în balon. După o cădere prevăzută a fi de 6-7 minute, Michel Fournier va deschide paraşuta la o altitudine de 1000 m.

FOSSETT
renunţă la „Spiritul libertăţii"

Miliardarul american Steve Fossett a decis să doneze Muzeului Smithsonian al Aerului şi Spaţiului din Washington balonul cu care a reuşit la jumătatea lui iulie trecut să înconjoare Pământul de unul singur. În acest fel, „Spirit of Freedom" care l-a purtat spre victorie va sta alături de alte monumente ale aviaţiei americane, cum ar fi avionul „Kitty Hawk" al fraţilor Wright sau „Spirit of Saint Louis", avionul cu care Charles Lindbergh a traversat Atlanticul. Responsabilii muzeului au spus că nacela galbenă din kevlar va sta alături de avioanele militare care au înconjurat pământul în 1924. Cu ajutorul unor oglinzi, vizitatorii muzeului vor putea vedea interiorul nacelei echipată simplu cu un pat, o hartă de navigaţie şi un computer portabil.

Înaintea Americii

„Rata deceselor din cauze cardio-vasculare este de 63% în România, în timp ce în Statele Unite aceasta atinge 40% din decese", a spus profesorul Eugene Brownvald care a mai adăugat că el nu are cunoştinţă ca o altă ţară din lume să aibă o rată a deceselor din cauze cardio-vasculare mai mare ca România. Eugene Brownvald s-a aflat în România pentru a primi titlul de Doctor Honoris Causa al Facultăţii de Medicină „Carol Davila", ocazie cu care a devenit şi membru de onoare al Asociaţiei Române de Cardiologie.

Cum vrea să stingă focul RENAULT

În general focul se stinge cu apă. Aşa s-a gândit şi firma Renault care a realizat un prototip de maşină, destinată pompierilor şi denumită ca atare: „H2O". Ca dovadă că nu e apă de ploaie, firma franceză a prezentat „tulumba" , care extrapolează un model 206, campion mondial de raliuri, în avan-premieră la Salonul mondial de automobile. Creaţia este dotată cu un motor hibrid electric-benzină, are un rezervor de apă pentru stins incendiile (sau stropit florile), o scară mobilă (pentru etajul întâi) şi un sistem de navigaţie GPS. Cu atâtea dotări, doua aripi îi mai lipseau...

În NUMĂRUL VIITOR:

■ „Clonarea" video, stiinţă, trucaje şi dezinformare ■ Pământul... creşte în talie! ■ Hepatita C sau „boala silentioasă" ❑ Urgiile biblice regăsite în epoca modernă

HOROSCOP
16 - 22 SEPTEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Luni sau marţi veţi primi o sumă consistentă de bani, eveniment aşteptat cu sufletul la gură întrucât aveţi câteva datorii însemnate de onorat. Pe de altă parte, influenţa negativă a lui Venus determină o deteriorare a relaţiilor în cuplu.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară pare indecisă în această săptămână: bă urcă, ba coboară, fără să se stabilizeze deloc. Probabil treceţi printr-o perioadă mai dificilă şi cheltuielile se ţin lanţ. În weekend s-ar putea să aveţi o întâlnire extrem de profitabilă.

GEMENI (22.05-21.06): În acest interval vă aflaţi sub ocrotirea benefică a lui Saturn şi a Soarelui, fapt care va avea consecinţe directe în carieră sau în familie, prin luarea unor decizii prompte şi înţelepte. Consecinţele materiale se vor ivi într-un viitor nu prea îndepărtat.

RAC (22.06-22.07): Atât curba financiară, cât şi cea a psihicului au câte un maxim. Se pare că parcurgeţi o săptămână fastă, din care nu vor lipsi bucuriile bugetare şi cele sentimentale. Joi sau vineri veţi avea o surpriză foarte plăcută inimii, poate cu consecinţe importante.

LEU (23.07-22.08): Nimeni nu vă poate intra în voie, găsiţi nod în papură tuturor şi parcă doriţi cu orice preţ să vă impuneţi opiniile. De aici şi disensiunile interminabile în care veţi fi vioara întâi. Ar fi cazul să vă cenzuraţi excesele de orgoliu şi pe cele temperamentale, altfel...

FECIOARA (23.08-21.09): Două veşti bune vă vor întâmpina la începutul perioadei. Una provine din sfera materială (poate veţi primi bani în curând), iar cealaltă din sânul familiei. În a doua parte a perioadei veţi fi protagonistul unor situaţii delicate în mediul profesional.

BALANŢA (22.09-22.10): Uranus aduce în constelaţia dv. instabilitate psihică şi imprevizibil în diverse situaţii, atât la serviciu, cât şi acasă. Combaterea influenţei negative a acestei planete se poate face prin abţinerea de la orice iniţiativă importantă, cu deznodământ incert.

SCORPION (23.10-21.11): O veste foarte bună primită de la un amic foarte bun vă va modifica programul acestei perioade într-un sens foarte benefic. Poate că veţi iniţia o afacere în colaborare cu oameni în care aveţi deplină încredere, sau poate veţi primi o funcţie nouă.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Mercur şi Soarele sunt acum aliaţii dv. şi, în consecinţă, tot ce depinde de abilităţile unui Săgetător în domeniul afacerilor vă merge ca pe roate. Joi sau vineri veţi primi bani, iar sâmbătă sau duminică veţi avea confirmarea unei speranţe mai vechi.

CAPRICORN (21.12-19.01): O veste bună şi una mai puţin plăcută vor da culoare acestei săptămâni cam plicticoase. Noutatea fericită soseşte din domeniul emoţional – poate reîntâlnirea unui amic foarte apropiat. Vestea care vă pune pe gânduri are aromă financiară neplăcută.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Dacă în primele zile ale intervalului totul decurge normal, urmează câteva clipe de mare încordare, în care va trebui să luaţi câteva decizii care nu prea vă convin. Însă curba financiară are o ascensiune lentă şi constantă, deci nu veţi avea probleme de această natură.

PEŞTI (19.02-20.03): Nici o veste este adeseori o veste bună, spune o zicală. În această perioadă astrele din constelaţia dv. se abţin de la orice influenţă negativă, dar nici nu vă sunt de mare ajutor. Curba financiară stagnează la o cotă oarecum decentă, şi asta contează foarte mult.

Personalităţile săptămânii: *George Bacovia, George Coşbuc, Dumitru Ghiaţă, Augustin Buzura;* Nadia Boulanger, Greta Garbo, Larry Hagman, Sofia Loren, David Cooperfield.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN" !

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 591 • ANUL XLV • 19 SEPTEMBRIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 38 (2341)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Avarii şi porcii nu sunt buni decât după ce mor.*
(proverb grecesc)

■ *Pe lumea asta numai proştii sunt pedepsiţi. Vinovaţii inteligenţi sunt sortiţi să scape.*
(Marguerite de Navarre)

■ *Când ştii cine a tras cu arcul, nu dai vina pe săgeată.*
(Frédéric Leclerq)

Se clatină teoria lui Einstein?

VITEZA LUMINII NU ESTE DE 300.000 KM/S!

Einstein a postulat în celebra sa teorie a relativităţii că viteza luminii este o constantă şi este egală cu, rotunjit, 300.000 km/s. Numai că fizica lui Einstein şi o dată cu ea concepţia despre Univers sunt pe cale de a fi date peste cap. Problema este dezbătută cu febrilitate de mai multe luni în cadrul unui grup restrâns de fizicieni teoreticieni. Mai exact, din momentul în care astronomul australian John Webb a observat un fenomen ciudat analizând lumina quasarilor (obiectele cele mai luminoase din Univers) aflaţi la miliarde de ani-lumină de Pământ. Dezbaterea a luat viteză o dată cu publicarea în revista *Nature* a unui articol semnat de fizicianul teoretician Paul Davies. Acest cercetător, australian şi el, pe baza calculelor lui Webb, avansează ideea că viteza luminii nu este constantă, de 300.000 km/s. Ea s-a micşorat în ultimele 12 miliarde de ani! În acest moment, legea-far a fizicii moderne cade. Sau cum spune Davies „trebuie să începem să reexaminăm natura însăşi a spaţiului şi a timpului". Evident, acest edificiu teoretic

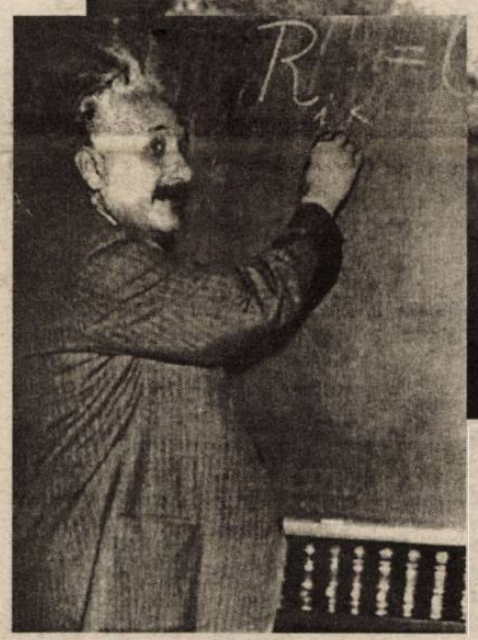

nu stă în picioare decât dacă măsurătorile lui John Webb sunt solide. Deja o altă echipă, franceză, a început să cerceteze independent această teorie. „E o muncă intensă care ne va lua în jur de doi ani" a spus cercetătorul Patrick Petitjean de la Institutul de Astrofizică din Paris.

O lume stranie

GEMENII

PETRA, oraşul săpat în piatră seacă

Femina club

● *Indiscreţii*
Copilul campionilor

● *Dosarele frumuseţii*
Şi unghiile merită atenţie

TV

Pro TV ■ România 1
■ TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1 ■ Prima TV
■ Tele 7 abc

Natalia Oreiro este moartă după talk-show-urile româneşti

FAPT DIVERS

Fără energie electrică

Agenţia internaţională de energie (AIE) atrage atenţia într-un raport recent că în 2030 peste 1,4 miliarde de oameni de pe Planetă nu vor avea acces la electricitate. Directorul executiv al AIE a pus degetul pe rană: „În absenţa unei aprovizionări energetice adecvate şi la preţuri abordabile, e imposibil să duci o activitate economică productivă şi să îmbunătăţeşti sănătatea şi educaţia. Rezultatul: săracii vor deveni şi mai săraci". Raportul arată că azi peste 2,4 miliarde de oameni încă folosesc biomasă (lemn, deşeuri agricole) pentru a se încălzi sau pentru â-şi pregăti mâncarea. Numărul acestora va ajunge la 2,6 miliarde în 2030, cu impact direct asupra poluării mediului înconjurător.

Asimetria şi gelozia

Se pare că există un raport între asimetria corpului şi a feţei şi înclinaţia unor persoane spre gelozie în relaţiile amoroase. S-a constatat că oamenii care au membrele simetrice sunt mai atrăgători şi seduc mai uşor în majoritatea cazurilor. Un cercetător canadian a observat 50 de cupluri de bărbaţi şi femei comparând simetria braţelor, a picioarelor, a degetelor şi a urechilor. Concluzia a fost că persoanele ale căror membre, urechi sau degete nu erau simetrice erau mult mai mult predispuse la gelozie.

Liste negre

Ucigaşul lui John Lennon se află în capul unei liste negre de 25 de persoane dintre cele mai odioase din punct de vedere fizic şi moral din istoria muzicii moderne. Mark David Chapman execută o condamnare pe viaţă pentru omorârea, pe data de 8 decembrie 1980, a celebrului chitarist al formaţiei „The Beatles". Ike Turner, care o bătea pe cântăreaţa şi fosta sa soţie Tina Turner, ocupă locul 2, iar Marvin Gay, cel care şi-a ucis fiul în 1984, pe Marvin Gaye, una din figurile legendare ale muzicii soul, este pe locul 4. Pe locul 7 figurează Tipper Gore, nevasta fostului vicepreşedinte american, Al Gore, care s-a remarcat prin eforturile ei de a introduce cenzura în muzică.

Omul încă mai aşteaptă

HARTA GENETICĂ A ŞOARECELUI

Harta fizică a genelor existente în organismul şoarecelui a fost pusă la punct de către un consorţiu internaţional format din mai multe universităţi şi institute de cercetare americane, canadiene şi britanice.

Realizarea este extrem de importantă deoarece este primul pas către localizarea unei gene şi a caracteristicilor ei importante. Această hartă deschide drumul către un vis de câteva decenii: descifrarea hărţii genetice a omului şi a setului de instrucţiuni codate în spirala ADN. O dată cu acest pas, drumul omului către o viaţă care să se întindă pe câteva sute de ani va fi deschis. Deocamdată s-a făcut un pas mic, având în vedere că prin descifrarea schemei genetice a şoarecelui se pot umple câteva goluri restante în harta genomului uman. Secvenţa genomului de şoarece va avea un impact colosal asupra cercetărilor legate de sănătatea umană, având în vedere că şoarecele este un model biologic cheie utilizat de cercetătorii din toată lumea pentru a determina cum se declanşează şi evoluează bolile umane. Genomul de şoarece are în jur de 2,6 miliarde de perechi de bază şi omul are 90 la sută din patrimoniul său genetic identic cu al şoarecelui.

Biblioteca Judeţeană

divanul galben

Horaţiu Mălăele nu este doar un actor bun. El este şi un grafician foarte talentat. Este, într-un cuvânt, o personalitate.

MĂLĂELE DESPRE HORAŢIU

O personalitate incontestabilă a scenei româneşti. Acum, Horaţiu se lansează şi în lumea cuvântului scris, după ce, timp de decenii, a rostit cuvintele scrise de alţii. Şi, hodoronc-tronc, Horaţiu Mălăele împlineşte 50 de ani, o realitate aproape incredibilă pentru cei care îi cunosc sufletul rămas, în continuare, copil. Actorul Horaţiu Mălăele va publica la editua Arena cartea „Horaţiu despre Mălăele". Volumul va fi lansat la începutul „Săptămânii Horaţiu Mălăele" – o manifestare organizată de Teatrul de Comedie în perioada 23-29 septembrie pentru a marca o jumătate de veac din viaţa actorului.

Un trio spectaculos: Rebengiuc, Mălăele, Iureş

Volumul „Horaţiu despre Mălăele" cuprinde texte, fotografii, reproduceri de grafică, toate reflecând viaţa şi activitatea teatrală sau plastică a lui Mălăele. În cadrul evenimentului teatral dedicat artistului, care va inaugura stagiunea teatrală 2002-2003 a Teatrului de Comedie, vor fi prezentate nouă spectacole montate de Horaţiu Mălăele, în unele dintre ele el arătând publicului şi faţeta de interpret. Este vorba de producţiile de succes montate pe diverse scene bucureştene, dar care vor fi jucate de data aceasta la Comedie: „Puricele", „Cafeneaua", „Pălăria", „Cu capu' de nicovală", „Podu'", „Bani din cer", „Scapino", „Lecţia" şi premiera cu „Cele două privighetori" de Dumitru Solomon, noul spectacol la care se lucrează în prezent la Teatrul de Comedie şi care va încununa Săptămâna „Horaţiu Mălăele".

Pe parcursul „Săptămânii" în holul Teatrului de Comedie va fi deschisă şi o expoziţie de grafică, desen şi pictură a lui Mălăele, dat fiind că artistul abordează, la fel de serios precum teatrul, şi arta plastică, organizând până în prezent 20 de expoziţii personale atât la Bucureşti, cât şi la München, Paris, Veneţia, San Francisco, Montevideo, Buenos Aires etc. A publicat circa 3.000 de caricaturi, editând trei albume de caricatură şi organizând aproape 40 de expoziţii de grafică.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MIOARA S.P., Bucureşti: *„...Situaţia mea este delicată pentru că am doi prieteni apropiaţi şi cred că va trebui să renunţ la amândoi din cauza părinţilor. Aceştia vor neapărat să plece în Australia, la o rudă de-a noastră şi nu-mi vine să cred că vreunul din cei doi mă va aştepta doi sau trei ani, cât va trebui tatăl meu să stea acolo. Dar poate că totul e spre bine pentru toţi trei, întrucât odată şi odată ar fi trebuit să renunţ la unul din ei şi habar n-aveam la care (...) Pe M. (Capricorn) îl cunosc din liceu, adică de patru ani, iar pe T. (Berbec) l-am întâlnit abia acum câteva luni. Evident, nici unul nu ştie de celălalt, m-am ferit cât am putut de aşa ceva pentru că nu ştiu cum ar fi reacţionat. De fapt, vreau să vă întreb ce să fac dacă unul dintre ei îmi spune că mă va aştepta până mă întorc din Australia? Care din cele două zodii are bărbaţi mai fideli? Şi aş mai vrea să ştiu ce zodie japoneză sunt eu, născută la 5 martie 1970?"*

– Dragă *Mioara*, o despărţire îndelungată poate fi şi o probă a temeiniciei sentimentelor cuiva. Mărturisesc, fără să vreau să te rănesc cumva, că după tonul în care mi-ai scris nu prea ai să verşi lacrimi nici după T., nici după M. Dacă nu greşesc, înseamnă că eşti o reprezentantă-model a zodiei Peştilor (în care te-ai născut), adică eşti asuprită mai tot timpul de incertitudini. Teoria spune că, faţă de o femeie-Peşte, nici bărbatul-Capricorn şi nici Berbecul nu au afinităţi deosebite. Oricum, ar fi o crimă din partea ta să dai speranţe deşarte vreunuia dintre ei. Dar dacă T. sau M. îţi fac jurăminte de această natură, nu le râde în faţă, ci clarificaţi-vă ce înseamnă concret „a aştepta".

Pe de altă parte, în zodiacul arboricol japonez, data de 5 martie (nu contează anul) se află în zodia Salciei, care are intervalele 1-10.03 şi 5-12.09. Eticheta esenţială a Salciei este melancolia. Nu prea ţi se potriveşte, nu-i aşa?

DANA MANOLE, Buzău: Cei (cele) născuţi în zodia Fecioarei nu au drept emblemă sentimentalismul, iar cărţile spun că, fiind guvernaţi de planeta Mercur – a celor cu simţul banului şi al abilităţii (şmecheriei) în afaceri – norocul în dragoste îi cam ocoleşte. Este singura zodie unde clasicii astrologiei fac această precizare, însă nimic nu e bătut în cuie când e vorba de alunecoasele interpretări ale astrelor. Nu ai motive să-ţi faci probleme la cei 20 de ani ai tăi. O anecdotă spune că îţi începi viaţa sexuală cu un iubit şi o termini croşetând pentru altcineva, în faţa televizorului. Dezamăgirile te rănesc, dar te şi fortifică, în pofida cicatricilor sufletului.

MIRELEI N. (Bacău), lui ***ALEXANDRU din Iaşi,*** lui ***HORIA G. (Constanţa)*** şi altor cititori care ne-au pus aceaşi spinoasă problemă a geloziei le răspundem cu ajutorul unui tabel foarte semnificativ al relaţiilor sentimental-erotice între nativii diverselor zodii. Autorii acestui mod grafic de ilustrare a frustrărilor din cuplu aparţin unui grup de astrologi italieni care şi-au formulat astfel concluziile unei anchete care a durat mai bine de zece ani – cu alte cuvinte s-ar putea să reflecte realitatea cu o mare probabilitate. În acest tabel, pe orizontală sunt zodiile partenerului (începând cu Berbecul, de la stânga la dreapta), iar pe verticală sunt zodiile partenerei (de la Berbec la Peşti, de sus în jos). *Luna* înseamnă crize majore de gelozie, cu mari şanse ca perechea respectivă să se despartă sau să ducă o viaţă de coşmar. *Steaua* reprezintă accese rare de gelozie, care otrăvesc temporar cuplul, fără să-i afecteze durabilitatea. *Soarele* reflectă o excelentă tolerare a libertăţilor (provocărilor) partenerului, indiferent de situaţie. Remarcăm, printre altele, faptul că femeile din Taur, Gemeni, Scorpion, Săgetător, Vărsător şi Peşti sunt cele mai tolerante (sau resemnate, cine ştie?). Cei mai geloşi bărbaţi sunt cei din Capricorn, ca şi femeile din aceeaşi zodie. Ce părere aveţi, realitatea confirmă cele ilustrate în acest tabel?

RADU IANIERI

EA \ EL	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
♈	☽	★	★	☽	★	★	●	★	★	☽	★	★
♉	★	●	●	★	★	★	●	★	●	★	●	★
♊	★	●	●	★	★	★	●	★	●	★	●	★
♋	☽	★	★	☽	★	★	☽	★	●	☽	★	★
♌	★	★	★	★	●	●	★	●	●	☽	★	●
♍	★	★	★	★	●	★	●	●	●	★	●	●
♎	●	●	●	☽	★	●	●	●	●	☽	●	★
♏	★	★	★	★	●	●	●	●	★	●	★	★
♐	★	●	●	●	●	●	●	★	●	●	●	●
♑	☽	★	★	☽	★	●	★	★	☽	★	★	●
♒	★	●	●	★	★	●	●	●	●	★	●	★
♓	★	★	★	★	●	●	★	★	●	★	●	●

ANCHETA săptămânii

Ca să reuşească în viaţă, o femeie trebuie să fie frumoasă?

◆Aş exagera dacă aş spune că doar femeile frumoase reuşesc în viaţă. În primul rând trebuie să fii cât mai bine pregătită profesional ca să te descurci într-o meserie. Dar, oriunde ai intra, într-un supermarket, în sediul unei firme etc., dai numai de fete superbe. Tendinţa de a angaja în special fete din categoria good-looking este însă cât se poate de clară. Probabil că toate sunt şi deştepte şi descurcăreţe, altfel n-ar fi angajate. Doar în cazul în care patronul ar avea intenţii dubioase. *(Daniela Cristescu, 28 ani)*

◆Presupun că e tentant, ca patron, să angajezi doar fete super. E imposibil să nu-ţi cedeze măcar una... *(Costi, 18 ani)*

◆Am lucrat câţiva ani în America şi pot să vă spun că acolo nu te angajează nimeni pentru că eşti doar frumoasă. Acolo frumuseţea nu e un paşaport pentru succes. Acolo trebuie să fii foarte bine pregătită profesional şi să munceşti pe brânci. Dacă simţi că eşti pe punctul de a cădea lată de epuizare, te rogi la Dumnezeu să-ţi dea puteri ca să rezişti. Dacă ţi se înmoaie picioarele eşti ratată. Pe de altă parte e obligatorie ţinuta. N-ai voie în pantaloni, fără ciorapi etc. Vinerea e şansa ta cea mare din punct de vedere al vestimentaţiei: ai voie să porţi blues-jeans. *(Cătălina I., 26 ani)*

◆Succesul femeilor frumoase? Cred că e o chestie de conjunctură. Şi apoi sunt şi femei urâte cu draci. *(Paul, 19 ani)*

◆Nu ştiu dacă frumuseţea e importantă în afaceri. Importantă e inteligenţa, experienţa. Frumuseţea trebuie să aibă alte conotaţii: expresivitate corporală, felul în care vorbeşti, mimica feţei, limbajul mâinilor şi bineînţeles ţinuta vestimentară. *(LoredanaAnghel, 24 ani)*

◆Nu sunt proşti cei care angajează tipe mişto. În contactul cu publicul fetele astea ştiu să te vrăjească. Se uită în ochii tăi şi afacerea e pe jumătate încheiată. Frumuseţea, mai ales când e expresivă, îţi dă încredere, te face să te simţi interesant. Are un efect pozitiv, te afectează psihologic. *(Asin Jurchescu, 30 ani)*

◆Am un post de conducere într-o companie. Ştiu exact ce înseamnă să fii înconjurat de angajate tinere şi atrăgătoare. Dar dacă vă închipuiţi că aş angaja o fată care are picioare de trei metri şi zâmbeşte frumos, vă înşelaţi. Eu lucrez cu creiere nu cu picioare. *(anonim)*

◆Am văzut nişte fete super într-un magazin şi mă întorc de multe ori acolo ca să fac cumpărături pentru că mă simt ca la cinema când rulează un film cu supervedete. Dacă ar fi urâte aş cumpăra din altă parte. *(Toni, 19 ani)*

◆Frumuseţea e un atu şi dacă ştii să-l pui în valoare, succesul profesional e garantat 100%. Cu condiţia să nu fii bătută în cap. *(anonimă, 22 ani)*

◆Am auzit că în Olanda angajatele care arată bine sunt plătite cu 15% mai mult decât celelalte. E clar că frumuseţea e apreciată în mediul profesional. *(Irina Dietmar, 32 ani)*

Adolescentele britanice îşi pierd uşor capul

În cadrul unui program guvernamental, cabinetele medicale şcolare din Marea Britanie au început să distribuie gratuit prezervative elevilor contribuind astfel de reducerea numărului de sarcini în rândul adolescentelor. Cabinetele vor oferi, de asemenea, consultanţă într-o serie de alte probleme cum ar fi violenţa sau dificultăţile care apar în familie. De reţinut că Marea Britanie are cea mai mare rată de sarcini în rândul adolescentelor, din Europa Occidentală şi din ţările dezvoltate.

Şi sărutul creează probleme

Până acum s-a ştiut că alergenii alimentari nu se transmit prin sărut. Specialiştii de la Universitatea din California au ajuns recent la o concluzie contrară. Dintre cei aproape 400 de subiecţi testaţi, cel puţin 5% dintre ei au avut, imediat după ce s-au sărutat cu iubiţii sau iubitele lor, reacţii alergice. Şi nu a fost neapărat nevoie de un sărut pătimaş ci de unul tandru.

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Surprizele științei

PĂMÂNTUL... crește în talie!

Terra are probleme cu... gravitația!

Ceva straniu se întâmplă chiar sub picioarele noastre în ultimii patru ani (mai precis, din 1998): gravitația terestră „a schimbat vitezele" și de unde de-a lungul ultimelor câteva secole Pământul se tot „îngrășa" ca un balon de cauciuc care este umflat, acum a început să devină din ce în ce mai plat, „umflătura" continuând doar de-a lungul Ecuatorului. Deși cercetătorii se așteptau la o modificare a formei Pământului, fenomenul i-a luat oarecum prin surprindere. Decompresia de după epoca glaciară ar fi indicat o continuare a umflării uniforme a Terrei. Se știe că deși nu există o relație directă între gravitație și forma Pământului, cele două sunt totuși legate. Aici va trebui să fie căutată explicația.

Cine este de vină?

Christopher Cox de la Centrul Spațial Goddard al NASA și colegii săi au fost la început uluiți de schimbarea bruscă a câmpului gravitațional terestru și de aplatizarea lui. O topire sporită a gheților polare nu furniza suficientă apă pentru ridicarea înregistrată a nivelului mărilor; materialul din crustă nu se putea deplasa atât de repede de la Poli la Ecuator; nici rocile topite din zona centrală. Modificările atmosferice? Nu există date care să le sprijine pe post de „cauză primară". Atunci?

„Vinovată" pare să fi fost găsită modificarea cursului curenților oceanici. Care are drept consecință „mutarea" unor enorme mase de apă dinspre Poli spre Ecuator, ceea ce explică aplatizarea câmpului gravitațional terestru la cei doi Poli și creșterea „umflăturii" ecuatoriale.

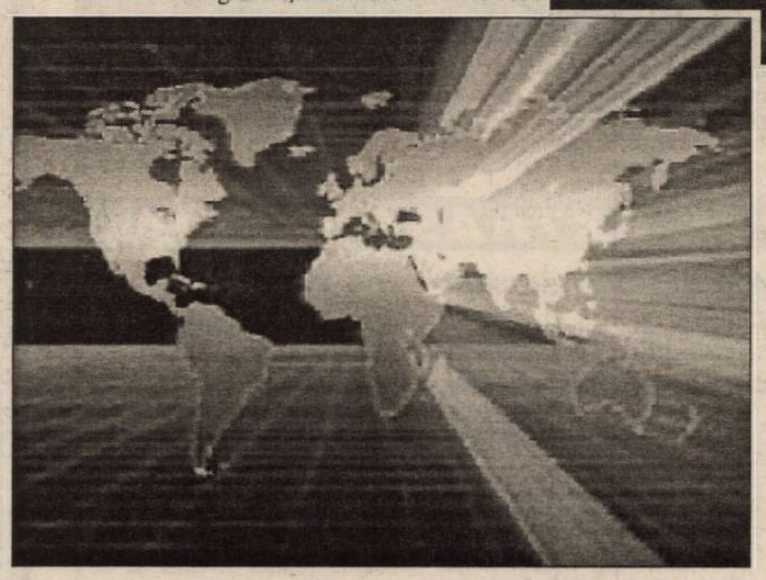

Știință făcută... cu grație!

De la Newton până astăzi problema măsurării gravitației a fost mereu una actuală. Sateliții artificiali, mai ales, oferă o metodă precisă și... „originală": urmărim modificările de distanță între doi sateliți, datorate forței de gravitație exercitate de Terra asupra lor! Aceasta este de altfel și principala sarcină a experimentului GRACE (Gravity Recovery and Climate Experiment), vizând tocmai lansarea unei perechi de sateliți care să permită cea mai exactă determinare a modificărilor câmpului gravitațional terestru. De ce? Pentru că trebuie să știm neapărat care sunt...

Consecințele?

Studiile de până acum au pus în evidență zone, cum ar fi în largul coastelor Indiei, cu gravitație mai mică decât normalul. În Pacificul de Sud gravitația este mai mare. Toate acestea pot furniza informații fundamentale despre compoziția internă a Terrei și date neașteptate despre trecutul nostru. Oferindu-ne o șansă esențială de a ne asigura singurul lucru pe care îl mai putem îmbunătăți – viitorul!

MIHAELA DOROBANȚU

Călătorie fantastică

Firma japoneză R F System Lab a pus la punct prototipul unei camere video minuscule, de numai 2,5 cm lungime și 1 cm diametru, capabilă să transmită 30 de imagini pe secundă și destinată observării interiorului intestinului gros. Aparatul are forma binecunoscută a unei gelule, pentru a fi „trimisă" în zona vizată, pe cale orală. Motorul cu care este echipat se alimentează din exterior, prin unde radio, iar două rezervoare minuscule aflate în spatele camerei permit – unul, expulzarea sub presiune a unui medicament în intestin și celălalt, prelevarea prin aspirație a unei probe din secreția intestinală, pentru analize. Procedeul descris se află în curs de testare în Japonia și SUA, el reprezentând un mare progres, față de mai vechiul endoscop. Etapa imediat următoare vizată de inventatorii lui o constituie dotarea „pilulei video" și cu un sistem de pilotaj, cu ajutorul căruia aceasta să se orienteze în interiorul intestinului.

Retina ne comandă bioritmul

Organismul uman se adaptează la ritmul cotidian datorită unor celule nervoase de pe retină. Identificate recent și independente de celulele vederii, acestea produc pigmentul numit melanopsină, principalul mediator al informației luminoase către orologiul circadian al creierului, care reglează procese fiziologice și comportamentale, ca temperatura corpului, alternanța veghe/somn etc. Un mecanism pus la grele încercări, în caz de decalaj orar...

Până nu demult, se știa că glanda pineală joacă un rol-cheie în ritmurile circadiene, secretând melatonina, însă nu s-a pus problema modului de activare a sa. În anul 2000, s-a descoperit în epiderma broaștei râioase un fotopigment ce permite schimbarea culorii animalului în funcție de luminozitate. Doar câteva luni mai târziu, s-a descoperit la mamifere amintita melanopsină, care, sub efectul luminii, emite semnale menite să informeze un centru nervos, pentru ca acesta la rândul său să intre „în fază" cu durata zilei și să-și impună ritmul restului organismului, în mod special trecând prin glanda pineală.

Celularul și accidentele rutiere

O problemă cotidiană aproape banalizată ține totuși trează atenția cercetătorilor, datorită impactului său social: folosirea telefoanelor mobile de către conducătorii auto. Concluziile au darul să șteargă zâmbetul de pe buzele scepticilor care mai cred că totul e o glumă copilărească. Laboratorul de cercetări asupra transporturilor engleze a ajuns chiar la un rezultat oarecum hilar: pe șosea, e mai puțin periculos să bei decât să vorbești la telefon. Șoferii supuși testului au băut cu toții, înaintea cursei, o băutură alcoolică sau nealcoolică, iar la volan, toți au purtat dialoguri prin telefonul mobil. Timpul de reacție al celor aflați „pe mobil" a fost mai slab cu 30% față de timpul celor aflați sub influența alcoolului și cu 50% față de șoferii care nu mâncaseră. La viteza de 110 km/h, distanța parcursă, înainte de a reacționa la pericol, de către utilizatorul de celular, este cu 14 metri mai mare decât în cazul unui șofer „normal". Despre consecințele reale ale unor asemenea conjuncturi, nu are rost să mai vorbim... *(A.N.P.)*

„CLONAREA" VIDEO

știință, trucaje și dezinformare

Cambridge, SUA, Laboratoarele MIT (Massachusetts Institute of Technology). Pe ecranul unui ordinator, Marylin Monroe cântă o șansonetă în limba japoneză. Accentul e perfect, intonația ireproșabilă iar mișcarea buzelor e în deplină concordanță cu sunetele și cuvintele textului muzical. Cuvinte pe care vedeta americană nu le-a rostit niciodată și totuși imaginile și muzica pe care o cântă în japoneză par cât se poate de reale. La originea acestei manipulări se află un simplu computer și un program mai elaborat. Doar patru minute dintr-o secvență video sunt necesare programului pentru a repera și fotografia fiecare mișcare a buzelor în funcție de sunetul emis de Marylin. Un dublaj perfect? Profesorul de neuroștiințe, Tomaso Poggio, de la MIT nu se declară întru totul mulțumit de rezultate. Trucaje similare și imagini reale au fost prezentate unor grupuri de persoane neavizate care într-o proporție de 50% au identificat adevărata secvență în care apărea o persoană necunoscută. Cu puțină atenție, secvențele manipulate sunt deconspirate și asta pentru că există un decalaj între expresiile din partea superioară a feței – ochii și fruntea în special și partea inferioară –, gura în special. Detalii, extrem de importante pentru ca totul să fie cât se poate de „autentic", pe care specialiștii de la MIT speră să le rezolve în cel mai scurt timp posibil. La ce folosește acest tip de manipulare? Doar pentru divertisment? Evident, nu. Procesul ar putea fi util în învățarea unor limbi străine, dar mai ales în industria cinematografică pentru a realiza dublaje cât mai realiste. Unele asociații de ziariști au văzut deja partea întunecată a acestor experimente care pot crea dezinformare. În contextul politic actual, lucrurile pot deveni chiar grave. De pildă, într-un stat „răuvoitor" s-ar putea folosi imaginea unui celebru terorist care ar putea lansa un apel către confrații săi, cu consecințe dramatice pentru dușmanii vizați. Există totuși un antidot împotriva acestor trucaje care ar putea deveni periculoase: să-ți păstrezi spiritul critic și să nu crezi tot ceea ce vezi.

DORIN MĂRAN

O lume stranie – GEMENII

Geneticienii par a nu se mai putea dezlipi de universul fascinant reprezentat de gemeni – un veritabil spectacol al creației umane. Pentru cei mai puțin informați, gemenii înseamnă de obicei două persoane care seamănă (fizic) „ca două picături de apă". De aceea, asemenea frați complet diferiți ca înfățișare devin ceva neobișnuit. De fapt, explicația științifică e relativ simplă. Cei dintâi – gemenii adevărați – provin dintr-un singur ovul fecundat de un singur spermatozoid. De obicei, aceștia sunt dubleți (o sarcină din 80), dar se cunoaște și cazul celebrelor surori Dionne, 5 (cinci) la număr, născute în 1934 în Ontario, Canada. Din același tip de sarcină, se nasc însă și siamezi, adică gemeni cu trupurile lipite parțial. Gemenii falși provin din ovule diferite fecundate de spermatozoizi diferiți. De obicei, asemănările fizice ale acestora nu sunt neapărat spectaculoase. Ca număr maxim de gemeni, se cunosc doar două cazuri de septupli care au supraviețuit cu toții, născuți în anii 1997 și respectiv 1998, în ambele situații părinții urmând repetate tratamente împotriva sterilității.

O afirmație mai șocantă decât fenomenul însuși: din punct de vedere genetic, gemenii adevărați sunt un fel de clone. Totuși, aceasta nu înseamnă absolut deloc că ei ar fi altceva decât fiecare dintre noi, chiar dacă – poate de dragul senzaționalului – unii cercetători au lansat ipoteza abracadabrantă a originii lor... extraterestre. Li s-au mai atribuit limbaje secrete, puterea de a-și transmite reciproc gânduri ori alte însușiri oculte, alimentate și de unele legende de cu totul altă natură, precum cea a „omului cu masca de fier" – se pare, frate geamăn al regelui Ludovic al XIV-lea al Franței. De altfel, gemenii chiar își reclamă de obicei, fiecare, statutul său de personalitate precis definită, și nu o „copie" a altcuiva. Lucru absolut firesc, nu-i așa?

Este ereditară sau nu sarcina gemelară? Iată o eventualitate care sperie numeroase cupluri. Nejustificat, căci o analiză rațională a problemei indică un fel de alchimie între genele individuale și mediu. A pune astfel în discuție fenomenul gemenilor nu diferă prea mult de analiza incidenței tabagismului, a divorțurilor, a superinteligenței, a infracționalității, a alcoolismului ș.a.m.d. Fără relevanță, la nivel general. Totuși, aici apare și un amănunt de natură culturală. În Africa se nasc cei mai mulți gemeni. La populația yoruba, în sud-estul Nigeriei, ei sunt veneranți ca aducători de fericire, noroc și bogăție. Dogonii, malinke și bambara consideră că primele creaturi vii erau cupluri de gemeni – stare de perfecțiune pierdută la a opta generație. La populațiile ndembus și lele, gemenii sunt incluși în lumea animală, iar la thonga nașterea lor are semnificația unei mari nenorociri, în vreme ce etnicii luba din Zair nu ezitau, odinioară, să sacrifice unul sau doi dintre nou-născuții gemeni și chiar să „vâneze" sau s-o alunge pe mama acestora. Este vorba despre reminiscențe ale unor timpuri mitice, care însă adaugă pagini incitante la dosarul despre strania – pe alocuri – lume a gemenilor.

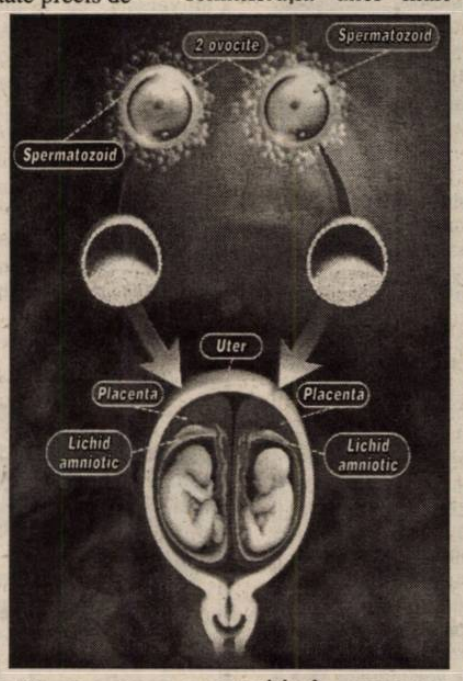

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Răpiți de OZN-uri

Un implant controversat

La conferința de la MIT, o persoană afirma că i-a fost făcut un implant în penis, cu ocazia unei răpiri de care își aducea aminte în detaliu. Implantul, extras, a fost examinat de mai mulți specialiști, în frunte cu David Pritchard; obiectul era gros de un milimetru și lung de patru și avea culoarea chihlimbarului. La microscopul electronic apărea un miez mai dur, translucid, înconjurat de un strat de colagen, depus probabil în cursul anilor chiar de organismul victimei. Din obiect ieșeau trei fire, groase de 18 microni (aproximativ un sfert din grosimea unui fir de păr). Analiza chimică a pus în evidență carbon, hidrogen, oxigen și ceva mai puțin azot decât se așteptau examinatorii. După Pritchard, din aceste premise nu se putea spune nimic sigur privind originea artefactului și cu atât mai puțin cazul nu putea constitui o dovadă palpabilă a răpirii. Dar el a recomandat un studiu suplimentar, multidisciplinar.

O astfel de examinare a avut într-adevăr loc în perioada care a urmat. Din păcate cele trei fire s-au dovedit simple fire de bumbac, care se puteau atașa de obiect de oriunde, iar restul era în mod cert de origine organică terestră.

Complexitatea problemei

Pritchard a recunoscut că ceea ce l-a atras spre acest studiu a fost curiozitatea verificării ipotezei originii extraterestre. Chiar dacă în acest caz rezultatul a fost negativ, nu însemna că efortul a fost inutil. Între altele, spunea profesorul, a înțeles cât de complexă este abordarea unei astfel de ipoteze. Stând de vorbă cu persoanele care acuzau răpiri, el și-a dat seama că lucrurile nu se pot reduce la schema simplă promovată de David Jacobs și Budd Hopkins, privind examinarea medicală, experimentele de hibridare etc. Relațiile victimelor cu experiențele prin care au trecut erau adesea ambivalente. Existau persoane răpite care se considerau uneori ca făcând parte dintre extratereștri. În altă ordine de idei, foarte mulți dintre cei care raportau răpiri sufe-riseră abuzuri sexuale în copilărie, proporția lor fiind mult mai mare decât la restul populației. La unii sentimentul religios se îmbina cu experiența răpirii. În loc să spună „am văzut un OZN, mare cât o casă, cu hublouri etc." acești oameni spun „m-am întâlnit cu Dumnezeu și am simțit cum mă contopesc cu El..."

Peste un milion de victime în SUA?

În ciuda acestor îndoieli, Pritchard nu a exclus posibilitatea ca fenomenul răpirilor să fie foarte răspândit. Din populația de 225 milioane a Statelor Unite, spunea el, n-ar fi exclus ca un milion de persoane (dacă nu chiar două) să fi fost victime ale unor răpiri, marea majoritate fără să conștientizeze aceasta. El a enunțat patru argumente în acest sens. În primul rând sondajul Roper, care evalua prezența unor simptome care însoțesc sistematic răpirile. Apoi cercetările lui Joseph Nyman (asupra cărora vom mai reveni) și care între altele iau în considerare că cei mai mulți răpiți trec printr-o lungă fază în care neagă cu vehemență că ar avea vreo legătură cu acest fenomen. Al treilea argument provine din experiența unui prieten al său, medic de urgență în Los Angeles, relativ sceptic față de fenomenele paranormale, care într-un lot de 250 de pacienți a găsit trei cazuri de răpiri. Al patrulea argument vine de la un taximetrist din Washington, D.C., care avea obiceiul să-și întrebe mai toți pasagerii despre acest fenomen, găsind că circa 1% erau convinși că au suferit o răpire. La toate acestea trebuie adăugat că doar o treime își reamintesc conștient răpirea. Prin urmare, spunea Pritchard, cele 2000 de cazuri de răpiri prezentate la conferința de la M.I.T. erau doar „vârful vârfului unui imens ghețar".

DAN D. FARCAȘ

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

M/38

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___

sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____

cod _____, județul _____.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!

Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

În concepțiile extrem-orientale, diferitele rețele energetice ale corpului omenesc se află în strânsă dependență morfologică și funcțională cu șapte arii circumscrise și denumite chakre.

Puterea șarpelui

Înfășurat, răsucit ca un șarpe, Kundalini, cel despre care se consideră că are drept menire să hrănească arborele vieții aflat în interiorul fiecăruia dintre noi, este menționat încă din Upanișade. Mai mult, lui i se atribuie în orice sistem Yoga sediul cunoașterii absolute. Conștiența prezenței acestei energii primordiale este considerată de către toți înțelepții și de toți sfinții, cunoașterea cea mai înaltă. Imaginea sa, încolăcit ca un arc, transmite tocmai acest sentiment de energie potențială, nefolosită, de rezervor energetic aflat la baza coloanei vertebrale. În unele scrieri clasice este privit sub trei manifestări ale sale: de energie universală, ca având funcție energizantă a complexului corp-minte și sub forma conștienței care le include pe acestea amândouă și asigură legătura între ele. *„Kundalini este una din cele mai mari energii"* spune Gyaneshwara, născut în jurul anului 1275, și continuă: *„Întregul corp al celui care caută începe să strălucească la trezirea lui Kundalini și impuritățile corpului dispar..."*

Cui i se deschide lumea?

Descris drept *„Spiritul Văii"* de către Lao Tse în Tao Te Ching, nemuritor, un microcosmos aflat în interiorul ființei noastre, care ne leagă cu Divinitatea, Kundalini poate fi recunoscut în toate culturile și la toți sfinții și marii făuritori de religii. Este prezent de-a lungul *„căii de mijloc"* descrisă de Buddha drept accesul în Nirvana; este șarpele lui Mercur, simbolul alchimic al metamorfozei psihice; este simbolul vindecării la Esculap. În Coran, Profetul Mahomed vorbește despre *„mâinile care vorbesc"* în ziua renașterii noastre, iar trezirea Kundalini înregistrează un flux de energie sub formă de vibrații care aduc o senzație de rece în palme. Moise vede un rug aprins și, la voia lui Dumnezeu, toiagul său se transformă în șarpe...

KUNDALINI forța care se poate trezi

Trezirea

Simptomele fizice, psihice, emoționale, pot fi dramatice pentru oricine. O trezire a lui Kundalini poate duce la transformări fundamentale acoperind întregul spectru fiziologic, mental, spiritual. Prin corp se pune în mișcare o energie intensă care poate înlătura toate blocajele noastre psihice și chiar să ne redeschidă accesul la amintiri și emoții asociate cu traume și răni uitate. Deseori sunt generate activități fiziologice neobișnuite, cu simptome aleatorii, apărând și dispărând fără cauză evidentă și nerăspunzând nici unui tratament medical. Se pot instala stări emoționale inexplicabile și se poate intra în experiențe extrasenzoriale. Capacitățile psihice pot cunoaște deschideri neașteptate, de la observarea aurelor și performanțe psihokinetice, la precogniție și telepatie. Deși nu a făcut-o niciodată, cel în care se trezește Kundalini își poate descoperi incredibile capacități de vindecare. Realizând că există încă „teritorii neexplorate ale minții", oamenii de știință contemporani dedică conferințe științifice multidisciplinare analizei unor fenomene și tehnici despre care se vorbește de mii de ani și pe care nu ne-am rezervat poate destul timp și forță pentru a le cerceta cum se cuvine...

EUGEN CELAN

Porți în spațiul mioritic

O tabără pe MUNTELE GUGU

Nu departe de Muntele Gugu, numit și Muntele Uriașilor, din cauza asemănării cu un imens cap de zimbru, și-a stabilit tabăra, în noaptea de 4 august 1991, cu doar zece zile înainte de tragedia avionului prăbușit în Retezat, comisia celor șapte specialiști veniți să analizeze straniile fenomene ale locului. Ceea ce au constatat ei a fost o adevărată explozie de lumină părând a ieși direct din munte, în zona lacului Bucura. Mai mult încă, senzația a fost că, țâșnind vertical spre cer, explozia a luat cu ea însuși vârful Gugu! Și nu va mai mira astfel pe nimeni relatarea de a doua zi a membrilor comisiei care au declarat că întreaga noapte au simțit o puternică „apăsare atmosferică", provocându-le o puternică surescitare și împiedicându-i să închidă vreo clipă ochii.

Interesant, aceleași observații aveau să se repete foarte curând. Imediat după accidentul aviatic din noaptea de 13-14 august 1991, o a doua comisie, formată din 10 persoane de data aceasta, s-a deplasat în aceeași zonă, unde au petrecut două zile și o noapte – cea din 17-18 august. Aveau

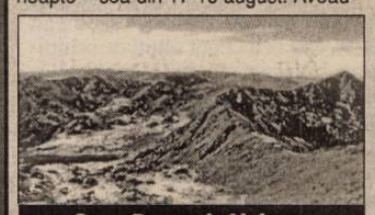

Șaua Bucurei. Aici s-au cosumat ultimele clipe ale zborului blestemat...

să consemneze și ei spaime fără motiv, senzații de sufocare, mai ales noaptea, și asociate exploziilor luminoase, și, în plus, impresia că „ceva" sau „cineva" îi supraveghează în permanență.

Este Gugu cu adevărat un munte sacru? Vechea tradiție care cere ca un asemenea munte să se ascundă privirilor, se respectă: „...poate destul de rar, dar uneori muntele Gugu se ascunde" cum nota încă din anul 1972 Victor Kernbach în revista „România pitorească". Apoi, de la Platon însuși a ajuns până la noi o legendă despre un păstor al regelui, numit Gyges (de la care se consideră că derivă și numele muntelui nostru). Acesta, intrând într-o zi într-o peșteră, a găsit acolo un mort care purta pe deget un inel de o mare bogăție și frumusețe. Gyges nu a rezistat și i-a luat inelul, punându-și-l pe propriul său deget. Avea să observe însă imediat că dacă îl răsucea, devenea invizibil! Să se fi... „transmis" în timp această stranie proprietate a locurilor?! Oricum, este interesant că, reîntorși la București și dorind să prezinte documentarea pe care o realizaseră membrii comisiei din 17-18 august 1991 aveau să constate că și pelicula fotografică și camera de luat vederi nu înregistraseră nici o imagine dintre cele fotografiate sau filmate!

MIHAELA DOROBANȚU

Dominarea viitorului

Libertatea de a interpreta visele

Ghicirea evenimentelor – mai mult sau mai puțin importante – ce urmează a se petrece cu ajutorul viselor, *oniromanția* sau, academic spus, *onirocritica*, are rădăcini în mitologia greacă, însă adevăratele ei origini în cadrul diverselor civilizații este imposibil de precizat. De mii de ani, interpreții viselor (privite mult timp ca un dar al zeilor) s-au „incomodat" permanent unii pe alții prin tălmăcirile lor divergente, punând în încurcătură pe visători. În toate epocile, visele dominate de simboluri abstracte și nu scenarii simple, ușor de descifrat, au pus la grea încercare pe oniromanți, fantezia acestora stând adesea la baza „decodificărilor" (ca și la ghicitorii în cafea, de exemplu).

Din mulțimea de personalități care s-au ocupat de vise – de la Pitagora și până la Carl G. Jung –, istoria generală a ocultismului scoate în evidență trei nume de referință care nu s-au mulțumit să emită „banalități savante" (cum spunea Descartes), ci să vină cu foarte interesante idei originale. Cronologic, primul este grecul Syrenius din Cirene, care în anul 410 d.Ch. a ajuns episcop de Constantinopol. În tratatul său „Despre vise" (anul 404), acest autodidact avansează o teză demnă de luat în seamă și astăzi: fiecare este liber să-și interpreteze visul conform cu propria experiență de viață! Era o idee prea îndrăzneață pentru acele timpuri, întrucât cucernicul Syrenius contrazicea originea divină a viselor, teză consacrată și care a străbătut întreg evul mediu, fiind valabilă (pentru unii) și astăzi. Practic, înțeleptul din Cirene democratiza scenariile onirice, dând dreptul și împăraților și cerșetorilor să fie egali în fața viselor. Ideea lui Syrenius a fost studiată foarte serios de către multe grupuri de psihanaliști ai secolului XX. După principiul „un eschimos nu poate visa palmieri, așa cum beduinii nu pot visa balene", medici precum Walter Metz sau Raymond Dean au întrevăzut în lucrarea savantului din Cirene o „strălucire a metodei freudiene" cu 16 veacuri înainte de apariția acesteia (1900). Dependența viselor de experiența personală de viață era însă inacceptabilă în perioada creștinismului timpuriu. În numărul viitor vom vedea cât de mult și-a devansat Syrenius contemporanii.

PAUL IOAN

Proiecte... extraplanetare

LUNA

viitorul depozit nuclear al Terrei?

150 km de Las Vegas

După 20 de ani de studii, Preşedintele Bush a semnat de curând o hotărâre privind depozitarea, începând din 2010, a 77.000 tone de deşeuri radioactive pe Muntele Yucca, în deşertul Nevada, la doar 150 km de Mecca jocurilor de noroc, Las Vegas. Un proiect de 58 miliarde de dolari! Adepţii săi spun că totul este sigur şi se află sub control, deşeurile putând să rămână fără nici un pericol îngropate în munte pentru următorii 10.000 de ani. Contestatarii invocă cel puţin pericolul transportării deşeurilor prin marile oraşe, făcându-le o ţintă ideală pentru atacurile teroriste. Sherwin Gormly, inginer în domeniul protecţiei mediului la Reno, Nevada, consideră că deşeurile nucleare reprezintă cea mai serioasă problemă care limitează utilizarea energiei nucleare şi că pentru a ieşi din impas se impune o schimbare revoluţionară.

Nu ideile lipsesc!

În căutarea de soluţii alternative, s-a venit chiar cu ideea de a lua în considerare transportarea deşeurilor radioactive... pe Lună! Totul s-ar reduce, după Gormly, la utilizarea ICBM – Rachetele Balistice Intercontinentale şi a unui vehicul suborbital refolosibil. De pe el s-ar lansa racheta care să poarte încărcătura destinată a ajunge în zona unui crater lunar cu pante abrupte. Solul lunar ar asigura o... înmormântare perfectă a containerelor cu deşeuri. Zona de impact ar deveni puternic contaminată, recunoaşte Gormly, dar fără probleme de migraţie, întrucât Luna nu are hidrosferă!

Un sindrom clasic: Nu în curtea mea!

De fapt aceasta ar fi cea mai simplă formulare a problemei Nevadei. Şi este vorba de „surse multiple" care adaugă la centralele nucleare şi uzinele de armament, instalaţiile medicale şi mai ales marele pericol al unităţilor generatoare de plutoniu („otrăvitor" şi chimic, nu doar radioactiv). Suprafaţa lunară este sterilă, foarte stabilă geologic şi fără nici un potenţial de infectare a Pământului. Iar Luna pare să prezinte şi un alt avantaj. Odată depozitate pe Lună, deşeurile ar căpăta o interesantă valoare potenţială: reglementând accesul la zonele de depozitare al viitorilor exploratori lunari, aceştia ar putea fi motivaţi în expediţii selenare de posibilităţile de reutilizare şi chiar de prelucrare a amintitelor deşeuri. Un posibil început de comerţ spaţial! Ceea ce astăzi constituie doar sursă de discuţii politice, afirmă acelaşi Gormly, va deveni în viitor o problemă de resurse energetice. În opinia sa, un depozit nuclear selenar – de altminteri o propunere firească, folosind o tehnologie disponibilă şi perfect sigură – ar însemna o mişcare pozitivă pentru viitor, atât din punct de vedere politic cât şi social.

Cine se grăbeşte?

Poate Gormly, sunt de părere alţii, cum ar fi Mike Duke, expert lunar la şcoala de Mine din Golden, Colorado. Descărcarea „gunoiului nostru nuclear" în curtea vecinului cel mai apropiat nu pare a fi o propunere practică la nivelul tehnic actual, spune el. Să ne gândim doar la posibilitatea – care nu poate fi exclusă! – a unei ratări a lansării rachetei. Cine poate calcula cantitatea de material radioactiv pe care riscăm să o... primim înapoi pe Pământ?! Şi s-a gândit cineva că impactul dur (ieftin, este drept, căci o aselenizare „lină" este de neconceput financiar în momentul de faţă) va scoate de fapt Luna, puternic contaminată, în afara ţintelor viitoare de explorări extraterstre? Aşa că, Luna, ca alternativă la Nevada, aduce, cum se spune pe la noi, cu „să moară capra vecinului". Dar atunci când vecinul este atât de apropiat, chiar şi la noi lumea se gândeşte de două ori!

MIHAELA DOROBANŢU

Întrebări pline de candoare

Cum poate să trăiască o râmă tăiată în două?

Într-o anumită măsură, toate fiinţele vii sunt capabile să-şi repare unele distrugeri suferite de organism (răniri, amputări etc.). De exemplu, la om şi la cele mai multe nevertebrate, procesul de cicatrizare permite închiderea plăgilor prin ţesuturi fibroase, dar ţesutul normal, care a fost distrus, nu se regenerează integral. Anumite organe interne, cum sunt rinichii şi ficatul, se pot regenera totuşi, în anumite condiţii. De exemplu, ficatul se poate reface în întregime, pornind numai de la o treime din masa originală.

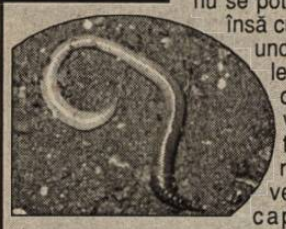

Performanţele organismului uman nu se pot compara însă cu cele ale unor animale, în special nevertebrate. Umila râmă dovedeşte o capacitate de regenerare excepţională, în cazul în care ea e tăiată în două, fiecare parte separată continuând să trăiască şi constituind astfel un nou individ – cum s-ar spune, întreg şi perfect sănătos. „Secretul" acestui fenomen se regăseşte în structura internă „descentralizată" a râmei. De-a lungul corpului, ea are cinci perechi de aşa-numite anse laterale contractile, care joacă rol de inimă. Sistemul nervos şi tubul digestiv sunt repartizate într-un mod similar. Prin urmare, chiar dacă va fi tăiată în două, râma nu este niciodată privată de un organ vital. Bineînţeles, respectiva capacitate de regenerare are şi ea limite: în cazul când unul dintre fragmentele rezultate în urma secţionării este prea mic, refacerea şi supravieţuirea nu mai sunt posibile. *(A.N.P.)*

PULSUL PLANETEI

5.200 de kilometri fără benzină

Testele efectuate pe maşini funcţionând pe bază de pilă de combustibil şi metanol sunt din ce în ce mai promiţătoare. Botezate „Necar", limuzinele experimentale produse de cercetătorii de la Daimler-Crysler reuşesc deja să parcurgă distanţe apreciabile fără dificultăţi majore. Dacă anul trecut prototipul Necar 5 a parcurs 900 de kilometri fără oprire, anul acesta acelaşi tip de maşină a parcurs 52.000 de kilometri, între San Francisco şi Washington, în 85 de ore, suportând aglomerările urbane şi temperaturile ridicate din zonele aride. Mult mai puţin poluante decât cele clasice, această „maşină a viitorului" (?) va fi comercializată, se speră, începând cu anul 2010.

Surprizele recensământului din Brazilia

Creşte în ritm accelerat numărul de „indieni" declaraţi din Brazilia, adică urmaşii populaţiilor băştinaşe de pe vremea conchistadorilor. Cele 218 etnii indigene identificate s-au dezvoltat, în mod surprinzător, mai ales în zonele urbane ale ţării. Astfel, de la jumătate de milion de indieni în 1991, s-a ajuns la peste 700 de mii de persoane de etnie amerindiană în 2000 – la o populaţie totală de 174,5 milioane a Braziliei. Până în prezent se credea că masivele defrişări din Bazinul amazonian vor conduce treptat la diminuarea demografică a triburilor. Se pare, însă, că adaptarea la viaţa din zonele aflate în vecinătatea oraşelor a determinat apariţia acestui fenomen.

Ţânţari modificaţi genetic

An de an, statisticile Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii sunt alarmante în ceea ce priveşte numărul

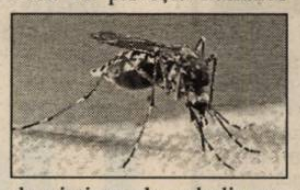

de victime ale paludismului, boală fatală pentru mai mult de două milioane de persoane anual. Incapacitatea de se lupta prin intermediul vaccinurilor contra acestei maladii a generat modificarea strategiei: crearea unei specii artificiale de ţânţari, Plasmodium falciparum, incapabilă să răspândească paludismul. Înmulţirea acesteia ar putea duce, într-un viitor incert, la micşorarea mortalităţii de această natură. Dar există o reacţie ştiinţifică sceptică faţă de temerara iniţiativă; pericolul ca „ţânţarul artificial" să devină mai primejdios decât ruda sa naturală este foarte mare. Soluţia viitorului este, în opinia multor specialişti, îmbunătăţirea vaccinului antipaludism şi eficienta lui utilizare în zonele de risc, la preţuri accesibile.

Ecoturismul ca un bumerang

În rezervaţia naturală Chobe din Botswana s-a constatat un fenomen foarte îngrijorător: mai multe specii de manguste şi alte mamifere s-au îmbolnăvit de tuberculoză, boală care în mod natural nu poate apărea la animale. Concluzia specialiştilor africani a fost următoarea: epidemia s-a declaşat datorită deşeurilor menajere ale turiştilor din rezervaţia naturală respectivă. Multe vieţuitoare mici s-au obişnuit să viziteze locurile pe unde trec oamenii, atrase de resturile de mâncare din diverse ambalaje... Ecoturismul este o principală sursă de venituri pentru zonele protejate ale multor ţări din Africa.

Grupaj realizat de PAUL IOAN

Anatomia secundei

MISTERE ALE OCEANELOR

După cum bine se ştie, suprafaţa planetei Pământ înseamnă două treimi ocean şi o treime uscat (gurile rele spun: două treimi ocean şi o cincime... Coca Cola). Iar oceanul pe care îl traversăm, pe vapoare, în care pescuim şi înotăm, din care extragem bogăţiile de care avem nevoie spune australiana Melissa Robert, rămâne o mare necunoscută pentru Homo sapiens chiar şi după milenii de folosinţă.

Să luăm, de pildă, rechinii, ne îndeamnă cercetătoarea din Sidney, fiare ale mării despre care credeam că ştim totul. Dar biologul Peter Payle a ataşat mai multor exemplare cip-uri de identificare, le-a urmărit prin sistemul GPS, satelitar şi... s-a trezit în faţa unor enigme. Căci a descoperit că în loc să se îndrepte spre bancurile cu peşti din Golful Baja „flotila" ucigaşă a plecat spre Hawaii, pentru un drum de 4.000 de kilometri! De ce, mai ales că viteza rechinului, la curse lungi, nu-i mai mare de 4 km/h? De ce bancul de rechini a înotat luni întregi fără să se oprească pentru vânătoare şi hrană (!), fără să aibă femele gestante (deci nu era vorba de deplasare spre o zonă de reproducere), ba, ca să încurce şi mai tare socotelile ihtiologilor, din motive cu totul necunoscute, grupul a făcut un popas îndelung într-un petec de ocean absolut sec şi pustiu!

Sau, altă dilemă pentru Melissa: nisipul. Mai exact de ce nu descoperim legi de ordonare a granulelor de nisip? Dacă le torni, de exemplu, cu pâlnia şi sita, ele se aşază în două conuri aparent asemănătoare – dar repartiţia materialului înăuntru este complet diferită, năucind fizicienii şi ridicând întrebarea: ştim cu adevărat cum sunt alcătuite şi dispuse ţărmurile şi fundurile – de nisip – ale mărilor şi oceanelor? Tot aici mai adaug o necunoscută: cine trăieşte în nisipuri? Răspuns: dar cine nu trăieşte... Căci 30.000 de făpturi strivim la fiecare pas pe nisip: scoici, viermişori, raci, scarabei dar şi adevăraţi monştri, gata de atac. Loricifera şi Tarsigrade, toate minuscule, de talia amebei. Există pe Pământ, în nisipurile de uscat sau din oceane, circa 3.000.000 de specii din ceea ce se cheamă meiofauna, o uriaşă parte a vieţii, cvasinecunscută savanţilor.

Iar deasupra oceanelor, norii. Printre picăturile de apă ridicate la ceruri, o mulţime de compuşi organici şi anorganici, ieşiţi din coşurile fabricilor, din bucătării şi din ţevile de eşapament. Care combinaţii – descoperă Melissa o lucrare a chimistului John Seinfeld – are, se pare, marele merit de a reflecta vârtos lumina solară, deci de a mări albedo-ul, strălucirea planetei (privită din spaţiu) dar, culmea, micşorează efectul de seră! Este adevărat însă că din asemenea nori nu prea plouă...

În sfârşit, tot mister, de pe ţărmurile continentului australian: cine şi ce îi muşcă pe înotători, în ape, cu otrăvuri atât de puternice, încât numărul de cadavre aruncate de valuri la mal creşte în fiecare an? Peşti otrăvitori, şerpi de apă, corali care înţeapă de te omoară şi, mai nou, meduze criminale, tot mai multe, tot mai des întâlnite, pe măsură ce se încălzesc atmosfera şi hidrosfera şi substanţele fabricate de om intră în circuitele naturii şi le deformează, făcându-le, iată, aproape imposibil de înţeles.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Mecanismul complex hormonal îşi are principalul sediu în creier. Aici, o mică porţiune de aproximativ un centimetru pătrat, hipotalamusul, este locul emoţiilor, al stresului, al poftelor...

Aici „se fabrică" un hormon care stimulează hipofiza, această atât de mică glandă endocrină, plasată mai jos de hipotalamus, dar în imediata sa apropiere. Hipofiza produce doi hormoni – „gonadotrofinele" – care ordonează funcţionarea ovarelor. Aceştia stimulază hormonul folicular care face să se maturizeze lunar câte unul din foliculi. Hormonul luteinizant declanşează apoi ruptura acestui folicul şi eliberează ovulul. Dar şi ovarele secretă două tipuri de hormoni: estrogenii şi progesteronul. Primii asigură proliferarea mucoasei uterine (endometrul), care se îngroaşă treptat în timpul primei jumătăţi a perioadei dintre cicluri. Progesteronul face posibil ca mucoasa să fie aptă pentru eventuala nidaţie (cuibărire) a oului în cea de a doua jumătate a ciclului.

Câte ceva despre HORMONII FEMININI

Aceştia, deci, sunt hormonii feminini care ritmează viaţa genitală a femeii: eliberarea ovulului, nidarea oului (ovulul fecundat) şi ciclul. Nu-i mai puţin adevărat că aceşti hormoni sunt şi sub influenţa altor organe. Astfel, mici glande ale colului uterin produc, în timpul ovulaţiei, aşa-numită gleră cervicală. În plus, estrogenii asigură supleţea şi umiditatea mucoasei vaginale. În timp ce folicului (ce va fi eliberat) creşte, timp de 14 zile eliberează hormoni.

În continuare se produce ovulaţia. În a doua parte a ciclului, folicului respectiv ia numele de „corp glaben" şi continuă să elibereze estrogeni şi în plus, progesteron. Uterul este pregătit pentru sarcină. Mucoasa uterină, fină la început, se îngroaşă şi se îmbogăţeşte cu numerose vase. Dacă nu se produce fecundaţia, corpul galben se restrânge, se autodistruge. Fără hormoni, mucoasa uterină se descompune, se împrăştie. Începe ciclul menstrual propriu-zis.

Revenind la rolul hormonilor în organism, nu este lipsit de interes să se ştie că estrogenii asigură fixarea calciului în oase, previn osteoporoza, previn demineralizarea oaselor, ce poate provoca fracturi ori tasarea vertebrelor. În plus, protejează femeile împotriva accidentelor vasculare, eliminând depozitele de grăsime din vase. Mai mult, estrogenii au importanţa lor în hidratarea şi supleţea pielii.

Combinaţi, cei doi hormoni feminini reduc tensiunea sânilor în a doua parte a ciclului, au efect sedativ, calmează nervozitatea şi anulează efectul hormonilor masculini pe care, în cantităţi mici, îi produce şi organismul femeii.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII ● INDISCREŢII ● INDISCREŢII ●

Între prieteni

Legaţi de o veche prietenie, înfiripată în epoca în care jucau împreună în „L'animal" de Claude Zidi (1977), Jean-Paul Belmondo şi Johnny Halyday, împreună cu familiile au petrecut zile de vacanţă în Mediterana, pe un vapor al rockerului. Accidentul vascular cerebral suferit anul trecut de Belmondo nu mai este decât o tristă amintire. Acum, la 69 de ani, îl încearcă o admirabilă dragoste de viaţă. Mai mult, convalescenţa s-a sfârşit, iar din 25 septembrie figurează din nou pe afişele cinematografelor cu un rol în filmul lui Jean-Marie Poiré, „Ma femme s'appelle Maurice".

Copilul campionilor

Când se năştea Jaden Gil, în octombrie anul trecut, părinţii săi, campionii tenisului Steffi Graf şi André Agassi, mărturiseau că aceea era cea mai frumoasă zi din viaţa lor. Lunile au trecut, micuţul a crescut şi, iată că, la nici un an are deja în palmares participarea, ca... spectator, la două turnee de Grand Chelem. Împreună cu mama şi bunica sa, fiul şi-a aplaudat tatăl. Şi cum micuţului i se prevede un viitor strălucit în tenis, un director de turnee din New Jersey a propus părinţilor suma de 10 milioane de euro pentru ca micul superdotat să se califice în 2017.

Pastila „albastră"

Se estimează că în România peste 1,3 milioane de bărbaţi, cu vârsta de peste 35 de ani, au probleme de potenţă. Din fericire, de câtva timp există şi soluţii eficiente. De aproximativ 4 ani de când Viagra se găseşte şi în farmaciile noastre, mii de bărbaţi apelează la pastila „albastră". Pentru că, spun specialiştii, un insucces în viaţa intimă este mai stresant din punct de vedere psihologic decât un tratament cu Viagra.

De fapt, medicamentul este un excelent vasodilatator zonal. Totuşi nu trebuie uitat că, oricât de miraculos ar fi, este contraindicat bărbaţilor cu boală vasculară acută (hipertensiune, infarct recent, accident vascular cerebral). Şi, cei care ţin la viaţa lor, înainte de a-l folosi trebuie să consulte medicul, chiar dacă studiile efectuate au demonstrat că nu viagra ucide, ci actul sexual în sine.

Dosarele frumuseţii

Şi unghiile merită atenţie

Nu poţi avea mâini frumoase dacă nu acorzi şi unghiilor o minimă atenţie. Iată, punct cu punct, ce ar trebui făcut. În primul rând, unghiile trebuie pilite regulat, cu o pilă fină, mereu în acelaşi sens, dinspre margini spre centru. Dacă au o formă rectangulară, îndulciţi unghiurile, iar dacă sunt pătrate, decupaţi uşor marginile. Evitaţi să le daţi o formă ascuţită, care le fragilizează rezistenţa. Cu mişcări energice, de „dus-întors", piliţi unghia pe toată suprafaţa. Va căpăta o strălucire durabilă, unghia va fi perfect hrănită, iar oja va fi mai uşor de aplicat.

Chiar şi unghiile trebuie masate. Puneţi o picătură de ulei de măsline la rădăcina fiecărei unghii şi apoi cu degetul mare al celeilalte mâini masaţi uşor, cu mişcări circulare, toată suprafaţa unghiei, insistând la rădăcină, pentru a stimula creşterea. În final, aplicaţi oja.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 38
Valabil până pe data de: 26 SEPTEMBRIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Pentru părinţi

Clopoţelul a sunat...

Vacanţa s-a sfârşit. Cei mici merg la grădiniţă. Pentru părinţi se nasc o sumedenie de probleme, una mai importantă decât cealaltă. De exemplu, cum îi îmbrăcăm pe cei mici pentru a nu fi complexaţi printre colegii de grădiniţă şi pentru a fi în ton cu moda? Culori vesele, linii comode, care să permită lejeritatea mişcărilor, accesorii inspirate. Iată câteva imagini ilustrative...

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Gustoase şi uşor de realizat. Acestea ar fi principalele calităţi ale meniurilor sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus:

Sufleu de conopidă

O conopidă, 3 ouă, 100 g unt, 200 g caşcaval ras, 2 linguri de smântână, 1 lingură făină, 1 lingură pesmet.

Se fierbe conopida în apă clocotită, cu sare. Se scurg bine buchetelele, apoi se zdrobesc cu furculiţa. Se amestecă gălbenuşurile, untul, caşcavalul ras şi smântâna împreună cu făina. La sfârşit se adaugă albuşurile bătute spumă. Se unge o formă cu unt, se presară pesmet, se toarnă compoziţia, apoi se lasă 20 de minute în cuptor, la foc moderat.

Turtă dulce cu ciocolată

Sunt necesare: 200 g unt, 280 g zahăr pisat, 4 ouă, 280 g făină, ½ linguriţă de scorţişoară, ½ linguriţă de cuişoare pisate, 100 g ciocolată rasă, 25 g stafide.

Se freacă spumă untul cu zahărul pisat, se adaugă ouăle pe rând, făina şi la urmă scorţişoară pisată şi cuişoarele, ciocolata rasă şi stafidele. Se toarnă compoziţia într-o tavă, se presară migdale tăiate în lung şi se coace la foc potrivit.

Madlene

3 ouă, 125 g zahăr pudră vanilat, 125 g făină, coaja de la 1 lămâie, 125 g unt, stafide, 50 g migdale, foarte puţină sare.

Se bat pe foc ouăle cu zahărul până se îngroaşă puţin. Se ia cratiţa de pe maşină şi se încorporează făina, coaja de lămâie, sarea, untul topit şi răcit şi stafidele. Cu acest aluat se tapetează forme mici de tarte unse cu unt. Migdalele se opăresc, se decojesc, se rumenesc în cuptor, şi se înfig deasupra. Prăjiturile se coc la foc potrivit. Se scot din forme după ce s-au răcit.

„Marchiza Alice"

250 ml lapte, 5 ouă, 250 g zahăr, 20-25 g gelatină, 3-4 linguri de apă, 100 ml rom, 100 g alune, 100 g zahăr tos, 400 g frişcă, 10-15 pişcoturi.

Alunele se rumenesc puţin la cuptor. Se ard 100 g zahăr într-o tigaie şi când caramelul devine brun-închis, se adaugă alunele, se amestecă şi se răstoarnă repede pe o farfurioară unsă bine cu unt. După ce pralina se răceşte se pisează mărunt. Gelatina se înmoaie în apă rece şi după jumătate de oră se dizolvă în 3-4 linguri de lapte clocotit (din cantitatea de mai sus). Până la întrebuinţare se ţine la cald sau pe aburi. Se bat ouăle întregi împreună cu zahărul şi se adaugă încet restul de lapte fierbinte, apoi se aşază vasul la bain-marie şi se amestecă compoziţia până când se îngroaşă. Se toarnă şi gelatina, apoi se dă vasul la rece. Când crema începe să se închege, se încorporează alunele, romul (100 ml) şi frişca bătută. Se toarnă într-o formă unsă cu unt şi tapetată în partea de jos cu jumătăţi de pişcoturi stropite bine cu rom. Se dă forma la rece. După ce se răstoarnă crema din formă, se ornează cu jeleu de coacăze. Desertul se ţine la frigider 2-3 ore înainte de a se servi.

Bavarează de cafea

Pentru 4 persoane: 4 cesti cafea foarte tare, 1 foaie de gelatină, 100 g frişcă.

Se topeşte gelatina în cafeaua caldă. Când preparatul mai este cald se împarte în patru cupe şi se dă la rece. Se poate răci şi într-o formă de savarină, umplându-se la mijloc cu frişcă.

Remedii naturale

ARSURI LA STOMAC. *Dacă sunt produse de consumul cepei crude, arsurile la stomac se potolesc repede cu ajutorul unui pahar cu lapte amestecat cu suc de lămâie.*

PUSEELE DE CĂSCAT NESTĂPÂNIT. *Deşi căscatul produce o uşurare a muşchilor obosiţi ai capului, gâtului şi, uneori, ai întregului corp, accesele greu de stăpânit pot fi stânjenitoare. Un remediu eficient contra căscatului repetat îl reprezintă ţinerea în gură a unei linguriţe de zahăr până se topeşte.*

CÂRCEI. *Cârceii dureroşi din zona picioarelor dispar dacă „bateţi" (călcaţi) apa rece din cadă sau dintr-un lighean timp de 5-10 minute.*

CONSTIPAŢIE. *Tranzitul intestinal leneş, cu predispoziţie la constipaţie, se poate regla mâncând dimineaţa, pe stomacul gol, prune proaspete cu pâine de secară. Seara, înainte de culcare este binevenit consumul a două mere, iar în cursul dimineţii şi al după-amiezii, câte două pahare cu apă.*

DURERI DE STOMAC. *Dacă sunt provocate de antibiotice, durerile de stomac pot fi prevenite prin consumul înainte de administrarea medicamentului a 1-2 linguriţe de smântână sau a unei jumătăţi de banană, care realizează o căptuşeală protectoare.*

HERPES. *În cel mult trei zile, herpesul dispare dacă este tamponat cât mai des cu o soluţie foarte concentrată, preparată din ceai negru opărit cu apă clocotită.*

HEPATITA C

sau „boala silenţioasă"

De ce „boala silenţioasă"? Pentru că milioane de oameni din lume sunt afectaţi de ea, mulţi dintre ei fără să bănuiască. Simptomele pot fi atât de discrete încât să nu fie luate în seamă.

Dacă aşa stau lucrurile, de la sine apar cel puţin două întrebări îngrijorătoare: 1. S-ar putea să fiu purtător al virusului hepatitei C şi să nu ştiu? 2. Există posibilitatea să mă contaminez foarte uşor?

Pentru a risipi îndoielile legate de aceste întrebări ar trebui să vă gândiţi în primul rând dacă a existat vreodată posibilitatea să intraţi în contact cu sânge contaminat: ◆ aţi suportat cu câţiva ani înainte o transfuzie de sânge sau aţi urmat tratamente cu derivate din sânge? ◆ aţi făcut dializă pentru insuficienţă renală? ◆ aţi făcut acupunctură, v-aţi tatuat sau v-aţi perforat urechile pentru cercei în condiţii dubioase din punct de vedere al sterilităţii instrumentelor folosite? ◆ aţi intrat în contact direct cu sângele unei persoane ştiută ca fiind contaminată?

Dacă vreunul dintre răspunsurile la aceste întrebări lasă loc riscurilor unei posibile contaminări, trebuie consultat medicul.

Cum se transmite virusul?

După cum se poate deja deduce, virusul hepatitei C se transmite prin contactul cu sângele contaminat. Majoritatea persoanelor la care s-a identificat virusul au fost infectate prin transfizii de sânge, efectuate însă cu ani în urmă, înainte de apariţia testelor screening foarte performante. Există însă şi excepţii, datorate erorilor, neglijenţelor etc., cum ar fi cele cauzate de folosirea de ace de seringă contaminate. În rare cazuri virusul hepatitei C se transmite şi prin contact sexual cu o persoană infectată, deşi e de luat în calcul şi acest aspect.

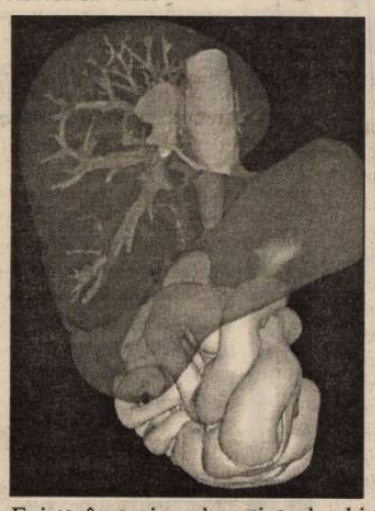

În ce constă boala?

Ca şi în cazul hepatitei A şi B, hepatita C este provocată de un virus care produce inflamaţia ficatului, unul dintre organele vitale, o adevărată uzină chimică menită pe de-o parte să prelucreze şi să furnizeze organismului substanţele nutritive de care are nevoie ca să funcţioneze, iar pe de alta să neutralizeze toxinele.

S-a constatat că aproximativ 15 până la 20% dintre persoanele infectate cu virusul hepatitei C elimină virusul prin forţe proprii, fără afectare hepatică. La restul, boala se instalează şi atacă lent ficatul. Un procent de 20-50% dintre bolnavi dezvoltă ciroză hepatică, de obicei în primii 20 de ani de infecţie. În cele din urmă, cancerul hepatic sau insuficienţa hepatică apar la aproximativ jumătate din cei diagnosticaţi cu ciroză.

Care sunt simptomele?

„Boala silenţioasă" este implicit perfidă. O persoană contaminată cu virusul hepatitei C poate să nu aibă nici un simptom alarmant timp de 5-10 ani, uneori chiar zeci de ani. Iar dacă apar unele simptome „precoce", ele pot fi confundate foarte uşor cu cele care caracterizează o gripă banală. Multe persoane descoperă prezenţa virusului cu totul întâmplător, cu prilejul unui test sangvin de rutină.

Cum se tratează?

Deocamdată nu există un vaccin destinat preîntâmpinării acestei boli, iar tratamentele sunt destul de limitate. La ora actuală, arma cea mai eficientă folosită în terapie este alfa-interferonul, un medicament injectabil care împiedică replicarea (înmulţirea) virală. Cu cât este administrat mai precoce, cu atât pare a fi mai eficace. Cercetătorii lucrează la punerea la punct a unor noi strategii terapeutice, pe baza unor terapii combinate, în sensul asocierii interferonului cu medicamente antivirale de tipul ribavirinei.

Ca purtător al virusului hepatitei C, pe lângă tratamentul efectiv, foarte important este stilul de viaţă. Trei reguli sunt de bază: 1. eliminarea cu desăvârşire a consumului de alcool (alcoolul accelerează progresia bolii hepatice); 2 evitarea medicamentelor cu risc de afectare a ficatului (medicul este cel care decide); 3. formarea unor obiceiuri sănătoase de tip dietă – mişcare fizică – odihnă.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Bică Rusu din Brăila. Virusul care provoacă zona zoster se poate reactiva după ce stă un timp nedeterminat, în stare latentă, la nivelul celulelor nervoase. Când virusul se reactivează, puteţi simţi dureri şi furnicături pe suprafeţe limitate ale feţei sau corpului. Durerea se accentuează pe măsură ce virusul afectează unul dintre nervii care se îndreaptă spre suprafaţa feţei sau care pornesc de la măduva spinării şi se ramifică pe suprafaţa corpului. Durerile şi furnicăturile pot dura câteva zile sau mai mult. Durerea persistentă după luni sau chiar ani de la un episod acut apare la 50% din populaţia de peste 60 de ani. Nevralgia postherpetică, cum se numeşte în termeni medicali, are caracter individualizat, iar tratamentul eficace pentru unele persoane poate fi inutil pentru altele. Durerea devenită cronică tinde să se accentueze o dată cu trecerea timpului şi de aceea e greu de apreciat dacă medicaţia este cu adevărat eficientă sau nu. Există însă numeroase tratamente care pot atenua durerea (analgezice, antidepresive triciclice, anticonvulsive, stimulare electrică, în cazuri severe chiar neurochirurgia), dar acestea sunt doar de competenţa medicului care cunoaşte cazul.

Durerea post Herpes Zoster

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

DE CE... se folosesc organele de porc pentru grefe?

Din punct de vedere biologic, porcul este foarte aproape de om. Are o alimentaţie omnivoră, sistemul său digestiv este destul de asemănător cu al omului iar majoritatea organelor lui sunt cam de aceeaşi dimensiune cu ale noastre. În plus, este un animal care se reproduce uşor. Fără a fi singurele, aceste motive fac ca porcul să fie considerat o alternativă demnă de luat în consideraţie când e vorba de grefa de organe. Cu toate acestea, primatele sunt, din punct de vedere genetic, cele mai apropiate de om: cimpanzeii de exemplu au aproape 99% din gene identice cu ale omului.

A ÎNCEPUT ŞCOALA

ADIO SOMN?

Dimpotrivă, în timpul şcolii, respectarea orelor de somn este mai importantă decât în orice altă perioadă a anului. Memoria, procesul de creştere, recuperarea după oboseala nervoasă au de suferit dacă elevii fac rabat la orele de somn. Medicii consideră că şcolarii mici au nevoie de 11 până la 13 ore de somn pe zi, către vârsta de 13 ani, acestea reducându-se treptat la 9. Dar, să nu negăm faptul că noţiunile de „culcat devreme" sau de „culcat târziu" nu ţin seama de vârste iar tendinţa de a încălca „normele ca la carte" este generală. Important este de fapt ca ritmul propriu fiecărei persoane să fie cât mai exact reperat şi apoi respectat cât mai bine cu putinţă. Drept care, specialiştii recomandă ca şcolarul mic, de exemplu, să fie culcat la primele semne de somnolenţă şi să fie lăsat să se trezească spontan. Înseamnă că va dormi atât cât are nevoie. Pe de altă parte, forma fizică şi psihică bună de peste zi este cel mai sigur semn că orele de somn ale copilului, indiferent care e numărul lor, sunt suficiente.

Până la vârsta de patru ani, somnul de după amiază este aproape indispensabil pentru a completa somnul din timpul nopţii. La vârsta primelor clase de şcoală, somnul de la amiază poate sau nu să lipsească: important este

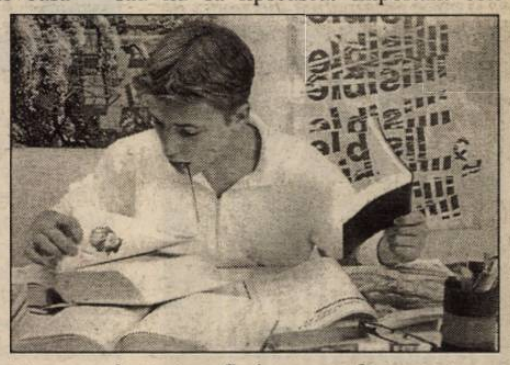

însă să nu fie impus cu forţa pentru ca apoi să fie întrerupt la comandă. Din nefericire, medicii constată că majoritatea copiilor de vârste mai mici sau mai mari acumulează oboseală şi înregistrează restanţe la capitolul somn, care, din diferite motive, nu sunt compensate cu somn de după-amiază sau cu somn prelungit dimineaţa. În timp, oboseala, nervozitatea, lipsa capacităţii de concentrare şi de memorare îşi spun cuvântul asupra rezultatelor şcolare.

Pentru copiii mari, de peste 13-14 ani, odihna este resimţită ca o necesitate biologică atunci când simt că energia scade. Numai că ei nu au nevoie neapărată de somn, se pot reface şi prin efectuarea de activităţi uşoare şi plăcute sau chiar prin exerciţii fizice. Totuşi, după o zi de învăţătură, întregul organism şi mai cu seamă creierul au nevoie de încetinirea ritmului de funcţionare şi de recuperare.

Nu este sfârşitul lumii...

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– „Sunt îngrozitor de speriată" – aşa începe scrisoarea doamnei Angela R. din Bacău. După care corespondenta noastră ne spune că are 44 de ani şi a trecut printr-un moment de adevărată panică atunci când după ce a avut o sângerare foarte puternică, a urmat o perioadă fără menstruaţie. „Urmează menopauza?", ne întrebă ea. „Nu ştiu, dar pentru mine este ca şi cum ar veni sfârşitul lumii. Viaţa mea, aşa cred, aşa am auzit spunându-se, pot considera că s-a încheiat..."

– Nici gând, stimată doamnă Angela! Menopauza, cum am mai spus, este doar acea perioadă din viaţa femeii în care aparatul reproducător îşi pierde această funcţiune, dintr-un motiv foarte simplu: nu mai are loc iniţierea ciclului reproducător de către hormonii produşi de glanda hipofiză. Ca atare, încetează şi fluxul menstrual. Iar lucrurile nu se petrec la fel la toate femeile: la unele se produc treptat, progresiv, la altele brusc. Evident că apar şi tulburări tipice – în fond este o fază prin care trece fiecare femeie. Pielea şi mucoasele îşi pierd elasticitatea, structura osoasă slăbeşte (problemele de osteoporoză la femei sunt bine cunoscute) din cauză că absorbţia calciului nu mai este reglată de hormoni. Tot din cauza acestora din urmă poate să apară o creştere a nivelului grăsimilor, cu consecinţele previzibile, mai ales asupra funcţionării sistemului cardio-vascular. Ca să nu mai vorbim de tulburările specifice sferei psihicului, de la o stare de nervozitate crescută la bufeuri. Perioada în care se întâmplă toate acestea se situează în jurul vârstei de 50 de ani – sunteţi în această perioadă, deci trebuie să vă aşteptaţi la asemenea lucruri. Trebuie de asemenea să ştiţi că unele cazuri sunt mai dificile – s-ar putea să faceţi parte dintre acestea. De aceea, chiar dacă întrebarea nu aţi pus-o explicit, vă recomand cu toată puterea să faceţi o vizită la medicul specialist. Acesta este singurul care poate lua hotărârea corectă, îndreptându-vă, dacă este cazul, spre un nutriţionist, un medic de altă specialitate sau chiar un psiholog.

MIHAELA DOROBANŢU

Nr. 38 (2341) din 19

INSTANTANEU

La mănăstirea tibetană Machen, europenii sosiţi aici să studieze spiritualitatea de tip buddhist au o surpriză de „proporţii". Printre călugării care se roagă şi oficiază ritualuri se află un bărbat de treizeci de ani care se distinge printr-o neobişnuită înălţime: aproximativ 2,40 metri! Este, oare, cel mai înalt

Călugăr tibetan la.. înălţime

bărbat din lume aflat în viaţă?

Întrucât nu vrea să-şi facă în nici un fel publicitate, deşi Cartea Recordurilor Lumii (Guinness Book of World's Records) l-ar include imediat, identitatea acestui personaj rămâne în anonimat. De altfel, el nu a acceptat să se fotografieze împreună cu un specialist american în istoria şi filosofia religiilor. Sobrietatea cultului buddhist se impune şi-n această situaţie de excepţie, discreţia şi modestia slujitorilor lui Buddha fiind de notorietate.

CIVILIZAŢII ANTICE

PETRA oraşul săpat în piatră seacă

Ascunsă în Masivul Al Chara din vestul Iordaniei de astăzi, străvechea civilizaţie arabă numită Nabatheană s-a remarcat încă de acum trei milenii prin arta de a învinge seceta şi de a dezvolta o înfloritoare agricultură pe terase amenajate pe culmile munţilor. Iar aşezarea principală a lor, Petra, a devenit spre sfârşitul mileniului I î.Ch. un mini-imperiu al celor mai pricepuţi constructori arabi de apeducte.

Învingătorii deşertului

Lucrările arheologice efectuate în ultimii ani arată că Nabatheenii s-au remarcat prin alcătuirea unui panteon aproape la fel de complex precum cel al grecilor şi prin construcţiile de temple săpate direct în coastele munţilor. Stabilirea Nabatheenilor în Masivul Al Chara (secolele VI-V î.Ch.) a coincis cu o radicală modificare a climei. Precipitaţiile anuale foarte sărace au determinat naşterea unei bresle speciale a ceea ce astăzi am putea numi hidrotehnicieni. Barajele de varii dimensiuni, conductele din pământ ars cu diametre diferite şi cu lungimi de zeci şi chiar sute de metri au format un fel de dantelărie arhitectonică a luptei cu seceta. Bazinele uriaşe, unde apa se acumula pentru consum şi pentru fertilizarea platourilor aride unde existau culturi de cereale şi viţă de vie, au dat numele citadelei: Umm el Byarah, adică „mama cisternelor", pe care grecii au numit-o Petra (Oraşul stâncilor).

Înfloritoarea civilizaţie de aici a influenţat drumul caravanelor şi al comerţului din regiune. Practic, Petra a devenit locul de confluenţă al civilizaţiilor greacă, romană şi arabă. Schimburile materiale erau însoţite şi de împrumuturi spirituale, mai ales în ceea ce priveşte arta ornării vaselor, a templelor, şi mitologia. O singură divinitate Nabatheană nu avea corespondent niciunde: zeiţa Al-Uzza-Atargatis, a vegetaţiei şi apelor, specifică unui popor care a învins deşertul. Strabon spunea că fiecare picătură de ploaie şi fiecare izvor, oricât de mic, erau gestionate cu o ştiinţă neegalată în acea epocă. Istoricii afirmă că astfel de abilităţi hidrotehnice mai existau doar în cadrul civilizaţiei andine a incaşilor. Admiraţia grecilor şi romanilor pentru Nabatheeni mergea până acolo încât îi considerau „ghicitori de izvoare" – puterea de a anticipa locurile unde s-ar putea găsi ape ascunse pe coama munţilor.

Constructorii şi arhitecţii acestei Civilizaţii s-au încumetat, cu o îndrăzneală şi pricepere neegalate niciunde în lume, să „sculpteze direct în stânci aşezăminte de cult şi locuinţe pentru locuitorii Petrei. Uluitoarele edificii în rocă dură au rezistat în bună măsură până astăzi. Ocupaţia romană din primele secole după Christos şi foarte puternicul cutremur din anul 113 d.Ch. au determinat treptat decăderea „micului imperiu al apelor", a cărui civilizaţie poate fi admirată astăzi în şantierele arheologice din vestul muntos al Iordaniei.

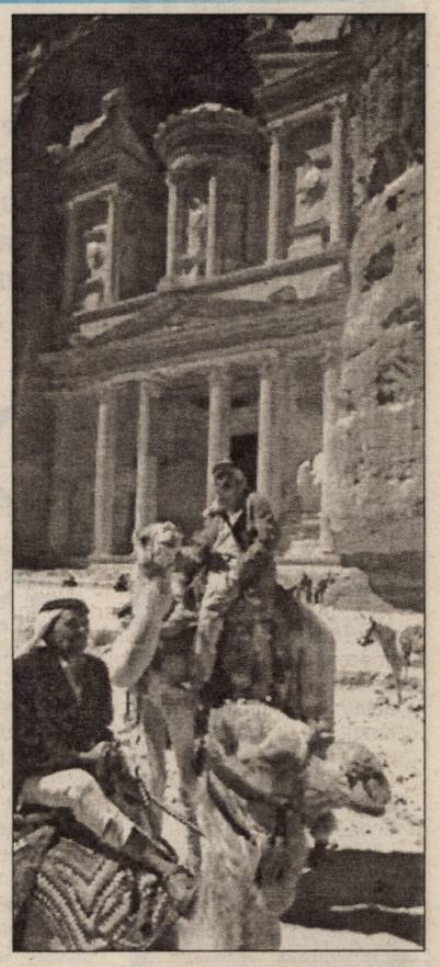

Mănăstirea din Petra

NATURA ARHITECT

Canioanele morţii

La graniţa dintre statele americane Utah şi Arizona se află cea mai mare densitate de canioane din lume: cinci drumuri adânci săpate în piatră, pe locurile unde odinioară sălăşluiau indienii Navajo, reprezintă şi cele mai terifiante capricii ale reliefului muntos din vestul SUA. Canioanele numite „Groapa apelor, „Antilopa", „Navajo", „Vesticul" şi „Interzisul" sunt parcă aliniate într-un incredibil paralelism de „mâna naturii" în preajma Lacului Powell şi reprezintă un permanent centru de interes pentru geologi şi speologi.

Cu adâncimi cuprinse între 40 şi 250 de metri, canioanele respective au fost numite de indienii Navajo ca fiind „ale morţii". Depozitate aici de milioane de ani, oseminte de oameni şi animale ies la iveală din timp în timp, atunci când ploile torenţiale se abat asupra regiunii. Un peisaj apocaliptic stârneşte groaza oricărui cercetător care cutează să coboare versanţii abrupţi, în căutarea urmelor lăsate din vremuri preistorice. Băştinaşii („pielile roşii" Navajo, care trăiesc aici într-o mare rezervaţie) foloseau aceste „închisori ale tenebrelor" pentru a-i pedepsi pe trădători. Aceştia erau aruncaţi în abis, ştiindu-se că nici unul nu va reuşi să iasă la lumină. În zbuciumatul secol XIX, canioanele morţii reprezentau locurile strategice în care indienii încercau să se opună invaziei coloniştilor albi.

Explicaţia ştiinţifică a acestei aglomerări de mari canioane (inferioare ca lungime Marelui Canion Colorado) este existenţa, acum 10-15 milioane de ani, a cinci fluvii ce izvorau din lacul (uriaş pe atunci) Powell, care au săpat în straturile de rocă văi foarte adânci. Ulterior, un sever proces de deşertificare, însoţit de producerea unor devastatoare furtuni de nisip, a condus la diminuarea debitelor de apă. Oricât de neprimitoare ar fi fost această zonă, băştinaşii au continuat să locuiască acolo întrucât peşterile reprezentau vitale rezervoare de apă de ploaie pentru animale. Potecile pe care se ajungea la ele fără riscuri prea mari au rămas şi astăzi secretele călăuzelor provenind din rândul indienilor Navajo.

Cel mai mare pod natural din piatră, „Curcubeul" (cu o deschidere de 85 de metri), din Canionul Navajo

Sciţii şi arta prelucrării aurului

Descoperirea unor excepţionale podoabe din aur în platoul Ukok din Munţii Altai (Mongolia) a stârnit vii controverse privind civilizaţia sciţilor. Confederaţia de triburi nomade ale sciţilor, de origine încă incertă (indoeuropeană sau persană), a existat între secolele VII şi III î.Ch. şi a fost răspândită pe regiuni de stepă extrem de largi, între nordul Mării Negre şi până în Siberia. În absenţa scrierii şi a monedelor proprii, sciţii reprezintă încă o etnie enigmatică din punct de vedere cultural. Pe o întindere atât de vastă, era imposibil ca elementele de civilizaţie să fie uniforme. Se pare că doar creşterea animalelor şi poligamia marilor conducători reprezintă elemente comune. Arta confecţionării vaselor ceramice nu a cunoscut aceeaşi evoluţie în diferite zone în care sciţii se stabileau temporar. Însă arta prelucrării aurului a fost o surpriză pentru istorici. În mormântul unui şef de trib, pe lângă calul şi obiectele personale cu care a fost îngropat acesta (alături de una din concubinele lui), bijuteriile găsite indică o mare pricepere în prelucrarea cea mai fină şi mai expresivă a metalului galben. Descoperirea a condus la ipoteza existenţei unei culturi scite aparte, numită Pazirik (după numele localităţii din apropierea şantierului arheologic). Istoricii au fost puşi în faţa unei dileme încă nerezolvate: acea comunitate de „sciţi regali" (cum au mai fost numiţi aparţinătorii de cultura Pazirik) a avut propriii ei bijutieri sau obiectele de artă au fost realizate de bijutieri luaţi ca slavi în timpul incursiunilor războinice? Deşi cele mai multe opinii afirmă că artizanii au fost greci (cu care sciţii aveau strânse legături comerciale), este posibil ca şi un popor nomad să fi avut astfel de meşteşugari – cu toate că mineritul de suprafaţă este specific triburilor sedentare.

Perie de păr din aur masiv, reprezentând o scenă de luptă

Podoabă sub forma unui cap de cerb, animalul care călăuzea sufletul morţilor spre un alt tărâm

În pofida entuziasmului stârnit de această descoperire, pe nici una din podoabe nu se află vreo inscripţie care să sugereze care ar fi originile lingvistice ale sciţilor.

VITRINA ZOOLOGICĂ

Ultimul DIAVOL TASMANIAN

Printre raritățile faunistice cu care ne-a obişnuit continentul australian, pisica marsupială este ultimul mamifer carnivor de acest gen care mai supravieţuieşte. Acum patru sute de ani, când a fost descoperit de primii coloniști albi ai Tasmaniei (insulă situată la sud de Australia) l-au numit „diavolul" datorită ferocităţii sale, iar denumirea ştiinţifică, Sarcophilus harissi, înseamnă „cel care iubeşte carnea".

De mărimea unui pui de urs, această pisică aptă să ucidă şi să mănânce orice îi stă în cale (inclusiv oameni luaţi prin surprindere), a câştigat competiţia cu o altă excepţie a mamiferelor de la antipozi, şi anume cu lupul tasmanian – un alt marsupial carnivor feroce, renumit şi pentru blana sa tigrată, considerat dispărut din anul 1936. Astăzi, „diavolul tasmanian" (răspândit şi-n zonele muntoase ale Australiei) este pe cale de dispariţie şi, în pofida duşmăniei pe care i-o poartă băştinaşii (căci poate ucide chiar şi cinci oi la un atac), este ocrotit de lege.

Din nefericire pentru această specie rarisimă, masculii îşi devorează sistematic puii. Femela naşte aproximativ cincizeci de progenituri, care mai zăbovesc în marsupiu o sută de zile. Datorită insuficienţei laptelui matern,, doar trei-patru ies la lumină, iar la maturitate ajunge de obicei numai unul – cel care scapă de colţii tatălui... Aflându-se permanent în stare de veghe, pisica marsupială este atât de nesăţioasă, încât devorează şi oasele victimelor sale, spre deosebire de alte carnivore. Poveştile aborigenilor spun că „diavolul" poate pur şi simplu să facă să dispară în întregime un om, căci veşmintele şi încălţămintea sunt îngropate de acest ucigaş nepereche, pentru a-şi ascunde crima.

Pagină realizată de PAUL IOAN

Cu „Douglas World Cruisers" în jurul lumii

Pare un lucru incredibil astăzi, dar nu trecuseră decât 20 de ani de la primul „zbor" al primului „avion" al fraţilor Wright, pe plaja de la Kitty Hawk, în 1903, când unora le-a trecut prin cap să facă ceva de-a dreptul incredibil: înconjurul Pământului cu avionul! Era anul 1923. Avioanele erau construite din lemn acoperit cu pânză şi echipate cu motoare a căror principală calitate era incertitudinea iar elicea era din lemn. Avionul ales pentru aventură a fost de tipul *Douglas World Cruisers*, un biplan cu un singur motor, cu carlingă neacoperită şi cu un tren de aterizare combinând roţile şi flotoarele, folosit în primul război mondial. Două erau cele mai grele obstacole ale misiunii: condiţiile meteo extreme şi precaritatea condiţiilor tehnice ale aparatelor şi instrumentelor de zbor. S-a hotărât că ruta va fi spre vest, s-a stabilit traseul cel mai puţin periculos şi s-a ales primăvara lui 1924 ca dată a startului. În plus, guvernul trebuia să asigure susţinerea logistică a misiunii (vize, aprobări de survol, asistenţă externă şi acţiuni de salvare). Ruta aleasă pornea de pe lacul Washington, lângă Seattle, traversa Pacificul, Japonia, coastele Chinei, India, prin Orientul Mijlociu, Europa, traversa Pacificul şi se termina la Seattle, via Washington, D.C. Un traseu, împărţit în şase segmente, care prevedea 68 de opriri. Patru piloţi militari au fost aleşi pentru această tentativă: maior Frederick L. Martin, 41 ani, locotenent Lowell H. Smith, 31, lt. Leigh Wade, 27 şi Nelson, 35. Ei şi-au ales „mecanicii": Alva L. Harvey, Arthur Turner, Henry H. Ogden şi John Harding Jr. În primăvara lui 1924, Turner s-a îmbolnăvit de plămâni şi a fost înlocuit cu un pilot-mecanic, lt. Leslie P. Arnold, 29 ani. În acelaşi timp, 15 motoare, 14 seturi de trenuri de aterizare, piese de schimb şi combustibil au fost transportate în diferite puncte ale planetei. În ajunul plecării, cele patru avioane au fost botezate cu numele a patru mari oraşe din SUA: avionul lui Martin a primit numele *Seattle*, cel al lui Smith s-a numit *Chicago*, avionul lui Wade a devenit *Boston*, iar al lui Nelson a primit numele de *New Orleans*. Şi astfel, pe 6 aprilie 1924, cele patru aparate s-au ridicat de pe suprafaţa lacului, în direcţia Alaska. Un start nu tocmai perfect. Luptându-se cu viscolele şi ceaţa, Martin şi mecanicul lui, Harvey, s-au pierdut şi s-au prăbuşit lângă Port Moller, în vestul peninsulei Alaska. După zece zile au ajuns la o fabrică şi au raportat prin radio că sunt teferi. Celelalte trei avioane au aterizat la Atka şi Attu, au aşteptat să treacă înşelătoarele vânturi Aleutine şi au decolat spre Japonia. Traseul n-a fost lipsit de peripeţii. Smith a aterizat forţat lângă Hue, în Indochina, cu probleme la motor. I-a fost adus un motor nou de la Saigon. La Rangoon, Arnold era să se înece, Smith a făcut dizenterie, iar avionul lui Nelson era să fie zdrobit de o sampană (ambarcaţiune) chinezească. Drumul a continuat spre Calcutta, Burma şi Chittagong (India, azi Bangladesh), unde flotoarele au fost schimbate cu roţi. Ajungând în Europa de sud-est, cele trei avioane au trecut şi prin Bucureşti, înaintând apoi spre Budapesta şi Viena. Obosiţi, piloţii au ajuns la Paris chiar pe 14 iulie de ziua naţională a Franţei şi au reuşit să adoarmă în timpul spectacolului oferit în cinstea lor la *Folies Bergere*. Culmea e că partea cea mai grea a călătoriei avea să vină după plecarea din Franţa. Avionul Boston al lui Wade a pierdut presiunea uleiului şi a trebuit să se aşeze pe valurile mării undeva în apropiere de insulele Feroe. Ghinionul a făcut ca aparatul să fie avariat de un trauler britanic în timpul operaţiunilor de remorcare. Dar ghinionul nu s-a oprit aici. Portavionul *USS Richmond* urma să ridice avionul pe punte pentru a fi reparat. Numai că în timpul manevrelor, o piesă de 2500 kg a macaralei s-a prăbuşit peste *Boston*, făcându-l bucăţi. Văzând că aparatul e compromis, Wade a hotărât să renunţe la avion, abandonându-l în apele mării. *Chicago* şi *New Orleans* au ajuns în Islanda la Reykjavik, unde au fost întâmpinate de o mulţime entuziastă. De aici, peste aisberguri ascunse de ceaţă, prin ploaie şi frig, avioanele au ajuns în Labrador, asta după ce pompa de benzină a lui *Chicago* s-a stricat şi Arnold a dat la manivela pompei manuale până n-a mai ştiut de el. Nici Wade nu s-a lăsat. El a cerut avionul prototip, l-a botezat *Boston II* şi a ajuns din urmă cele două echipaje. Astfel, piloţii celor trei avioane au ajuns la Washing-ton DC unde au fost felicitaţi de preşedintele SUA, Calvin Coolidge. După ce au mai oprit în alte 14 oraşe, avioanele au aterizat pe data de 28 septembrie 1924 la Seattle. Trecuseră de la plecare exact 175 de zile. Statisticile timpului vorbesc despre faptul că echipajele au zburat 371 de ore, 11 minute şi au parcurs 26.345 mile (42398 km), zburând peste 28 de ţări, făcând 72 de opriri. De atunci, nici un alt aparat monomotor, cu carlingă descoperită n-a mai înconjurat Pământul.

GEORGE CUŞNARENCU

7 dintre cei 8 aventurieri (s-d): Arthur Turner, Henry Ogden, Leslie Arnold, Leigh Wade, Lowell Smith, Frederick Martin şi Alva Harvey.

Presedintele Calvin Coolidge (cu pălăria în mână) îi felicită pe învingători

Modelul Douglas World Cruisers

Primire entuziastă la Reykjavik

Sosirea la Seattle

Centrul Pompidou, o uriaşă maşină urbană

În inima Parisului în apropiere de Halle – cel mai vechi cartier al oraşului – şi de vestita catedrală gotică Saint-Eustache, se află o clădire imensă, al cărei stil contrastează izbitor cu aproape tot ce se află în jur. Este vorba de Centrul Pompidou, ocupând o suprafaţă de 100000 m2 şi găzduind – la ultimele etaje – Muzeul de Artă Modernă.

În 1969 Georges Pompidou, preşedintele de atunci a Republicii, a hotărât să dea viaţă unui important centru cultural, în zona denumită Beaubourg.

Concursul instituit pentru desemnarea celor cărora urma să le fie încredinţată construcţia a fost câştigat de proiectul italianului Renzo Piano, asociat cu englezul Richard Rogers. Aceştia prezentau planul unei construcţii impunătoare cu mai multe etaje.

Lucrările au început în aprilie 1972 iar inaugurarea solemnă a fost făcută de Giscard d'Estaign la 31 ianuarie 1977.

Edificiul a fost definit ca o imensă maşină urbană, prezentând un exterior ultramodern, împodobit cu o schelărie metalică şi tuburi divers colorate. De fapt fiecare culoare corespunde unei anume instalaţii: galbenul aceleia electrice, roşul circulaţiei aerului, verdele circuitului apei. Având în faţă o largă deschidere – Piaţa Pompidou – clădirea este „decorată" cu câteva coşuri de vapor sugerând într-un anume fel îmbinarea între artă şi tehnică. Etajele 1,2 şi 3 adăpostesc o bibliotecă, una dintre cele mai mari din lume, înzestrată şi cu aparatură video, spaţii de documentare, săli de conferinţă, un cinematograf şi evident, câteva buticuri şi o cafenea.

Muzeul este plasat la ultimele trei etaje, accesul făcându-se atât prin scările rulante exterioare, cât şi prin elegantele lifturi interioare.

Primul nivel al muzeului este închinat spaţiului media şi artei grafice prezentând colecţii de opere realizate din 1960 până în zilele noastre.

Etajul superior prezintă pe lângă opere de artă ale anilor 1905-1960, admirabile terase împodobite cu sculpturi, iar la ultimul nivel se află de asemenea galeriile luminoase ale sălilor de expoziţie şi un elegant restaurant. Muzeul prezintă o selecţie de 1400 de opere ale marilor maeştri, fondatori ai artei moderne: Matisse, Picasso, Braque, Duchamp, Kandinsky, Léger, Miró, Ernst, Giacometti, Pollock până la creaţiile cele mai moderne ale artei pop, noului realism, artei conceptuale... Este singurul aşezământ de acest fel care oferă un ansamblu al creaţiilor secolului XX într-un parcurs unic.

În faţa impunătoarei clădiri se adună mimi, muzicanţi, artişti de toate categoriile, întregind imaginea unei boeme pariziene.

IRINA STOICA

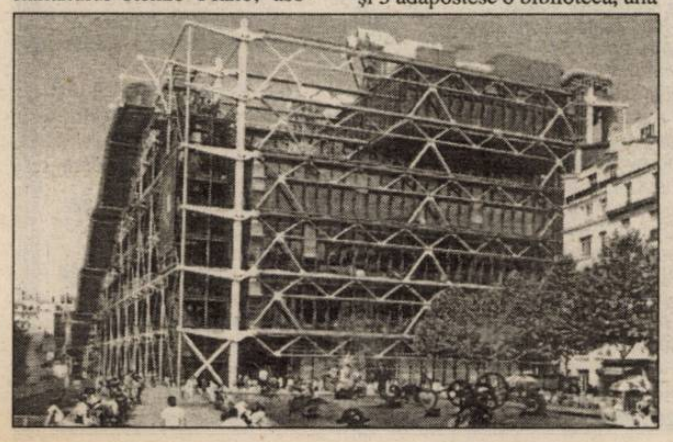

◆ *...catedrala Sagrada Familia din Barcelona este opera capitală a arhitectului de mare originalitate Antonio Gaudi (1852-1929)? A fost proiectată în stilul Art Nouveau.*

◆ *...piastrul era o monedă turcească de argint? A circulat şi în ţările române în secolele XVII-XVIII şi în prima jumătate a secolului al XIX-lea.*

Ştiaţi că...

◆ *...capitala statului Bangladesh este oraşul Dhaka (Dacca)? Este port în delta Gange-Brahmaputra şi un important nod de comunicaţii.*

◆ *...în mitologia germană-scandinavă există o zeiţă a adevărului? Ea se numea Sunja.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

JAPONIA
locul trei la... sateliţi

Într-o ierarhizare a statelor lansatoare de sateliţi artificiali ai Pământului, la 1 ianuarie 2000 Japonia se situa, cu 66 de sateliţi plasaţi pe orbită, pe locul trei în lume, după SUA şi Rusia!.... Acest loc demn de invidiat justifică şi bugetul de 2,3 miliarde euro, repartizat anul acesta pentru activităţi spaţiale, din care circa 60% revin următoarelor trei organisme spaţiale japoneze: Agenţiei spaţiale NASDA, Institutului de Ştiinţe Spaţiale şi Astronautice (ISAS) şi Laboratorului National Aerospaţial (NAL); aceste sume urmează a fi folosite pentru: dezvoltarea rachetei lansatoare H-II (vezi fotografia); construcţia laboratorului locuit JEM din structura Staţiei spaţiale internaţionale ALPHA; lansarea de sateliţi meteorologici, ştiinţifici, tehnologici şi de telecomunicaţii. Spre exemplu, puţini ştiu că racheta lansatoare H-II poate plasa sateliţi de 10 t pe orbite joase, de 4 t pe orbite helio – sincrone, de 2,2 t pe orbite geosincrone şi 2,5 t pe orbite... lunare.

Anul acesta, cel de al 5-lea astronaut japonez va participa la o nouă misiune a unei navete spaţiale ameriane, Japonia începând, totodată, realizarea celei de-a doua generaţii de sateliţi de observare a Pământului în beneficiul securităţii naţionale (sateliţii ADEOS-II, ALOS, MTSAT etc.)

Tot în acest an, în trim.III, a fost programată lansarea robotului spaţial DRTS, satelit-releu de telecomunicaţii şi demonstrator al unor noi tehnologii satelitare pentru radiocomunicaţii. În 2004 Japonia speră să poată primi informaţii despre Marte de la propria sondă spaţială automată PLANET-B (Nozomi), iar un an mai târziu sateliţii NELS şi EFSAT vor asigura, la debite ridicate, comunicaţii cu diverse mijloace de transport.

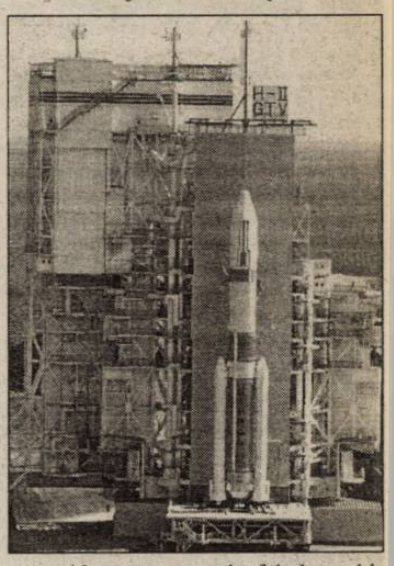

Alte programe, la fel de ambiţioase, sunt: sonda automată MUSES-C urmează să recupereze eşantioane din rocile scoarţei unui... asteroid; staţia LUNAR-A va explora Luna, iar SELENE ar deveni un satelit al Lunii. Nici Soarele nu este uitat: SOLAR-B va investiga coroana solară...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

URGIILE BIBLICE REGĂSITE ÎN EPOCA MODERNĂ

Vechiul Testament povesteşte despre cele zece urgii care au lovit Egiptul – expresii ale mâniei divine – pentru că Faraonul a refuzat să elibereze poporul evreu din sclavie. Unele dintre aceste fenomene naturale mai puţin obişnuite dar nu neapărat catastrofale se regăsesc în epoca modernă. Invazii de lăcuste şi broaşte sau erupţii vulcanice. Iată câteva dintre aceste fenomene, imortalizate de aparatele de fotografiat.

Australia – 1999

«Voi trimite lăcuste pe toată întinderea ţării tale. Ele vor acoperi faţa pământului şi vor mânca ce a mai rămas nevătămat.»

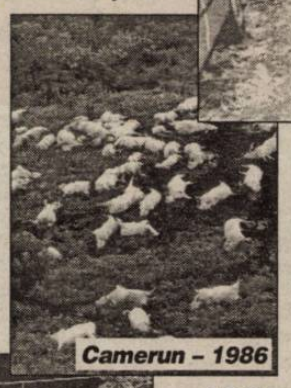
Camerun – 1986

MAURITANIA Invazia lăcustelor constituie un fenomen obişnuit în Mauritania, Mali sau Niger, Sahara Centrală constituind una din cele mai importante regiuni în care se adună această specie. O dată format, roiul migrează în direcţia vântului şi invadează plantaţiile pe care le acoperă cu un strat atât de compact încât lumina nu poate trece prin el.

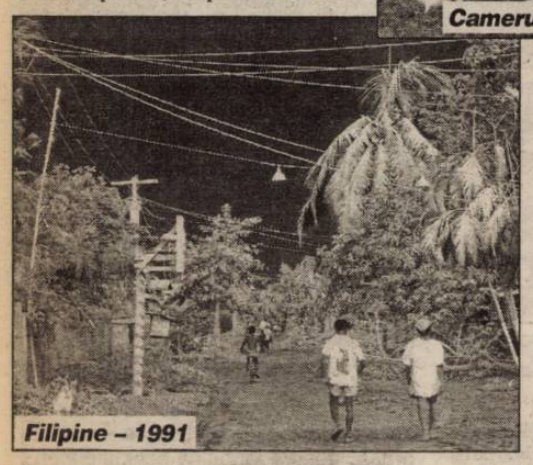
Filipine – 1991

«Mâine la ceasul ăsta voi face să bată o piatră aşa de mare cum n-a mai fost în Egipt.»

AUSTRALIA – 1999 În 14 aprilie asupra oraşului Sidney s-a abătut o neobişnuită ploaie cu grindină. Bucăţile de gheaţă, de mărimea unei mingi de tenis, au deteriorat sute de maşini şi case şi au perturbat alimentarea cu electricitate şi telefonia capitalei.

«Mânia Domnului se va abate peste turmele tale din câmp.»

CAMERUN – 1986 În câteva clipe, 1800 de persoane au murit asfixiate în urma emanaţiilor lacului Nyos. Nu au scăpat cu viaţă nici animalele din împrejurimi. În opinia unor vulcanologi, ar fi fost vorba de o erupţie gazoasă (CO_2) de origine vulcanică.

Mauritania

«Cenuşa se va preface într-o ţărână care va acoperi toată ţara Egiptului.»

FILIPINE – 1991 Cea mai mare erupţie vulcanică din secolul al XX-lea a avut loc în 12 iunie 1991. Vulcanul Pinatubo a aruncat în aer 20 megatone de dioxid de sulf. Cenuşa care a ajuns în insulele Manile a format un strat gros de 5 cm pe o suprafaţă de 4000 km pătraţi. Au fost înregistrate sute de victime. Două ierni de-a rândul, norul de praf a scăzut temperatura medie mondială cu câteva zeci de grade.

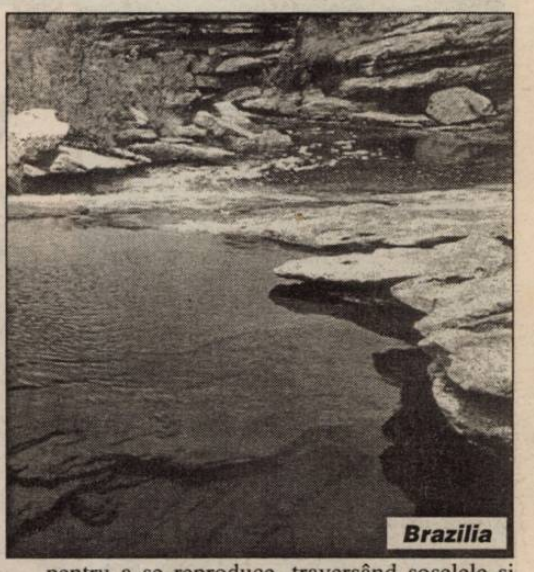
Brazilia

«Am să aduc broaşte pe toată întinderea ţării tale.»

Anglia

ANGLIA În fiecare an în luna martie, în Sussex, paradisul batracienilor, se produce un fenomen cu totul ieşit din comun. Un mare număr de broaşte râioase din specia Bufo bufo, se deplasează spre bălţi şi zonele mlăştinoase pentru a se reproduce, traversând şoselele şi satele din drumul lor.

«Am să lovesc râul cu toiagul din mâna mea şi el se va preface în sânge.»

BRAZILIA Un râu de culoare grena curge în parcul naţional din Chapada Diamantina. O culoare permanentă ce se datorează oxidării rocilor bogate în minereu de fier aflate în contact cu apa. Apa unui râu mai poate fi colorată în roşu de către particulele de argilă aflate în `suspensie sau datorită proliferării unor alge.

DORIN MĂRAN

Paginile secrete ale omenirii

Substanţa fabuloasă a lui Pym

Chiar şi la intrarea în mileniul trei, continentul îngheţat de la Polul Sud continuă să fascineze, fie şi datorită a două stranii povestiri, una a lui Edgar Allan Poe, cealaltă a lui Jules Verne. Primul a scris „Povestea lui Arthur Gordon Pym" o fantastică relatare a unei expediţii în ţinuturi necunoscute. Celălalt, admirator declarat şi entuziast al lui Poe, continuă încercând să regăsească corabia la bordul căreia se afla Pym în momentul dispariţiei sale.

Simple fantezii de scriitor, vom fi tentaţi să spunem. Dar lucrurile s-ar putea să nu fie chiar atât de simple. Anul „morţii" lui Pym, „stabilit" de Poe, 1838, este anul în care un alt misterios călător îşi face apariţia în saloanele europene şi cele ale Orientului Apropiat. O persoană enigmatică, făcând paradă, cu o falsă modestie şi nonşalanţă, de o eleganţă şi bogăţie ieşite din comun şi care, ca să „încurce" şi mai mult lucrurile, se prezenta drept... „Sinbad Marinarul"! Şapte ani mai târziu, Alexandre Dumas publică celebrul său „Contele de Monte Cristo", în care descrie viaţa şi aventurile acestui personaj la fel de spectaculos şi misterios. Care nu era de fapt conte, ci un maestru neîntrecut al deghizărilor, în strânse relaţii cu familia marii crime a Italiei, având cunoştinţe deosebite din domeniul „ştiinţelor ezoterice", inclusiv posesia unui straniu lichid care dădea, după voia lui, viaţă sau moarte. O serie de exegeţi nu au rezistat tentaţiei de a-i considera pe cei doi ca una şi aceeaşi persoană, Pym şi Monte Cristo. Ce secret fabulos a putut însă afla Pym în Antarctica şi care să-i permită toată evoluţia ulterioară? În 1897, Jules Verne scrie „Sfinxul Gheţarilor" unde relatează descoperirea lui Pym, de către o nouă expediţie antarctică, după 12 ani, mort, răstignit pe o stâncă magnetică având forma unui Sfinx. Să-şi fi contrazis el idolul, pe Poe, care afirmase însă că Pym revenise în Statele Unite în 1836? Jules Verne poate fi bănuit de orice, numai de asemenea „gafe", nu. Poate că totul a fost o „complicitate" în a ajuta să „dispară" din atenţia oamenilor un personaj pe care el îl cunoştea foarte bine, dar sub alt nume şi altă înfăţişare. Şi mai interesant, dacă veţi fi dispuşi să faceţi legătura pe care au făcut-o, cum spuneam, şi alţi comentatori, cu Monte Cristo, acesta, la rândul său, dispare în 1846. După 20 de ani, în 1866, se înregistrează prima apariţie a submarinului Nautilus. După descrierile lui Jules Verne nu avem dificultăţi prea mari în a-l identifica cu o navă cu propulsie nucleară. Ce a făcut Monte Cristo/Pym în aceşti 20 de ani? Să fi fost energia nucleară sau o altă formă de energie, încă necunoscută chiar de noi, cei de astăzi, marele secret la care a avut acces Pym în Antarctica?

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Peştera Buhui

Situată în Munţii Banatului, *Peştera Buhui* este considerată a doua ca mărime după Peştera Comarnic. Intrările peşterii sunt bine cunoscute de către locuitorii oraşului Anina, în special *Intrarea Certej*, aflată în apropierea lacului de acumulare Buhui.

Peştera a fost fotografiată şi explorată prin anii 1934-1935 de T.Ottlik dar primele cercetări au fost întreprinse între anii 1875-1884. Cartarea, descrierea şi alte cercetări complexe au fost făcute de V. Sencu, A. Negrea şi St. Negrea.

Lungimea totală a peşterii este de 3217 m. Galeria principală măsoară 2100 m şi e parcursă în întregime de pârâul Buhui. Peştera s-a format prin pierderea apei acestui pârâu prin ponoarele de pe albia sa.

Intrarea Certej, largă de 9 m şi înaltă de 2 m, este recomandată ca fiind singura ce poate fi vizitată de turişti. Restul intrărilor sunt greoaie şi neamenajate. La numai 22 m de la intrare ajungem în galeria principală unde întâlnim un labirint de alte mici galerii. Plafonul se ridică până la 6-8 m. Imediat putem admira o frumoasă concreţiune, numită *Cascada Izvorului* împodobită cu gururi pline cu apă, iar la doar câţiva metri mai încolo suntem întâmpinaţi de o scurgere stalagmitică proeminentă denumită *Vulturul*.

Concreţionarea sălilor este aşa de avansată, încât pe alocuri desimea coloanelor, a stalactitelor, stalagmitelor şi draperiilor îngreuiază trecerea dintr-o sală în alta.

Cu 975 m în aval de *Intrarea Certej*, se află o alta, *Intrarea prin Dolină*. Putem admira pârâul subteran în ale cărui ape se reflectă siluetele elegante ale coloanelor concreţionare şi stâlpilor de calcar. Printre blocuri împrăştiate haotic pe podea şi prin dornele cursului subteran, vom putea admira cu uimire o formaţiune sclipitoare, *Cascada Albă*, iar ceva mai jos, după ce apa reapare într-un izbuc, vom fi bucuroşi să dăm „piept" cu un fenomen ce te ţine pe loc: *Cascada Mare*.

Cei curajoşi pot ajunge până la *Intrarea Grota Buhui*, unde, cu ajutorul unei bărci pneumatice şi mergând contra curentului, vor fi conduşi în *Sala Coloanelor* şi *Sala Domurilor*, bogat concreţionate şi de un colorit foarte divers. Cei ce doresc să viziteze *Sala Urşilor* sunt nevoiţi să ocolească *Cascada Mare*, cţărându-se pe o muchie a peretelui. Aici, în *Sala Urşilor*, ornamente splendide împodobesc imaginea încât, la un moment dat, retina ochiului oboseşte. Drumul a fost greu dar satisfacţiile celor ce iubesc adâncul rămân pagini de neuitat.

Peştera Buhui este atractivă dar pentru necunoscători destul de periculoasă. Este recomandabil ca vizitarea să se facă doar când apele sunt scăzute şi trebuie evitată poluarea de orice natură a cursului subteran, deoarece apa este potabilă.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

Mănăstirea Râşca

Potrivit tradiţiei, pe valea râului Moldova şi pe cea a pârâului Râşca, un grup de călugări au întemeiat o obşte monahală chiar înainte de „primul descălecat". Pe locul unde se află comuna Bogdăneşti-Fălticeni, ridicaseră o biserică de lemn, închinată Sfântului Ioan Teologul. După ce Bogdan I desemnează cetatea Baia drept capitală a ţării, reînnoieşte biserica de lemn, aşezare isihastă, fiind supravegheată direct de domnitor şi primind numele de Schitul Bogoslov sau Sihăstria Bogdăneştilor.

Sub Alexandru cel Bun şi, mai târziu, sub Ştefan cel Mare sihăstria se extinde pentru ca Bogdan cel Orb să ridice între 1512-1517, o nouă biserică, având hramul Sfântului Nicolae.

Actuala mănăstire a fost fondată însă de Petru Rareş, care a mutat sihăstria cu trei kilometri mai spre munte. Construcţia din zid este începută la 10 mai 1542 şi terminată în cursul aceluiaşi an, ctitorii fiind însă episcopul Macarie şi fraţii Ioan şi Teodor Balş, logofeţi ai voievodului. Se pare însă că la biserică s-a mai lucrat până în anul 1546. Una dintre turle foarte înaltă a fost refăcută probabil în 1611-1617 când s-a adăugat şi exonartexul (pridvorul). Pictura locaşului a fost semnată de meşterul zugrav Stamatelos Kotronas din insula Zakinthos în anul 1554. Interiorul a fost repictat integral în secolul al XIX-lea. Unele sondaje au oferit însă speranţa de a se putea regăsi, cel puţin parţial, pictura de odinioară.

Exteriorul, pictat şi el, ca la majoritatea bisericilor din vremea lui Petru Rareş, s-a conservat mai bine, în special pe faţada de sud.

Lucrarea se distinge printr-un program novator. Astfel, pe peretele răsăritean al naosului şi în partea centrală a absidei laterale, figurează povestea Sfântului Antonie iar alături Scara lui Ioan Climax. În dreptul pronaosului apare Judecata de Apoi. În felul acesta se renunţă la temele de actualitate social politică, accentul punându-se pe credinţele monahale. Explicaţia putea fi găsită în pierderea independenţei faţă de Poartă (1538). Întreaga lucrare a artistului se deosebeşte însă de cea a meşterilor moldoveni prin tratarea fizionomiilor, a draperiilor, motivele de peisaj. Nuanţele stilistice şi iconografice sunt altele iar compoziţia apare uneori fragmentată, lipsită de o concepţie unitară.

Biserica însă are un farmec aparte, reproducând formele structurale şi de plan ale bisericii Sfânta Cruce din Pătrăuţi.

La mănăstirea Râşca au trăit în post şi rugăciune o serie de asceţi făcători de minuni, clarvăzători, sihaştri ca Sfântul Ioan de la Râşca, episcopul Moldovei.

Cu toate întreruperile dictate de vitregiile vremurilor, activitatea monahală de la Râşca a constituit un exemplu şi un îndemn la credinţă pentru cei care au ajuns până în acele locuri, pe care, apoi, nu le-au mai putut uita.

IRINA STOICA

O lume nebună

◆ *În timp ce efectua o dificilă operaţie la coloana vertebrală, David Arndt, un chirurg din Massachusetts, şi-a amintit că uitase să treacă pe la bancă pentru a-şi ridica salariul şi, foarte important, pentru a-şi plăti nişte datorii care nu mai suportau amânare. Aşa că în mare grabă a părăsit sala de operaţii şi a lăsat pacientul pe mâna unui medic necalificat. Din fericire, nu a lipsit mai mult de jumătate de oră, adică s-a întors înainte ca intervenţia chirurgicală să se finalizeze, iar pacientul nu a păţit nimic rău. Totuşi, conducerea spitalului a aflat de acest incident şi s-a văzut nevoită să ia măsuri faţă de acest act de iresponsabilitate. David Arndt şi-a recunoscut fapta, dar a încercat să se scuze spunând că plătirea datoriilor pe care le avea era „un fapt de viaţă şi de moarte pentru el". Nu s-a bucurat însă de clemenţă, căci printr-un Ordin al medicilor a fost suspendat din funcţie.*

◆ *Un locuitor din Calgary, din vestul Canadei, a cumpărat o valiză, preţul plătit fiind... o pâine, adică mai puţin de un dolar. Nu mică i-a fost însă mirarea când, deschizând valiza, a constatat că era burduşită cu 5 kg de cocaină, marfă în valoare de aproximativ 180.000 de dolari. Speriat de încurcătura în care intrase s-a prezentat rapid la poliţie şi a povestit toată întâmplarea. Dar „vânzătorul" a fost de negăsit.*

◆ *La vârsta de 61 de ani, canadianul Dave Parker s-a ales cu porecla „omul mai puternic decât puma". Asta pentru că bărbatul a reuşit să răpună cu un cuţit o felină care l-a atacat. Dave se plimba pe o şosea industrială dintr-un orăşel cu mai puţin de 1300 de locuitori, din apropiere de Port Alice. Brusc a simţit că-i sare în spate „un monstru"; era vorba de o puma, un mascul de 45 de kg, slab dar foarte înfometat şi fioros. Din fericire, Dave Parker, fost muncitor la o fabrică de hârtie, avea obiceiul să poarte cu el un cuţit. Grav rănit, cu sângele curgându-i şiroaie, a reuşit totuşi să ucidă fiara dezlănţuită şi apoi să se târască 1,6 km până la cea mai apropiată fabrică de hârtie, unde a cerut ajutor. Muncitorii l-au transportat la cel mai apropiat spital din Port Alice, dar viaţa bărbatului era deja în mare pericol. A fost transportat cu o ambulanţă la un spital din Port Hardy apoi cu avionul în oraşul Victoria, capitala provinciei. Victima a avut nevoie de numeroase intervenţii chirurgicale, dar a scăpat până la urmă cu viaţă. Poliţia a declarat că în Insula Vancuver, atacurile felinelor puma s-au înmulţit îngrijorător în ultimul timp. Ultimul atac mortal s-a produs în 1996, când o femeie a fost ucisă, în urma luptei cu fiara care îi atacase fiul.* (A.N.P.)

Omul care

ŞI-A FOTOGRAFIAT UCIGAŞII

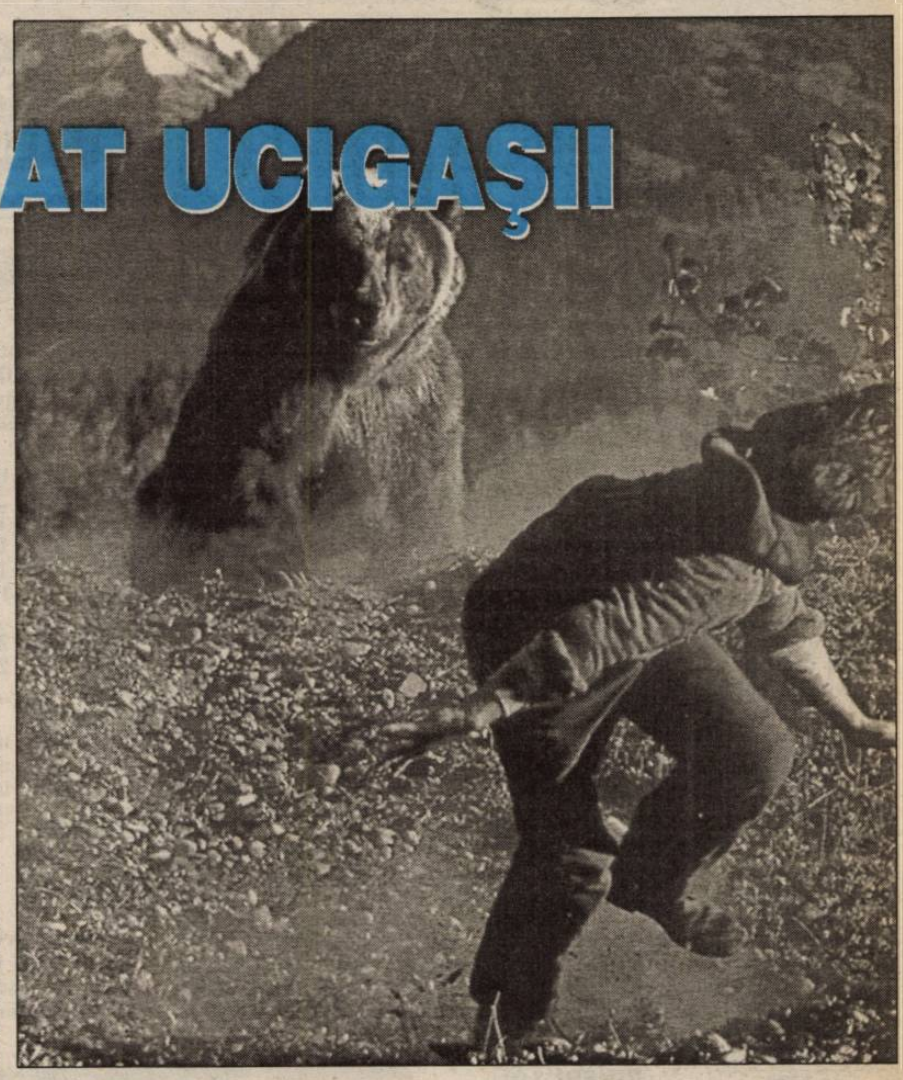

Fotograful american Charles Gibbs era un împătimit al peisajelor paradisiace de pe... Pământ şi al instantaneelor luate în cele mai neaşteptate locuri, astfel că nu ezita nici o clipă să se aventureze, cu toate accesoriile aparatului foto în spate, prin zone sălbatice. Ultima idee de acest fel l-a îndemnat să cutreiere de unul singur printr-un parc naţional montan din SUA, în speranţa realizării unui reportaj deosebit.

Ajuns la marginea unei păduri de pini, nu departe de creasta unui versant, a crezut că peste el dăduse un noroc rărisim: venind din cealaltă parte a muntelui, nu mai puţini de cinci grizzly îşi arătau profilul impunător, pe fondul cerului albastru. L-au privit câteva clipe contrariaţi pe vânătorul de imagini captivat de spectacolul ce se desfăşura în faţa lui, apoi au început să coboare grupaţi către el, foarte atenţi la ciudata maşinărie care bâzâia şi ţăcănea. Să fi crezut uriaşele patrupede că Gibbs le-ar pune viaţa în pericol, mânuind cine ştie ce armă infernală, ori şi-au văzut teritoriul încălcat de omul nepoftit şi au purces la alungarea lui? Nimeni nu va şti, niciodată. Cert este că fotograful a continuat să facă fotografie după fotografie, febril, cu instinctul de conservare total anesteziat de încântare.

A pozat până ce distanţa de minimă siguranţă a devenit insuficientă. „Trupa" celor cinci grizzly ajunsese la circa 50 de metri, distanţă pe care aparent greoiul animal o străbate în numai 3 secunde. Probabil, aşa s-au petrecut lucrurile şi în cazul lui Gibbs. Acesta şi-a abandonat aparatul şi a alergat să se salveze în cel mai apropiat copac. S-a căţărat într-un pin, însă ascensiunea lui a fost posibilă doar până la 5 metri. Ursul care s-a aflat pe urmele sale, provocat de reacţia omului, a ajuns până la circa 4 metri pe trunchiul copacului, după care n-a mai fost nevoie să urce...

Persoanele plecate în căutarea lui Charles Gibbs au găsit mai întâi aparatul foto, pinul însângerat şi apoi cadavrul bărbatului, pe jumătate devorat. Prelucrarea ulterioară a filmului a arătat exact derularea acestor ultime minute din aventura montană tragică, încheiată pentru marele iubitor de natură cu pierderea vieţii. *(A.N.P.)*

Ambiţia de a te declara criminal

Cu un ton grav, privindu-şi fix auditoriul încremenit, Raoul Sephillard, povesteşte din când în când păţaniile incredibile ale vieţii sale. În faţa primăriei din mica localitate franceză Sarenne, acest bărbat vânjos de 72 de ani îşi relatează pur şi simplu crimele pe care le-a comis în tinereţe unui public care nu ştie dacă are de-a face cu un om mai puţin sănătos mental sau cu un simplu fanfaron de provincie sătul de anonimatul în care trăieşte.

Istoria acestui bizar personaj este, poate, unică în analele poliţiei franceze. Căci Raoul susţine că şi-a ucis cele trei soţii care au avut proasta inspiraţie de a-l lua de bărbat. Între anii 1952 şi 1958, autodenunţătorul le-ar fi înecat în râul care trece prin apropiere de Sarenne, din gelozie. La vremea respectivă, anchetatorii l-au găsit nevinovat şi au arestat doi suspecţi, pe baza mărturiilor unor martori oculari. Raoul a prezentat atunci un alibi imbatabil şi a ieşit basma curată de fiecare dată. Mai mult, nimeni nu-l bănuia de vreo crimă, iar cazurile respective au fost clasate o dată cu executarea vinovaţilor stabiliţi de justiţie... Şi totuşi, începând de acum doi ani, când şi-a publicat o carte autobiografică în care descrie cu lux de amănunte cum şi-a ucis consoartele, Raoul este măcinat de remuşcări, dar, spre disperarea sa, nu-l cred nici copiii.

Declaraţiile autodenunţătoare depuse la poliţie n-au fost de nici un folos. Prezumtivul făptaş a plătit testul cu detectorul de minciuni, care a dezvăluit că nu fabulează, dar acesta nu este probă în justiţie. Exasperat, Raoul a început să-şi facă publice „faptele odioase", în fiecare weekend, iar locuitorii din Sarenne îi aşteaptă mărturiile cu sufletul la gură. Nu de puţine ori, Raoul devine ţinta ironiilor, dar nici că-i pasă. Cartea sa, intitulată „Eu sunt criminalul!", l-a îmbogăţit şi ciudatul personaj şi-a permis să-şi ia un avocat. Dar cum crimele au depăşit perioada de prescriere, chiar dacă va fi găsit vinovat „cu sila", tot nu ar fi închis... Toată suflarea din Sarenne aşteaptă ediţia a doua a autobiografiei sale, dar până atunci Raoul s-a transformat într-un prosper om de afaceri. Publicitatea negativă pe care şi-a făcut-o îi asigură o vânzare masivă a produselor alimentare din proaspăta sa prăvălie. De aici provin şi dubiile în ceea priveşte onestitatea lui: în loc să doneze banii câştigaţi cu best-sellerul său unei mănăstiri, aşa cum promisese, Raoul i-a dat uitării pe slujitorii Domnului, a întors spatele unei consultaţii psihiatrice şi vinde gogoşi pentru a face... penitenţă. *(P.I.)*

O viaţă mai bună lângă pisici

Julie Beckham trăieşte într-un orăşel din Florida, are 40 de ani şi un motan, Spooky. Acesta a ajuns în casa Beckham pentru că într-o zi s-a căţărat pe fereastra de la bucătărie şi pur şi simplu a refuzat să mai plece de acolo. Soţii Beckham nu au copii şi nici nu s-au gândit vreodată că ar putea ţine o pisică! Dar Dna Beckham nu a putut rezista unei porniri extrem de puternice, care a făcut-o să deschidă fereastra şi să-l lase să intre în bucătărie. O scurtă „inspecţie", un salt pe fotoliu şi imediat motanul a adormit. Familia Beckham mai avea un membru! Dar Julie avea să-şi descopere o puternică alergie, în special la pisici. Au urmat luni de zile de consult medical, încercări de tratament, dar fără nici un rezultat. Jim, soţul ei, care se ataşase incredibil de motan, a fost primul care, cu toată părerea de rău, i-a spus că avea de ales între sănătate şi... Spooky! După aproape un an petrecut împreună, erau nevoiţi să se despartă. Julie ia legătura cu o societate care se ocupa de drepturile oamenilor şi animalelor şi în curând o familie s-a oferit să-l ia pe Spooky. Câteva lacrimi, o ultimă îmbrăţişare şi... Spooky s-a mutat în alt oraş. Casa Beckham devenise dintr-o dată pustie dar, după câteva săptămâni, Julie şi Jim s-au consolat că măcar scăpaseră de crizele de alergie. Suferinţa însă, chiar dacă fiecare încerca să o ascundă de celălalt, era acolo.

Aşa a trecut o jumătate de an când, într-o dimineaţă, în aceeaşi bucătărie, Julie aude din nou un plâns de pisică. Rezistă câteva minute fără să se uite pe fereastră – nu mai vroia să treacă prin aceeaşi experienţă! – dar cum plânsul nu înceta, sfârşeşte prin a se uita: spre uluirea ei, slab, amărât, nemaiavând putere nici să plângă, nemaiavând curajul să zgârie la geam, de pe terasă o privea Spooky. El nu putuse să trăiască fără cei pe care îi „adoptase" drept familia lui. Julie l-a luat imediat în casă. Alergia? Există lucruri şi mai rele, suferinţe şi mai mari, indiferent că cel care trece prin ele este om sau animal. Şi-a impus să se controleze, să nu se mai gândească la asta. După alte câteva luni a observat că, totuşi, crizele erau mult mai rare şi mai slabe. Spooky parcă ştie şi parcă are grijă să stea cât mai departe de Julie. Şi când are nevoie de dragoste şi de mângâieri, „se mulţumeşte" cu Jim care acum are de apărat două fiinţe... *(M.D.)*

Sat atacat de extratereştri

O sferă luminoasă, bătând în roşu şi alb, a atacat recent câţiva locuitori dintr-un sat indian (Sanwa). Prietenul uneia dintre victimele decedate a relatat că misteriosul obiect zburător s-a năpustit pur şi simplu asupra acesteia provocându-i răni mortale. Autorităţile şi medicii din zonă vorbesc despre o isterie colectivă, provocată de o specie de insecte a căror lungime ajunge la aproape zece centimetri, deosebit de periculoase, ale căror înţepături pot fi letale.

Martorii oculari şi victimele care au scăpat cu viaţă susţin că este vorba de un obiect misterios care a coborât din cer şi i-a atacat. Cel puţin 7 persoane au decedat până în prezent în urma rănilor. Numeroase alte victime care au scăpat cu viaţă prezentau răni uşoare şi aveau pielea inflamată. Majoritatea susţin că atacul ar fi survenit în timpul somnului şi că nu-şi amintesc nimic. Locuitorii din zonă au încetat să mai doarmă în aer liber, în ciuda căldurii sufocante, din teama de a nu fi expuşi atacului obiectelor celeste. În unele sate s-au format patrule care bat tobele şi strigă: „Suntem treji şi gata de luptă! Atenţie agresorilor!" Există multe voci care acuză autorităţile că dau dovadă de pasivitate şi nu iau măsuri pentru a-i captura pe „extratereştri". Protestatarii au organizat chiar o manifestaţie la care au participat aproximativ 10.000 de persoane, cerând vehement autorităţilor să se mobilizeze pentru a-i captura pe extratereştri. Din nefericire, manifestaţia a degenerat în violenţă şi poliţiştii au deschis focul, ucigând o persoană. *(D.M.)*

DELINCVENT... DUPĂ MOARTE

În luna aprilie a acestui an familia Iacopino din Sicilia începea să trăiască o poveste dramatică. Fiul lor, Pasquale Antonio, în vârstă de 48 de ani, dispăruse de acasă şi familia se adresase poliţiei.

Primăvara trecuse fără vreo ştire despre cel dispărut dar, în a doua jumătate a lunii iulie, un necunoscut se aruncase sub roţile trenului. Faţa îi era distrusă şi nici un document nu fusese găsit asupra sa. După investigaţiile de rigoare familia Iacopino fusese chemată la identificare şi părinţii îşi recunoscuseră fiul, neavând nici cea mai mică urmă de îndoială. Recuperând trupul familia îl îngroapă în cavoul familiei, la Messina la data de 21 iulie.

Trei săptămâni după aceea, la data de 13 august, este arestat un bărbat care fura din sacoşele turiştilor pe plajă. Poliţia găseşte asupra sa acte pe numele Pasquale Antonio Iacopino. Recunoscându-şi vina, este eliberat până la proces, dar dispare imediat fără urmă, înainte ca poliţia să aibă certitudini asupra identităţii sale reale.

Autorităţile au exhumat cadavrul din Mesina pentru testul ADN, dar familia este încă neclintită în credinţa că defunctul este fiul lor şi nu altul, convinşi că un părinte nu se poate înşela într-o astfel de situaţie. *(I.S.)*

Săptămâna 20 – 26 SEPTEMBRIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 10.20 Film: „Viaţa e frumoasă" (r) 12.20 TVR Craiova 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Tenis: Slovacia – România 19.05 Serial: „Geena Davis" 20.00 Jurnal 21.00 Ploaia de stele 22.30 Serial: „Sub acoperire" 23.35 Serial: „Roberta" 0.30 Marele jazz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 9.20 Desene animate 10.20 Auto Club 12.50 Debut 50 Plus 13.55 Serial: „Visând la Hollywood" 15.00 Tenis: Slovacia – România 17.00 Fotbal: „FCM Bacău – Ceahlăul Piatra Neamţ 19.00 Serial: „Roberta" 20.00 Jurnal 20.50 Surprize, surprize 23.30 Film: „Moştenirea" (SUA, 1998). Cu: David Hasselhoff.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 9.20 Desene animate 10.20 Viaţa satului 11.50 Tezaur folcloric 13.55 Bravo, bravissimo! 15.00 Tenis: Slovacia - România 17.00 Fotbal: Universitatea Craiova – Rapid 19.00 Glume, boacăne, aventuri 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Propunerea" (SUA, 1998) 23.00 Gaudeamus 2002.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 10.20 Surprize, surprize (r) 14.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Recurs la morală 18.30 Istorie polemică 19.05 Serial: „Geena Davis" 20.00 Jurnal 21.00 Iartă-mă! 22.15 Cu ochii'n 4 23.30 Film: „Incident la graniţă" (SUA, 1980). Cu: Charles Bronson 1.15 Tunelul de la capătul tunelului.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 10.20 Film: „Inimă de lemn" (SUA, 1998) 11.55 TVR Timişoara 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Film: „Prinţul deşertului" (coprod., 1989, partea I) 19.05 Serial: „Geena Davis" (ultimele ep.) 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Şapte zile" 22.15 Serial: „Sub acoperire" 23.45 Serial: „Teama" 0.35 Teatrul Naţional TV prezintă: „Sinucigaşul" de Nikolai Erdman 4.05 Doc.: „Ultimele zile".

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 12.10 TVR Cluj 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Film: „Prinţul deşertului" (partea a II-a) 19.05 Serial: „Becker" (ep.1) 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Şapte zile" 22.15 Serial: „Sub acoperire" 23.30 Film: „Provocarea" (Italia, 1999, partea I). Cu: Raoul Bova 2.40 Film: „Fericire" (SUA, 1998).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 12.10 TVR Iaşi 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 17.00 Film: „Prinţul deşertului" (ultima parte) 19.05 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Şapte zile" 22.15 Serial: „Sub acoperire" 23.45 Profesioniştii 0.45 Film: „Provocarea" (ultima parte).

DAVID HASSELHOFF
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 23.30

acasă

VINERI 6.00–13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Singură şi disponibilă" (ep.1) 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Prima dragoste" 14.00 Club 700 15.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 17.30 Serial: „Regina" (ultimul ep.) 18.30 Serial: „Inimă sălbatică" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 21.50 Serial: „Maddie şi David" 22.45 Serial: „Profu'" 23.40 Serial: „Amor de cătel".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Prima dragoste" 12.40 Serial: „Amor latino" 14.45 Film: „Regăsirea" (SUA, 1988) 17.00 Dana de pică 18.30 Serial: „Inimă sălbatică" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 21.50 Serial: „Maddie şi David" 22.45 Serial: „Profu'".

LUNI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

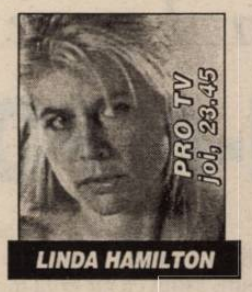

LINDA HAMILTON

„CLONA"

ROBERT DE NIRO

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 10.15 Serial: „Katie Joplin" (ultimul ep.) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Un poliţist cu explozie întârziată" (SUA, 1994). Cu: Leslie Nielsen 22.00 Film: „Născuţi asasini" (SUA, 1994) 0.30 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 1.15 Film: „Afaceri personale" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.30 Serial: „Fete de bani gata" 11.00 Sub semnul întrebării 12.00 ProVest 13.00 Serial: „Cybill" 14.00 Rezumat Raliul Italiei 15.00 Magazin UCL 16.00 Film: „Ultima iubire" (Australia, 1997) 18.00 Serial: „Smallville" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Băiat de treabă" (Hong Kong, 1997). Cu: Jackie Chan 22.15 Serial „Totul despre sex" 22.45 Film: „Brazil" (M. Britanie, 1985). Cu: Robert De Niro, Jonathan Pryce 1.15 Film: „Totul pentru fiica mea" (SUA, 1979).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.30 Serial: „Fete de bani gata" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Jesse" 13.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 14.00 Misterele planetei albastre 15.00 Bucătăria lui Radu 15.30 Film 17.00 Film: „Capcanele prieteniei" (SUA, 1996) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: Astra – Steaua 22.00 Film: „Vânătoarea de recompense" (ultima parte). Cu: Pamela Anderson 23.00 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Marcă înregistrată (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Mâna care împinge leagănul" (SUA, 1992) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Jaful" (SUA, 1990). Cu: Bill Murray 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Film: „Îngheţ timpuriu" (SUA, 1985).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Magazin UCL (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.00 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Legionarul" (SUA, 1999). Cu: Jean-Claude Van Damme 21.30 Fotbal Liga Campionilor 1.00 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.00 Film: „Recurs final" (SUA, 1993).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Bucătăria lui Radu (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.00 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Poliţistul cibernetic 2" (SUA, 1994) 21.30 Fotbal Liga Campionilor 1.00 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" (ultimul ep.) 2.00 Film: „Revoltă în Pacific" (SUA, 1999).

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Parte de carte (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.00 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Arma dreptăţii" 21.00 Serial: „Alias" 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Dragoste de dincolo de moarte" (SUA, 1995). Cu: Linda Hamilton 2.00 Film: „Dispărută fără urme" (SUA, 1999).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 *Ora lui Ianţu:* Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Super Banc Show 23.15 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate 11.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 12.30 Sport Magazin 14.30 Serial: „ED" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mutant X" 20.00 Serial: „24 de ore" 21.00 Film: „Viper" (SUA, 1994). Cu: Lorenzo Lamas 23.00 Film: „Să ne iubim!" (SUA, 1960). Cu: Marilyn Monroe, Yves Montand 1.00 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.30 Desene animate 10.00 HIT 40 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Ambianţa 15.30 Ce-i în frigider? 18.00 Focus 19.00 Apel de urgenţă 20.00 Film: „O iubire ca-n poveşti" (SUA, 1998). Cu: Drew Barrymore, Anjelica Huston 22.00 Film: „Forţa secretă" (SUA).

LUNI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 *Ora lui Ianţu:* Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Impact fatal" (SUA, 1994) 0.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 *Ora lui Ianţu:* Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Vacanţă în Jamaica" (SUA, 1998) 0.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 *Ora lui Ianţu:* Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Cronica cârcotaşilor 22.00 Poliţia în acţiune 0.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Zid 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Prietene şi rivale" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 *Ora lui Ianţu:* Copiii spun lucruri trăsnite 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Reuniunea de clasă 0.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

2

VINERI 8.45 Desene animate 9.10 Prietenii lui Piticot 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Tribul" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.35 E dreptul tău! 17.05 Primul pas 18.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal 20.05 Documentar 21.00 D'ale lu' Mitică 22.00 Film: „Teo" (Italia) 23.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

SÂMBĂTĂ 8.05 Arta apărării 8.40 Film: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" (SUA, 1995) 10.15 Serial: „Digimon" 10.45 Lumea lui Chit-Chit 11.30 Serial: „În direct" 12.00 Arca lui Noe 14.10 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.30 Canotaj 17.10 Serial: „Hawkeye" 18.35 Serial: „Primul val" 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Sfârşit de secol" (Italia, 1999, partea I) 21.40 Serial: „Ce nemaipomenit" 22.10 Serial: „Viaţa fără mănuşi" 23.05 Păcatele trupului 24.00 Dincolo de muzică: Sting.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Digimon" 10.40 Prietenii lui Piticot 11.25 Serial: „În direct" 11.50 Serial: „Cătei meseriaşi" 12.50 Medalion de interpret: Gheorghiţă Nicolae 14.05 Serial: „Copilăria animalelor" 15.30 Documentar 16.15 Canotaj 17.05 Serial: „Începe dansul" 17.25 „Aventurile lui Chuck Finn" 18.35 Serial: „În înaltul cerului" (ep.1) 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Tovarăşa de drum" (Italia, 1996) 21.45 Serial: „Ce nemaipomenit" 22.45 Minutul 91.

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.50 Documentar (r) 12.20 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.15 Serial: „Tribul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.00 Răscruci 17.00 Serial: „Brigăzile «tigrului»" (ep.1) 18.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.30 Teatru: „O batistă în Dunăre" de Dumitru Radu Popescu 23.30 Sport plus.

MARŢI 8.45 Desene animate 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Tribul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Călătorind prin ţară 17.05 Serial: „Brigăzile «tigrului»" 18.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.30 Film: „Mere roşii" (România, 1976) 0.40 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

MIERCURI 8.45 Desene animate 9.10 Prietenii lui Piticot 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Tribul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.05 Serial: „Brigăzile «tigrului»" 18.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal 19.30 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Film: „Ultima suflare" (coprod., 1997) 23.25 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

JOI 8.45 Desene animate 9.10 Lumea lui Chit-Chit 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Tribul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Afaceri la cheie 17.05 Serial: „Brigăzile «tigrului»" 18.00 Tenis de masă 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Film: „Privirea mortală a dragostei" (SUA, 2000) 23.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Film: „Peggy Sue se mărită" (SUA, 1986). Cu: Kathleen Turner, Nicolas Cage 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.20 Serial: „Isabella" 19.00 Observator 20.00 Film: „Congo" (SUA, 1995) 22.00 Film: „Sălbaticul Bill" (SUA, 1985). Cu: Jeff Bridges.

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Amintiri de suflet" 10.00 Casa de piatră 11.30 **Medicul de gardă** 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Stargate: SG 1" 14.30 Serial: „MacGyver" 15.30 Serial: „Cu capu-n nori" 16.00 Echipa fantastică 17.00 Film: „A cincisprezecea epistolă" (coprod., 1998, partea I) 19.00 Observator 20.00 Film: „Ronin" (SUA, 1998). Cu: Robert De Niro, Jean Reno 22.30 Serial: „Stargate SG: 1" (ep. 1 din seria a treia) 23.30 Film: „Doi plus doi" (SUA, 1997).

JOHNNY DEPP

DUMINICĂ 9.30 Serial: „Amintiri de suflet" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Şi căţeii ajung în Rai" 11.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.30 Serial: „Roswell" 13.30 Serial: „MacGyver" 14.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 15.00 Serial: „Sheena" 17.00 Film: „A cincisprezecea epistolă" (ultima parte) 18.00 România mea 19.00 Observator 20.00 Batem palma 22.30 Serial: „Cei şapte magnifici" 23.00 Film: „Rocky 2" (SUA, 1979). Cu: Sylverster Stallone.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.30 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Fugarul" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Bette".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Bette".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Crocodilul" (SUA, 2000) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Bette".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Film: „Drumul spre Graceland" (SUA, 1998). Cu: Harvey Keitel 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Nick of Time" (SUA, 1995). Cu: Johnny Depp 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Bette".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri 11.00 Tentaţii 14.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.05 Cântece populare.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial pentru copii 13.00 Sport 7 15.35 Serial: „Secretele succesului" 16.00 Cutia muzicală 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Film: „Jaful" (SUA, 1997).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial pentru copii 14.00 Film (r) 15.45 Istoria ortodoxiei 16.15 Cântece populare 17.30 Cântăreţii străzii 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „În mijlocul furtunii" (SUA) 20.40 Concert 22.00 Loto – Pariu Trio 22.15 Film: „Violatoarele" (SUA, 1996).

LUNI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.05 Istoria ortodoxiei (r) 16.30 Serial: „Aventurile ştiinţei" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 22.00 Documentar.

MARŢI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 16.30 Serial: „Atelierul lui Newton" (r) 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Proscrisul" (SUA) 21.00 Concert 22.00 Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 16.30 Serial: „Fabrica razei de soare" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.00 Melodii, melodii 22.00 Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Serial (r) 16.30 Serial: „Scamatorii pentru copii" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Oda bucuriei" (SUA) 21.05 Jazz 22.00 Loto – Pariu Trio.

DREW BARRYMORE

JACKIE CHAN

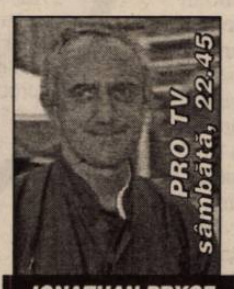

JONATHAN PRYCE

JEAN-CLAUDE VAN DAMME

CATHERINE ZETA JONES
nu iese din cuvântul soţului

Cine a crezut că prea tânăra şi prea apetisanta Catherine Zeta Jones nu va fi o soţie bună pentru Michael Douglas s-a înşelat. Dovadă, ştirile pe care cuplul are grijă să le lanseze din când în când pentru a asigura pe toată lumea că unul singur dictează regulile în casă şi acesta este marele actor şi producător Michael Douglas. Iar tânăra soţie, chiar dacă e foarte răsfăţată, e totuşi foarte ascultătoare. Aşa se face că ea s-a văzut nevoită să refuze oferta firmei de lenjerie intimă Victoria's Secret care dorea să facă din actriţă imaginea sa, contra sumei de aproape 30 de milioane de dolari. Iniţial, Catherine spusese da – la urma urmei se bucura de promovarea imaginii pe gratis şi de un câştig financiar substanţial – numai că Michael Douglas s-a făcut foc şi pară la gândul că orice bărbat o va putea vedea pe soţia lui sumar îmbrăcată. I-a „sugerat" categoric Catherinei să refuze oferta şi aceasta s-a conformat. Ca să atenueze neînţelegerea dintre ei şi posibila frustrare a partenerei sale, i-a dăruit imediat o bijuterie – o cruce celtică, ornată cu un diamant. Dacă trece cu bine şi de perioada în care iubita lui soţie lucrează împreună cu seducătorul de profesie George Clooney la filmul „Intolerable Cruelty" se poate considera un om fericit.

WILL SMITH
bărbat din nou în negru

Actor de culoare, cu origine modestă din punct de vedere social, dar cu un deosebit simţ practic dublat de o ambiţie ieşită din comun, Will Smith a reuşit să ocupe un loc mai mult decât respectabil în cetatea hollywoodiană. La nici 30 de ani, a reuşit să semneze contracte plătite cu 20 de milioane de dolari pentru un rol şi, ca actor, să-şi facă milioane de admiratori în întreaga lume. Nu şi-a neglijat însă nici un moment nici cariera de rapper, care i-a adus la rândul ei succes, bani, premii, fani... El spune despre el că „este doar un om norocos", deşi, cu insolenţă, nu uită uneori să adauge că totul e să vrea ceva... aşa că, dacă vrea, poate să ajungă şi preşedintele Statelor Unite.

Cert este că era doar un adolescent când s-a afirmat în sitcomul „Prinţul din Bel Air" prin intermediul unui personaj simpatic şi plin de umor, un fel de prototip ideal al americanului de culoare. Prezenţa sa a adus serialului un succes remarcabil. A urmat aventura marelui ecran cu „Bad Boys", în care şi-a asumat ipostaza unui poliţist nonconformist, dar eficient. Un nou succes comercial. Şi au venit filmele „grele", cu buget serios şi ambiţii pe măsură: „Independance Day" şi „Men in Black". La filmografia personală s-a mai adăugat apoi westernul modern „Wild Wild West", o comedie savuroasă desfăşurată pe o melodie interpretată chiar de faimosul rapper-actor.

La cinci ani de la succesul de proporţii repurtat de „Men in Black", în echipă cu Tommy Lee Jones, Rip Torn şi Lara Flynn Boyle, Will Smith recidivează în „Man in Black 2", gata să salveze omenirea de la un nou dezastru. Desigur, armele de luptă sunt acum mult mai sofisticate, monştrii sunt şi ei mai terifianţi iar efectele speciale incredibil de performante. Cu toate acestea, cei ce estimează succesul de box-office pariază că spectatorii nu vor mai fi atât de entuziasmaţi în faţa aventurilor bărbaţilor în negru, cum au fost acum cinci ani.

MEL GIBSON
un nou Iisus

Mel Gibson nu mai vrea să audă pentru un timp de „Mad Max", de „Armă mortală", de „Braveheart", de „Patriotul"... adică de filme de acţiune. Actorul australian, în prezent în vârstă de 49 de ani, căsătorit de peste 22 de ani cu Robyn, tatăl a şapte copii şi catolic convins, a promis familiei că, după atentatul din 11 septembrie, nu va mai face niciodată filme cu scene violente. Vrea să şi dovedească acest lucru, aşa că în următorul său film va intra în pielea lui Iisus. Pentru început consideră necesară o perioadă de documentare serioasă în privinţa modului de abordare a subiectului, motiv pentru care a cerut şi părerea teologilor. Filmul se va

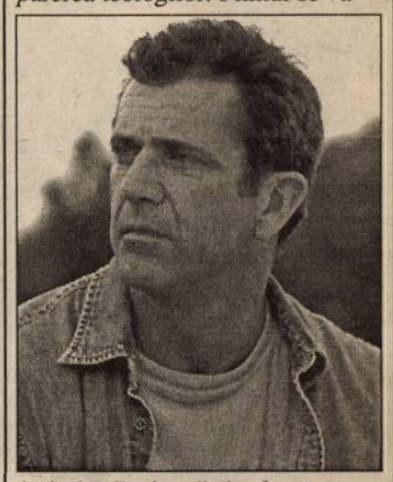

intitula „Pasiune" şi e foarte posibil să fie turnat în Italia. Dar, până la definitivarea acestui proiect paşnic, eroul nostru evoluează pe ecrane în recent lansatul... film de acţiune „The Singing Detective", alături de prietenul său, Robert Downey Jr.

BEATRICE DALLE
văduva veselă

Beatrice Dalle, nonconformista actriţă al cărei nume se confundă cu nu puţin controversatul film „37, 9 grade, dimineaţa", intră din nou în tirul criticii, severă când e vorba de „fata cea rea" a cinematografiei franceze. În recentul film „De 17 ori Cécile Cassard", actriţa şi-a asumat rolul unei tinere văduve... cu o atitudine nu tocmai îndoliată. După moartea soţului ei, Cécile consideră că trebuie să-şi trăiască viaţa în adevăratul sens al cuvântului. Chiar şi fiul său este o povară mult prea grea pentru ea, o femeie care nu are şi nu vrea să aibă nimic în comun cu o mamă model. Îl încredinţează aşadar celei mai bune prietene ale sale şi pleacă într-o călătorie „de consolare" după pierderea suferită. De fapt, alunecă de bună voie într-o derivă iraţională. Întâlneşte doi adolescenţi care, considerând că şansa le-a pus mâna în cap cunoscând o asemenea femeie, o însoţesc în camera ei de la hotel. În intimitatea locuinţei cu uşile ferecate se naşte un trio destul de bizar, în care jocul între seducţie şi complicitatea frăţească e mereu pe muchie de cuţit. După un timp, grupul se îmbogăţeşte cu încă o persoană cu spirit ludic, un fel de hoinar de noapte, un pic magician şi, în orice caz, un excelent dansator. Aventurile celor patru se succed în continuare într-o relaţie mereu ambiguă, dar tocmai bună pentru Cécile care astfel îşi lichidează total trecutul, descoperindu-şi o poftă de viaţă nebănuită.

Tipic european prin concepţie şi stil, filmul este creaţia de debut regizoral a unui tânăr romancier, Christophe Honore, care se lasă totuşi uşor influenţat de cineaşti de primă mână, cum ar fi Fassbinder („Cearta"), Jacques Demy („Lola"), Hitchcock („Vertigo"). Fost elev al unei şcoli de cinema din Rennes, Chritophe Honore declară că a făcut acest film „la plesneală"! A avut la dispoziţie un buget modest – 1,5 milioane de euro – şi o echipă de actori care au acceptat să joace „pe încredere". „Filmul s-a turnat uneori un pic clandestin, ceea ce nu a fost deloc confortabil", mai declara regizorul de 32 de ani. „Dar mă frământă întrebările legate de valorile morale, de cele legate de familie, ca şi raporturile de iubire, puterea seducţiei etc., toate folosite în film."

Fără să-l intereseze posibila derută în care îl aruncă pe spectator, cineastul debutant a ales varianta unei poveşti din care lipsesc bucăţi întregi ale suitei logice a acţiunii. După cum declară, în cazul lui frontiera dintre romancier şi regizor e foarte labilă: „Unul îl hrăneşte pe celălalt şi viceversa. De altfel, filmul meu abundă de referinţe literare. Nu cred că e un lucru rău şi nici că sunt singurul care procedez aşa. Numeroşi regizori celebri, cum ar fi Antonioni, Fassbinder sau Jean Cocteau erau şi scriitori, lucru care s-a simţit şi pe ecran". De fapt, ca orice cineast european, şi tânărul regizor francez sugerează că este creatorul unui „film de autor", nu „de reţetă".

SARAH MICHELLE GELLAR
vrea să scape de Buffy

Deşi „Buffy, spaima vampirilor" se bucură în continuare de succes şi producătorii consideră că nu au nici un motiv să-i pună capăt, protagonista Sarah Michelle Gellar îşi exprimă tot mai des dorinţa de a abandona serialul şi îi roagă pe scenarişti să găsească o soluţie pentru a o elimina din poveste pe ucigaşa demonilor. Încurajată de succesul repurtat cu „Scoobi Doo", actriţa vrea să facă pasul definitiv către marele ecran. Este angajată deja în unele proiecte care ar începe anul viitor. Cel mai apropiat termen este cel al filmărilor pentru „A Semester Abroad", povestea unei tinere americance care pleacă să studieze la Londra. Chiar dacă în cele din urmă Sarah se hotăreşte să părăsească înainte de termen cunoscutul serial TV, „Buffy..." nu se va încheia. Producătorul Joss Whedon a ţinut să se ştie în mod oficial că foiletonul continuă cu sau fără Sarah.

Vedetele

„BARBIE"
în turneu

300 de păpuşi Barbie de colecţie – „crema cremelor", de vreme ce e vorba de staruri de cinema şi ale show-biz-ului – s-au reunit în vitrinele unei expoziţii itinerante care a luat startul prin Europa în iulie şi va dura până spre sfârşitul lui octombrie. Creată de colecţionarul francez Thierry Labussière, în vârstă de 43 de ani, expoziţia se compune din piese rare, de serie limitată. Aşezate în 40 de vitrine teatralizate şi animate, păpuşile sunt selectate după criterii tematice, amintind poveştile lui Disney, diferite oraşe, anotimpuri sau epoci mai îndepărtate. Printre starurile de primă mărime se numără: Marilyn Monroe, Elvis Presley, Franck Sinatra, Johnny Hallyday sau familia Adams. Aproximativ 70% dintre personaje sunt îmbrăcate de mari designeri ai caselor celebre de modă, cum ar fi Christian Dior sau Bob Mackie. În ceea ce-l priveşte pe Thierry Labussiere, el este unul dintre cei mai importanţi colecţionari de păpuşi Barbie din Europa, fiind deţinător a peste 450 de piese rare.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

ZOOTERAPIA
un remediu insolit

O terapie insolită, care a dobândit recent acest statut, are totuşi o vechime comparabilă cu aceea a existenţei omului pe Pământ. Dragostea, respectul şi interesul pozitiv faţă de semeni, adăugate la pasiunea pentru animale, au dat naştere *zooterapiei*. Cercetări complexe pe domenii diferite, având însă o ţintă comună – sănătatea individului – au reconsiderat relaţia om/animal, ajungând astfel de rezultate deseori spectaculoase.

În societatea contemporană, individualismul tot mai accentuat afectează la propriu un mare număr de persoane. Pentru unii oameni, însuşi sensul vieţii se pierde, atunci când devin sau se consideră izolaţi (într-un spital, în mediu carceral, în unităţi cu specific militar etc.) şi sentimentul de solitudine se aprofundează. Aici intră în scenă animalul. Capabilă de ceea ce s-ar putea numi dragoste necondiţionată, fiecare specie are un cadru de referinţă specific, subordonat unor coduri sociale, ca şi o manieră de percepere a universului înconjurător diferită. Această diferenţă, dublată de capacitatea de interacţiune cu specia umană, reprezintă atuul principal al zooterapiei.

Animalul nu judecă, aşa cum face omul. Element viu de acţiune imediată, el se adaptează la ceea ce e nou, inclusiv la relaţia cu un om, devenind succesiv „oglindă" şi partener. Dar zooterapia nu se rezumă la simplul schimb între om şi animal, căci aici intră în discuţie al treilea actant, care dă întregului sens de terapie. Îl vom numi totuşi terapeut, deşi el este un mijlocitor într-o relaţie cu trei subiecţi. Prin formaţia sa, acesta are capacitatea de a utiliza afinităţile dintre beneficiar şi animal, în scopul orientării intervenţiei către un ţel precis, potrivit necesităţilor. Aşadar, animalul devine catalizator al relaţiei de ajutor dintre terapeut şi pacient. Eliminarea izolării, redarea bucuriei de a trăi, oferirea unui spaţiu de dialog lipsit de orice ameninţări şi de rezistenţe nocive, deschiderea către comunicare – iată misiunea zooterapiei, domeniu de care se ocupă instituţii specializate, în unele ţări occidentale. Este vorba despre servicii puse în slujba unor centre de îngrijire pe termen lung, spitale, cămine de bătrâni, centre de primire pentru persoane cu dificultăţi motorii, intelectuale sau cu tulburări mentale, şcoli, centre de detenţie etc. Serviciile se adaptează pentru intervenţii individuale sau pe grupuri, condiţionări fizice, educative ş.a.m.d. – totul, prin intermediul unor animale specializate.

Diversitatea naturală face ca fiecare persoană să manifeste o atracţie aparte către o anumită specie. Este un motiv important pentru care alegerea animalelor „terapeute" se recomandă să se facă dintr-o arie cât mai largă. Apoi, se iau în calcul şi factorii alergeni, teama pacientului, caracteristicile fiecărui caz în parte, scopurile urmărite. Vrem să stimulăm dexteritatea? Îngrijirea unei păsări presupune suplеţea şi finеţea mişcărilor degetelor. Se urmăreşte verbalizarea? Capra pitică poate fi de mare ajutor pentru cei ce ştiu ce este o fermă. Dorim să ne întărim muşchii braţelor? Dresajul unui câine reprezintă un context potrivit. Orice animal bine dresat în scop terapeutic posedă o multitudine de însuşiri specifice, bune de exploatat pentru aceasta. În continuare, vom trece în revistă câteva specii frecvent prezente în zooterapie, cu prezentarea mai detaliată a unora dintre ele.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

LEACURI DIN VECHIME

De boierie. În terminologia medicală populară, boieria nu reprezenta o atitudine socială de prost gust, ca astăzi (adică un fel de aroganţă primitivă), ci cuvântul denumea boli frecvent întâlnite, chiar dacă total diferite una de cealaltă: scabia sau râia şi sifilisul. Prevenirea prin interdicţii a îmbolnăvirii de râie cerea ca oamenii „să nu facă lăutoare sau să spele rufe lunea", „să nu pună sita în cap", „să nu mănânce dovleac, de la ajunul Crăciunului înainte". Dacă totuşi boala apărea – şi se întâmpla destul de frecvent – se acţiona împotriva ei prin descântece speciale, cu ajutorul unor leacuri preparate din mădulare de broască râioasă ori spălându-se zona afectată cu urină. În ce priveşte „boala lumească" (sifilisul, numit şi pierit, frenţe, mişulie, şancăr etc.), un tratament insolit consta în suflarea unui praf în gâtul nefericitului pacient, printr-o teavă de trestie, printr-un „gâltan" de lup sau printr-o „fofează" (pâlnie de hârtie).

Speriatul demonului. Orice boală fiind ceva rău, aparţine unui demon, în credinţele populare. Ar fi vorba deci despre impactul lumii văzute cu înfricoşătoarele făpturi ale tenebrelor, fapt ce nu-i impresiona prea mult pe vracii satelor, care nu se sfiau să-i bage în sperieţi pe încornoraţii reprezentanţi ai necazurilor trupeşti. Pentru aceasta, existau formule de ameninţare a duhului necurat, de bătaie sau de... provocare a scârbei. De exemplu, în caz de friguri era indicat ca o femeie care a fugit cu bărbatul ei să vină pe neaşteptate la bolnav şi să-i toarne pe cap o găleată de apă rece. Efectul este oarecum previzibil: bolnavul sare din loc „ca ars" iar frigurile „vor fugi, speriate, cum a fugit femeia de la părinţi". Iată un mod insolit de a sugera că tot răul e spre bine!

Psihologia cotidianului

ÎMBLÂNZIREA
agresivităţii din noi

În ultimii ani, tot mai mulţi oameni dau dovadă de o irascibilitate ieşită din comun. Mijloacele de transport, pieţele şi magazinele focalizează asemenea comportamente; şi nu întâmplător. Aici sunt aglomerări considerabile de indivizi din numeroase categorii, aşadar o mare cantitate de energii diferite, care se întâlnesc şi deseori se ciocnesc în mod nu tocmai agreabil. Cum putem explica, de exemplu, incidente „de autobuz", unde persoane ce nu s-au văzut în viaţa lor încep să se jignească în modul cel mai abject, uneori chiar să se agreseze fizic, numai pentru că una dintre ele îşi ţine geanta pe umăr, şi nu în mână, incomodându-i astfel pe cei de lângă ea? E o situaţie banală, stupidă, la fel ca multe altele care duc la urmări disproporţionate, faţă de cauze.

Fenomenul are aspecte de o complexitate inimaginabilă, motiv pentru care se află de mult timp în atenţia cercetătorilor patologiilor sociale. Fără a intenţiona să facem o analiză de amănunt a sa, să vedem totuşi câteva elemente de psihologie a cotidianului, deci mai frecvent întâlnite. Un factor comun îl reprezintă aparenta lipsă de motivaţie a atitudinii agresive în discuţie. Aici putem distinge, ca factori declanşatori, incidente minore, de tipul celui cu geanta, imaginat mai sus. Este un element spontan, „încadrat" de alte două tipologii. Una, ar fi ilustrată de cei ce par a căuta cearta „cu lumânarea", cum se spune: persoane încărcate negativ, dominate de energii nefaste, care se hrănesc din tulburarea echilibrului celor din jur, din enervarea, revolta sau teama lor. Din cealaltă categorie fac parte persoanele cu comportament nevrotic, care nici măcar nu-şi dau seama de anormalitatea reacţiilor lor, având convingerea că mereu adevărul şi dreptatea sunt de partea lor, că ele nu pot greşi niciodată şi în consecinţă dau ampioare nejustificată unor fapte banale. Este, de pildă, cazul pseudojustiţiarilor care le strigă celor nemulţumiţi de aglomeraţia dintr-un tramvai: „Dacă nu-ţi convine, ia-ţi maşină!" Iar această adresare la persoana a doua, singular, nu relevă doar un caracter îndoielnic, ci şi vulnerabilitatea excesivă la elementele de personalitate negative.

Intoleranţă este numele atotcuprinzător al atitudinii respective. Grăbiţi sau nu, intrigaţi sau amuzaţi, suntem gata de obicei să dăm diverse calificative celor supuşi ei, dar rareori încercăm şi să-i cercetăm cauzele, în profunzime. Vorbeam mai sus despre energiile negative necontrolate. De fapt, ele induc dorinţa disimulată a subiectului de a-i domina pe indivizii cu care intră în contact. Din păcate, aici apare o dimensiune socială a existenţei alerte şi destul de instabile de astăzi, care se răsfrânge în chip nefericit asupra relaţiilor dintre oameni. Ideea de competiţie exclude tot mai des premisa jocului corect, iar deviza „scopul scuză mijloacele", adică a ajunge în frunte cu orice preţ, aruncă în derizoriu valorile unei lumi civilizate. Firеşte că mai mereu cedăm tentaţiei de a acuza factori externi, de forţele nefaste ce ne domină. Iar stresul – dominantă a zilei de azi – a ajuns calul de bătaie, sub acest aspect. Şi nu în mod nejustificat, dar în fond, nu altcineva decât omul a creat factorii de stres, deci trebuie să ne recunoaştem vina pentru propriile slăbiciuni. Un asemenea pas este similar de altfel cu debutul unei necesare terapii. Individuală şi colectivă, în acelaşi timp. Conştientizarea şi evaluarea fenomenului deja elimină o parte considerabilă din presiunile sociale, iar autoeducarea individuală în spiritul toleranţei, al comunicării reale şi al corectitudinii confirmă alegerea celei mai potrivite căi spre echilibru. Sigur că de la individual la colectiv este o distanţă foarte mare, dar întregul se oglindeşte fidel în fiecare parte. Un fel de joc de puzzle, pe care trebuie să-l clădim împreună.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

ŞCOLARA!

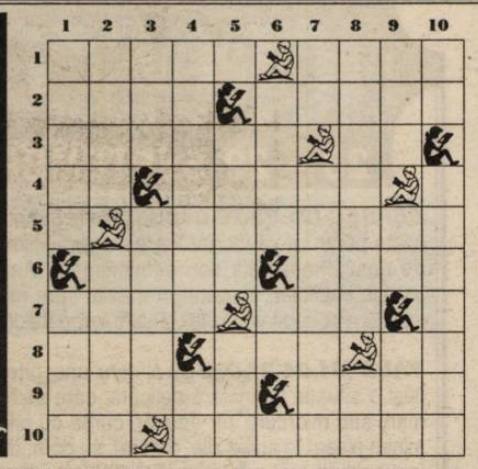

ORIZONTAL: 1) Materie pentru ciclul elementar – Relaţie... electrică. 2) Casă de cultură – Erupţie adolescentină. 3) Învaţă cu pasiune – Cinci... cu unu! 4) Un element anatomic! – Fază de pregătire. 5) Bun la învăţătură. 6) Radical chimic – Lumină... din lumină. 7) Cititul din cărţi (pl.) – O istorie neadevărată. 8) Stau în laborator! – ...La ora de muzică – Înscrisă la... real! 9) Comedia erorilor literare – Proba scrisă. 10) ...La a şasea! – Cunoştinţe generale.

VERTICAL: 1) A pregăti pentru cultură – Subiect de carte. 2) Obiect de studiu... – La fără frecvenţă. 3) O lecţie model – Examen. 4) Studii şcolare! – Tuns! 5) În gama la... minor! – Citat din scrierile lui Tătărăscu! 6) Riglă – Scrise la un coleg! 7) Profesor în particular (pl.). 8) Un elev citit – Date în licenţă! 9) Stau în bancă (sing.) – La fizică! – Merg la o restanţă! 10) Diftong latin – Apropiată unei doctrine.

LAURIAN BUTURE – *Adjud*

SOLUŢIA CAREULUI (*Şcolara!*): ATOMI – PILA – SERA – ACNEE – AMATOR – VU – NA – ETAPA – A – A – PREGĂTIT – ARIL – RAZA – EROI – MIT – S – LAB – TON – EA – ERATA – TEST – VI – STIINTA.

Verificaţi-vă cunoştinţele

PRIVIGHETOAREA

1. Din ce ordin de păsări face parte privighetoarea?

2. Cum a fost numită, poetic, privighetoarea?

3. Cui aparţine cunoscutul basm „Privighetoarea"?

4. Din ce ciclu face parte romanul „Privighetoarea de ziuă" de Radu Tudoran?

5. Cine a scris libretul operei „Privighetoarea" de Igor Stravinski (1882-1971)?

6. Cine a compus şi interpretează un minunat cântec, realizat după poezia „Noapte de mai" de Alexandru Macedonski, poezie al cărei refren este: „Veniţi: privighetoarea cântă şi liliacul e-nflorit."?

7. Cine a regizat, în 1925, filmul „Vocea privighetorii"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În mod obişnuit printr-un sat se înţelege o aşezare rurală ai cărei locuitori se ocupă în cea mai mare parte cu agricultura. 2) Autorul nuvelei „La crucea din sat" este prozatorul Ioan Slavici (1848-1925). 3) Tabloul „În sat" a fost pictat de Ion Andreescu (1850-1882). 4) Valsul „Rândunele satului" a fost compus de Jaseph Strauss. 5) Muzeul Satului din Bucureşti a fost înfiinţat, în 1936, prin strădania prof.univ. Dimitrie Gusti (1880-1955), întemeietorul şcolii româneşti de sociologie. 6) Interpretul rolului principal din filmul „Satul condamnat" a fost actorul german Günther Simon (1925-1972). 7) Poezia „Satul ei?" de Tudor Arghezi face parte din ciclul „1907".

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din 29 august cu tema „Insule" am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori: ■ 7 răspunsuri corecte cu multe detalii interesante: *prof. Marin Ştefan*, Şimleul Silvaniei şi *Mihai Waspusch*, Bucureşti; ■ 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea*, Topliţa; ■ 5 răspunsuri corecte: *prof. Maria Iova*, Constanţa şi *Angela Toma*, Bucureşti.

Reamintim cititorilor noştri că ne pot trimite seturi de întrebări pentru a fi publicate în rubrică.

Dorindu-vă succes în continuare aşteptăm scrisorile dumneavoastră. *(IRINA STOICA)*

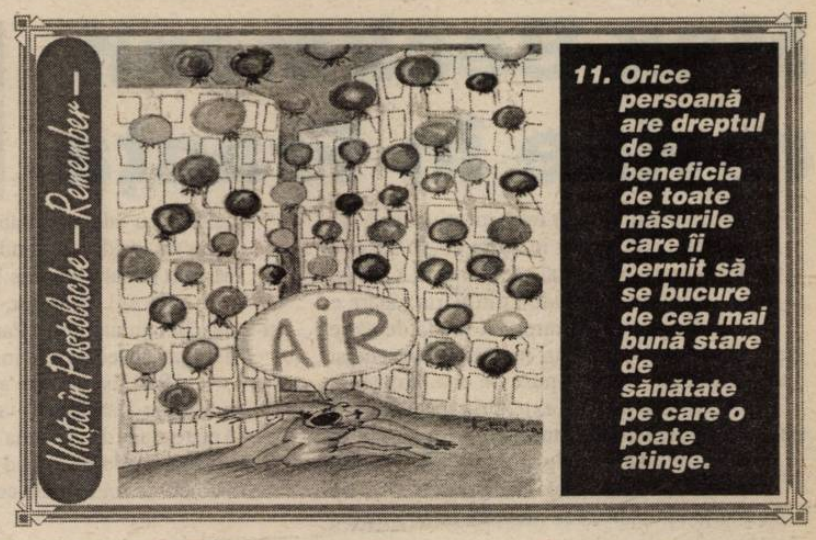

SPORT FLASH

Alt record pentru Schummi

Duminică s-a disputat în Formula 1 Marele premiu al Italiei de la Monza. Dornic să acumuleze puncte pentru a se plasa înaintea lui Pablo Montoya, brazilianul Rubens Barrichello a reuşit să se impună (poate că asta a fost şi strategia echipei), urcând pe prima treaptă a podiumului, pentru a patra oară în acest sezon. Lângă el a stat Michael Schumacher care, cu aceste 6 puncte acumulate pentru locul secund, a ajuns la un total de 128 puncte în clasamentul general. Deşi sezonul nu s-a terminat, Schummi a mai doborât un record: el a reuşit să totalizeze cel mai mare număr de puncte obţinute de un pilot într-un singur sezon, în întreaga istorie a Formulei 1.

Montgomery, recordman mondial

Americanul Tim Montgomery s-a trezit brusc, alergând incredibil la reuniunea atletică de la Charlety, Paris, în cursa de 100 m unde a reuşit să stabilească un nou record mondial: 9 secunde, 78 sutimi! Cu o sutime mai puţin decât fostul record al lui Maurice Green.

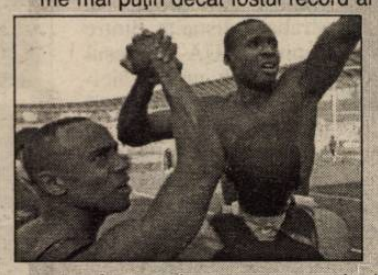

Cu toate acestea, noul recordman mondial a anunţat, contrar celor afirmate anterior, că nu va participa la Cupa mondială de atletism care începe în acest weekend la Madrid. Motivul invocat a fost că după acest record, el simte nevoia unei perioade de odihnă activă. Nici Green nu va fi prezent la Madrid pentru că se simte obosit, în schimb atleta Marion Jones a declarat că ea va fi prezentă la noua ediţie a mondialelor şi îşi va apăra titlul în proba de 100 m.

Ulciorul s-a spart

Minunea în fotbalul nostru ţine trei etape. Poli Timişoara s-a dezumflat ca o băşică de săpun. Echipa care părea imbatabilă a încasat un 3-0 scurt atunci când a jucat cu o echipă totuşi mai serioasă. Rapid a zburdat şi n-a lăsat nici o şansă lui AEK venită în Giuleşti măcar pentru un egal. La fel, Naţional care n-a reuşit să se impună pe teren propriu, remizând cu Oţelul venit tocmai de la Galaţi. După un început bun la Piteşti, craiovenii erau cât pe ce să plece cu coada între picioare şi asta pentru că argeşenii au întors rezultatul în favoarea lor şi doar norocul chior, o lovitură liberă bine plasată, a adus egalarea după care U a alergat un sfert de oră, şi asta în minutul 4 de prelungiri! Craiova rămâne pe locul 1, singura echipă neînvinsă, urmată de Rapid şi AEK la un punct diferenţă. În fine, aşa-zisul derbi al derbiurilor, partida dintre Steaua şi Dinamo a fost un fâs, exact în nota în care se bălăcesc cele două echipe căzute parcă în butoiul cu melancolie. 1-1 înseamnă, într-un fel, rămâne cum am stabilit. Şi dacă Dinamo rămâne pe la mijlocul clasamentului, locul 8, Steaua se afundă incredibil, pe locul 16, având după ea doar pe FC Argeş şi UTA.

Imagine de la derbiul cu cântec, Steaua - Dinamo, din 1988, când steliştii au părăsit terenul după mai multe altercaţii.

GEORGE CUŞNARENCU

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută şi câştigă

Medina - Donner, 1965

DEZLEGARE:
1. T1?! T17 2. Ch5 Rf8 (Rg8) 3. Dd8 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

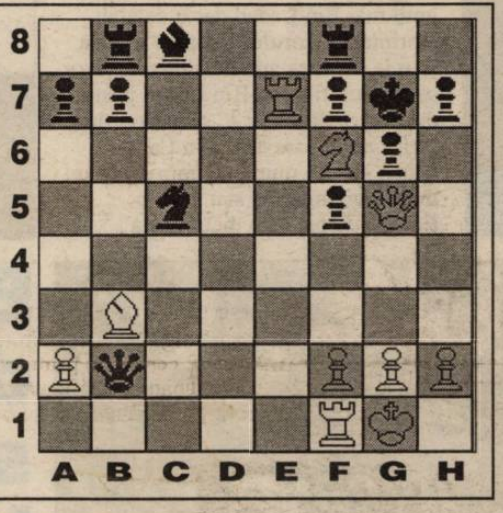

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Dacă, în ciuda faptului că sunteţi iubitori de flori, programul zilnic foarte încărcat nu vă permite să acordaţi prea mult timp îngrijirii lor, puteţi să împăcaţi „situaţia contradictorie" alegând plante decorative, dar puţin pretenţioase. Iată câteva specii de plante de apartament rezistente şi care nu necesită îngrijiri speciale:

◆ ***Begonia seratipetala*** este o plantă cu frunze mari, asemănătoare ca formă celor de tutun, pătate cu roşu şi verde şi uşor gofrate între nervurile vizibile. Nu necesită udări zilnice, dar are nevoie de lumină. Vara se poate scoate pe balcon sau în curte.

◆ ***Afelandra*** este o specie cu frunze de culoare verde, cu şanţuri pronunţate. Şi acest tip de plantă iubeşte lumina, dar rezistă în condiţii de udări mai rare.

◆ ***Reea*** este o altă plantă de apartament nepretenţioasă. Nu i se potriveşte nici lumina prea puternică, dar nici umbra. Nu trebuie udată prea des, singura pretenţie fiind faţă de calitatea nutritivă a pământului; de aceea se recomandă ca în fiecare toamnă să i se schimbe pământul. *(A. Popescu)*

Plante uşor de întreţinut

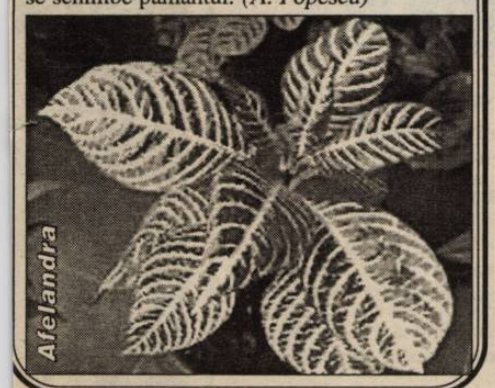

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„INSCRIPŢIONĂRI"

INTRATĂ ÎN OPOZIŢIE / CELIBATARĂ		FECIOR / LOCUINŢE MINIATURALE	F	PACHET URIAŞ / LOVITURĂ ÎN MINGE		ÎN OCOL! / ÎNZESTRAT CU HAR	C	LIDER DESPOTIC / A SE ROŞI LA FAŢĂ	T	A FACE MÂNCARE / A-ŞI ÎNGHIŢI LIMBA	G
H	E	C	A	S	A	T	O	R	i	T	A
ASTA ŞI-A UMPLUT BURTA / BRICEAG	S	A	~~T~~	U	L	A	INESTETIC / DARE ÎN CLOCOT	U	R	Ă	T
S	i	S	NU-I AJUTĂ MINTEA / CEAŢĂ	T	A	~~L~~	T	~~S~~	A	~~G~~	i
EXCLAMAŢIE LA SĂRITURĂ / ANIMAL DE TRACŢIUNE		U	P	RIGIDE / PROCES CHIMIC		E		i	N	E	CASE DE SĂNĂTATE
C	A	T	A	R	PIRITICUL... DIN BANAN! / STOC	N	A	N	BÎRLIC / CÂNTĂREŢI ÎN COLIVIE	A	S
A	CURENT... LA PRIZĂ / A DEPĂNA AMINTIRI	E	L	E	C	T	R	Ă	C	OM CU CARTE	P
L	E	ASASINI PLĂTIŢI / A SE MUTA	C	A	L	A	i	ÎN DACIA! / CELE ŞAPTE FRUMOASE	A	C	i
ÎN PLEN! / CUVĂ! / MĂRUNŢI	N	A	NEGRU DE SUPĂRARE / TRUBADUR ELIN	C	A	T	R	A	N	i	T
M	i	C	U	T	i	PAGINĂ CU GREŞELI / RECE!	E	R	A	T	Ă
CAP... LA CAP / SĂ MERGEM!			E	i	E	R	CÂNTEC DE PRIVIGHETOARE	T	R	i	L
H	A	i	D	E	MICI PIESE ÎN DESCHIDERE	C	H	E	i	T	E

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „NĂSCOCIRI"

Orizontal: B - H - M - P - A - T - BOTOSANEANCA - CATETA - SUAV - HABAR - CAMARA - NUR - SETURI - AC - AMULETE - C - T - STAPANI - PR - ACU - PA - TREIA - ALBE - TAITEI - ARTA - BAT - ERE - CAUTAT - GRIS - CANTONAMENTE.

Max Beckmann revine în Franţa

Consacrând o mare retrospectivă lui Max Beckmann, considerat în ţările anglo-saxone unul din marii pictori ai secolului al XX-lea, Centrul Pompidou din Paris repară o nedreptate: ignorarea lui totală de către francezi. O sută de lucrări în ulei, 60 desene şi trei sculpturi vor fi expuse pe o suprafaţă de 2.100 m pătraţi, expoziţia încercând să retraseze itinerariul artistului care s-a născut în 1884 la Leipzig şi a murit în 1950 la New York. Max Beckmann? „Un tip nu foarte simpatic, conştient că natura nu l-a înzestrat cu talent de bancher, ci cu talent de pictor, asiduu, iubind Bach, fanatic al lui Mozart şi care doarme bine", aşa se descria pictorul, cu umor, în 1924. Beckmann şi-a deschis un atelier la Paris, dar nimeni nu l-a băgat în seamă. Se instalează la Berlin în 1933, îşi găseşte sursa de inspiraţie în mitologie, dar după o vreme se refugiază la Amsterdam din pricina ameninţării naziste. Americanii îl adoptă şi văd în el un artist uriaş. Moare de un atac de cord survenit în plină stradă.

reproducere după *Luftakrobaten* (acrobaţii aerului), ulei pe pânză, 1928

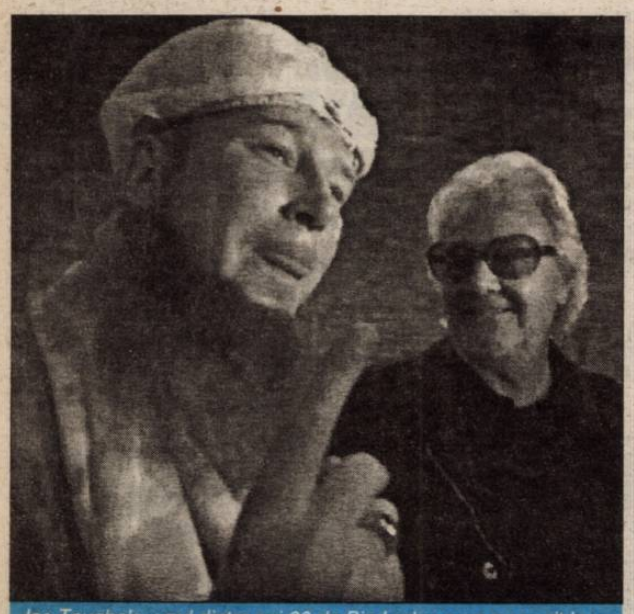

Jos Teughels, unul dintre cei 80 de Bin Laden care au venit la vizionarea organizată de regizorul flamand Rob Van Eyck (dr.)

80 de Bin Laden în Belgia

Un regizor belgian în vârstă de 63 de ani, Rob Van Eyck, a avut ideea de a organiza pe 11 septembrie o vizionare pentru persoane care să semene cu Bin Laden, în vederea realizării unei continuări a filmului „Afterman", un s.f. realizat de el în 1985. Surpriza a fost că în cafeneaua din oraşelul Zichen (în nord-estul Belgiei) s-au prezentat 80 de bărbaţi, unul mai Bin Laden decât celălalt. Dorinţa regizorului flamand este să le-o ia înaintea americanilor care vor să facă un film cu Bin Laden peste doi ani. „Afterman 2" se petrece în 2012, an în care deja Bin Laden a ajuns, sub un nume de împrumut, un înalt funcţionar de stat „într-o Europă un pic cam dictatorială".

New York-Washington, înot

Pentru a-şi arăta ataşamentul faţă de victimele tragediei din 11 septembrie 2001, un francez şi-a propus să străbată distanţa dintre capitala SUA şi oraşul New York nu cu bicicleta, ci înot. Înotătorul Benoît Lecomte a fost însă nevoit să facă faţă controalelor poliţieneşti şi militare în momentul când a început să înoate în Potomac, Washington. Francezul a fost urcat la bordul ambarcaţiunii în care se aflau ziarişti şi fotografi, în timp ce militarii de la baza americană Bollings l-au identificat şi au şters toate fotografiile din aparatele digitale ale fotoreporterilor. După asta Benoît a fost autorizat să-şi continue cursa comemorativă. Tânărul înotător (35 ani), care locuieşte la Dallas cu soţia sa americancă, va străbate 800 km, distanţa dintre Washington şi New York, înotând între 6 şi 8 ore pe zi în stilul „crawl" restul zilei petrecând-o pe uscat. Sfârşitul acţiunii e prevăzut pentru 6 octombrie.

Bătrânele doamne se retrag la depou

Celebrele autobuze roşii din Londra şi-au cam trăit traiul şi se retrag încet spre depouri. 70 de autobuze articulate, de mare capacitate, vor fi introduse de la anul pe anumite trasee, ele luând locul autobuzelor „double decker" („cu două etaje"), veritabile embleme ale capitalei britanice. Noile autobuze, de 18 m lungime, vor avea o capacitate de 140 de pasageri, cu 60 mai mult decât legendarele autobuze roşii. Există temerea unor londonezi că dispariţia vechilor autobuze supraetajate va reduce farmecul local, în acest fel Londra devenind un oraş ca oricare altul din Europa. Temeri risipite de municipalitate.

Tumora la creier era... un copil!

Medicii gafează şi la case mai mari, nu doar la noi. Meike M., 28 de ani din Hanovra, era tratată de un cancer la creier pentru că i se oprise menstruaţia. Medicul care a tratat-o a declarat că nivelul prolactinei era ridicat, dovada sigură a unei tumori pe creier. Numai că după aproape nouă luni de tratament hormonal, nemţoaică s-a internat de urgenţă pentru...a naşte! Spre deosebire de noi, nemţoaica a dat în judecată clinica vinovată că a confundat o tumoră cu un fetus, cerând despăgubiri pentru tratamentul eronat pe care a fost obligată să-l urmeze şi pentru şocul psihic pe care l-a trăit.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Masina de citit gândurile ■ În căutarea unor semne de viată ■ Arta maură, un dar al zeilor ■ Diabetul - un dezechilibru metabolic ■ Un „medicament" numit respiraţie

HOROSCOP
23 - 29 SEPTEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Soarele şi Saturn sunt acum aliate pentru a vă facilita luarea unei decizii importante de natură materială sau sentimentală. Ambele curbe astrale implicate au câte un maxim spre mijlocul intervalului. Probabil veţi primi o sumă consistentă de bani.

TAUR (21.04-21.05): Cu ajutorul unor prieteni veţi depăşi o situaţie financiară delicată, care se iveşte brusc marţi sau miercuri. Într-adevăr, curba cu pricina are un minim plasat în acele zile, datorat, se pare, unui ghinion. În weekend s-ar putea ivi mici probleme de sănătate.

GEMENI (22.05-21.06): Nimeni nu vă poate intra în voie, sunteţi ursuz şi parcă vreţi să vă certaţi cu toată lumea. Sub influenţa nefavorabilă a lui Uranus, divergenţele se vor ţine lanţ atât în mediul profesional, cât şi-n cel familial. O veste bună soseşte abia duminică.

RAC (22.06-22.07): Nici o umbră nu afectează serenitatea dv. în această săptămână destul de săracă în evenimente şi care are darul de a vă limpezi legăturile cu unii colegi sau prieteni. O veste bună despre bani vă ajunge la urechi abia spre finele perioadei.

LEU (23.07-22.08): Curba financiară are un maxim joi sau vineri, ceea ce poate însemna că veţi primi o sumă frumuşică de bani. De altfel, situaţia materială cam lasă de dorit în ultimul timp, acumularea datoriilor fiind deja periculoasă. Mercur vă susţine acum bugetul palid.

FECIOARĂ (23.08-21.09): O bucurie în familie sau la serviciu vă va înseninа săptămâna. Poate fi vorba de o înzdrăvenire a bugetului sau de ameliorarea spectaculoasă a relaţiilor din cuplu, care intraseră într-o nefirească „glaciaţiune" de câtva timp.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Cel mai semnificativ aspect al perioadei este ascensiunea dezinvoltă a curbei financiare, care nu atinge, totuşi, un maxim. Se pare că afacerile la care participaţi iau o întorsătură fericită. Atenţie la un Capricorn din anturaj care se intersectează cu interesele dv.!

SCORPION (23.10-21.11): Deşi la început pare o săptămână calmă, începând de marţi sau miercuri se aglomerează câteva probleme spinoase în anturajul profesional, iar rezolvarea lor vă obligă să vă folosiţi din plin resursele nervoase. O veste bună de departe soseşte sâmbătă.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Capriciile vremii (nehotărâtă dacă să însenineze cerul sau să-l facă plumburiu) vă influenţează negativ şi vă induce o nostalgie a zilelor caniculare când, la adăpostul unei umbrele colorate, savuraţi perioada concediului. Acceptaţi că şi toamna e frumoasă!

CAPRICORN (21.12-19.01): Un maxim al curbei financiare ar trebui să fie o speranţă pentru rotunjirea portofelului, însă Mercur şi Soarele nu formează acum o pereche de aliaţi de nădejde. În consecinţă, poate fi vorba doar de un zvon pentru viitorul apropiat.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Săptămâna începe fără stresul cu care v-aţi obişnuit, însă începând de miercuri intraţi în hora unor situaţii agasante, a căror rezolvare n-o găsiţi atât de repede pe cât v-aţi dori. În compensaţie, viaţa sentimentală decurge ca-n cărţile de poveşti.

PEŞTI (19.02-20.03): Inactivitatea şi dorul de ducă sunt dominantele acestei săptămâni fără sare şi piper. Din fericire, spre sfârşitul perioadei primiţi o veste bună din sânul familiei şi moralul dv. ţâşneşte iar spre culmi. Curba financiară staţionează la o cotă acceptabilă.

Personalităţile săptămânii: *Panait Cerna, Dan Botta, Alexandru Ciucurencu, Gheorghe Dima, Maria Tănase, Aurel Giroveanu;* George Gershwin, William Faulkner (Nobel literatură 1949), Dimitrie D. Şostakovici, Michelangelo Antonioni, Julio Iglesias.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 592 • ANUL XLV • 26 SEPTEMBRIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 39 (2342)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Cel care nu se naşte om, n-are cum să devină om.*
(Tertulian)

■ *Mincinoşii se laudă că sunt sinceri, iar proştii că sunt deştepţi.*
(Papartchu Dropaôtt)

■ *Oamenii care sunt mai înalţi ca tine au tălpile pe acelaşi pământ.*
(Blaise Pascal)

Renaşte din propria cenuşă

BIBLIOTECA DIN ALEXANDRIA

Dacă totul va decurge normal, şi dacă nu se va amâna din cauza atacului SUA asupra Irakului, noua bibliotecă din Alexandria, un vast proiect cultural internaţional, îşi va deschide porţile pe 16 octombrie. Inaugurarea a fost amânată în aprilie datorită unor manifestaţii ale studenţilor, dar încă o amânare ar arunca totul în haos, a precizat preşedintele Bibliotecii, Ismail Serageddine. Construcţia bibliotecii a început în 1988 şi astăzi ea a deschis primilor vizitatori porţile muzeelor sale, în număr de trei, şi ale centrului de expoziţii. Sala de lectură a bibliotecii este considerată de oficialii egipteni „cea mai mare din lume". Biblioteca nu va fi cea mai mare din lume, cum era în Antichitate, acest loc este deţinut de Biblioteca Congresului, din Washington, dar va avea în rafturi, în momentul deschiderii oficiale, un număr de 240.000 volume, ceea ce este, totuşi, departe de cele 8 milioane prevăzute iniţial să le adăpostească. Antica Bibliotecă din Alexandria, construită de Ptolemeu I Soter, împăratul Egiptului în secolul al III-lea î.Ch., a fost de mai multe ori incendiată, prima oară în anul 48 î.Ch.

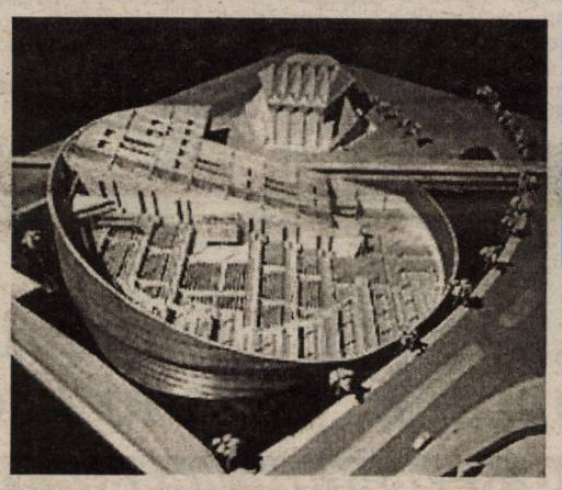

dar, conform legendei, clădirea bibliotecii, care avea cea mai mare colecţie de cărţi a vremii, peste 700.000 de volume, a fost rasă din temelii în anul 391 din ordinul împăratului Theodosius.

BUNCĂRUL atomic de sub HOTEL

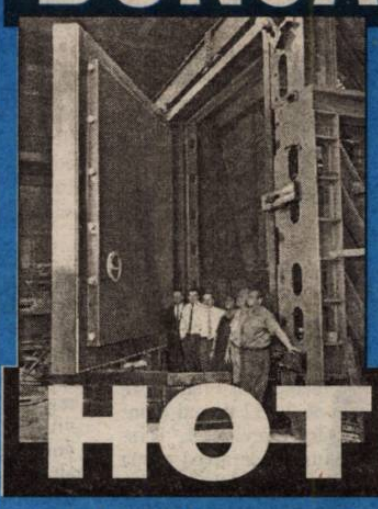

Terapii complementare

Animale cu proprietăţi terapeutice

Femina club

Seducţie şi rafinament

● *Dosarele frumuseţii*

Soluţii simple, efecte miraculoase

Geena Lee Nolin (Sheena) înainte de a-şi pune pe ea blana de panteră pentru vremuri mai friguroase

TV

Pro TV ■ România 1 ■ TVR 2 ■ Acasă ■ Antena 1 ■ Prima TV ■ Tele 7 abc

FAPT DIVERS

A scăpat din 4 accidente de avion

Un pasionat de aeronautică în vârstă de 56 de ani s-a prăbuşit cu avionul de construcţie personală pe un câmp din Dampierre-en-Bray (Franţa). Mai interesant decât acest fapt este acela că bărbatul supravieţuieşte pentru a patra oară unui accident aviatic. Gilles Alexandre se afla la bordul unei copii a avionului Deperdussin din 1912, avion din lemn pe care l-a construit cu propriile mâini. Pilotul a vrut să facă o aterizare forţată, dar avionul a luat foc, s-a lovit de un fir electric şi s-a prăbuşit pe un câmp de porumb.

Grevă contra pizzei

Italienii, mari mâncători de pizza, au hotărât să facă o grevă generală de o zi contra acestui produs tradiţional şi asta pentru a protesta contra preţurilor care au luat-o razna. „Pizza a ajuns să coste mult prea mult", a spus un consumator pus pe boicotarea produsului. „Consumatorul a ajuns să plătească pentru o pizza cu roşii şi brânză 5 euro", a mai spus o luptătoare pentru drepturile consumatorului, supărată că pizzeriile au majorat preţurile cu 20 la sută, profitând de trecerea la moneda unică europeană. Cu toate acestea, apelul la grevă n-a avut prea mulţi susţinători.

Viteza gravitaţiei

O echipă internaţională de radioastronomi va încerca să determine viteza de propagare a gravitaţiei, o valoare ipotetică teoretizată de Albert Einstein în 1916. „După Einstein, viteza gravitaţiei este egală cu viteza luminii, dar ea n-a putut fi niciodată măsurată" explică Serghei Kopeikin, profesor de fizică şi astronomie la Universitatea din Missouri, Columbia. „Asta vrem să facem noi, deoarece acum beneficiem de o aliniere vizuală excepţională a planetei Jupiter cu unul dintre quasarii pe care îi studiem. Gravitaţia este o forţă exercitată de un astru asupra unui corp. Aşa e cazul Soarelui, care ţine, datorită gravitaţiei sale, planetele sistemului nostru solar. De exemplu, dacă Soarele ar dispărea dintr-o dată, planeta noastră ar continua să graviteze în jurul lui, ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, dar asta doar 8 minute şi 30 de secunde, exact atât cât îi trebuie gravitaţiei Soarelui să ajungă până la noi. Rezultatele acestui experiment vor fi cunoscute la jumătatea lunii noiembrie.

RĂZBOI ÎNTRE DOUĂ SUPERPUTERI

Nişte hieroglife descoperite la baza unei piramide din Guatemala vorbesc despre lupta fără milă dintre două superputeri din perioada precolumbiană şi care ar putea explica circumstanţele dispariţiei misterioase a acestei civilizaţii. După cercetătorii americani care au făcut descoperirea, hieroglifele se referă la o perioadă de 60 de ani, esenţială pentru istoria acestei culturi, care clarifică relaţiile politice şi militare ale vremii. Lumea maya a secolului al VII-lea era divizată între două superputeri, una controlată de oraşul-stat Tikal, cealaltă dominată de Calakmul.

Fratele lui Columb va vorbi

O cutie metalică de mărimea unui televizor ar putea pune punct controversei de secole legate de originea marelui descoperitor şi aventurier Cristofor Columb (1451-1506) şi a locului în care este înmormântat. O echipă de cercetători spanioli au deschis săptămâna trecută cufărul descoperit, care păstra osemintele fratelui lui Columb, Diego. Ei speră să identifice ADN-ul acestuia şi să-l compare cu cel al lui Cristofor Columb. După istoricul Marcial Castro e important de ştiut dacă Cristofor şi Diego erau fraţi buni sau vitregi şi de unde veneau. „Se spune că veneau din Genova, unii crezând că aveau aceiaşi părinţi, alţii opinând că aveau acelaşi tată, dar mame diferite. Alţii sunt de părere că ei veneau din Majorca şi că aveau taţi diferiţi", spune istoricul spaniol. „Osemintele descoperite ne vor arăta care teorie este valabilă".

Harta care l-a ajutat pe Columb să ajungă în „Indii"

Biblioteca Judeţeană

Labirint sentimental

divanul galben

LANSAREA UNUI TRIO CLASIC

La o distanţă foarte mare de trio-urile afone pe care industria muzicală românească le aruncă pe piaţă într-o veselie (vezi cazul *3 sud-est* şi alţi tot felul de „trei" luaţi de pe străzi dosnice de cartier), se află grupuri muzicale adevărate, mai puţin cunoscute, dar cu atât mai valoroase. Acesta este şi cazul trio-ului Irina-Maria Lupescu (vioară), Ioana Delioran (pian) şi Elena-Laura Miron (oboi), un grup format din trei tinere interprete de muzică clasică, educate la cel mai înalt nivel, pline de talent, tinere de mare perspectivă. Este vorba, practic, despre Generaţia mileniului trei, interpreţi de excepţie educaţi de pedagogi români şi străini de excepţie. Casa de discuri *Electrecord* a scos pe piaţă un compact disc intitulat *Performers for the third millennium*, în care trioul amintit interpretează lucrări de Chopin, Loeillet, Hindemith, Liszt, Enescu şi Constantinescu. Am ascultat această mică bijuterie

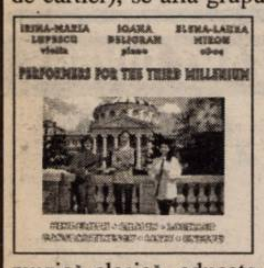

muzicală în care cele trei fete dau măsura talentului lor. Mai important decât ce mi s-a părut mie este însă lansarea pentru marele public a acestui CD, lansare pe care *Electrecord* o organizează pe 3 octombrie a.c., în sala „George Enescu" a Universităţii naţionale de muzică Bucureşti, şi care este un adevărat eveniment discografic. Va fi prezentă la acest moment cultural autentic, pe lângă responsabili ai casei de discuri, şi conf. univ. Doina Dacian (pian). Le dorim tinerelor interprete o carieră strălucită şi dacă se poate să-şi depăşească maeştrii într-un viitor cât se poate de apropiat.

OPERA ROMÂNĂ, LA BANGKOK

Artiştii Operei Naţionale din Bucureşti sunt, din 8 septembrie a.c., într-un turneu la Bangkok, în Thailanda, cu ocazia celei de a IV-a ediţii a „Festivalului Internaţional de cântec şi dans, festival care s-a desfăşurat în marele Centru Cultural şi care s-a încheiat pe 25 septembrie. Cu această ocazie, artiştii români au prezentat două spectacole cu opera „Aida" de Verdi şi alte două cu operele „Cavaleria Rusticană" de Mascagni şi, respectiv, „Paiaţe" de Leoncavallo, iar orchestra Operei Naţionale din Bucureşti a susţinut un concert simfonic, colaborând cu prestigioase companii de balet din Rusia, Franţa şi Australia. La pupitrul orchestrei s-au aflat Robert Luther (SUA), Adrian Morar (România), iar printre solişti, să-i amintim pe Mariana Colpos, Ecaterina Tutu, Melania Ghiolda, Nikola Kitan (Macedonia), Eduard Srebnitkii (Ucraina), Ştefan Ignat, Sorina Munteanu, Roxana Briban, Vasile Martinoiu, Iordache Basalic, Florin Diaconescu, Rodica Orcheşeanu.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

DIDA ALECU, Braşov: „...Concluziile dumneavoastră cu privire la sondajul despre astrologie nu mi se potrivesc deloc. Am trecut binişor de prima tinereţe şi tocmai datorită experienţelor mele de viaţă am ajuns să cred acum în astrologie mai mult decât în tinereţe, adică exact invers faţă de cum aţi prezentat într-un număr anterior. Nici nu cred că este logic ca o persoană fără probleme sentimentale importante, nu fleacuri precum cele pe care le citaţi uneori, să-şi spună părerea, pentru că nu se bazează pe nimic serios (...) Eu mă încadrez foarte bine în categoria femeilor-Săgetător, adică a celor cu cele mai mari dificultăţi în dragoste şi în căsnicie. Am fost căsătorită de două ori, cu un bărbat din Peşti şi cu unul din Fecioară, adică două persoane foarte prietenoase şi adaptabile, şi totuşi au fost două eşecuri, aşa cum ar fi putut să prevadă orice astrolog care cunoaşte relaţiile Venus-Marte ale cuplurilor. Vreau să spun cu asta că nu se poate trage niciodată vreo concluzie definitivă până la vârsta de 40-45 de ani".

– Stimată doamnă, concluziile sondajului nostru au reieşit exclusiv din scrisorile primite la redacţie, nu reprezintă părerile mele personale. Într-adevăr, este logică ideea dv. conform căreia o dată cu avansarea în vârstă îţi îmbogăţeşti propria experienţă de viaţă sau constaţi ceea ce li se întâmplă altora. Numai că statisticile arată că necazurile sentimentale se „aglomerează" în tinereţe, nu în a doua parte a vieţii; de exemplu, media de vârstă a cuplurilor care divorţează din motive sentimentale în Franţa este de 29-32 de ani (conform revistei L'Histoire), de aceea prima căsătorie (poate şi singura) a ajuns să fie oficiată după 30 de ani, pentru 64 la sută din femeile chestionate în Franţa şi de 35 pentru cele din ţările scandinave.

În legătură cu autocaracterizarea astrologică, Săgetătoarele sunt cele mai lovite de ghinioane – spun statisticile –, dar nu se precizează niciodată care este eroarea acestor tipuri de evaluări. Nu uitaţi că, indiferent de vârstă, femeile acestei zodii dificile din punct de vedere afectiv sunt atrase de nativii din Gemeni, adică de cei mai cerebrali bărbaţi – spun tot „afurisitele" de statistici.

– Dragă ***Georgeta,*** aş fi putut aştepta şi un an acumularea de scrisori referitoare la sondaj, dacă alţi cititori nu m-ar fi rugat să răspund mai repede. Poate că în viitorul apropiat voi reveni cu o altă serie de întrebări. În ceea ce priveşte portretele nativilor din diverse zodii, acestea nu sunt identice, ci depind de autorii cărţilor respective. Trebuie să-ţi spun, în primul rând, că nu am cunoştinţă de criteriul vârstei. De asemenea, femeia-Capricorn este un „complicat amestec de aroganţă şi disciplină în dragoste", afirmă James McFarrel, astrolog englez de la începutul secolului XX. Pe de altă parte, celebra franţuzoaică Denisse Claudet (tradusă şi la noi, se pare) susţine că aceeaşi femeie-Capricorn este „blândă şi ataşată de bărbatul ei; indiferent de chinurile prin care trece, nu va răspunde niciodată cu aceeaşi monedă". De care portret te simţi mai apropiată?

GEORGETA P.-N., Piteşti: „...Iar în legătură cu sondajul dv. privind erorile de apreciere a afinităţilor sentimentale pe bază astrologică. Consider că în epoca în care trăim „astrologia inimii" nu mai taie şi spânzură ca acum câteva veacuri. Omul modern are mult mai mult discernământ şi poate privi cu detaşare sau chiar cu umor cele susţinute de această pseudoştiinţă. Nu uitaţi că adevărurile ei ies la iveală aproape întotdeauna post-factum, deci ceea ce se afirmă aici nu are deloc rol preventiv, ci sunt simple informaţii bazate pe calcule astrologice discutabile. Dacă şi anumite fenomene ştiinţifice au interpretări diferite, atunci astrologia nu are cum să facă excepţie. Aprecierile noastre nu sunt „savante", ci sunt pur şi simplu preluate din lucrările unor astrologi profesionişti.

– Stimată doamnă, vă mulţumesc pentru modul tranşant cu care abordaţi problemele acestei rubrici. Din păcate, nu pot fi de acord cu opinia dv. privind erorile de apreciere a afinităţilor sentimentale pe bază astrologică. Consider că în epoca în care trăim „astrologia inimii" nu mai taie şi spânzură ca acum câteva veacuri. Omul modern are mult mai mult discernământ şi poate privi cu detaşare sau chiar cu umor cele susţinute de această pseudoştiinţă. Nu uitaţi că adevărurile ei ies la iveală aproape întotdeauna post-factum, deci ceea ce se afirmă aici nu are deloc rol preventiv, ci sunt simple informaţii bazate pe calcule astrologice discutabile. Dacă şi anumite fenomene ştiinţifice au interpretări diferite, atunci astrologia nu are cum să facă excepţie. Aprecierile noastre nu sunt „savante", ci sunt pur şi simplu preluate din lucrările unor astrologi profesionişti.

RADU IANIERI

LINA C. COSTESCU, Bucureşti: „...Ce se întâmplă cu persoanele care nu au apucat să aibă necazuri în dragoste şi află că din punct de vedere astrologic sunt incompatibile cu partenerii lor? Nu credeţi că astfel de aprecieri «savante» fac mai mult rău decât bine?"

Dragoste, nu război!

Alan Templeton, un cercetător american de la Universitatea Washington din St. Louis, a formulat o teorie cât se poate de originală legată de evoluţia speciei umane. În opinia sa, strămoşii omului modern nu i-au eliminat prin forţă pe reprezentanţii speciilor primitive, cum ar fi omul din Neanderthal ci prin... dragoste! Mai precis prin încrucişări succesive care au asigurat „o strânsă legătură genetică între populaţiile ancestrale".

Sexul întinereşte

După zece ani de cercetare, neuropsihologul american David Weeks a ajuns la concluzia că un cuplu îşi poate menţine, nu doar tonusul psihic ci şi tinereţea, dacă partenerii fac sex cel puţin de trei ori pe săptămână până la vârsta la care acest lucru este posibil. Weeks a cunoscut câteva mii de persoane din mai multe ţări ale lumii şi a constatat că cei care făceau cel puţin de trei ori dragoste pe săptămână păreau cu câţiva ani buni mai tineri decât erau în realitate. Cercetătorul a considerat că, în medie, bărbaţii păreau mai tineri cu 10 ani iar femeile cu 12 ani. Explicaţia ar fi următoarea: în timpul actului sexual, corpul produce hormoni de creştere care influenţează aspectul fizic, conferindu-i un aer de prospeţime şi tinereţe. Sexul nu este însă totul, el trebuie completat cu un regim alimentar adecvat şi cu activităţi sportive.

ANCHETA săptămânii

„Dacă toţi oamenii ar fi morali, viaţa ar fi o încântare"

O dezbatere despre tineri şi etică

◆Nu mă pot obişnui cu ideea că trăiesc într-o lume lipsită de repere morale. O lume care se sălbăticeşte văzând cu ochii. Fiecare drum pe care îl fac, spre serviciu, pe jos sau în autobuz, în piaţă, în oraş e presărat cu indivizi vulgari, turbulenţi. Cu tineri raşi în cap, tatuaţi, care pot deveni violenţi la cea mai mică provocare. Ceea ce vă spun eu e dincolo de limitele imoralităţii. De etică, moralitate, se putea vorbi cu ani în urmă, chiar dacă erau artificiale, impuse de regim, dar asta îţi dădea totuşi un sentiment de siguranţă, de încredere în oameni. Se mai poate vorbi azi de moralitate? Poate doar la cei de vârsta a treia, la credincioşi şi la o categorie de oameni, de orice vârstă, care fac parte din lumea civilizată. *(Daniel Ionescu, 39 ani)*

◆Nu mi-am pus problema dacă sunt moral sau nu. Când copiez la teze probabil că sunt imoral dar când îi ofer prieteniei mele o îngheţată sunt sigur moral. O să mă mai gândesc la chestia asta. Dacă mă mai întrebaţi peste o lună, o să vă spun mai multe ce e cu moralitatea asta. *(Tibi, 17 ani)*

◆Cred că moralitatea te ajută pe lumea cealaltă. Pe lumea asta, în nici un caz. *(Irina Demetrescu, 20 de ani)*

◆E o chestiune care ar trebui să suscite dezbateri televizate. În lumea în care trăim, cinstea, moralitatea sunt o piedică în atingerea scopurilor. Cine e moral e vulnerabil, e o victimă sigură în societate. Mulţi dintre cei care s-au îmbogăţit peste noapte au mizat pe credulitatea, cinstea altora. Dacă toţi oamenii ar fi morali, viaţa asta, cu toate neajunsurile ei, ar fi o încântare. Morala ordonează relaţiile dintre oameni, conferă siguranţă, încredere. Când unii sunt morali şi alţii nu, tensiunea dintre ei creşte şi poate deveni periculoasă. *(Georg Fleicher O. , 22 ani)*

◆Mă deranjează uneori anumite comportamente „imorale" dar nu fac o dramă din asta. Nu cred că sunt foarte sensibilă la ce se întâmplă în jurul meu, la moralitatea sau imoralitatea oamenilor. Sunt o femeie foarte independentă şi nu-mi place să fiu legată de nimeni. Călătoresc foarte mult şi în ţările pe care le vizitez lumea e civilizată. Probabil că şi morală. *(Letiţia, 27 ani)*

◆Moralitatea? Nu cred că ţine de foame. *(anonimă, 22 ani)*

◆Când dai un ban unui cerşetor poţi spune că e un gest de bunătate, de generozitate. De moralitate. Numai că cei care dau sau, mă rog, o parte din ei, nu se poate să nu ştie că cerşetoria e o meserie foarte profitabilă şi că cerşetorii sunt în mare parte simulanţi, escroci. Pe de altă parte, cei care dau un ban se gândesc că pe lumea cealaltă vor fi fericiţi. E moral gestul lor? *(Lenuţa Dragomir, 29 ani)*

◆Am fost educată în spirit creştinesc. Am încercat să fiu mereu bună, corectă cu toată lumea şi de nenumărate ori am fost minţită, înşelată, insultată. Sunt coerentă cu mine însămi şi asta îmi dă un sentiment de pace, de împăcare, de mulţumire. Mă uit la generaţia asta de copii frumoşi, ageri la minte, cu o admiraţie nespusă. Nu ştiu cât de morali sunt şi nici ce gândesc ei despre moralitate. Cred însă că e nevoie să li se facă educaţie pentru că mulţi dintre ei au apucat-o pe căi greşite. *(Smaranda Moise, 49 ani)*

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Călătorie în intimitatea minţii umane

Maşina de citit gândurile

Scenă de film?

NASA a confirmat că lucrează la un sistem de monitorizare a creierului care să examineze fluxul pasagerilor şi să-i indice pe cei care prezintă risc pentru călătoria cu avionul! O adevărată maşină de citit gândurile!

Proiectul adaptează tehnologia spaţială, oferind dispozitive de înregistrare şi analiză a undelor cerebrale şi a ritmului cardiac. Ideea este de a le instala în zona verificărilor de securitate şi de a face în aşa fel încât calculatorul să aibă la dispoziţie EEG-uri şi EKG-uri ale tuturor pasagerilor şi să poată astfel detecta orice potenţial suspect. Proiectul NASA foloseşte „senzori neuro-electrici noninvazivi", care ar urma să „colecteze" minusculele semnale electrice emise de creier şi de inimă. Acestea ar fi analizate pe baza unor algoritmi statistici, corelând datele cu ceea ce se ştie din rutina activităţilor criminale cunoscute pe liniile de transport aerian. Există „sute de mii de surse de date", spune NASA, deci ne putem încrede în rezultatul unei asemenea analize. Ceea ce nu a împiedicat însă invocarea... protecţiei caracterului privat al minţii şi chiar a faptului că tot ce s-ar realiza ar fi doar...

Perfecţionarea... haosului

Mihir Kshirsagar de la Electronic Privacy Information Center este de părere că o asemenea tehnologie nu ar face decât să sporească haosul securităţii unui aeroport. *„O mulţime de oameni se tem de avion. Ce veţi face, îi veţi da deoparte?"* Documentele în care se descrie acest proiect au fost obţinute de-abia la sfârşitul lunii iulie a.c. de cotidianul din Washington, invocând Actul privind Libertatea Informaţiei. Kshirsagar şi organizaţia sa sunt preocupaţi de perfecţionările aduse sistemului deja existent, de pre-examinare a

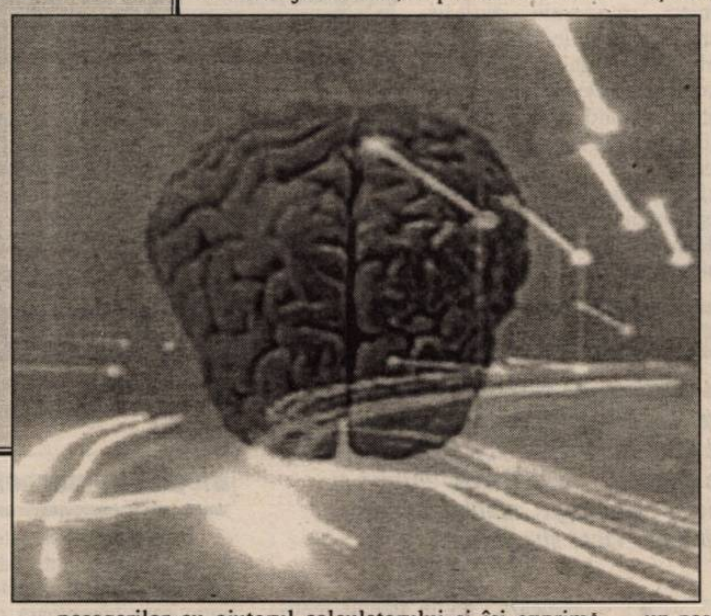

pasagerilor cu ajutorul calculatorului şi îşi exprimă îndoiala în ceea ce priveşte oportunitatea includerii unor date culese de o maşină privind starea emoţională a unui om.

Oricum, se va face...

„Sunt câţiva primi paşi pe care trebuie să-i facem înainte de a ne pronunţa în vreun fel" declară Herb Schlickenmaier, director de cercetare la NASA, care a prezentat ziariştilor proiectul. El a comparat noua instalaţie cu un super-detector de minciuni, spunând că „citirea minţii" rămâne încă teoretică, dar confirmând intenţia NASA de a înregistra undele cerebrale şi cardiace pe măsură ce pasagerii trec prin sistemele de securitate. Se va putea realiza aşa ceva într-un mod non-invaziv, adică fără ca senzorii să atingă efectiv corpul omului? Doi profesori de fizică şi-au exprimat dubiile în ceea ce priveşte oportunitatea proiectului. Dar NASA va continua oricum cercetările, indiferent dacă rezultatele lor vor fi preluate şi în afara propriilor programe.

„Big Brother" ne priveşte?

„Suntem mai aproape decât credeţi de posibilitatea citirii gândurilor" declară Robert Park, profesor de fizică la Universitatea Maryland şi purtător de cuvânt al American Physical Society. *„Aceasta mă face să mă simt inconfortabil. Ne aflăm la limita încălcării propriei intimităţi. Mai departe nu putem merge. Suntem în punctul unde se poate spune într-o anumită măsură ce gândeşti şi care parte a creierului este activată, ceea ce înseamnă posibilitatea ca cineva să-ţi poată citi gândurile"* Ideea i se pare plauzibilă, dar înfricoşătoare. Şi apoi: cât de eficient va putea fi un software pentru evaluarea ameninţării reale pe care o reprezintă un pasager? Sistemele de securitate actuale au permis ca teroriştii de la 11 septembrie să treacă sub propriile lor nume, deşi 9 dintre ei fuseseră semnalaţi ca necesitând o atenţie specială. Şi atunci? Vor putea rezultatele să justifice „instalarea" lui Big Brother, care, este de aşteptat, o dată ce se obişnuieşte „să ne supravegheze", probabil că nu va mai putea fi „decuplat" niciodată?

MIHAELA DOROBANŢU

Sistem GPS în construcţii

Evident, nu este vorba despre roboţi care ar lucra în locul oamenilor, ci despre un sistem de ghidaj prin GPS utilizat în construirea şoselelor, precizia trasării acestora fiind centimetrică (pe teren, nu în proiectul de pe planşetă!). Pentru

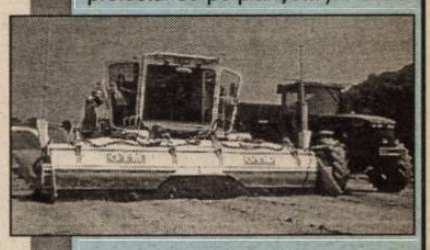

aceasta, fiecare maşină – buldozer, excavator etc. – este dotată cu câte doi receptori GPS, care semnalează exact poziţia la un moment dat. La bordul maşinii respective, un computer compară permanent datele primite cu cele virtuale, aflate în memoria sa. Dacă apar probleme, sistemul poate fi debranşat.

Precizia metodei este foarte mare. Ea se datorează utilizării receptorilor GPS, care primesc informaţii de localizare atât din partea sateliţilor, cât şi de la o bornă emiţătoare terestră, a cărei localizare este perfect cunoscută. Sistemul, compatibil cu viitorul procedeu de poziţionare european Galileo, va duce la evitarea erorilor specifice metodelor de măsurători tradiţionale, a căror corectare pe teren înseamnă mărirea considerabilă a cheltuielilor pentru şantier şi afectarea mediului (prin folosirea excesivă de gudron şi beton, stocarea de piese şi materiale excedentare etc.).

Drumul subacvatic

Are circa 8.000 kilometri şi se întinde între coastele Californiei şi cele ale Japoniei, via Hawaii. Nu este chiar o autostradă obişnuită, ci o cale subacvatică străbătută anual de miliarde de vietăţi marine (peşti mari, mamifere, broaşte ţestoase de mare etc.), în perioadele de migraţie. Acest traseu comun a fost descoperit de specialiştii americani

în biologie marină, urmărind deplasările speciilor respective preponderent cu ajutorul receptoarelor radio. De ce s-a format această cale foarte precis localizată? Ea corespunde locului de întâlnire dintre două mase de apă: una rece, venind dinspre nord, cealaltă mai caldă, originară din sud. De-aici, şi sintagma cu care este supranumită – „frontul de clorofilă" – cu referire la fronturile de aer (suprafeţele de contact dintre două mase de aer cald şi rece). Foarte bogat în fitoplancton – alge unicelulare –, spre deosebire de întinderile „deşertice" din jur, acest front atrage crabii, meduzele şi calmarii, cu care se hrănesc migratorii. Descoperirea este remarcabilă datorită anvergurii sale, în condiţiile în care „bulevarde clorofiliene" au fost identificate şi în Mediterana, în Atlantic şi în Oceanul Indian – după afirmaţiile cercetătorilor. *(A.N.P.)*

Sunete colorate şi forme dulci

Sintagmele de mai sus par figuri de stil, adică – nu-i aşa? – un fel de „făcături" poetice. Totuşi, de curând, chiar ştiinţa a reuşit să demonstreze existenţa reală a capacităţilor sinestezice (asocierea directă a unor elemente care, pentru a fi percepute, se adresează unor simţuri diferite). Este o facultate umană rarisimă, iar „melanjul" de simţuri a fost pus în evidenţă, cu multă tenacitate, de un grup de psihologi ai Universităţii Vanderbild (Nashville, SUA). Ei l-au

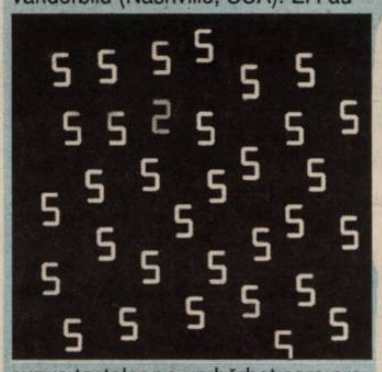

supus testelor pe un bărbat care pretindea că vizualizează fiecare cifră într-o culoare bine definită: de pildă, 2 era asociat culorii oranj, iar 5 – verdelui. Cercetătorii i-au cerut să găsească singura cifră 2 amestecată la întâmplare printre zeci de cifre 5, toate fiind plasate pe o grilă. Rezultatul: subiectul a reperat-o mult mai repede decât majoritatea persoanelor din grupul supus testului. „Din moment ce el vedea cifra căutată într-o culoare diferită de celelalte, fireşte că i-a sărit în ochi." – au explicat psihologii. În schimb, acelaşi bărbat s-a încadrat în media generală, când a trebuit să găsească un 6 ascuns printre zeci de 8. Normal, şi de această dată: pentru el, 6 şi 8 au nuanţe de bleu foarte apropiate! *(A.N.P.)*

AUTOMOBILUL integral automatizat

Unul din portretele-robot ale maşinii viitorului ar putea fi automobilul fără pilot. Un vehicul care să preia, aproape în totalitate, atribuţiile şoferului.

Şoseaua este extrem de aglomerată. Maşinile circulă bară la bară. Şoferii sunt cu nervii întinşi la maximum. Pe neaşteptate, o maşină ciudată, utilată cu accesorii sofisticate, îşi face loc în trafic. Şoferul maşinii, aşezat în dreapta volanului, îşi înclină scaunul şi citeşte un ziar. Absolut indiferent faţă de ceea ce se întâmplă în jur. Vehiculul înaintează, opreşte, apoi redemarează, semnalizează, depăşeşte un camion, se înscrie cu siguranţă în trafic şi toate astea fără ca şoferul să pună mâna pe volan sau să apese pe vreun buton sau o manetă.

Acest incredibil vehicul a fost de curând prezentat la simpozionul Institutului Naţional de Cercetare în Domeniul Informaticii şi Automaticii din Paris. O maşină integral automatizată care în viitor ar putea cuceri şoferii de autovehicule dar care, tot atât de bine, ar putea rămâne în fază de prototip. Chiar dacă această provocare tehnologică va fi un eşec, în mod cert, unele sisteme vor fi adaptate automobilelor din ultima generaţie.

Echipamente superinteligente

Un astfel de automobil este dotat cu camere de luat vederi, calculator, radar, captatori etc. interconectaţi. Sistemul este în aşa fel conceput încât în fiecare clipă, calculatorul de bord să fie informat în legătură cu poziţia exactă a autovehiculului, distanţa longitudinală şi laterală faţă de alte maşini, localizarea obstacolelor, acceleraţia etc., pentru a lua cele mai bune decizii. Automobilul este dotat şi cu alte sisteme de mare rafinament. Retrovizoare interioare şi exterioare electrocrome care îşi schimbă nuanţa, pentru a elimina riscul „orbirii". Farurile în infraroşu scanează drumul până la o distanţă de 200 m iar imaginea filmată e proiectată pe un ecran aflat la nivelul schimbătorului de viteze. Un captator detectează şocul picăturilor de ploaie şi activează ştergătoarele de parbriz, în timp ce un altul, sensibil la praful de pe parbriz (pe timp uscat), declanşează un sistem de ştergere automată. În viitor, vehiculul va fi dotat cu o cameră de luat vederi care va citi indicaţiile de pe panourile de semnalizare şi va dispune declanşarea unor manevre adecvate.

DORIN MĂRAN

Calculatorul de bord trebuie să cunoască poziţia exactă a vehiculului, utilat cu două camere de luat vederi (1) ce măsoară distanţa longitudinală dintre vehicule; două camere de luat vederi (2) pentru măsurarea distanţei laterale; un radar de mică distanţă (3) pentru detectarea obstacolelor; un dispozitiv care măsoară acceleraţia (4); un dispozitiv (5) care asigură o localizare foarte precisă (GPS). În momentul în care calculatorul dă un ordin, direcţia este acţionată de volan, al cărui unghi e măsurat de un senzor (6).

Răpiți de OZN-uri

Conexiunea cu mutilările de animale

La Conferința pentru studiul răpirilor efectuate de OZN-uri, organizată, în iunie 1992, la Massachusetts Institute of Technology (M.I.T.) lângă Boston, a participat și **Linda Moulton Howe,** producătoare de documentare științifice, mai ales de televiziune. Specializată inițial pe probleme medicale și de mediu, ea a fost atrasă, în 1979, de rapoartele despre stranii mutilări de animale semnalate în ziarele din Statele Unite, Canada și Australia. Pe câmp erau găsite vite ucise, cărora le lipseau urechile, ochii, limba, organele genitale ori rectul. Câteodată era îndepărtată toată carnea de pe maxilare. Organele lipsă nu aveau nici valoare comercială, nici nu erau cele preferate de prădători. Toate tăieturile erau de o finețe extraordinară și fără nici o urmă de sânge, ceea ce excludea coioții sau alte animale. Au fost perioade în care în anumite districte în statul Colorado se raportau și trei astfel de cazuri pe zi. Menționăm că acest fenomen continuă, la fel, și azi...

Linda a făcut o anchetă în rândul celor care au suferit astfel de pierderi. Experiența ei anterioară a ajutat-o să aprecieze în mod corect fenomenul. La început a suspectat amestecul unei agenții guvernamentale, care ar colecta mostre pentru a monitoriza gradul de poluare a mediului; dar pe măsură ce ancheta avansa și numărul de fermieri ori polițiști implicați cu care discuta creștea, Linda constata că cei în cauză nu păreau preocupați de eventualele probleme de mediu, în schimb evocau tot mai des istorii cu discuri portocalii luminoase, uneori de mărimea unui teren de fotbal, care au fost văzute deasupra cirezilor sau fascicule conice de lumină proiectate asupra vitelor dintr-o sursă cerească invizibilă, după care se găseau în câmp vite mutilate.

În ziua care a urmat difuzării documentarului pe care ea l-a realizat despre aceste mutilări, televiziunea din Denver a primit peste trei sute de apeluri telefonice, după care telefoniștii au renunțat să le mai numere. Majoritatea mesajelor începeau prin cuvintele „N-am spus nimănui până acum despre asta, dar...", după care urmau istorii particularizate despre mutilări de animale ori despre întâlniri cu nave și lumini stranii. Linda a realizat ulterior numeroase documentare pe alte subiecte, dar nu a reușit să se desprindă complet de tulburătoarea problematică a răpirilor. Examinarea cazurilor care i-au fost semnalate nu a fost terminată complet de ea, nici măcar la momentul conferinței de la Boston, iar aici s-a întâlnit cu numeroși alți martori ai unor întâlniri cu ființe presupus nepământene.

Linda declara unui confrate jurnalist: „Trăim într-o lume în care paradigma socială normală spune că OZN-urile nu există... Dar noi, cei care am călcat pe aceste nisipuri mișcătoare, când ajungem acasă intrăm într-o altfel de lume; găsim toate aceste mesaje primite pe telefon: cineva raportează o mutilare de vite din Kansas, cineva a văzut un disc deasupra unei pășuni... Și în domeniul răpirilor, în ciuda controverselor privind hipnoza, există întâlniri, cu depoziția unor martori oculari, cu lucruri văzute în plină zi. Un fermier din Texas, umblând după câteva vite, a întâlnit două creaturi cenușiu-verzui, de patru picioare înălțime, cu ochi mari, migdalați, transportând un vițel. Mi-a spus că l-au speriat de moarte... A rupt-o la fugă, iar după trei zile, când s-a întors cu soția și un fiu, au găsit acolo vițelul mutilat... Sau e cazul unor fermieri – soț și soție – din Missouri, care în iulie 1983 au urmărit pe un imaș două făpturi mărunte, cu piele albă, cu costum argintiu, cărând o vacă. Veneticii au ridicat vaca într-o navă conică, după care au dispărut".

Linda absolvise o universitate și, firește, la început nu-i venise să creadă toate aceste povești, dar succesiunea neîntreruptă de scrisori și telefoane primite, ca și zbuciumul unor oameni care se luptau cu amintirea răpirilor cărora le fuseseră victime, au sfârșit prin a o face să admită posibilitatea ca aceste istorii să fie reale. Nu avansa explicații, afirma doar: „tot ce pot să spun este că avem de-a face cu o altă inteligență".

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

O recentă conferință desfășurată sub titlul incitant de „teritorii neexplorate (necartografiate, este de fapt termenul folosit) ale minții" a reușit să adune specialiști din cele mai diverse domenii, de la fizică, chimie și medicină, la biologie și psihologie, alături de oameni care și-au dedicat întreaga viață studiului paranormalului.

În lumea fenomenelor P S I

Drumul spre psi

Cercetarea fenomenelor psi pare a-și fi găsit rădăcini adânci în paradigmele fizicii – uneori chiar în mod inconștient, cum sunt de părere unii cercetători. Sunt cazuri astfel când se încearcă explicarea unor asemenea fenomene prin intermediul mecanicii cuantice, uitând că ceea ce numim „proprietăți psi" sunt mediate de organisme animale și vegetale. A venit oare momentul „deplasării" dinspre fizica predominantă, înspre un context bioinformațional? Să înlocuim încercările de a găsi o explicație unică a fenomenelor psi cu ideea unei multitudini de forțe care mediază fenomenele psi? Să înlocuim caracterul „local" al modelelor noastre de până acum, cu unul non-local?

Este forța psi mediată de energie?

Iată o întrebare care revine din ce în ce mai frecvent. Sunt multe fenomenele psi care „trădează" legile fizicii: fenomenele psi par a fi independente de spațiu și timp (nici o cușcă Faraday, nici distanțele, de pildă, nu reduc efectele!). De unde întrebarea: nu cumva explicația acestor fenomene se află în teoriile lui John Bell, care spun că de fapt orice sistem, orice fenomen trebuie considerate în întregimea lor, nu doar „parțial" și limitate la un anumit moment sau la un anumit loc în spațiu. Și totuși, chiar și așa, modelele pot fi prea restrictive: la conferința menționată s-a avansat ideea (din partea unor oameni de știință!) că fenomenele psi ar putea fi mediate de un câmp energetic de frecvență atât de joasă, nedetectabilă cu echipamentele de care dispunem în prezent. Și chiar s-a sugerat că însuși termenul „energie" ar putea să fie înlocuit într-un asemenea context!

Bioelectromagnetism!

Beverly Rubik este biofizician și a prezentat studiile sale privind câmpul electromagnetic care înconjoară organismele vii. O salamandră își poate regenera un picior tăiat – o broască nu: între câmpurile electromagnetice ale celor două există o mică diferență de energie, de ordinul a câțiva milivolți. SQUID – dispozitive cuantice supraconductoare (supersofisticate!) – folosite pentru măsurarea câmpurilor biologice ale omului – constată un câmp foarte puternic emis de inimă, unul mai puțin puternic emis de ochi când se deschid prima oară dimineața, în timp ce undele cerebrale au câmpul cel mai mic, mai slab chiar decât cel muscular. Deci s-ar putea ca elementul esențial să fie nu câmpul fizic în sine, ci câmpul informațional. Transmiterea informației psi ar putea avea loc prin activarea unor receptori de pe suprafața celulelor noastre – ceea ce poate explica efectul fizic mare al unei cantități mici de energie provenite de la un vindecător. Codificate în aură, semnalele informaționale sunt decodificate de corpul omenesc și transformate în vindecare...

EUGEN CELAN

Porți în spațiul mioritic

Amintirea lui ZALMOXIS

Încă de pe vremea lui Strabon se vorbea despre faptul că Zalmoxis făcea proorociri bazându-se pe „semne cerești". Vremea era cea a secolului VI î.Ch. Și dacă luăm această afirmație, cum se spune, „în litera ei", ne putem întreba unde ar fi putut Zalmoxis să-și „amenajeze" ceea ce astăzi am numi un observator astronomic. Ar trebui să fi fost un loc de unde, chiar și în condiții neprielnice, să se fi putut observa cerul. Este bine cunoscută „legenda" care spune că Zalmoxis și-a construit o locuință subpământeană, a dispărut din lume timp de trei ani, revenind apoi pentru a-i consola pe dacii care îl plânseseră ca pe un mort și dându-le convingerea că există o viață de dincolo. Învățăturile sale au fost, după, cum certifică și Herodot, considerate „vrednice de crezare". S-a vorbit deci despre o „reînviere" menită să întărească învățăturile sale despre nemurire, dar interpretări recente oferă și o altă alternativă: scopul autoizolării pe durata a trei ani ar fi fost observarea unui fenomen ceresc căruia el i-ar fi atribuit o importanță deosebită. Se crede că locuința subpământeană a lui Zalmoxis ar fi fost... un observator astronomic (permițând studierea astrelor chiar și în timpul zilei – așa cum știu fântânarii, din fundul fântânilor adânci se pot vedea stelele chiar și ziua!).

Să nu uităm, cunoștințele astronomice erau extrem de avansate pentru vremea aceea: se cunoșteau, conform celor scrise în sec. VI d.Ch. de către Iordanes, *„cele douăsprezece semne ale zodiacului, cum crește și scade orbita Lunii, cu cât globul de foc al Soarelui întrece măsura globului pământesc, sub ce nume și sub ce semne cele trei sute și patruzeci și sase de stele trec în drumul lor cel repede de la răsărit la apus, spre a se apropia sau depărta de polul ceresc, eclipsele solare, rotația cerului, regulile prestabilite ale astrelor care se grăbesc să atingă regiunea orientală și sunt duse înapoi în regiunea occidentală".* Să fi fost amplasat „observatorul astronomic al lui Zalmoxis" în zona muntelui Gugu, cum susținea încă din 1942 Alexandru Borza în „Sanctuarul Dacilor", lucrare inclusă în Publicațiile Institutului Social Banat – Crișana, Timișoara – și cum pare să sugereze și dispoziția constelațiilor în zona și la vremea respectivă? Să fi fost una din crevase adăpostul observatorului, într-un loc extrem de greu accesibil venind fie dinspre est, fie dinspre vest? Există un pisc secundar al Vârfului Gugu, unde suntem întâmpinați de un peisaj halucinant de blocuri dezgolite de granit. Vârful Gugu poate fi un „munte sacru"...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți și ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotăre, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 7134]. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME ___ PRENUME ___
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA ___
ADRESA: str. ___ nr. ___ bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate ___
cod ___, județul ___
M/39

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Dominarea viitorului

Visul, amalgam de experiențe trăite

Figura singulară a lui Syrenius din Cirene – cel care susținea că fiecare își poate interpreta visele după propria experiență de viață – s-a pierdut în avalanșa de „savanți" tâlmăcitori ai scenariilor onirice care a apărut de-a lungul evului mediu. Idei dintre cele mai năstrușnice au făcut vogă mai ales pe la Curțile regale; imaginația ghicitorilor destinelor mergea până acolo încât cele mai neînsemnate obiecte visate căpătau o importanță „crucială". De exemplu, Vittorio din Padova spunea că forma și dimensiunile paharelor de la o petrecere onirică dau „indicații clare cu privire la durata vieții petrecăreților". Dacă pocalele erau pline, atunci sănătatea era nezdruncinată; dacă era mai puțin lichid în ele, bolile urmau să-l vlăguiască pe visător.

O dată cu Renașterea, au apărut și elemente așa-zis științifice în interpretarea viselor. Jean Bélot afirma că același obiect sau fenomen visat are înțelesuri diferite, în funcție de temperamentul clientului său: sangvin, coleric, melancolic sau flegmatic. De asemenea, conta foarte mult în ce noapte a fazelor Lunii a apărut scenariul oniric. Nu este același lucru dacă visezi că numeri bani la Lună plină (dă norocul peste tine) sau la Luna nouă (ghinion de proporții).

Apariția tratatului lui Sigmund Freud „Interpretarea viselor" (Viena, 1900) și demonstrațiile marelui psihanalist l-au readus în atenția cercetătorilor pe Syrenius din Cirene, după șaisprezece veacuri de uitare. Freud nu spunea direct că visele pot fi autointerpretate, dar analizând fragmentele de scenariu (provenind din inconștient) unul câte unul, savantul austriac reușea să identifice secvențe de realitate trăită într-un trecut mai mult sau mai puțin depărtat și care s-au amestecat aleatoriu pe perioada visării. Practic, dacă fiecare dintre noi ar încerca să facă o legătură directă între elementele viselor noastre și anumite întâmplări (la care am asistat sau am fost protagoniști), ne-am putea interpreta scenariul oniric. Dar mai înseamnă asta că putem ghici și viitorul? Dacă visele nu sunt decât un amalgam de experiențe trăite, cum se mai ascund evenimentele viitoare în ele? Există oare și simboluri cărora nu le deslușim înțelesul sau pe care nici nu le băgăm în seamă? Aceste întrebări rămân, deocamdată, retorice.

PAUL IOAN

Omul, un accident pe scara evoluţiei

Aceasta este ideea esenţială a studiilor făcute timp de peste trei decenii de către „anti-creaţionistul" american Stephen Jay Gould, decedat de curând şi omagiat inclusiv de comunitatea ştiinţifică europeană.

Savant care s-a luat de piept cu adepţii înverşunaţi ai creaţionismului, acest „urmaş de geniu al lui Darwin" a fost martorul principal într-un al doilea *Proces al maimuţelor* desfăşurat în 1981 la Little Rock, în statul Arkansas. Gould susţinea atunci că atitudinea celor care vor să introducă studiul obligatoriu al Genezei în şcoli nu este ştiinţifică. Un an mai târziu avea să afle că suferă de cancer şi că mai are de trăit câteva luni. Dar a supravieţuit încă douăzeci de ani, publicând numeroase articole şi cărţi de referinţă privind varianta sa de evoluţie a speciilor şi de apariţie a omului.

Stephen Jay Gould a susţinut cu argumentele unui antropolog nonconformist că Homo sapiens este în acelaşi timp rodul hazardului, al necesităţii şi al adaptabilităţii. Luând drept exemplu, printre altele, „explozia" apariţiilor de noi specii din Cambrian, acum 580 de milioane de ani, savantul, aflat în luptă cu moartea, a demonstrat, împotriva tezei darwiniste a evoluţiei treptate a speciilor, că au existat salturi spectaculoase în istoria vieţii pe Pământ. Teoria sa, numită „a echilibrului punctual", s-a bazat pe inexistenţa speciilor de tranziţie pentru numeroase genuri şi familii de vieţuitoare. O astfel de situaţie controversată este cea a „transformării" anumitor reptile în păsări. De asemenea, omul primitiv ar fi evoluat „accelerat" din strămoşii săi, fără o scară evolutivă certă. Astfel, Gould coboară omul de pe piedestalul său inatacabil, considerându-l o „inovaţie fericită a naturii". *Dacă ne imaginăm că viaţa s-a derulat pe Terra precum bobina unui film*, spunea Gould, *după rebobinarea peliculei şi rederularea ei nu este sigur că omul ar mai apărea. Iar dacă apare, nu este nicidecum specia ultimă pe scara evoluţiei.*

Comparat de comentatorii operei sale (publicate în mare parte, din 1971 şi până-n 2002, în revista Natural History) cu Carl Sagan şi Isaac Asimov, Gould a intrat indirect în conflict ideatic chiar şi cu actualul preşedinte al SUA, George W. Bush – adept al studierii Genezei în paralel cu teoria darwinistă. Omul care a suferit douăzeci de ani de o boală necruţătoare spera că odată şi odată va apărea pe planeta noastră o specie superioară omului. Şi Gould nu vorbea deloc metaforic. Toxicitatea ecosistemelor, radioactivitatea şi modificările climei ar putea genera schimbări genetice importante. Savantul nu lua în calcul clonările umane clandestine, însă ceea ce se întâmplă astăzi şi în viitor cu calitatea mediului s-ar putea să conducă la apariţia unui Homo sapiens mai adaptat, decât cel din prezent, la degradările provocate de el însuşi naturii-mamă. *Colonizarea spaţiului cosmic este mult mai puţin probabilă decât o nouă specie de oameni mai bine adaptată unei planete murdare şi eventual bulversate de o ciocnire cu un alt corp ceresc*, afirma Stephen Jay Gould în primăvara acestui an, în cadrul unui articol din Natural History. Posteritatea va avea confirmarea sau infirmarea acestor idei „arogante", cum le caracterizau adversarii săi.

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

Unii cercetători susţin că, pentru persoanele foarte grijulii cu estetica epidermei lor, care apelează la metodele de bronzare artificială, riscul cancerului de piele este foarte ridicat. Sigur că darurile naturii rămân cele mai sănătoase, dar consumate şi ele cu măsură, iar razele soarelui se încadrează aici perfect, chiar dacă s-au inventat diverse loţiuni protectoare. Interesant este că şi sticla are, în principiu, proprietăţi similare. Ea permite trecerea luminii vizibile, ale cărei lungimi de undă se situează între 400 şi 800 nanometri. Explicaţia ştiinţifică arată că electronii atomilor ce compun sticla (siliciu, oxigen, calciu) nu pot absorbi fotonii luminii vizibile, care traversează materialul respectiv, fără probleme.

Ne putem bronza printr-un geam?

Razele ultraviolete (RUV) au lungimea de undă între 10 şi 400 nanometri, iar sticla obişnuită blochează razele a căror lungime de undă este mai mică de 300 nanometri. În consecinţă, printr-un geam trec RUV de 300-400 nanometri, mai puţin nocive, mai încărcate de energie, iar posibilitatea de a ne bronza astfel apare după o expunere îndelungată la soare. Comparativ cu loţiunile protectoare, sticla nu oferă protecţie perfectă împotriva efectelor nocive ale RUV, motiv pentru care lămpile pentru saloanele de bronzat sunt fabricate dintr-o sticlă specială sau din cuarţ.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

În căutarea unor semne de viaţă

- În aşteptarea primului contact cu fiinţe extraterestre
- Există o definiţie corectă a vieţii?
- S-ar putea ca răspunsul să se afle în teoria informaţiei?

„Doamne, este viu!"

O exclamaţie frecventă în rândul personajelor de filme SF aflate în faţa unor stranii creaturi ce par a fi vii. Dar, de fapt, ce este viaţa? Cum se poate defini? Există, cum s-ar spune, un semn indiscutabil al vieţii? Când vom afla răspunsul, cu siguranţă vom şti mai exact şi ce, cum şi chiar *unde* trebuie să căutăm viaţa în restul Cosmosului!

Lista unor posibile definiţii

Experimentul Viking de acum un sfert de secol a căutat pe Marte semne de metabolism microbian. Sonda ajunsă pe sol marţian a încercat să găsească indicii de *„viaţă-aşa-cum-o-ştim-noi"*. Dar cercetătorii au fost departe de a avea o opinie unanimă. De ce? Din nou, pentru că nu dispunem de o definiţie satisfăcătoare privind viaţa. Viking nu a găsit molecule organice, „cărămizile ultime ale biologiei" - consensul nu a putut fi atins! În fond, de ce este atât de complicat de găsit o definiţie bună? În trecut se vorbea de „vitalism" – o noţiune, ca şi eterul, alunecoasă şi... inutilă. Nu a avut succes. Biologii recurg astăzi la o listă de proprietăţi (printre care metabolismul, reproducerea, mişcarea etc.). Dar nici aşa nu scăpăm de ambiguităţi şi excepţii: de pildă, este sau nu virusul o fiinţă vie? Există un anume metabolism al focului, cristalele se pot reproduce. Sunt toate acestea vii? O definiţie populară astăzi asociază proprietatea de „a fi viu" cu un sistem chimic capabil de evoluţie darwiniană. De fapt...

Ce ne scapă?

Un element esenţial care caracterizează viaţa! Este părerea lui Carol Cleland, Universitatea Colorado şi Chris Chyba, de la Institutul SETI. Situaţia nu este nouă: iniţial, apa, banala apă, nu a putut fi definită corect. Calităţile sale, cum ar fi „umedă, inodoră, fără gust, care taie setea"... mai există şi la alte lichide. Rezolvarea a venit doar o dată cu formula sa chimică: H_2O. La începutul evoluţiei pe Terra, declară fizicianul Freeman Dyson, formele elementare de viaţă se reproduceau, dar nu se replicau: copiile nu erau replici exacte ale „modelelor". Aveau loc şi atunci mutaţii, dar schimbările produse de acestea nu treceau mai departe la descendenţi. Nu erau vii fiinţele „acelea"? Se pare că încă o dată trebuie să descoperim acel „ceva" chimic care să ne ducă direct la definiţie. Până atunci, cum sunt mulţi de părere, plutim încă în... neant. Soluţia?

Al cincilea miracol

Un alt fizician, Paul Davies, cunoscut pentru articolele şi cărţile sale care au revoluţionat ştiinţa, sugerează într-o carte cu acest titlu că înţelegerea vieţii s-ar putea afla în modul în care este generat conţinutul său informaţional. Cu alte cuvinte: cum au putut încă de la început obişnuitele procese chimice şi fizice să producă informaţie în cantitate suficientă pentru ca viaţa să se organizeze? Sugestia sa este că Universul nostru este unul care se autoorganizează şi îşi generează singur o complexitate crescândă, guvernat de legi „ingenioase" care „îl împing" să evolueze... spre viaţă şi spre conştiinţă. Are Davies dreptate? Câtă vreme ne vom mai afla în situaţia de a spune şi despre viaţă că „o recunoaştem atunci când o vedem"? Răspunsul este necesar. Mai ales acum, când suntem în pragul unei posibile întâlniri cu „prada extraterestră". Sau... cu riscul de a ne trezi că noi nu suntem de fapt vânătorii, ci... vânatul.

MIHAELA DOROBANŢU

Creaţia în variantă... William Blake

Anatomia secundei

O PLANETĂ NUCLEARĂ?

Am citit ultimul număr al revistei americane *Discover* şi, mărturisesc, am rămas cu gura căscată. Pentru că în unul din articolele celebrei publicaţii, jurnalistul de ştiinţă Bras Lemley prezintă o bizară ipoteză a unui – firește – bizar om de ştiinţă, pe numele său J. Marwin Herndorn, de profesie geofizician şi care susţine că, nici mai mult nici mai puţin, în miezul planetei noastre se găseşte un reactor nuclear natural, o sferă cu diametrul de 7-8 kilometri, în care are loc fuziunea uraniului şi a plutoniului! „Cenuşile-deşeuri ale reacţiilor nucleare îl învăluie pe reactor într-un fel de bilă protectoare, demonstrează Herndorn, încastrată într-o alta, constituită din silicaţi de nichel cristalizat iar aceasta, la rândul ei, ca într-o păpuşă Matrioşka rusească, se află înglobată într-o uriaşă sferă de fier, sulf şi, probabil, siliciu, care sferă este „încuiată" în mantaua inferioară (silicaţi de perovskită plus fier oxidat), apoi în mantaua superioară (periodit de olinină).

Fantastic? Da, cel puţin pentru moment, când teoria clasică admite Terrei un nucleu de fier-nichel, plutind într-un miez fluid de fier, nichel, sulf, oxigen, siliciu, prizonieră a aceloraşi mantale inferioară şi superioară din modelul Herndorn.

Numai că... modelul Herndorn funcţionează perfect, din punct de vedere al magnetismului pământesc! Explică fenomene incomprehensibile până acum, cum este cel al reactoarelor nucleare naturale, găsite, cu câţiva ani în urmă, în mine africane, la mare adâncime. Şi absolut toţi parametrii descoperiţi de J.Marvin Herndorn se „îmbucă" în datele şi în teoriile ştiinţifice moderne.

„Dacă teoria se dovedeşte reală, ne aflăm în faţa celei mai importante străpungeri în cunoaştere în geofizică, de la teoria plăcilor tectonice încoace", spune Hatlen Yoder, director al Laboratorului Geofizic de la Institutul Carnegie din Washington. Iar teoria ar explica, mai ales, de unde îşi ia Terra – probabil, ca şi Jupiter, Saturn, Uranus – energia de care are nevoie pentru a dezvolta câmpul magnetic uriaş pe care îl are, de ce acest câmp prezintă variaţii şi pentru ce îşi schimbă, atât de des, polii.

Teoria este, deocamdată, ca orice sumă de idei noi, evitată, eventual privită doar ca o curiozitate de geofizicieni. Dar, spune Herndorn, aşa a păţit şi Wegener, când a adus pe lume teoria derivei continentelor.

Să mai aşteptăm, deci, eventual, până la negarea ideilor lui Herndorn sau, dimpotrivă, până la confirmarea lor. Şi atunci va trebui să admitem că suntem, toţi, pasagerii unei astronave de piatră, purtată pe căile ei cosmice de energia furnizată de un motor pe care planeta-astronavă îl poartă în pântece. Motor nuclear, firește.

ALEXANDRU MIRONOV

Bine de ştiut

SINDROMUL ŞOCULUI TOXIC

Pentru întâia oară, sindromul şocului toxic a fost descris de specialişti din SUA, acum aproape 30 de ani. Agentul patogen este toxina produsă de stafilococul auriu, care pătrunde în circulaţia sangvină. Aceasta acţionează nociv asupra pereţilor vasculari şi deci asupra circulaţiei. Ca urmare, în sistem se produc hemoragii, concomitent cu tulburări de coagulare, tensiunea arterială scade până la starea de şoc şi, nu rareori există urmări letale.

Aparent, în plină sănătate, boala evoluează brusc prin următorul mecanism: bacteriile pot fi prezente în corpul uman fără să producă toxine. Deodată, fără explicaţie, eliberează toxine şi boala se declanşează.

Iniţial, s-a semnalat apariţia maladiei la femeile şi fetele tinere care folosesc anumite tampoane în timpul ciclului. Dar, calitatea deosebită a acestora, din ultimii ani, pune la îndoială credibilitatea acestui motiv.

Boala *sindromul şocului toxic* se constată şi în anii de menopauză; afectează chiar copii şi uneori bărbaţi. Foarte expuse îmbolnăvirii sunt femeile după naştere (lehuzele), ca şi convalescenţii după intervenţii chirurgicale.

Persoanele care suferă de *sindromul şocului toxic* fac dintr-o dată febră mare, peste 39° C, au greaţă, prezintă diaree, dureri abdominale şi musculare. Mai mult, se poate instala o erupţie cutanată, asemănătoare arsurilor solare, ca şi descuamarea uşoară a tălpilor şi a palmelor.

Atenţie însă: deşi majoritatea bolnavilor au vindecări rapide, multora le rămân sechele hepatice şi cardiace, care se vindecă greu. Când şocul apare la copil, acesta trebuie internat rapid, ţinut sub observaţie iar tratamentul cel mai potrivit va fi individualizat după analize riguroase de laborator.

Dr. VALERIU MANTA

Seducţie şi rafinament

Eleganţa tonurilor naturale va fi pigmentată, în anotimpul rece, de accesorii în culori şi forme specific africane. Bejurile, deşi preponderente, vor coexista cu nuanţe de ruginiu, oliv sau maron.

Combinaţiile piele (naturală sau nu) şi tricot sunt foarte moderne. Revin în actualitate pantalonii cu dungă şi manşete, susţinuţi de curele din piele. De altfel, cordoanele din piele, ce marchează talii delicate, reprezintă unul din accesoriile importante. Colierele în stil african sunt bogate şi viu colorate.

Pentru părinţi

Importanţa „primului pas”

Copilul dv. a făcut primul pas spre citadela cunoaşterii. Este „boboc”, a început primul an de şcoală. Un an considerat dificil. Va trebui să se concentreze mai mult timp, va trebui să stea la pupitrul său în timpul orelor, să-şi încheie singur nasturii şi să-şi lege şireturile.

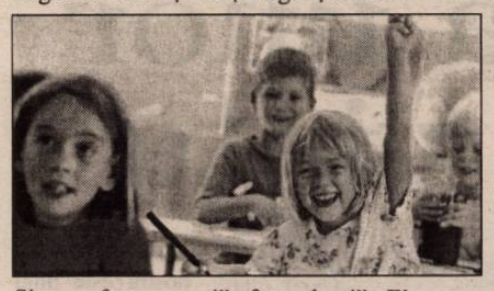

Singur, fără „mami”, fără „buni”. El trebuie să se descurce, autonom, în imensitatea ce-l înconjoară. Trebuie să o facă fără panică, chiar dacă „noul” din jur îl sperie, dar îl şi incită. Va continua să deseneze, să picteze, să cânte, la fel ca la grădiniţă, dar va învăţa să citească, să scrie, să socotească. Primii săi paşi trebuie să fie siguri, pentru ca succesul şcolar să-l intereseze şi să-l însoţească în toţi anii de şcoală. Ce au de făcut părinţii? În primul rând, pentru a vă motiva copilul, povestiţi-i ce satisfacţii îi pot aduce lectura şi scrisul. Încurajaţi-l, spunându-i că sunteţi siguri că va reuşi să înveţe foarte bine.

Este foarte important să-i consolidaţi încrederea în forţele proprii, să-i spulberaţi îndoielile. Interesaţi-vă de munca sa, controlându-i caietele şi felicitându-l pentru bunele aprecieri. Nu-l obişnuiţi să rămână până seara târziu cu cărţile în braţe. Pentru cei mici, ziua a fost deja foarte lungă. Vegheaţi să se menţină într-o formă bună asigurându-i un ritm de viaţă ordonat, cu somn suficient şi o alimentaţie echilibrată. Acestea sunt obligatorii pentru o bună concentrare.

Prevedeţi în program şi momente de destindere, poate prin sport. Oricum, nu multiplicaţi activităţile extraşcolare, pentru că un copil are nevoie de odihnă şi timp liber.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

CONSECINŢE ALE SEDENTARISMULUI

Trei sferturi dintre semenii noştri se plâng frecvent de dureri ale coloanei vertebrale. Specialiştii consideră sedentarismul drept principalul vinovat. În aceste condiţii, pentru a avea o coloană vertebrală solidă, se impune practicarea unei activităţi fizice „blânde”, dar constante.

Este ştiut, muşchii abdominali, care formează o centură în jurul abdomenului, sunt cei care susţin coloana vertebrală. Dacă greutatea corpului este bine repartizată, încărcătura vertebrelor şi a discurilor este uşurată. O greutate apropiată de normal şi o musculatură solidă ne pot pune la adăpost de neplăcutele crize dureroase de spondiloză. Exerciţiul fizic practicat zilnic, sau cel puţin de trei ori pe săptămână, îşi are rolul său binefăcător. Iată trei exerciţii cu efecte benefice asupra coloanei:

- Din poziţia „în patru labe”, cu spatele drept, capul în continuarea coloanei, întindeţi orizontal

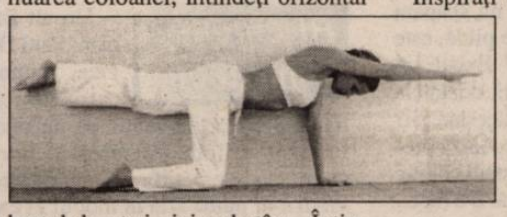

braţul drept şi piciorul stâng. Întindeţi bine, timp de 15 secunde. Schimbaţi braţul şi piciorul.

- Din aceeaşi poziţie flexaţi genunchiul drept, aduceţi-l spre înainte, fără a-l sprijini de sol, arcuiţi braţul stâng, fără a atinge

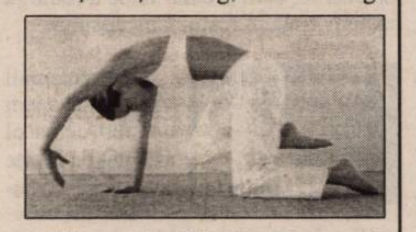

solul cu mâna. Rămâneţi în această poziţie 15 secunde, apoi repetaţi, cu celălalt picior şi cu celălalt braţ.

- Tot „în patru labe”, expiraţi aerul din piept, rotunjiţi spatele şi menţineţi 5 secunde poziţia.

Inspiraţi adânc, păstraţi timp de 5 secunde aerul. Repetaţi exerciţiul de două ori.

Ar mai fi de spus că mişcarea ondulatorie a braţelor, în timpul înotului, ameliorează supleţea coloanei. La fel, jogging-ul întăreşte musculatura care stabilizează coloana. Atingerea ritmică a solului cu picioarele, în timpul alergării, care provoacă o undă de şoc destul de violentă, în fapt nu este nefastă pentru coloană.

Dosarele frumuseţii

Soluţii simple, efecte miraculoase

Unele plante medicinale, legume sau fructe, sub forma unor măşti, pot avea un efect miraculos asupra tenului obosit, ridat, iritat. Spălându-vă faţa cu un decoct de mărar, în care aţi adăugat o lingură de ulei de măsline, veţi observa porii perfect închişi şi obrazul catifelat. Acelaşi efect îl au măştile de roşii proaspete, aplicate pe faţă. Un ten palid se înviorează cu ajutorul unor comprese cu infuzie de flori de arnică, iar tenul obosit se revigorează cu decoct de nalbă. Împotriva cearcănelor şi a ochilor inflamaţi, miraculoasă este o mască dintr-un cartof ras aplicată timp de 15 minute pe pleoape. Pentru ameliorarea aspectului gâtului ridat, masajul zilnic efectuat cu un decoct din coji de portocale este extrem de eficient. Un ten deshidratat se echilibrează dacă aplicaţi o mască din morcov ras şi o lingură de caimac de lapte. La fel de util pentru tenul deshidratat este şi sucul de castraveţi. Aplicaţi pe faţă suc de castraveţi în care aţi adăugat o linguriţă de ulei de măsline. După 20 de minute, spălaţi obrazul cu o infuzie de muşeţel.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 39
Valabil până pe data de: 3 OCTOMBRIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Iată alte reţete sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus.

Supă de praz cu ouă

2 fire de praz, 1 ceapă, 4 linguriţe orez, sare, piper, 3 linguri de ulei, 2-3 ouă.

Se taie prazul în felii subţiri (ceapă facultativ), se prăjeşte în ulei, se adaugă 1 ½ l apă caldă. Se pun sarea şi piperul şi se lasă să fiarbă timp de 10 minute. Se strecoară şi se pune pe foc, iar la primul clocot se adaugă orezul. Într-un castron se pun gălbenuşurile şi apoi supa.

Supă-cremă „ambasador”

500 g mazăre, 500 g oase de vacă, 2-3 cepe, 2 salate verzi, 100 g măcriş sau spanac, 1-2 ouă, 2 morcovi, 1 păstârnac, 1 rădăcină de pătrunjel, ½ ţelină, lapte, 2-3 cartofi, 2 linguri orez, 100 g unt, sare, 2 l apă.

Se fierb oasele 1-2 ore, după care se strecoară. Se curăţă zarzavatul şi se înăbuşă treptat cu ¾ din cantitatea de unt. Se începe cu ceapa, care a fost tăiată mărunt, apoi morcovul, păstârnacul, pătrunjelul (date prin răzătoare), urmează mazărea boabe şi cartofii tăiaţi cubuleţe. Se înăbuşă bine, amestecându-se până se înmoaie. Se adaugă zeama în care au fiert oasele şi se lasă să fiarbă la foc potrivit. După ce sunt foarte bine fierte, se trec prin sită şi se pun din nou la foc. Când supa clocoteşte, se adaugă orezul ales şi spălat, salata şi măcrişul tăiate felii subţiri şi opărite, se mai lasă să dea un clocot şi se trage oala la o parte. Se amestecă gălbenuşurile bătute cu laptele călduţ şi se toarnă încet în oală, amestecând, ca să nu se taie. Se serveşte la masă cu restul de unt pe deasupra şi cu pătrunjel verde tocat.

Jumări cu ficat de pasăre

5 ouă, 1 ficat de pasăre, 50 g smântână, 1 lingură unt, sare, piper, puţină zeamă de carne.

Se prăjesc jumările. Când începe să se prindă, se pune ficatul tăiat felii foarte subţiri şi, încet-încet, se varsă smântâna amestecând mereu. La sfârşit, se pun sarea, piperul şi zeama de carne. Se servesc foarte fierbinţi, pe bucăţi de franzelă prăjite în unt.

Pastă din carne de iepure şi ciuperci

500 g carne macră, 500 g ciuperci, 100 g unt, 1 ceapă, 250 ml lapte, 1 ou, o cuişoară, 2-3 boabe de ienibahar, castraveţi acri, sare şi piper.

Bucăţile de carne (curăţate şi spălate) se prăjesc uşor, se adaugă ceapa curăţată şi tăiată în sferturi, laptele, sare după gust, foarte puţină apă şi se lasă să fiarbă cu vasul acoperit, până când compoziţia scade bine. Carnea se lasă să se răcească, apoi se trece de două ori prin maşina de tocat împreună cu ciupercile curăţate, spălate în mai multe ape, fierte în apă cu puţină sare şi răcite. Separat se freacă untul, până se obţine o pastă spumoasă, se adaugă după gust, ienibaharul şi cuişoara pisată fin, apoi carnea cu ciupercile, sare după gust se amestecă bine şi se aşază frumos pe un platou sau farfurioare. Se ornează cu felii de ou fiert şi de castraveţi acri.

Remedii naturale

ZMEURA, un „medicament" dulce-aromat

Zmeura de pădure sau cea *de grădină* are secrete terapeutice pe care fitoterapeuţii le-au descifrat. În primul rând, zahărul ei (levuoza) o înscrie pe lista alimentelor permise diabeticilor. Totodată, ca şi cireşele, coacăzele şi afinele, fructele de zmeură au *virtuţi tonice, diuretice, laxative* şi *sudorifice,* motiv pentru care se recomandă în *dispepsii, astenii, reumatisme* şi *gută, insuficienţa transpiraţiei, afecţiuni febrile.* Fructele se consumă ca atare. Deosebit de eficient este însă şi sucul natural de zmeură, combinat cu cel de coacăze. Se obţine un sirop care se poate consuma cu apă plată sau minerală, deosebit de răcoritor în stări febrile infecţioase, în *rujeolă, scarlatină, tulburări gastrointestinale, inflamaţii urinare.* ***Frunzele tufei de zmeură*** sunt şi ele înzestrate cu proprietăţi terapeutice (astringente, diuretice, laxative). Se folosesc sub formă de infuzie.

Sucul de fragi elimină acidul antiuric

Fragii şi, bineînţeles şi ***sucul*** obţinut din aceste fructe parfumate au un important potenţial *remineralizant, antireumatic* şi *antigutos,* prin acţiunea eliminatorie a acidului uric din organism. Este, de asemenea, *stimulent hepatic, echilibrant al sistemului nervos,* favorabil în *ateroscleroză* şi *litiaze biliare.*

Sucul de ardei gras, sursă de vitamina A

...Şi nu numai. Este un adevărat rezervor de *săruri minerale* şi *vitamine de tot felul.* ***Sucul de ardei gras,*** combinat în părţi egale cu ***sucul de morcovi,*** este un bun remediu în *colicile intestinale,* un *depurativ excelent* şi, în plus, un

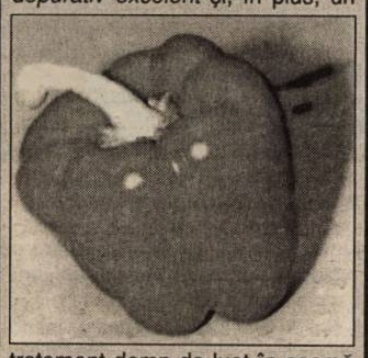

tratament demn de luat în seamă când e vorba de *întărirea unghiilor* şi a *rădăcinii părului.* Se beau 2-3 linguri între mesele principale.

DIABETUL
un dezechilibru metabolic

Diabetul este una dintre bolile considerate a avea tendinţe epidemice la începutul acestui mileniu. Favorizată de sedentarism, obezitate, stres, poluare, boala diabetică este consecinţa unei tulburări de metabolism; în mod normal, sistemul digestiv transformă o parte din conţinutul alimentelor ingerate în glucoză, un fel de zahăr care pătrunde apoi în circuitul sangvin şi transportat la nivelul celulelor care, pentru a furniza energie organismului, au nevoie de acest „combustibil". Glucoza, ca să fie acceptată de celule, are nevoie însă de un însoţitor, adică de insulină, care este fabricată de pancreas. În cazul diabetului, pancreasul nu mai produce cantitatea de insulină capabilă să facă faţă întregii cantităţi de glucoză (diabetul de tip 1) sau organismul nu mai răspunde corect la insulina produsă (diabetul de tip 2). În ambele tipuri de diabet glucoza pătrunde în celule în cantităţi limitate, în timp ce o parte din „zahăr" se acumulează în sânge, apoi se revarsă în urină şi este eliminat din organism fără să fie folosit. Amândouă tipurile de diabet pot duce în timp la complicaţii – boală cardiacă, insuficienţă renală, afectări ale nervilor, orbire etc. Explicaţia acestor probleme de sănătate complementare diabetului constă în afectarea vaselor sangvine ale corpului.

Diabetul de tip 1

Statisticile arată că diabetul de tip 1 reprezintă unu din 10 cazuri de diabet; este cunoscut şi sub denumirea de diabet zaharat insulino-dependent sau diabet juvenil şi se declanşează de obicei înaintea vârstei de 30 de ani. Bolnavii de diabet de tip 1 trebuie să primească zilnic insulină, pe tot parcursul vieţii. Simptomele pot debuta brusc şi se manifestă prin sete excesivă şi nejustificată, urinare frecventă, senzaţie de foame acută, pierdere în greutate, oboseală fizică şi psihică.

Diabetul de tip 2

Este forma cea mai frecventă de diabet. Este numit şi diabetul zaharat noninsulinodependent sau diabetul apărut la adult, în general după vârsta de 40 de ani. În funcţie de caz, ţinerea bolii sub control constă în dietă specială şi regim de viaţă echilibrat, la care se adaugă (sau nu) administrarea de medicamente (suplimente de insulină). În ceea ce priveşte simptomele debutului bolii, acestea sunt destul de perfide; mulţi bolnavi cu diabet de tip 2 au foarte puţine sau chiar nici un simptom. Oricum, simptomatologia se dezvoltă lent şi constă în: sete şi urinare mai frecventă decât în mod obişnuit, vedere înceţoşată, infecţii urinare repetate, cicatrizare greoaie a rănilor, nervozitate, ameţeli, pierderea treptată a sensibilităţii la mâini şi la picioare.

Cum se ţine boala sub control?

Controlul diabetului constă în menţinerea permanentă în echilibru a metabolismului, altfel foarte fragil şi vulnerabil la orice abatere. O cantitate prea mică sau prea mare de alimente la o masă, consumul unui aliment incompatibil cu diabetul, orice altă boală, stresul excesiv, suprasolicitarea fizică... toate pot afecta în sens negativ nivelul zahărului în sânge. Există însă şi reversul, cel al unui regim de viaţă favorabil:

Dieta

Este piatra de temelie în controlul diabetului şi are câteva reguli de bază.

1. Respectarea unui program. Indiferent de cât de încărcat este programul zilnic, acordaţi-vă timp pentru trei mese, ideal la ore fixe. Nu faceţi rabat nici de la cantitatea de alimente şi felul lor. În cazul în care luaţi medicaţie orală antidiabetică sau vă administraţi insulină, nu uitaţi nici de gustările care de obicei se recomandă între mese.

2. Limitarea consumului de alimente bogate în grăsimi. Chiar dacă unele alimente sunt tentante, nu uitaţi că în ce vă

priveşte sunt rele, nu bune. Reduceţi cantitatea de grăsimi la mai puţin de 30% din hrana zilnică. Produsele lactate sunt înşelătoare, aşa că asiguraţi-vă că au un conţinut scăzut de grăsimi.

3. Consumul de alimente bogate în fibre vegetale. Introduceţi în meniul zilnic o cantitate cât mai mare de legume, zarzavaturi, fructe proaspete şi cereale integrale. Acestea au un conţinut scăzut în grăsimi, dar sunt bogate în vitamine şi minerale.

4. Controlul aportului de proteine. Limitaţi consumul de carne la aproximativ 170 g zilnic. Vă va ajuta să menţineţi şi colesterolul în limite normale. ***Şi nu uitaţi:*** consumul de proteine în exces este un pericol pentru rinichi

5. Evitarea caloriilor „fără valoare". Dacă nu aveţi interdicţie la prăjituri, ciocolată, bomboane sau alte dulciuri, nu faceţi totuşi exces considerând că alegându-le pe cele cu valoare nutriţională mică trec aproape neobservate. Includeţi-le în calculul aportului total de carbohidraţi.

6. Consumul moderat de alcool. Dacă medicul nu v-a interzis cu desăvârşire băuturile alcoolice, alegeţi-le pe cele cu un conţinut scăzut de zahăr şi alcool, cum ar fi berea şi vinurile seci slab alcoolizate. Dar, acesta să fie un răsfăţ pe care vi-l permiteţi doar „la diferite ocazii". Niciodată însă pe stomacul gol.

7. Supravegherea greutăţii. Dacă sunteţi o persoană supraponderală, revenirea la greutatea normală este un factor sigur de îmbunătăţire a nivelului glicemiei.

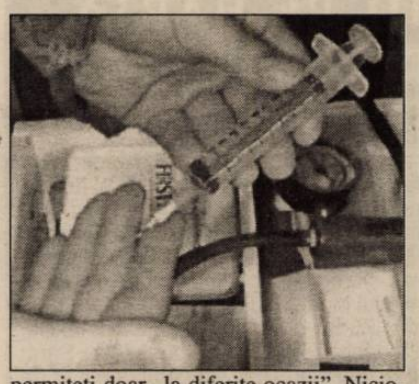

Exerciţiul fizic

Practicat regulat, ajută la menţinerea sănătăţii în general, la funcţionarea normală a inimii şi a vaselor de sânge, la îmbunătăţirea circulaţiei.

În multe cazuri de diabet de tip 2, gimnastica zilnică şi dieta sănătoasă pot reduce sau elimina tratamentul cu insulină sau medicaţia orală antidiabetică.

În diabetul de tip 1 în schimb, numai exerciţiul fizic şi dieta nu sunt suficiente pentru a ţine nivelul glicemiei sub control, dar ajută mult efectul tratamentului propriu-zis.

Pericole de evitat

Criza de hipoglicemie

Nivelul zahărului din sânge scade brusc. În general, se poate declanşa ca urmare a unei cantităţi insuficiente de hrană, în urma unui efort fizic mare sau a unui factor puternic emoţional. Cantitatea de insulină din organism este prea mare în raport cu zahărul. Simptomele crizei se manifestă prin tremurături incontrolabile ale corpului, senzaţia de oboseală şi somnolenţă, tulburări de vedere, ameţeală, chiar stări de confuzie, mergând până la crize convulsive şi pierderea cunoştinţei. Un aliment dulce, o linguriţă cu zahăr, un suc natural de fructe, o băutură răcoritoare îndulcită sau o bomboană pot corecta nivelul glicemiei şi rezolva situaţia pe moment. Dacă simptomele persistă însă mai mult de 30 de minute, trebuie solicitat ajutor medical de urgenţă. Crizele de hipoglicemie apar mai frecvent la diabeticii de tip 2.

Coma diabetică

Numită şi cetoacidoză diabetică, această complicaţie evoluează mai lent decât criza hipoglicemică, de-a lungul mai multor ore sau chiar zile. Apare când nivelul glicemiei este prea mare (hiperglicemie) şi se manifestă prin greţuri, vărsături, dureri abdominale, epuizare fizică, sete şi miros înţepător al respiraţiei. Riscul faţă de coma diabetică este mai crescut la diabeticii insulinodependenţi, care uită să-şi administreze la timp insulina. Dar poate fi şi primul simptom al unui diabet încă nediagnosticat.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

M. G. din Bucureşti. Într-adevăr, clasicii ochelari par să aibă un rival din ce în ce mai serios în ultimii ani, capabil să-i detroneze. Lentilele de contact „ascund" imperfecţiunea vederii şi, în plus, pot schimba culoarea ochilor, după preferinţe. Le aplici dimineaţa şi nu mai ai grija lor toată ziua. Aşadar, aparent, au numai

LENTILE DE CONTACT SAU OCHELARI?

avantaje. Totuşi, nu oricine poate renunţa la ochelari în favoarea lentilelor de contact. Anumite afecţiuni ale ochiului, (ochiul uscat, ulcerul cornean, corneea cu o scădere a sensibilităţii, cristalin artificial după operaţie de cataractă) nu permit folosirea lentilelor de contact. În plus, aplicarea şi îndepărtarea acestora necesită îndemânare şi, nu în ultimul rând o grijă deosebită pentru întreţinerea în stare perfectă de igienă. Dar, pe de altă parte, lentilele de contact sunt ideale pentru persoanele care s-au născut cu o malformaţie de cornee, deoarece oferă o îmbunătăţire importantă a vederii.

Lentilele cu timp de utilizare îndelungat (nu de unică folosinţă) trebuie dezinfectate în fiecare seară. Dacă purtaţi lentilele prea mult timp, fără să le scoateţi, riscaţi să afectaţi corneea, care, lipsită fiind de oxigen duce la înceţoşarea vederii, lăcrimare, înroşire a ochilor şi sensibilitate la lumină. De altfel, la apariţia oricăreia dintre aceste simptome, scoaterea lentilelor este obligatorie. În mod normal e bine să aveţi şi o pereche de ochelari ca rezervă, în cazul în care un incident nedorit impune întreruperea lentilelor de contact pentru o vreme.

Somnul de dimineaţă şi siesta ajută neuronii

Un grup de cercetători americani de la Universitatea Harvard a ajuns la concluzia că somnul de dimineaţă şi siesta favorizează capacitatea de învăţare şi de formare a unor abilităţi motrice. Cercetătorii au folosit două grupuri de voluntari; unora li s-a dat o temă de efectuat în cursul dimineţii, iar altora aceeaşi temă, seara, înainte de culcare. În ce a constat tema? În dactilografierea unui text cu o singură mână, cea pe care de obicei persoana, de altfel neexperimentată în asemenea muncă, nu o folosea niciodată când încerca totuşi să scrie la computer sau la maşina de scris. Rezultatele obţinute „la învăţătură" au fost testate în ambele cazuri după 12 ore. Subiecţilor li s-a cerut să scrie din nou acelaşi text, în aceeaşi manieră. Constatarea a fost că grupul celor care se pregătiseră dimineaţa a avut performanţe mult superioare celui care exersase seara. Concluzia? După o noapte de somn de 7-8 ore, capacitatea de învăţare e mult mai mare decât atunci când organismul e obosit. Dar acest lucru se ştia, aşa că experimentul a mers mai departe şi constatările s-au nuanţat. Astfel, persoanele care dormeau mai mult dimineaţa au înregistrat rezultate mai bune în comparaţie cu cele care se sculau foarte devreme. Pe de altă parte, subiecţii care îşi pregăteau tema chiar şi după o foarte scurtă siestă la prânz au obţinut rezultate superioare faţă de cei care nu beneficiau deloc de odihnă pe parcursul zilei. Cercetătorii au dedus că la nivelul cortexului acţionează un fel de sistem de protecţie care face ca informaţia nouă, dobândită prin repetare, să fie stocată, nu însă şi consolidată în memorie doar prin efectul somnului.

Diminuarea programului de somn impus de ritmul vieţii cotidiene, au concluzionat specialiştii, privează creierul de o parte din capacitatea de învăţare. Şi, dacă pentru cei mai mulţi oameni somnul de dimineaţă prelungit cu o oră sau două, precum şi siesta de 30 până la 60 de minute sunt imposibil de realizat din cauza obligaţiilor cotidiene, cel puţin copiii la vârsta învăţării abilităţilor motorii, sportivii, chirurgii, persoanele aflate în program de recuperare neuro-motorie după un accident vascular cerebral trebuie să aibă în vedere acest aspect.

Copii de modă nouă – părinţi de modă veche

„Sunt mama unei fete de 12 ani. Acum, cu începerea şcolii, mi-e teamă să mă gândesc că iarăşi o să intre în «gaşca» de la şcoală, iar nu o să mă mai înţeleg cu ea. (...) Noi, la vârsta lor, arătam mai copii, aşa cum e normal; ei, acum, în special fetele, parcă au cu 5 ani mai mult, se fardează, îşi fac unghiile şi dacă îi spun ceva, ţipă şi spune că sunt o mamă de modă veche, care nu mai are nici o legătură cu vremurile de azi..."

– Doamnă F., într-adevăr, copiii, tinerii din ziua de azi sunt mult mai maturi decât eram noi la vârsta lor, atât din punct de vedere biologic, fiziologic, cât şi psihologic. În ceea ce priveşte modul în care arată, se îmbracă etc., acesta are o legătură foarte strânsă cu maturitatea psihologică. Fetele, în special, având modele foarte clare în mass-media, tind spre o maturizare mai rapidă, pentru a ieşi de sub tutela părinţilor care, aşa cum vă reproşează şi fiica dumneavoastră, nu mai sunt „în pas cu moda", nu mai înţeleg nimic din ce se întâmplă, şi asta pe bună dreptate. Decalajul între generaţii este mare şi greu de cuprins fără o pregătire prealabilă, cu ajutorul unor specialişti în domeniu: medici, psihologi. Studiile arată că influenţa grupului de prieteni este cu atât mai mare, cu cât relaţiile copilului, tânărului cu familia sa sunt mai tensionate sau mai nesatisfăcătoare. Ceea ce nu primesc în familie, tinerii caută la prietenii lor, în gaşca cu care îşi petrec timpul. Este şi aceea o familie. Dumneavoastră vă temeţi de influenţa prietenilor fiicei dvs., şi aveţi dreptate. Dar nu aveţi cum să o îndepărtaţi de ei decât în condiţiile în care vă apropiaţi dumneavoastră însivă de ea. Dacă va începe să primească în familie, de la părinţi, înţelegere, recunoaştere, chiar o doză serioasă de libertate, va căuta mai puţin în afară. Nu vă faceţi însă iluzii că fiica dumneavoastră nu va mai frecventa grupul din care face parte. Orice adolescent normal are un grup de prieteni. Este o nevoie a vârstei, de a petrece mai mult timp cu persoane de aceeaşi etate cu aceleaşi preocupări, şi de a petrece mai puţin timp cu părinţii, sub influenţa acestora. Este în sine un semn de maturizare. Problema este ca adolescentul să nu devină dependent de prietenii săi şi să nu se lase antrenat în acte în afara legii sau care să-i pericliteze sănătatea, la îndemnul celor din grup. Un adolescent echilibrat, cu relaţii familiale sănătoase, va putea să se retragă la timp şi să spună „nu" prietenilor săi, dacă aceştia o apucă pe un drum greşit.

„Reţeta" ar fi, paradoxal, să aveţi încredere în fiica dumneavoastră şi să-i arătaţi acest lucru explicit, pentru ca ea să capete încredere în sine şi în dumneavoastră şi să vă ceară sfatul atunci când va avea, într-adevăr, nevoie. Dar până atunci aveţi un drum lung, pentru a recupera distanţa care vă desparte. Vă sfătuiesc să apelaţi la un psiholog pentru a media această problemă şi pentru a împiedica o ruptură definitivă de fiica dumneavoastră acum, la o vârstă deosebit de vulnerabilă.

MIHAELA DOROBANŢU

CU OCHII PE HARTĂ

Marea Moartă nu face victime

Acum două milioane de ani, apele Mediteranei începeau să se retragă, datorită încălzirii climei, lăsând drept amintire în regiunea israeliano-iordaniană de astăzi cel mai bizar lac al Pământului: Marea Moartă. La rândul ei, această întindere de apă şi-a diminuat treptat suprafaţa, despărţindu-se de „puiul" ei nordic, Lacul (Marea) Tiberiadei, acum 200 de mii de ani.

Superlativele şi încărcătura istorică ale Mării Moarte sunt impresionante: cantitatea de săruri conţinută este de 28 la sută, adică de peste opt ori mai mare decât a unei mări obişnuite; malurile ei se situează la cel mai coborât nivel al scoarţei terestre, 395-400 de metri sub nivelul Mării Mediterane (de care o despart doar 75-80 de kilometri). Salinitatea incredibilă o întrece pe cea a Marelui Lac Sărat din statul american Utah, al cărui conţinut de sare este doar de şase ori mai mare decât al Mării Negre (de exemplu). Cum a fost posibilă o asemenea concentrare de săruri nemaiîntâlnită niciunde pe Terra? Geologii spun că „barajele" calcaroase din calea apelor Mediteranei nu au lăsat să treacă, în retragerea lor, foarte puţine săruri, acţionând ca un filtru. Iar râul Iordan, împreună cu afluenţii săi, nu reuşeşte să „limpezească" saramura rămasă la graniţa dintre Israel şi Iordania. Pe de altă parte, clima secetoasă determină evaporarea apei (nivelul scăzând periodic chiar şi cu doi metri, în lipsa precipitaţiilor) şi aglomerarea substanţelor minerale. Consecinţa?

În Marea Moartă nu se poate îneca nimeni. Salinitatea excepţională amplifică fenomenul de flotabilitate. Şi Arhimede ar fi uimit să constate că orice corp, indiferent de greutate şi volum, pluteşte la suprafaţă. Chiar şi scufundările sunt imposibile. De altfel, scafandrii nici n-ar avea ce să admire: vegetaţia şi fauna lipsesc cu desăvârşire. Şi, aşa cum ne-au obişnuit deja, unde nu e viaţă se aciuează câte o bacterie care sfidează legile viului; aici sălăşluieşte doar un microorganism unicelular cu pigment roşu-aprins, care dă culoare coloanelor de sare ce ţâşnesc din apă într-un peisaj fantomatic.

Poate că tocmai aceşti stâlpi albicioşi au inspirat povestea biblică a lui Lot; soţia acestuia s-a întors să privească distrugerea Sodomei şi Gomorei (aşezări plasate de biblişti în partea sudică a Mării Moarte) şi a fost prefăcută într-o stâncă de sare. Dar dincolo de acest episod, de numele acestei întinderi de apă (75 de kilometri lungime şi 15 lăţime) se leagă numele altor locuri simbolice din preajma ei: cetatea Mekarion (Mechareus), unde a fost decapitat Ioan Botezătorul; cetatea Masada, ultimul

Pe apele Mării Moarte te poţi aşeza pe ca o canapea

punct de rezistenţă al luptătorilor evrei – zeloţii – în faţa legiunilor romane ale lui Titus (anul 73 d.Ch.); grotele de la Qumran, unde au fost descoperite manuscrisele eseniene, în 1945, de către beduinul Mahomed ed-Did... Va rămâne veşnic Marea Moartă cel mai neprimitor ecosistem al lumii? Specialiştii israelieni au în vedere un proiect de construire a unui canal care s-o lege de Mediterana, atât pentru ridicarea nivelului apei şi „îndulcirea" ei, cât şi pentru obţinerea de energie electrică.

TRADIŢII

Gengis Han

şi urmaşii săi

În anul 1227 trecea în veşnicie unul dintre cei mai mari conducători de oşti din toate timpurile, Gengis Han. Într-o perioadă de aproximativ 60 de ani de domnie, acest lider al unui popor cu o teribilă vocaţie războinică a făurit cel mai mare imperiu cu teritoriu continuu din istorie. Dar din punct de vedere al victimelor, specialiştii apreciază că cele trei milioane de morţi în timpul conflictelor extrem de sângeroase depăşesc orice altă situaţie similară din antichitate şi din evul mediu. Poate ar fi suficient să amintim că cele 2-3 mii de compatrioţi care au ştiut, la vremea respectivă, unde a fost înmormântat, au fost ucişi. Secretul absolut al locului de veci al marelui Han trebuia să rămână intact. O veche tradiţie mongolă interzice dezgroparea morţilor, pentru a nu le tulbura sufletele. Din acest motiv, nici astăzi nu se ştie unde se găsesc osemintele sale.

Mândria de a fi avut un astfel de „irepetabil războinic" a condus la naşterea unei tradiţii chiar în secolul XIII, cel al morţii sale. Mongolii denumesc *Erin Naadam* Festivalul anual al bărbăţiei, unde luptătorii (de la 18 la 60 de ani) se întrec în trei tipuri de „jocuri", pentru a-l celebra pe Gengis Han: lupta corp la corp, cursele de cai şi tirul cu arcul. De aproape şapte veacuri, bărbaţii se confruntă fără îndurare pentru laurii victoriei şi stima comunităţilor lor. Istoricii mongoli au descoperit primul document care atestă această „tradiţie a virilităţii", datat 1708. Într-un fel de catalog păstrat de autorităţi erau consemnate numele şi faptele eroilor. Cine ara prezent acolo devenea un erou naţional. Printre însemnările respective se află una cu totul deosebită. Luptătorul poreclit „Marele mongol" avea o înălţime de 2,56 metri (în sistemul de măsurare de azi), un adevărat Goliat al Asiei; acesta nu-şi punea adversarii la pământ (aşa cum cere lupta corp la corp), ci pur şi simplu îi arunca în afara arenei) „ca pe nişte frunze uscate" (informaţii neconfirmate arată că Goliatul biblic ar fi avut 2,5- 2,8 metri!).

Luptători mongoli încălzindu-se înainte de întrecere

Astăzi, Festivalul bărbăţiei – care se desfăşoară la Ulan Bator, capitala Mongoliei – asigură titlul de campion doar prin dezechilibrarea adversarului; dacă acesta atinge pământul cu genunchiul, confruntarea încetează. Tradiţia cere ca învingătorul să facă gesturi de consolare pentru cel învins, mângâindu-l pe cap, aşa cum însuşi Gengis Han proceda, probabil, cu răniţii din oştile sale. Interesant este că astăzi confruntările au limita inferioară de vârstă 16 ani, în timp ce datele istorice spun că legendarul şef al mongolilor a devenit conducător al tribului său la numai 13 ani. Însă este un detaliu nesemnificativ. Nimeni nu se poate compara cu isprăvile războinice ale celui venerat şi al cărui mormânt nu va fi cunoscut, probabil, niciodată. Este suficient pentru mongoli că sufletul Marelui Han dăinuie în conştiinţele lor pentru eternitate.

Vârful unei ambarcaţiuni de luptă aparţinând eroinei Ratoa, care a trăit în secolul XIX

Arta maură, un dar al zeilor

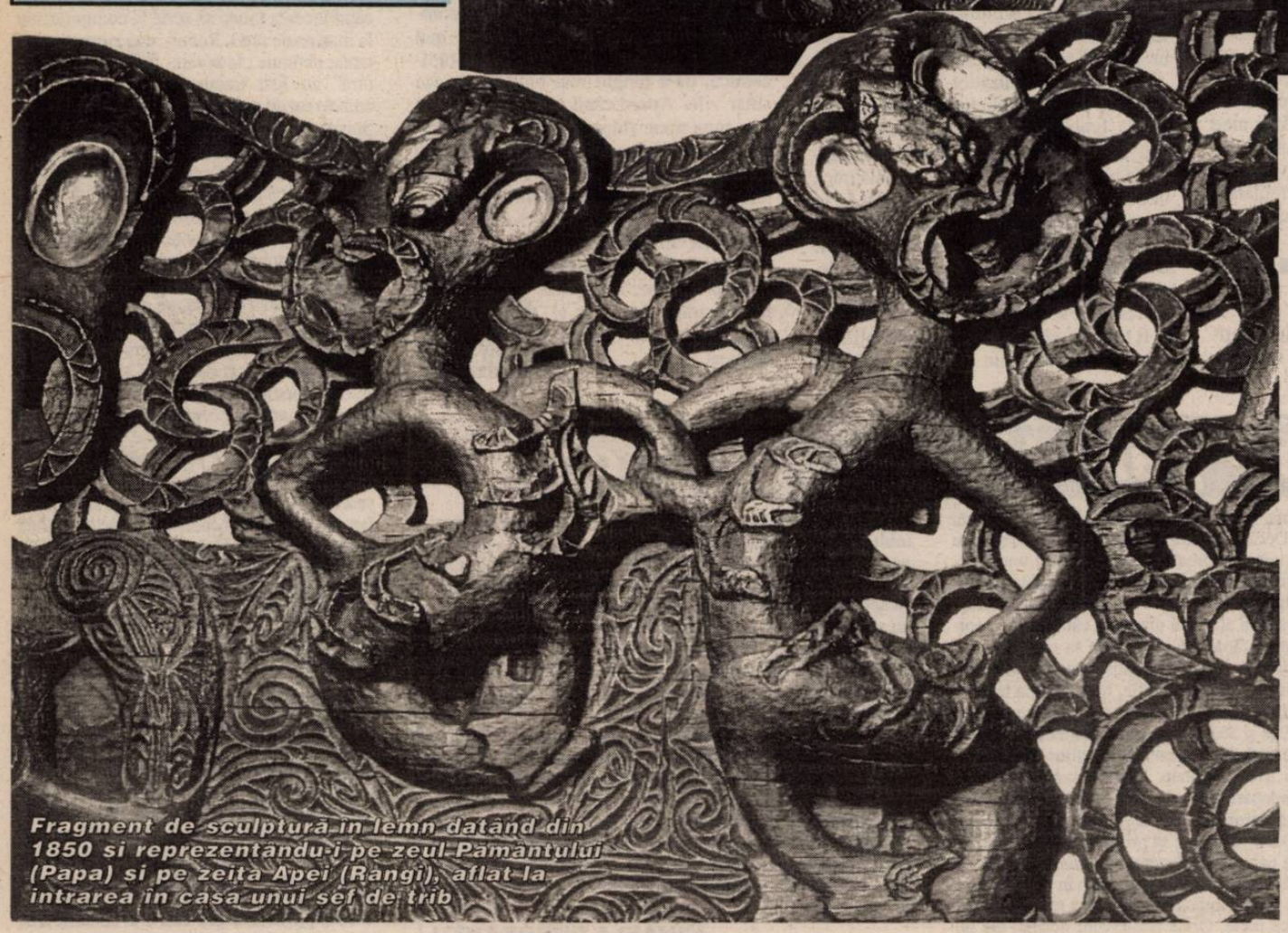

Fragment de sculptură în lemn datând din 1850 şi reprezentându-i pe zeul Pământului (Papa) şi pe zeiţa Apei (Rangi), aflat la intrarea în casa unui şef de trib

Acum o mie două sute de ani, când triburilor maure rătăcitoare pe ocean le-a ieşit în cale o Ţară a Făgăduinţei numită Noua Zeelandă, înţelepţii au stabilit că zeii fuseseră aceia care-i salvaseră de la pieire. Din îmbrăţişarea Pământului – Papa – şi a Apei – Rangi – s-au născut colinele mănoase, pădurile şi munţii unui teritoriu necunoscut până atunci. Acest mit, răspândit şi respectat cu sfinţenie şi astăzi, a avut urmări decisive asupra unei modalităţi de exprimare excepţionale: sculptura în lemn.

Atât de puternică era convingerea că acei zei primordiali le-au asigurat supravieţuirea, încât artizanii mauri au devenit de-a lungul veacurilor preocupaţi de reprezentarea artistică a divinităţilor pe aproape toate obiectele create din lemn. De la cănile de vin şi vasele de păstrat uleiul şi până la sculpturile ce împodobeau vasele de pescuit şi pe cele de război, maurii neozeelandezi s-au dovedit a fi cei mai mari maeştri ai dantelăriei în lemn, cu toate că până în secolele VII-VIII uneltele folosite erau din piatră. Chiar dacă îi venerau astfel pe zeii Pământului şi Apei, această artă o denumesc *taonga*, derivat de la numele zeului oceanelor, care i-ar fi învăţat ştiinţa navigaţiei, şi anume Taongaroa. O veche tradiţie privind adoraţia maurilor pentru apele oceanului stă la baza unui principiu al modelării şi ornamentării capodoperelor maure. Curbura valurilor se regăseşte în arabescurile tuturor sculpturilor. Lipsesc liniile drepte şi unghiurile ascuţite, totul curge, totul pare inspirat din forma „undelor mării călăuzitoare" sau *tutanekai*... Dacă din primele veacuri ale dezvoltării artei sculpturii în lemn s-au mai păstrat doar fragmente (elocvente şi ele), începând din secolul XIX, când coloniştii albi şi-au mărit schimburile comerciale cu numeroasele triburi din zonele montane ale Noii Zeelande, obiectele maurilor au fost admirate şi conservate cu mai multă grijă. Şansa de a ne bucura astăzi ochii cu măiestria acestor artizani se datorează şi faptului că mulţi dintre şefii de triburi se consideră urmaşi ai divinităţilor primordiale şi în cinstea lor se perpetuează un meşteşug inegalabil prin rafinamentul şi particularităţile lui.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**